

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ZOEY DERRICK

Devouring Raine
BOTTLES

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

İçindekiler

Telif	
Hakkı	
İthafı	
Teşekkür Okuyucu	
Notu Okuma Sırası	
Zoey Derrick Tarafından	
Yazılan Kitaplar 1	
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
23	
24	
25	
26	
27	

28
29
31
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
sonsöz
Eğlendiniz mi...
Zoey Hakkında

Kapak Tasarımı Parajunkee tarafından yapılmıştır ve telif hakları Zoey Derrick'e aittir. Parajunkee hakkında daha fazla bilgi almak ve muhteşem çalışmalarını görmek için lütfen sayfasını ziyaret edin, www.parajunkee.net

RawBooks Editing'den Mandy Smith ve Lorraine Montuori tarafından tamamlanan düzenleme - Harika bir iş çıkardılar ve onlar olmadan bunu yapamazdım - düzenleme hizmetlerine ihtiyacınız varsa - onlara göz atın: <http://rawbooksonline.com>

Telif Hakkı© 2015 Zoey Derrick

Tüm hakları saklıdır.

ISBN-13: 978-0996259866

Aşağıdakiler bir kurgu eseridir - kişilere, yerlere veya şeylere yapılan tüm atıflar kesinlikle tesadüfidir. Bazı kısımlar (küçük de olsa) gerçeklere veya yazarın başından geçen ve burada kurgusal olarak tasvir edilen gerçek olaylara dayanmaktadır.

Aşağıdaki eserin telif hakları Zoey Derrick ve Zoey Derrick Yayıncılık'a aittir. Bu çalışmanın çoğaltılması yasalarca yasaklanmıştır ve yazarın veya yayıncının açık yazılı bağlantısı olmadan dağıtılamaz. İzin alınmaması yasal işlemle sonuçlanabilir ve sonuçlanacaktır. Sonuç olarak, bu çalışmayı paylaşmayın!

Mandy için -
Beni çıtayı yükseltmeye zorladığınız ve bunu nasıl daha iyi yapacağımı
öğrettiğiniz için.

Teşekkür

Annem, Amcam, Büyükanmem ve Fıstığım - Yazar olmanın bu çılgın yolculuğunda devam eden sevginiz ve desteğiniz için teşekkür ederim.

Sensiz bunu yapamazdım.

Rachel - Aşkım - En İyi Arkadaşım: Benim için yaptığınız her şey için size teşekkür etmenin yolları tükeniyor. Umarım

bu küçük notlar şimdilik yeterli olmaya devam ediyor.

The Hype PR'a, Kelley ve Christine'e - Evet, ikinizin muhteşemliği söz konusu olduğunda kelime dağarcığımın patladığından eminim. Çok teşekkür ederim.

yaptığınız her şey!

Z-Takımına: Siz olmasaydınız, devam etmek için enerjimin tükeneceğinden eminim. Hikayelerime duyduğunuz sevgi benim için çok şey ifade ediyor. Yaptığınız her şey için teşekkür ederim!

Hayranlarım, Arkadaşlarım ve Okuyucularım - Bana inandığınız, kitaplarımı satın aldığınız, kitaplarımı okuduğunuz ve yaptığım işe aşık olduğunuz için teşekkür ederim. Umarım Raine ve Dex

olmasını istediğiniz her şey ve daha fazlasıdır.

Amy - Bu senin sırandı, Beta Kızım olduğun ve düzenlenmemiş canavarlığıma katlandığın için teşekkür ederim.

MUHTEŞEMSİNİZ, tüm kalbimle teşekkür ederim!

Lütfen !!!

Taming Dex'i okudun mu?

Hayır.

*Devouring Raine'i okumadan önce Taming Dex'i okumanızı şiddetle tavsiye ederim. Devouring Raine, Taming Dex'in devamı niteliğindedir. Ancak, bazı ilk okuyucular şunları belirtmiştir
Dex'i Evcilleştirmek'i okumak gerekli olmayabilir ama bu kitapları sırayla okumak kesinlikle daha eğlenceli.*

Taming Dex ve Devouring Raine'den keyif almak için serinin ilk üç kitabını okumak zorunda değilsiniz. Bu kitaplar 69 Şişe serisi içinde tek başlarına yer almaktadır.

Umarım XX'i

beğenirsiniz!

Zoey Derrick

En iyi Zoey okuma deneyimi için, burada önerilen bir hikaye okuma sırası vardır (zorunlu olmamakla birlikte). Tüm kitaplar aynı "dünyada" geçmektedir.

Aşkın Kanatlarını Bulmak - 1 / 2

Aşkın Kanatlarını Kovalamak - 2

/ 2 Bir Hafta - Tek Başına

Addison'a Sahip Çıkmak - 1 / 3

Craving Talon - 3'ün 2'si

Kyle'ı Kurtarmak - 3/3

Dex'i Evcilleştirmek - 1 / 2

Raine'i Yutmak - 2/2 Bu dünya

hakkında...

Bu dünya ünlüleri, rock yıldızlarını ve onları temsil eden ajansları içerir - diğer adıyla Bold International, Inc.

Aşkın Kanatlarını Bulmak'ta Cami ve Tristan'la başlayan karakterlerin her birinin sonraki kitaplar.

Zoey Derrick tarafından yazılan kitaplar

Çağdaş Romantik/Çağdaş Erotik
Romantik

Aşkın Kanatları Serisi:
Aşkın Kanatlarını Bulmak (Yakında
Seslendirilecek) Aşkın Kanatlarını Kovalamak
-Kutu Seti Şimdi Satışta -

69 Şişe Serisi:
Biseksüel, MMF Menage, Erotik Romantik
Addison'a Sahip Çıkmak
Talon'u
Arzulamak Kyle'ı
Kurtarmak
-3 Kitaplık Kutu Seti Şimdi Satışta -
Taming Dex
Devouring Raine - Temmuz 2015'te
Calvin'i Tanımlamak Ekim 2015'te
Eric'i Sevmek Kasım 2015'te

Bir Hafta (Ses Çok Yakında)

Paranormal Romantik

Reason Serisi:

Bana Sebep Ver (Sesli Kitap Mevcut)

Bana Umut Ver (Sesli Kitap Yakında)

Bana Arzu Ver (Sesli Kitap Yakında) Bana

Aşk Ver

- Kutu Seti Şimdi Satışta-

chapter I raine

"Benimle evlenir misin?" Dex dudaklarıma doğru nefes alıyor ve ben nefes almayı tamamen bırakıyorum.

"Ciddi olamazsın?" Nefes almadan söylüyorum.

"Sanırım öyleyim." Başparmakları yanaklarımı , niyeti rahatlatmak. Bunu hissedebiliyorum.

"Sen delisin." Sonunda havayı tekrar ciğerlerime çekebildim, mantıklı düşüncelerim geri geldi. "Dex, birbirimizi çok az tanıyoruz. Biz... Tanırım Dex, daha birbirimizin kafasını koparmak istemeyecek noktaya bile gelemedik."

"Yani bu bir hayır mı?" Dudakları dudaklarıma değiyor, gülümsediğini hissedebiliyorum ve ben de gülümsemekten kendimi alamıyorum.

"Bu, 'Sanırım aklını kaçırdın' demek gibi bir şey."

Kıkırdıyor ve dudakları dudaklarıma yapışıyor. Soyunma odasında dikkatini çeken şeyin ne olduğundan tam olarak emin değilim, ama yumruklarını sıkıp titremesine bakılırsa, sadece şunu hayal edebiliyorum O odada uyuşturucu var.

Öpüşmemizi kestim. "ama..." Beni itmeye başladı.

Beni duvara doğru itene kadar destek için pazularını tutuyorum.

"Sen bir meleksin," diye nefes alıyor ve dudakları bir kez daha benimkilerin üzerinde, bu kez canlılık ve arzuyla. Dili alt dudağımda nazikçe gezinirken vücudum canlanıyor, içeri girmek için yalvarıyor ve ben de veriyorum. Dilini benimkinin üzerinde kaydırıyor ve nefesim kesiliyor, başım dönmeye başlıyor ve beni duvara yaslamasından başka bir şey istemiyorum.

Ereksiyonunun eteğimin altından, şimdi ıslak olan klitorisim boyunca seksime süründüğünü hissediyorum. Nefesim kesiliyor ve ağzına doğru inliyorum. Ellerim kolları boyunca kot pantolonunun düğmesine doğru kayıyor, sikini serbest bırakmak ve onu içime sokmak için çaresizce

Ben. Kıkırdıyor ve ağzımı bırakıyor. Nefes nefese, arzulu ve çaresiz kaldım.

"Biraz röntgenci bir yanın var, değil mi küçük kız?"

Ses tonu ve 'küçük kız' ifadesi tüylerimi diken diken ediyor. Elleri boynumdan aşağıya, köprücük kemiğimin üzerinden geçerek çıplak meme uçlarımda hafifçe kayıyor. Üzerimde sadece ipek bir korse var. Nefesim boğazımda düğümleniyor ve kalçalarım onun ereksiyonuna karşı titriyor, inliyorum.

"Seni herkesin görmesi için burada sergileyeyim mi?" Tenim ısınıyor, yanaklarım kızarıyor. Sırıttıyor. "Seni pis küçük kız." Bu sözleri söylerken parmakları dikleşmiş meme uçlarımı sertçe sıkıyor ve Acı ve zevk şok dalgaları doğrudan merkezime. Dişlerinin arasından tısladığında bacaklarımın arasındaki sıcaklığı hissettiği anı biliyorum.

Dex sert bir tavırla parmaklarını korsemın üst kısmına geçiriyor ve beni de yanına alarak benden uzaklaşıyor. Birkaç adım attı ve Soyunma odalarından birinin, tam olarak onunkinin kapı tokmağına uzanıyor ve beni arkasından çekerek içeri giriyor.

Kapıyı kapatıp bana doğru dönmesini neredeyse ağır çekimde izliyorum. Elini korsemden çekip atletin üst kısmını tutuyor. Onu aşağı çekiyor. Lastik meme uçlarımı sıyrıyor ve göğüslerimi ortaya çıkardıkça daha da sertleşiyorlar. İki eliyle kumaş parçasını göğüslerimin altına sıkıştırıyor.

Elleri meme uçlarıma gelip her birini parmaklarının arasına alırken ve kabaca yuvarlarken şehvet dolu gözlerle izliyorum. Vücudum titriyor ve inliyorum. Külotum şimdi eteğimin katmanları altında sıırılsıklam.

"Lütfen," diye inliyorum.

"Lütfen ne, küçük kız?"

Onun evcil hayvan ismiyle bir kez daha inliyorum. "Sana ihtiyacım var," diye nefes alıyorum, elleri meme uçlarımı daha sıkı kavıyor, çekiştiriyor ve uzatıyor. Elleri serbest kalıyor ve meme uçlarım normal boyutlarına geri dönüyor ve kan hücumu içime bir ürperti gönderiyor.

Gözlerim onunkileri buluyor, aç ve çaresiz. Yüz hatlarının ardında saklanan bir emir var çünkü içgüdüsel olarak kendimi dizlerimin üzerine çökertiyorum.

Kemerine uzanırken "Siktir," diye inliyor. Kemerini çözüyor ve hızla çıkarıyor. "Bana ellerini ver." Emri içimde sarsılıyor ve kollarımı başımın üzerine kaldırıyorum. Çok uzağa değil, kaplayacağımdan korkuyorum Korsemın gerginliği göğüslerimi sıkıyor. Gözlerimi yere indiriyorum. "Tanrım,

Seni kim eğitti?" diye soruyor yumuşak bir sesle, kemeri bileklerime sararken. Tüylerim diken diken oluyor.

"Hiç kimse," diyorum ona usulca. "Dürüst olmak gerekirse, sadece ne istediğimi biliyorum ve henüz anlamadığım bir nedenden dolayı sana güveniyorum, Dex." Kemerin bileklerimin etrafında sıkıldığını ve ellerimi bir araya getirdiğini hissediyorum. Tam olarak sabitleyemese de, kemer bileklerimi hareket ettiremeyeceğim kadar sıkı.

"Ayağa kalk," diye . "Senden gerçekten yapmanı istediğim şey için zamanımız yok, ama sikimin amına gömülmesine ihtiyacım var." Ayağa kalkıyorum ve hızla beni çevirip arkamdan kayıyor. "Ellerini başımın etrafına koy," diye emrediyor ve ben uzanıyorum, o da başını boşluktan içeri kaydırıyor.

Öne doğru eğildi, elleri bir kez daha kayarken beni aşağı itti. meme uçlarımın üzerinden geçiyor ve ben titriyorum. Güneye, korse kaplı kaburgalarımın altına giriyor ve sırlıklam külotumu bulana kadar onları yukarı doğru itmeye başlıyor. Dişlerinin arasından tıslıyor. "Bu benim için mi?"

"Evet, efendim. Hepsi sizin için."

Omzumda nazik bir öpücük hissediyorum, ardından ıslak, sıcak bir açık ağız öpücüğü, bir yalama ve son olarak külotumu elinde parçalarken bir ısırık. Yırtılan malzemenin çıkardığı ses nefesimi kesiyor. Sonra, hiçbir uyarıda bulunmadan, eli amımın dikişi boyunca kayıyor. Bu hareket, külotumu parçaladığı vahşilikle karşılaştırıldığında yumuşak kalıyor ve bedenim onun dokunuşunun altında titremeye başlıyor. "Lütfen durma," diye inliyorum.

Diğer elini bedenimden çekerek ellerimi saçlarını kavramaya zorluyor ve kulağıma hırlıyor. Elini kıcımda hissedebiliyorum. kotunun düğmelerini açıyor ve fermuarını indiriyor. Sikini serbest bırakıyor ve parmağı sonunda klitorisimi bulduğunda eteğime çarptığını hissediyorum, sert ve istekli. Bir, iki kez okşuyor ve sonra eli gidiyor, inliyorum.

Sonra eteklerimi önünden kaldırıyor ve beni biraz daha eğilmeye zorluyor. Aramızdaki boy farkının çok fazla olduğunu çabucak fark ediyor ve dizlerini büküğünü ve kaya gibi sert aletin başının seksime sürtündüğünü hissediyorum. Ona umutsuzca ihtiyacım var, neredeyse onun bana ihtiyacı olduğu kadar.

Vücudumun içindeki o mutlu sıcaklığı bulmak için çaresizce kendi aklıyla, horozu damlayan girişime mükemmel bir şekilde hizalanıyor ve hafifçe içeri itiyor.

"Dayan," diye fısıldıyor ve elleri dizlerimin arkasında, beni kaldırırken onları itiyor ve büküyor.

Göğsünü sırtıma yasladığını hissedene kadar ciyaklıyorum ve sonra içeri kayıyor ve eve kayıyor. Beni tutuyor, siki kayarken beni yukarı kaldırıyor. Kollarım başının etrafında sıkılaşıyor ve siki onun kalkış ve inişleriyle aynı anda itmeye başlıyor. "Siktir," diye haykırıyorum, siki daha önce hiç hissetmediğim kadar derine girerken.

Beni tuttuğu gerçeğinin farkına varınca itmeyi bırakıyor ve kanepeye doğru birkaç adım ilerliyor ve sikini içimden çıkarıyor. Boşluk beni üşütüyor ve kanepede durmama izin verirken titriyorum. "Bu daha iyi," diye nefes alıyor beni yeniden konumlandırırken, kollarımı başının arkasında bırakıyor. Beni öne doğru eğiyor, eteklerimin yerini bir kez daha değiştirirken eli sırtımda kayıyor.

Sonra eve çarpıyor, sıcak ve sert. Orgazmımın yüzeye çıktığını hissettiğimde haykırıyorum ve o da bana vurmaya başlıyor. Elleri kalçalarımındaki tutuşunu sıkılaştırıyor ve yaklaşan orgazmını yavaşlatarak durgunlaştırıyor.

Öne doğru eğildi ve kollarını göğsüme doladı. Yavaşça girip çıkmaya başladığında her iki elinin içine meme ucu. "Tanrım," diye inliyorum ve o da hızını artırıyor.

Bu pozisyonda, kollarım onun başının etrafındayken, çaresizim. Sadece bana yaptıklarından zevk alabiliyorum. İkimiz için de işe yarayan daha küçük bir ritim bulana kadar kalçalarımı onunkine göre zar zor hareket ettirebildiğim noktaya kadar beni sıkıştırdı.

Alnı kürek kemiklerimin arasında dururken, "Her şeyi alıp götürüyorsun," diye nefes alıyor ve az önce söylediği şeyin ağırlığı karşısında ürperiyorum. Birkaç dakika önce onun ışığıydım, onu önündeki fırsatın karanlığından uzaklaştırıyordum.

Bu düşünceyle birlikte, üzerinde yürüdüğüm uçurumdan aşağı yuvarlandım. Orgazm olurken paramparça oluyorum, kendini içime boşaltırken onu da yanımda getiriyorum.

chapter
2
raine

Dex'in doğaçlama evlenme teklifi arasında bir daha gündeme gelmedi. Onun isteğini reddetmek için her şeyimi ortaya koymam gerekti. Gerçi geriye dönüp baktığımda yapabileceğim en iyi şey buydu.

Konserden sonra dışarı çıktık, ancak Dex ellerini üzerimden ve hızlıca oradan ayrıldık. Sonraki birkaç günü DC'de geçirdikten sonra Greensboro'ya gitmek üzere otobüse bindik ve şu anda bulunduğumuz yere geldik. Şimdi, telefonum bir alarmla çaldığında. Dex Talon'la bir şeyler konuşuyordu ve ben de ranzamdaydım. Victoria memnuniyetle Dex'in eski odasına taşındı ve Addison, Talon ve Kyle'ın odasının yanındaki iki ranzalı odayı bize verdi. Dex ve ben aslında alt ranzada birlikte uyuyor olsak da, ben üst ranzada çalışıyorum. Daha fazla kafa boşluğu.

Telefonumdaki uyarı çok hızlı bir şekilde gözüme çarpıyor.

"69 Bottles Davulcusu Dex Harris vahşi yöntemlerini evcilleştirdi mi?" The Başlık okunuyor ve bağlantıyı açtığımda göğsümde biraz paniğin yükseldiğini hissedebiliyorum.

69 Bottles Davulcusu Dex Harris, Cuma gecesi grubun son konserini kutladığı yerel bir DC gece kulübünde görüldü ve kolunda bir kadın vardı. Şimdi, normalde bu bizi heyecanlandırmazdı, ancak bu Dex'in kulübe girerken ve kısa bir süre sonra çıkarken dokunduğu ilk kadın. Hatta bu görüntüyü şehir arabasının kapısında yakaladık. kapalıydılar. Sonraki birkaç gün boyunca DC'de onları aradık ve ne yazık ki Dex'i gördüğümüz tek zaman grup arkadaşlarıyla yalnızdı.

Sadece bir gecelik bir ilişki miydi yoksa bu kıızı gerçekten tekrar görecektir miyiz?

Makalenin sağladığı görsellere doğru ilerliyorum ve işte tüm korse ihtişamıyla karşınızdayım. Dövmelerim sergileniyor ve seksi davulcu Dex Harris'in kollarına sarılıyorum. Gözlerindeki bakış muhabirlere bilmeleri gereken her şeyi anlatıyor - şehvet, arzu ve başka bir şey bakışlarında açıkça görülüyor. Bir sonraki görüntü ve ben kulübün içindeyiz, en iyi görüntü olmasa da beni Dex'in kucağında oturmuş, başımı arkaya atmış gülerken net bir şekilde görebiliyorsunuz ve son olarak arabanın içindeki görüntü, dünyaya geldiğimizi düşündüğüm anda Dex'i neredeyse hırpalarken.

"Manşetlere çıkıyorsun." Addison'ın sesiyle sığıyorum ve kapı aralığında duran ona bakıyorum.

"Kesinlikle bir niyetim yoktu," diyorum utanarak ve resimlere bir kez daha bakıyorum.

"Ben endişelenmezdim. Belki bu onlara ben ve Talon dışında konuşacakları başka bir şey verir." Sırıttırıyor.

"Peki ya Kyle?" Ben soruyorum.

"O da orada ama," diye omuz silkiyor, "karşı sadece o ve ben olursak daha az medya çılgınlığı olacağını düşündük. Aslında bu Kyle'ın fikriydi."

Başımı salladım. "Evet, bunu görebiliyorum. Eninde sonunda Dex ve benim manşetlere çıkacağımızı biliyordum ama sanırım bu kadar çabuk sonuca varacaklarını düşünmemiştim. hızlı."

Homurdanıyor. "Ne yazık ki tek iyi şey bu. Hemen sonuca varmak. İsterseniz bir basın açıklaması yapabiliriz."

Başımı iki yana sallıyorum. "Onunla ilgili tüm bunların ne olduğundan hâlâ emin değilim. O kadar," diye duraksıyorum, "o kadar, bilmiyorum."

Bana tekrar gülümsüyor. "Her seferinde bir adım, bir gün, Raine. Her şey daha kolay olacak." Göz kırptırıyor.

Addison'la konuyu değiştirmeye çalışıyorum. "Makaleden nasıl haberin oldu?"

Kıkırdıyor ve yanına geliyor. "Sam," diyor basitçe.

"Sam kim?" Devam etmeyince soruyorum.

Addison'ın gülümsemesi düşüyor, bu hikayede sadece kısmi bir doğruluk payı alacağımı gösteriyor. "Dex'e biraz abayı yakmış diyelim. Onunla San Diego'da tanışmış..."

Onu susturmak için elimi kaldırdım ve bir kaşımı kaldırdım. "Gerçekten daha fazlasını bilmek istiyor muyum?" diye soruyorum.

Başını iki yana sallar. "Hayır, muhtemelen değil."

"Bu Sam denen kişi için endişelenmem gerekiyor mu?" Ona bunun başka bir Phoenix olayına dönüşüp dönüşmeyeceğini merak ederek soruyorum.

"Hayır, onu kontrol altına aldım." Göz kırıyor ve hemen o hafif haline geri dönüyor.

"Nasılsın?" Ona soruyorum.

"Yorgun olmam dışında harikayım. Ya sen?" Ona genişçe gülümsüyorum. "Hiç bu kadar iyi olmamıştım."

Addison'a söylediklerim tam olarak doğru değildi. Gerçekte, halı çekilmiş gibi hissediyorum. O makale tam da hiç görmemeyi umduğum şeydi, ama bunun asla kamuya açıklanmayacağını düşünecek kadar saf olmam aptallıktı.

Dex'in kız arkadaşı olma fikri biraz ürkütücü, dün gece gösteriden önce bana evlenme teklif ettiği gerçeğini bir kenara bırakın. Bunu düşününce gözlerimi devirmek istiyorum. Ama kelimelerin dudaklarından nasıl döküldüğünü görebiliyorum. Onu son derece aptalca bir şey yapmaktan kurtardım, bu yüzden beni ışığı olarak gördü.

Gerçi şu anda o kişi olmak konusunda ne hissettiğimden tam olarak emin değilim. Evet, Dex'le birlikte olmak istiyorum, içten içe biliyorum ki o beni daha önceki tüm erkeklerden daha hızlı, daha sert ve daha derinden kavrayan tek erkek, ama evlilik, şimdi?

Cami'den Dex ve benim manşetlere çıkmamızla ilgili bir e-posta aldığımda bu düşünceyi bir kenara bıraktım. Cami, müşterilerine karşı soğuk bir tavır takınmasına rağmen, özünde yumuşak ve sıcak bir romantik. Bunun iyi bir şey olup olmadığını bilmek istiyor. Evet Cami, öyle.

Başlık ve resimler beni rahatsız etse de. Sosyal medyayı kişisel olarak hiç kullanmadım. Zaman zaman Cami'nin birçok işiyle uğraştım.

Bu yüzden yabancı değilim ama hayatımın son yıllarını ailemden saklanarak geçirdim. Onlara göre, dünyanın büyük bir bölümünde kaybolmuşum ya da ölmüşüm. Ben böyle seviyorum. Ama şimdi buradayım, bir rock tanrısıyla manşetlere çıkıyorum. Evet, bunu görürlerse kıçlarının altında bir ateş yanar.

Sonra aklıma Michael geliyor ve Tanrım, bu görmesini istediğim son şey. Muhtemelen bu onu çıldırtmaya yetecekti ve ben

biliyorum. Bu da demek oluyor ki, nerede olduğumu ya da en azından nerede olduğumu bilecek.

Addison için biraz tweet atarak endişelerimden kurtulmaya çalışıyorum ve Grup. Benden arada bir yapmamı istediği bir ve Dex odaya geri gelmeden hemen önce e-postalarımı bitirdim.

"Merhaba ," diyor yüzünde tatlı bir gülümsemeyle.

"Merhaba."

"Sorun ne?" diye soruyor hemen, sıkıntımı hissederek, ki son birkaç gündür bunu kolaylıkla yapabildiğini fark ettim.

"Gazetelere çıktık."

Omuz silkiyor,

"Güzel."

"İyi değil," diyorum ona. Gözleri benimkilerle buluşuyor, geniş ve endişeli. "Neden iyi değil?"

Sonra New York'tayken Michael'ın dairemle ilgili olayını ona hiç anlatmadığımı hatırladım.

"Çünkü psikopat bir eski erkek arkadaşım var."

Bana soru sorar gibi bir kaşını kaldırıyor. "Açıklamak ister misin?" Dudaklarımı büzüyorum. "Pek sayılmaz."

Bana kaşlarını çatı. "Bu işler böyle yürümüyor, ateşböceği..." Ben de ona kaşımı kaldırıyorum. "Glowbug?"

Omuz silkiyor ve ben gözlerimi deviriyorum. Yüz hatlarındaki sözsüz iletişim, ben gülmeye başlayana kadar bir iki dakika devam ediyor. O da gülümsüyor

Sesi ranzaya geliyor, bacaklarımın arasından kayıyor ve kollarını belime doluyor. Baş kalçama yaslanırken dizüstü bilgisayarımı kapatıp kenara koyuyorum.

Parmaklarımı saçlarında gezdirmeye başlıyorum ve yemin ederim mırıldanmaya . Kolları beni sıkıca sarıyor.

"Cami beni buraya göndermeye karar vermeden hemen önce," diye anlatmaya başladım, "Cami beni işe çağırdığında bir arkadaşımın dışarıdaydım. Kulüpten çıkarken Michael'la karşılaştım. Konuşma yüzleşmeye dönüştü ve ben hızla kaçtım. Sonra, biz New York'tayken, İlk konserden önce Michael'dan bir telefon aldım. Çok kızgındı ve kapıyı açmamı istiyordu. 'Konuşmamız gerektiğini' ve ben kapıya gelene kadar gitmeyeceğini söyledi." Derin bir nefes alıyorum, "Telefonda bana karşı agresifleşmeye başladı ve Rusty devreye girdi. Birini aradı.

LAPD'den bir arkadaşı eve gitti ve onu tutukladılar. ardından arkadaşım Erica, Michael hapisteyken daireme gidip bazı önemli eşyalarımı alma ve onları dışarı taşıma nezaketinde bulundu. Şimdi dışarıda, ondan hiçbir haber almadım ve Erica ben yokken dairemi düzenli olarak kontrol ediyor."

Kolları koruyucu bir tavırla beni biraz daha sıkıyor ve kalbim ısınıyor. "Neden ayrıldınız?" Kolları yüzünden sesi boğuk çıkıyor.

"Onu dairemde, yatağında bir hatunu becerirken yakaladım."

Başını kaldırıyor, gözleri benimkilerle buluşuyor ve endişeli. "Peki hakkında konuşmak istiyor?"

Omuz silkiyorum. "Beni aşar. Ayrılalı altı aydan fazla oldu. Tahminimce sürtükleri tükendi ve beni geri istiyor."

"İstiyor musun..." O cümlesini bitirmeden ben başımı sallıyorum.

"Hayatta olmaz." Ona gülümseyerek mutluluğumu gösterdim ve Onunla burada olmaktan memnuniyet duyuyor ve başını tekrar kalçama doğru eğiyor.

Konuşmuyoruz ama birkaç dakika daha öyle kaldıktan sonra benimle birlikte ranzaya tırmanıyor ve beni yatırıyor. Kollarını sıkıca sarıyor, beni kendine bağlıyor. Ereksiyonunun kıcıma baskı yaptığını hissedebiliyorum ama hiç harekete geçmiyor ve bu sorun değil. Dürüst olmak gerekirse, kendimi hiç bu kadar sıcak ve korunmuş hissetmemiştim.

chapter
3
dex

"Gösteriden sonra dışarı çıkıyoruz. Sen de geliyor musun?" Setimizi bitirmekten sıırıslıklam olmuş bir halde soyunma odama girerken Raine'e soruyorum.

"Elbette." Eğildim ve alnından öptüm.

"Gidip duş alacağım, sonra da yeşil odada olacağım."

Kaşlarını bana doğru oynatıyor. "Arkadaş ister misin?" diye soruyor usulca.

Böyle sevimliyken ona hayır diyemiyorum ve sözlü olarak cevap vermiyorum. Parmaklarımı onunkilerin arasından geçirip kapıya doğru götürüyorum. Kapıyı açıp onu içeri sokarken heyecanını hissedebiliyorum.

Terli ve pis kokulu olmama rağmen elimi bırakıyor ve beni kapıya doğru itiyor. Ayak parmaklarının ucuna kadar uzanıyor ve ben de başımı kaldırıp sıırıtırıyorum. Suratını astı. "Ne istiyorsun, ateş böceği?"

"Dudakların, lanet olsun," diye homurdanıyor, ama sönmüyor.

"Gerçekten mi? Peki dudaklarımla ne yapacağını sanıyorsun?"

Ellerinin gömleğimin altından karnıma, göğsüme doğru kaydığını hissediyorum ve elleri terli, serin tenime karşı sıcak ve yumuşak. "Onları öpeceğim."

Gömleğimi başıma doğru itmeye devam ediyor, bu da onu üzerimden çıkarmak istediğini gösteriyor ve onu biraz daha kızdırmak için cazip geliyor.

Ne diyebilirim ki? Görünüşe göre ceza ve işkenceye aç biriyim. Bileklerini gömleğimin içinden tutup ellerini sabitliyorum ve o da bana tatlı tatlı bakıyor. Bu bakış beni kocaman gülümsetiyor. Ellerini kıpırdatmayacağını anladığımda kendi ellerimi çekip yüzünü avuçlarımla arasına alıyorum ve başını bana doğru eğiyorum. Dokunuşumla nefesi kesiliyor ve aramızda artık tanıdık olan o sarsıntı geçiyor. Başını eğdiğimde ağzı gevşiyor.

daha da geriye. "Seni hak etmiyorum," diye nefes alıyorum ağzını ağzıma alırken.

Ateş, arzu ve şehvet damarlarımda tutuşuyor. Biraz daha tutunmaya çalıştığım şey buydu. Ona olan ihtiyacımın yanan bir ateşe dönüşmesine izin veriyordum.

Onun dokunuşu olmadan söndüremeyeceğim bir alev. Dudakları yumuşak, dili sert ve çaresizlikle içime bastırıyor. Aynı çaresizliği ben de onun için hissediyorum.

Beni kendine ait olduğunu iddia etti. Bana onu gerçekten hak ettiğimi hatırlatmak için elinden geleni yapıyor, ki ben bunu hala göremiyorum. Belki hiçbir zaman göremeyeceğim ama Washington'da, beni yıkıma doğru adım atmaktan kurtardığında, ihtiyacım olan şeyin o olduğuna, beni içinde yaşadığım tünelden çıkaracak ışığın, güneş ışığının o olduğuna karar verdim.

Nefesim kesiliyor ve başım dönmeye başlıyor. Nefes almak için çaresizce dudaklarından geri çekiliyorum ve alınlarımızı birleştiriyorum. "Bana ne yapıyorsun?" Nefes veriyorum.

"Ben de sana aynı şeyi sorabilirim," diye fısıldıyor usulca, ikimiz de nefes alış verişlerimizi yavaşlatmaya çalışırken.

"Gel," diye emrediyorum ve onu banyoya doğru götürüyorum. Soyunma odasının içinde. Her nasılsa, her zaman en güzel odayı ben alıyorum. Muhtemelen gösteriden sonra duşa ihtiyacı olan tek kişi ben olduğum içindir. Bu tesis, büyük bir camla çevrili duşuyla şimdiye kadar bulunduğumuz en iyi tesis ve ben onu arkadan alırken Raine'in cama bastırdığı hayallerim var.

Kontrolü ele almak , suyu açmak için duşa uzandığında heyecandan tüylerim diken diken oluyor. Birkaç kez test ediyor, sıcaklığın doğru olduğunu belirliyor, ben de tişörtümü çıkarmaya başlıyorum.

Çıkaramadan, elleri beni durdurdu ve o devrıldı. Botlarımı çözmek için dizlerinin üzerine çökmeden önce beni gömleğimden sıyrılıyor. Onları çıkarmama yardım ediyor ve sonra dikkatini kot pantolonumun düğmelerine odaklıyor. Dilini dudaklarının arasından çıkarıp şişkinliği içine çekişini izliyorum.

gözlerinin önünde. "Hepsi senin için, ısıltılı böcek."

Bana bu lakabın geldiğini sormayın. Belki de ona hayatıma getirdiği ışığın güçlü olduğunu ve ona karşı koyamayacağımı hatırlatma şeklidir. Ya da belki de sadece hayal gücümün en kolay takma adı bulmasıdır. Ama ona uyuyor ve her kullandığımda gülümsüyor.

Düğmelerimi hızlıca açarak şaftımın tabanını ortaya çıkarıyor. Kot pantolonumu belimden indirmeye çalışırken dilinin şaft boyunca hafifçe vuruşunu izlerken hiç vakit kaybetmiyor. Sikim serbest kaldığında gülümsüyor ve ona karşı burnunu sokuyor. "Kahretsin," diye inliyorum, her iki elini de şimdi kaya gibi sert horozumun şaftının etrafına sardığında ve her iki elimi de uzunluğumda yukarı ve aşağı vurmaya başladığında.

Gözleri kirpiklerinin arasından bana bakıyor ve bu bakış o kadar inanılmaz derecede seksi ki neredeyse orada patlayacağım. "Em onu, lütfen tanrım, sikimi em." Ona neredeyse yalvarıyorum ve o da bana hınzırca sırıtıyor.

Elleri beni aşağı yukarı okşamaya devam ederken, dilinin horozumun başı etrafında dans etmesini ve alay etmesini izliyorum. Başını ovuşturuyor Aletimi ağzının etrafında dolaştırıyor, başının etrafında sıcak bir iz bırakıyorum. Başını ellerimin arasına alıp parmaklarımın saçlarının arasına girmesine izin veriyorum. Devam ediyorum, bir elimle saçlarını at kuyruğu şeklinde çekiyorum ve sıkı sıkıya sarılıyorum, dili aletimin üzerinde ıslak bir şekilde gezinirken başını hafifçe geriye çekiyorum. Mantar başının alt tarafı. "Em onu," diye emrediyorum, saçlarını daha sıkı kavrayarak.

"Evet efendim," diye inlerken dudaklarını aletimin başına doluyor ve ben ürperiyorum. Tutarlı düşünceler ağzının içinde kayboluyor.

"Tanrım, kahretsin," diye inliyorum, kalçalarımı ellerinin darbeleriyle aynı anda itmeye başlıyorum, her geçişte ağzının içine daha da kayıyorum. Dili şaftımın üzerinde sıcak ve ıslak bir şekilde yuvarlanan cennet ve cehennem gibi.

Sonra boğazının arkasını hissedebiliyorum ve geri çekilmeye çalışıyorum ama o beni sert ve sabit tutarak ağzına geri çekiyor. Sikim boğazının arkasına değdiğinde tekrar inliyor ve titreşimler gözlerimin başımın arkasına yuvarlanmasına yetiyor. Kendime geldikten sonra ona bakıyorum ve gözleriyle bana yalvarıyor. "Ağzını sikkemi ister misin, ?" Ona soruyorum ve aynı anda titriyor, inliyor ve başını sallıyor. "Siktir."

At kuyruğunu elimle daha sıkı tutuyorum ve boştaki elimle yüzünü kavriyorum. Ellerini geri çekiyor ve ağzını sonuna kadar açarak bana ağzına girip çıkmam için geniş bir alan sağlıyor. Hareket etmeye başladım, ilk başta yavaşça, onunla suları test ediyorum. Ağzını hiç böyle sikkemiştim. ve bunu yapmak için çaresiz da, onun yapabileceklerinin sınırlarını zorlamak istemiyorum.

Birkaç kez daha pompaladıktan sonra ellerinin kalçalarına gittiğini ve gözlerinin şehvetle parladığını izliyorum. "Durmam gerekiyor mu?" Onu beni bırakacağı noktaya kadar zorladığımdan korkarak . Ağzında sikim varken başını elinden geldiğince hayır anlamında sallıyor. "Sen çok lanet Muhteşem," diyorum ağzına doğru kaymaya devam ederken. Dili şaftım boyunca dans etmeye başladı ve inlemeye başladı. "Bana göğüslerini göster, bebeğim kızım."

Çabucak uyuyor, gömleğini kaldırıyor ve sütyenini indiriyor, için güzel göğüslerini ortaya çıkarıyor. "Meme uçlarınla oyna," diye emrediyorum ve o da hemen itaat ediyor, parmaklarının arasında meme uçlarını ovuşturuyor ve sikimin etrafında inliyor. "Tanrım, boşalacağım," diye inliyorum ve o meme uçlarını çekiştiriyor, daha yüksek sesle inliyor. Ağzını sikerken başının öne ve arkaya doğru itilmeye başladığını hissediyorum. Çok istekli ve sadece birkaç vuruş daha yapmam gerekiyor ve patlıyorum, orgazm içimde sallanıyor ve boşalmanın fişkırması boğazından aşağı kayarken ağzına giriyorum ve o inliyor. meme uçlarını daha sert çeker.

Orgazmdan inerken saçlarını bırakıyorum ve kendimi ağzından çıkarıyorum. Sütyenini ayarlamasını ve ardından gömleğini indirmesini izliyorum.

Kotumu çıkarmama yardım ettiğinde kafam daha da karıştı. Geçmem için önümden çekilirken bana "Duş al, bubba," diyor. Tişörtünün eteklerine uzandığımda beni durduruyor.

"Sorun nedir?"

Gülümsüyor. "Bir sorun yok. Duş alıp giyinmen gerekiyor." "Ama bana katılmanı istiyorum," diyorum ona.

"Saçımı ve makyajımı mı bozacaksın?" Gerçekten bulaşıcı bir kahkaha atıyor ve ben de gülümsüyorum. Başıyla duşu işaret ediyor.

"Peki ya sen?" Bana bakabilmesi için elimle çenesini kaldırarak ona bastırıyorum ve diğer elimle pantolonundan aşağı, külotunun içine ve klitorisine doğru kaydırmaya çalışıyorum. Yolun yarısına geldiğimde eli bileğimi sarıyor.

"Ben kendiminkini getireyim," diyor, "ama senin gerek." Bana göz ve ben itiraz edemediğinden kendini toparlayıp banyodan çıkmayı başarıyor.

chapter 4 raine

Neden öylece çekip gittiğimi merak ettiğinize eminim. Cevabı basit; iyi bir gece geçirdiği için onu ödüllendirmek istedim. Diğerlerinin yanı sıra ama gerçekte sorun zamandı. Zamanı yoktu. Yeşil odada olması gerekiyordu, özellikle de çocuklar bu gece dışarı çıkmak istiyorsa. Orada kalsaydım duşa gireceğimi, bana umabileceğim en iyi orgazmı yaşatacağını ve makyajımı tazelemek ve saçımı yeniden yapmak için soyunma odasına gideceğimi biliyordum. Tamam, umursadığımdan ya da önemseddiğimden değil ama fark ettiğim bir şey var ki Addison'ı konserden sonra kıyafetlerini değiştirirken ve makyajını tazelerken görmüyorum. Şimdi otobüste, bu anlatılacak başka bir hikaye.

Bu üçü kesinlikle birbirlerine doyamıyor. Şimdi izlerken, aralarında ne kadar büyük bir sevgi akışı olduğunu görebiliyorum. Kyle'ın Addison'ın üzerine titremesi ve Talon'un her fırsatta ikisini de sevmesi.

Dex'i idare etmekte yeterince zorlanıyorum, ondan iki düşünemiyorum. Ama yine de, Dex...şey, o inanılmaz.

Bu akşam Greensboro'daki konser büyük bir başarıydı. Çaldılar üç şarkıyı iki kez tekrarladı çünkü hayranları onlardan bunu talep etti. Dex'e göre bu talep hem bir lütuf hem de bir lanet. Sahnedeiken çok sıkı çalışıyor. Konserlerinden sonra otobüse atlayıp sızması benim için şaşırtıcı. Yine de bunun onun için bir adrenalin patlaması ve uyuşturucu da dahil olmak üzere deneyimlediği hiçbir şeye benzemeyen bir yükseklik olduğunu hayal ediyorum.

Hayranları selamlamak için kapıların yeşil odaya açılmasından yaklaşık yirmi dakika sonra Dex içeri giriyor; yüzünde hüzünlü bir gülümseme. Mutlu olduğunu söyleyebilirim ama yine de bir şey onu rahatsız ediyor. Hayal kırıklığına uğradım.

Bana doğru gelmek yerine doğruca Mouse ve Peacock'ın oturduğu kanepeye yönelmesinin bir nedeni var. Odanın köşesinden birbiri ardına gelen piliçlerin ona ve çocuklara yaklaşmasını izliyorum. Birkaç tanesinden fazlasının Dex'le aşırı flört ettiğini fark ediyorum ve bazen o da flört ediyor. Hayal kırıklığı içinde ona bağırarak istiyorum ama duygularımı elimden geldiğince gizliyorum.

Evet, sevişiyoruz. Evet, otobüste aynı küçük odayı paylaşıyoruz, ama onun dil sürçmesi ve küçük evlilik teklifi dışında, henüz birbirimize dürüstçe bağlanmadık. En azından bağlılığımızı yüksek sesle dile getirmedik.

Gözlerimi kapatıp yuvarlıyorum. *Tanrım, Raine, sen lanet bir aptalsın. Kendimi içten içe azarlıyorum. Neden bunu hep kendine yapıyorsun? İnsanlara bir çıkış yolu veriyorsun, oysa bir çıkış yolları olmamalı. Sırf sana 'kız arkadaşı' olmanı 'teklif' etmedi diye, kendini ona ve onu da sana adadığından eminim.* Kendimi içten içe hırpalamaya devam ediyorum. Kendimi içine soktuğum çılgınlıktan kurtarmaya çalışıyorum. Ama New York görüntüleri, bir an beni istemesi ve sonra kucağında bir harpy ile geri silinmesi zor görüntüler.

Odadan gizlice çıkıyorum. Beynimi boşaltmam, kendime düşünmek için bir dakika vermem gerekiyor ve bunu odadaki tüm konuşma ve gürültü ile yapamıyorum.

Kapıda nöbet tutan Troy'a başımı sallayarak herkesi geçip arka kapıdan çıkmayı başarıyorum. Arka kapıdan çıktığımda otobüs sadece yirmi metre uzağımdaydı ve ona ulaşip evime gitmek için can atıyordum. Tamamen çökmeden önce küçük bir oda.

"İsa seni hâlâ kurtarabilir." Arkamdan gelen bir erkek sesi duyuyorum ve donup kalıyorum. "İsa seni geri almaya hazır, Lorraine."

Kanım damarlarımda donuyor ve vücudum titremeye başlıyor. Bu Tanrı'nın unuttuğu gezegende bana Lorraine diyen sadece üç kişi var.

"Sizi kollarının ve tapınmasının arasına geri kabul etmek istiyor. Ona geri dönün ve kurtulun." Ses çok yüksek, çok genç, çok...

Sonunda ayaklarımı bir kez daha çalıştırmayı başardım ve Leroy'un ve otobüsün güvenliği için koşmak istesem de yapamıyorum. Sonunda kendi etrafımda dönmeyi başardım.

Orada kimse yok.

Otobüslerin park yerini aydınlatan binanın üzerindeki iki spot ışığa karşı gözlerimi kısıyorum ama hiçbir şey göremiyorum.

"Tanrı'yı hayatına geri kabul etmeye hazır mısın, Lorraine?" Sesi tekrar duyuyorum, bu sefer soldan geliyor ve dönüyorum.

"Sen de kimsin lan?" Çığlık atıyorum.

Tek duyduğum uzaktan gelen bir kıkırdama ve sonra ayak sesleri, ağır olanlar.

"Raine?" diyor derin bir ses ve ben dönüyorum, savunmada, saldırmaya hazır. "Dur kızım, sadece benim. Neyin var?"

Leroy kolumu tuttuğunda önünde titriyorum. ", seni otobüse bindirelim," diyor usulca ve ben de arkasından gidiyorum. Otobüsün kapısını açıyor ve beni içeri sokuyor.

"Bunu duymadın mı?" Sonunda sesimi buldum.

"Neyi duymak?" Yüzü yumuşak, anlayışlı ama yine de şaşkın. "Boş , " diye fısıldıyorum usulca. "Otobüse binmeme izin verdiğin için teşekkürler."

Bana hüzünlü bir yarım gülümseme veriyor. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?" diye soruyor ve ben başımı sallıyorum. "Tamam, bana ihtiyacın olursa dışarıda olacağım."

"Teşekkür ederim, Leroy."

Otobüsten inerken "Her zaman," diyor.

Adrenalin kreşendoya ulaştığında titriyorum ve odama doğru geri dönüyorum.

Oraya varır varmaz ranzama sıçradım ve sarsıntılar beni tüketirken kendimi bir topun içine kıvrıldım.

Tanıdığım biri neden burada olsun ki?

Burada kimse yok aptal, bir şey duyan tek kişi sensin.

Neden böyle bir şey uydurayım ki? Hayal onca şey varken, neden bu?

Çünkü kaç yıl önce ayrıldığından beri evine bu kadar yakın olmamıştın.

Dex'le geçmişin hakkında konuşmak her şeyi tekrar gündeme getirdi.

Ailemden herhangi biri burada olduğumu, nerede olduğumu ya da burada olacağımı nereden bilebilirdi ki?

Gerçekler şimşek gibi düşüncenin akıp gitmesine izin verdim... makale.

chapter
5
raine

Dex Harris'in Gizemli Kadını Doğrulandı

Bugünkü haberlerin manşeti buydu.

Makalenin devamında "Dex ile birlikte Washington'da görülen kadının aslında Bold International Inc. çalışanı ve CEO Cameron Enders'ın eski asistanı Raine Montgomery olduğu" belirtiliyordu.

Kaynağın adı açıklanmadı, ancak bunu yayınlayanın Cami olmadığından eminim ve bu makale bugün basıldı. Yine de Kuzey Carolina'daki küçük Podunk kasabamdan herhangi birinin makaleyi ilk etapta nasıl görmüş olabileceği ya da görebileceği sorununu çözmiyor.

Dışarıda her ne olduysa onunla o kadar meşguldüm ki Dün gece grup otobüse dönene kadar Dex'in gelip beni almadığını fark etmedim. Aslında, bana tek bir kelime bile söylemeden rack'ine tırmandı. Sonraki bir saati rafımda usulca ağlayarak geçirdim. Onu uyandırmak, ona bağırıp çağırmak istiyordum ama içimdeki mücadele gitmişti.

Nerede olabileceklerini görmek için ailem hakkında internette biraz araştırma yapmaya çalıştım, ancak kendi kuşaklarındaki çoğu insan gibi onlar için de sosyal medya mevcut değil. Yine de hala aynı eski telefon numarasına ve aynı adrese sahipler.

İşte zaman buldum. Kardeşim Andrew Kressley Montgomery Facebook'ta. Profili özel olduğu için pek bir şey göremedim ama dini konularda aileme çekmiş olduğunu görmemi sağladı.

Daha sonra liseden birlikte mezun olduğum ve Andrew ile arkadaş olan bazı kişileri aramaya başladım. Bu profillerin çoğunu görebilmeme rağmen, gazetelerde yer aldığımı bildiklerini gösteren hiçbir şey yoktu. Gerçi umurlarında da değildi.

Benim geldiğim kasaba küçük. Herkes konuşur ve eminim ki oraya gittiğimde, aradan on yıl geçmiş olmasına rağmen herkes beni hemen tanıyacaktı.

Sonunda, on bir civarında, Andrew ya da ailemle ilgili bulabildiğim her türlü bilgiyi aramaktan vazgeçiyorum.

Dizüstü bilgisayarımı kapattım.

"Ne oluyor, ateşböceği?" Dex altımdan soruyor.

"Ne oluyor? Cidden, bunu bana şimdi mi sormak istiyorsun? Dün geceden sonra mı?"

Yerden kalktığını duyuyorum. Üzerinde bir çift ince siyah boxer şort var, başka bir şey yok. Çadırı gözden kaçırmak imkansız.

"Şimdi ne yaptım ben?"

Kendimi aptal ve çocuksu hissederek kollarımı kavuşturuyorum. "Unut gitsin."

"Hayır, lanet . Ben ne halt ettim?" Ayağını yere vurdu. "Hiçbir şey, Dex, sorun da bu, sen hiçbir şey yapmadın."

"Bundan daha iyisini yapman gerekecek, günışığı. Bu böyle yürümez."

"Dex, bunun," diye ikimizin arasında bir işaret yapıyorum, " işe yarayacağından emin değilim. Sorun da bu. Dün gece o yeşil odaya girdin ve beni görmezden geldin. Seninle aşırı çapkınlık yapan kızlarla aptalca flört etmeni izledim. Sonra oradan ayrıldığımda, yemin ederim ki "Beni çok korkutan bir beden dışı deneyim yaşadım ve buraya geldim." Biraz daha dik oturuyorum. "Sonra da beni bir an bile düşünmeden çocuklarla çıkmaya devam ettin. Yani evet, Dex, bunun işe yaradığını sanmıyorum."

Vücudunun sönüşünü izliyorum. "Seni asla unutmadım. Aslında nerede olduğunu biliyordum ve sabırla gelmeni bekliyordum. Yeşil odadan çıkışını izledim ama peşinden geledim. Sonra işimiz bittiğinde nerede olduğunu öğrenmek için Beck'i aradım. Bana bir şeyden korktuğunu ve otobüse doğru kaçtığını söyledi. Ne yapacağımı bilemedim, Raine. Yine yanlış bir şey yaptığımı düşündüm ama hiçbir fikrim yoktu. Düşündüm ki belki de en iyisi seni bırakıp ol."

Hiçbir şey söylemiyorum, boş yere kendimi hırpaladığımı ve Dex'in yaptığının kesinlikle yanlış bir şey olmadığını fark ediyorum. "Senin üzerinde hiçbir hakkım yok, Dex. Yanına gelip kucağına tırmanmaya hakkım olduğunu düşünmedim," diyorum usulca ve kollarını açıp bana doğru bir adım atıyor.

"Benim üzerimde hak iddia edemeyeceğini nereden çıkardın?" diye soruyor eliyle yüzümdeki saçları okşarken. Omuz silkiyorum ve dokunuşuna doğru eğiliyorum.

Onun dokunuşunun bana yaptığı şey bu; konu ona geldiğinde hissettiğim ya da hissettiğimi sandığım her şeyi yok ediyor. Bana dokunduğunda, önemli olan tek şey o oluyor. Zihnimi, bedenimi ve ruhumu tüketiyor. Beni bütünüyle yutuyor. "Bu çok aptalca," diye mırıldanıyorum.

"Ne?" diye soruyor, dikkatimi çekmek ve gözlerimi kendisine çevirmek için omzuma hafifçe bastırırken.

Tanrım, kendimi çok aptal hissediyorum. "Bana hiç çıkma teklif etmedin," diyorum utangaçça, ilk aşkına ona bağlanması için yalvaran bir liseli gibi hissederek.

Kocaman gülümsüyor. "ihtiyacım olduğunu bilmiyordum. Sanırım sadece ima edildiğini düşündüm." Öne doğru eğilip yüzümü avuçlarının arasına alıyor. Boyu ona eğilip dudaklarını dudaklarıma için yeterli kaldıraç sağlıyor. "Raine Montgomery, benim kız arkadaşım olur musun?"

Ben cevap veremedim dudakları dudaklarıma konuyor. Soru, sadece beni tatmin etmek için sorulmuş olsa da, kalbimi uçuruyor. Kollarımı boynuna dolayarak onu kendime olabildiğince sıkı tutuyorum. Buraya gelmesini istediğimi göstermeye çalışıyorum. Sonunda öpüşmeyi kesiyor. "Sana bunun aptalca olduğunu söylemiştim," diye mırıldanıyorum.

"Soruma cevap vermedin." Elleri beni bırakıyor ve o daha fazla uzaklaşmadan bileklerini tutup göğsüme yaslıyorum ve gözleri arzu ve şehvetle parlıyor.

"Evet," diye inliyorum ince ipucum alınırken ve meme ucum parmaklarının arasında yuvarlanırken. "Ah siktir."

Dizüstü bilgisayarımı yatağımla rafımın çerçevesi arasına taşırken bir meme ucunu serbest bırakıyor, ardından zar zor görünen örtüyü ortaya çıkarmak için örtülerimi geri çekiyor.

Dün gece giydiğim tangayı. Nefesi ve kolları bacaklarımdan altına girerek beni aşağıya çekiyor, amım tam yüzüne gelecek şekilde beni iyice açıyor.

Kokladığını duyuyorum ve gözlerinin başının arkasına yuvarlanışını izliyorum. "Bu, tatlı kızböceği, benim kendi kişisel cennetim." Tangamı yana doğru çekip klitorisimi ve ıslak seksimi ortaya çıkardığını hissettiğimde inliyor. Çok az bekliyor

Dili kıvrımlarımın arasında ıslak ve sıcak bir şekilde yanmadan önce kalp atışı. İnliyorum. Elleri ince kayışları tutuyor ve malzemeyi çekmeye başlıyor. Kalçalarımı kaldırıyorum, amımı yüzüne doğru itiyorum ve o inliyor, seksimin üzerine titreşimler gönderiyor ve bir orgazmın inşa edildiğini hissedebiliyorum.

Tangamı önünden çekerken ağzı uzaklaşıyor, bacaklarımdan aşağı iniyor ve sonunda çıkarıyor. Tüm bunlar olurken dili seksimi yalıyor ve kucaklıyor. Tangamı kenara fırlatmayı bitirdiğinde, elleri hemen eteğime gidiyor. Tişörtümü, daha fazla hareket etmeyene kadar yukarı itiyorum. Dirseklerimin üzerinde duruyorum, böylece tişörtü altımdan çekip çıkarabiliyorum, sonra da başımın üzerinden yukarı kaldırıyorum.

İnliyor ve meme uçlarım sıkı tepeler halinde çakıllaşiyor ve yavaşça göğüslerimi kavriyorum, iki parmağını bekleyen amıma kaydırırken meme uçlarımla oynuyorum. Parmaklarını daha derine çekerken seksimin geçirdiği küçük spazmları hissedebiliyorum. Tatlı noktayı bulması sadece bir dakikasını alıyor ve klitorisimi emmeye başlıyor. Ağzının içine çekiyor ve diliyle masaj yapıyor.

"Siktir, Dex." Ona olan çaresiz ihtiyacımı haykırmamak için kendimi zor tutuyorum. Parmakları içimdeki g noktaya sürtünmeye devam ediyor ve Dilim klitorisimin üzerinde ustalıkla dans ediyor.

Meme uçlarımı parmaklarımdan arasında yuvarlıyorum ve orgazmım beni bütünüyle tüketiyor. Dilinin sert klitorisime her dokunuşunda bacaklarım seğirmeye başlıyor. Eli amıma gömülü ve biliyorum ki beni yüzünün her yerine boşaltmaya çalışıyor ve işe yarayacak.

Ellerim göğüslerimden ayrılıyor ve saçlarına doğru itiyorum, kendimi ona karşı öğütürken onu sertçe seksime tutuyorum. "Oh lanet olsun, oh Siktir," diye inliyorum orgazmım beni tamamen tüketirken. Dex'in parmakları dilinin yerine geçip klitorisime hararetle sürtünürken ve orgazmımın ıslaklığının parmaklarının arasından püskürdüğünü duyduğumda içerideki iki parmak rekor bir hız bulurken tüm vücudum serbest bırakılmamla sarsılıyor.

Hızının daha şehvetli bir ritme yavaşladığını hissediyorum ve salıverilmemi sağarken vücudum seğiriyor.

chapter
6
raine

Orgazmdan sonra nihayet tutarlı düşüncelerim olmaya başladığında Dex'in beni yalamayı ve parmaklamayı bırakmadığını fark ettim. Onu itmek istiyorum ama çok geçmeden durmamasının nedenini anlıyorum. "Özür dilerim," diye mırıldanıyorum parmaklarımı saçlarından çözüp onu kendime doğru çekerken, ama o durmuyor. Hatta hızını iki katına çıkarıyor. "Becer beni," diye inliyorum başka bir orgazmın hızla seksime doğru yol aldığını hissederken. "Dex, dur." Başını sallıyor ve klitorisimi ağzına almaya devam ediyor ve inliyor. I nedenini şimdi anlıyorum.

Diğer eli kayboldu ve omzunun hareket ettiğini hissedebiliyorum, çünkü sikini amıma sokarken aynı zamanda okşuyor.

"İçeride daha iyi hissetmez miydin?" Ona soruyorum ve o da başını sallıyor ama durmuyor.

Yaptığı şeyi bırakmasını istemediğimi anlamam bir kalp atışımı daha alıyor ve ellerimden birini saçlarına sokup, yalamalarına ve parmaklarını itmesine ayak uydurarak yüzüne sürtünüyorum.

Başka bir orgazmı patlamam uzun sürmüyor. Bu sefer biraz daha az yoğun ve onun hayal kırıklığını hissedebiliyorum. "Neden her tarafına fişkırtmamdan hoşlanıyorsun?" Orgazmdan inerken nefes nefese ona sormayı başarıyorum.

Sonunda klitorisimden vazgeçiyor ve parmaklarını yavaşça amımdan çıkarıyor. "Çünkü," sıcak nefesi seksimi okşuyor ve ürperiyorum, "bunun gerçek olduğunu biliyorum ve çünkü üzerime boşaldığında tadına doyamadığım bir şey var."

O zaman gülümsüyor ve ben de ona gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüyle savaşıyorum. "Tam bir erkeksin," diye kıkırdıyorum ve o da sırtıyor.

"Bir şey yapabilir miyim?" diye soruyor masum ve utangaç bir şekilde.

"Ne istersen," diyorum hiç düşünmeden ve yüzü aydınlanıyor.

"Ayağa kalk, kollarını başının üzerine koy ve parmaklıklara yasla." Sesinde bir emir havası var ve bunun ne anlama gelebileceğini düşünüp ürperiyorum.

Hemen itaat ediyorum ve bileklerimi rafımın başındaki çubuğun üzerine koyuyorum. Ne olduğundan emin olmasam da bir şeyler aramaya devam ediyor. Raflarla dolap arasında durduğunda kısa göğüs kıllarının parmak eklemlerime değdiğini hissedebiliyorum. "Gözlerini kapat," diye emrediyor ve ben de bakmamak için gözlerimi sıkıca kapatarak itaat ediyorum. "Başını kaldır," diyor ve kaldırıyorum. İşte o zaman başımın ve gözlerimin üzerinden bir şeyin kaydığını hissediyorum, bir göz bağı.

Nefesim kesiliyor. "İyi miyiz, ateşböceği?" diye soruyor usulca.

"Evet," diye nefes alıyorum.

"Benim için rahatla." Sesi yine yumuşak ve rahatlatıcı.

İşte o zaman yumuşak bir şeyin önce bir bileğimi, sonra diğerini sardığını, bileklerimin etrafına dolanıp onları birbirine bağladığını ve en sonunda da rafın korkuluklarına sabitlediğini hissediyorum. "Hâlâ iyi misin?"

"Evet," diye fısıldıyorum, zar zor duyuluyor ve vücudumda tüylerim diken diken oluyor. Onun merhametine kaldığımı, istediği gibi oynayabileceğini anladığımda meme uçlarım titriyor. Bana ne yapacağını bilmediğim ve endişelendiğim için içimi bir korku kaplıyor.

"Sadece beni hissetmeni istiyorum," diye fısıldıyor kulağıma usulca ve sonra dudaklarının tüy gibi hafifçe dudaklarıma değdiğini . "Sadece tadımı çıkar," diyor.

dudakları benimkilere yapışmadan önce.

Tüm vücudum canlanıyor. Ona dokunamamam beni hayal kırıklığına uğrattıyor ve bağlarımla savaşıyorum ama hiçbir yere gitmiyorlar. Onu görememem

Dudaklarını dudaklarıma her bastırışında dudaklarımın karıncalanmasına neden oluyor. Sadece dudaklarıyla birkaç vuruştan sonra, elini bileğime yakın hissediyorum, hafif ama nasırlı parmaklarından biraz sert. Kuru parmaklarının keskinliği ve dokunuşunun sıcaklığı neredeyse fazla geliyor ve bacaklarım birbirine çarpıyor, rahatlamak için savaşıyorum ama hiçbirini bulamıyorum.

Eli kolumda, dirseğimin içinde, pazumda ve omzumda ateşli bir iz bırakmaya devam ediyor. Dokunuşu tenimde hafif kalıyor ama ardından ateş ve tüylerim diken diken oluyor. Öpüşmemizden sonra dudaklarımı serbest bırakıyor. Ağzıyla daha sonra nereye gideceğine dair beklenti ve heyecan titrememe neden oluyor. Aynı anda yavaşça hareket eden eli meme ucumun etrafında dönüyor. Bir, iki kez daire çiziyor, sonra dışa doğru bir spiralle devam ediyor, aslında hiçbir zaman sıkı tepeye dokunmuyor. Bunun yerine diğer eli de harekete katılıyor ve aynı işlemi diğer göğsümde tekrarlıyor.

Meme uçlarım acı verecek kadar sert. Çok sert oldukları için halterleri ikiye ayırmakla tehdit ediyorlar. Elleri tamamen kaybolurken "Siktir," diye inliyorum. Raf altımda inliyor ve dizlerinin kırıldığını duyuyorum. , sonra bacaklarımı onunkilerin arasına yeniden yerleştirdiğini hissediyorum, beni bacaklarımı kapatmaya zorluyor.

Kalçalarımın birbirine bastırılması, yüzeye için savaşılan orgazma ulaşmak için neredeyse ihtiyacım olan şey. Bacaklarımı tutarak bana sarıldı. Kendi rehinesi altında ve horozunun başının doğrudan klitorisimin üzerinde fırçalandığını hissediyorum. "Siktir," diye haykırıyorum ve sırtım yükseliyor. Hafifçe kıkırdadığını hissediyorum. "Sen şeytansın," diye neredeyse hırkırıyorum ona.

"Ateşböceği, henüz hiçbir şey görmedin." Sesindeki tehditkâr ton bana doğruyu söylediğini anlatıyor ve ürperiyorum. Elleri bir kez daha tüy kadar hafif dokunuşlarıyla üzerimde, bu sefer kalçalarımın. Yavaşça seksime doğru kaydığını hissedebiliyorum, acı verici santimetre santimetre. Onun altında kıvranıyorum. Parmaklarının klitorisimin hemen üzerindeki küçük kıl parçasına yaklaştığını hissedebiliyorum, ama hemen öncesinde Parmakları bukleleri gıdıklıyor, kuzeye göbek deliğime doğru dönüyor ve elleri daha da yukarı kayarken hayal kırıklığı içinde inliyorum.

Bir kez daha elleri meme uçlarımın etrafında dönüyor, yavaş ve istikrarlı bir şekilde göğüslerimin kabarıklığını çevrelemeye başlayana kadar. Duygular çok fazla ve uyarılmamın bacaklarımın arasından aşağı kaydığını hissedebiliyorum. Elleri omuzlarıma doğru ilerlediğinde öne doğru eğiliyor. ucunu doğrudan klitorisime bastırıyor. Haykırıyorum.

Sonra hiçbir uyarıda bulunmadan elleri gitti ve sikinin klitorisime daha sert bastırdığını hissettim. Sonra sikini ayarladığını, daha da güneye, kalçalarımın amımın arasındaki V'ye doğru kaydırıldığını hissediyorum. Sonra sikinin başının giriş yerimde oynadığını hissediyorum. Amımın ıslak sıcaklığıyla temas ettiğinde nefesi kesildiği anda onun da bunu fark ettiğini biliyorum.

İçime bastırmaya devam ediyor ve horozunun damarlarının klitorisim boyunca kaydığını hissedebiliyorum. Bir kez daha patlamadan önce bu uzun sürmeyecek.

Hem bacaklarımın üzerindeki pozisyonu hem de seksime doğru itişiyiyle öne doğru eğildiğini hissediyorum. Beni neredeyse rahatsız edecek kadar geniş açıyor. Sonra kendini konumlandırırken yatak başımın yanına doğru eğiliyor.

"İyi miyiz?" diye soruyor ve ben başımı sallıyorum. Sıramı alıyor ve içime çıkmaya başlıyor. Birkaç hamleden sonra tekrar kaydığını hissediyorum ve gözlerim bağlanıyor.

gözlerimin önünden çekildi. "Seni görmem gerek." Dudakları dudaklarımla buluşurken usulca söylüyor ve ben odadaki ışığa karşı gözlerimi kırıştırıyorum. Gözlerim açıldığında geri çekiliyor. "Merhaba güzelim." Gülümseyerek şöyle diyor. "Bu nasıl hissediyor musun?"

"Güzel," diye inliyorum. Birkaç kez daha hızını artırıyor ve aleti klitorisime içimden yayılan her türlü yeni hissi gönderiyor. Orgazma yaklaşıyorum ve bacaklarım onun altında titremeye başladığında, bunu biliyor. Hızı biraz artırıyor ama beni tuttuğunu söyleyebilirim.

"Benim için gel," diyor ve içime biraz daha derinden girerek beni uçurumun kenarına getiriyor. Ona dokunmak için çaresizce bağlarım karşı savaşıyorum. Bağların ısırması, orgazmımı daha yükseğe fırlatmak için yeterli bir acı.

Beni yavaşça aşağı indiriyor, sonra bacağına benimkinin üzerine kaydırarak bacaklarımı açmama yardım ediyor. Üzerimde istediği kaldırıcı ettikten sonra serbest bacağına kaldırıyor, bacağımı göğsüme doğru bastırırken içime daha derin giriyor.

"Tanrım," diye inliyor ne kadar derinleştiğini fark edince. Aletinin başını rahim ağzımda hissedebiliyorum ve taşaklarının kıcımlı gıdıklaması bana içimde hiç olmadığı kadar derin olduğunu söylüyor.

"Dex," diye inliyorum başka bir orgazm sert ve hızlı bir şekilde gelişirken. "Benimle gelmene ihtiyacım var." Patlayana kadar içime daha sert ve daha hızlı iterken anlayışla başını sallıyor, beni bir kez daha uçurumun kenarına ve duygusal tavşan deliğinin derinliklerine sürüklüyor.

chapter 7 dex

Uzanıp yavaşça bağlarını çözüyorum. Serbest kaldığında bileklerine nazıkçe masaj yapıyorum ve o da memnuniyetini dile getiriyor.

İşim bittiğinde battaniyeyi yukarı ve üzerimize çekiyorum ve sonra Kollarımı ona doluyorum, en güvenli yere, olmak istediğim tek yere sarılıyorum. "Daha önce beden dışı deneyim hakkında ne demek istedin?" Son bir saattir yüzeyi tırmalayan soruyu soruyorum.

"Bu gerçekten aptalca."

Başını bana doğru eğiyorum. "Hiçbir şey aptalca değildir, bilmek isterim," diyorum ve o da bana küçük bir gülümseme veriyor.

"Dün gece arenadan çıktığımda burada biri vardı ama ben göremedim. Leroy da onu duymadı. Bir sürü garip şey söylüyordu ve..." duraksadı ve başka tarafa baktı, "bana Lorraine dedi."

Ona bir kaşımı kaldırdım, "Lorraine?"

"Bu benim doğum adım. Kaliforniya'ya taşındığımda Lor'u terk ettim, anonimliğimi korumaya ve yeniden başlamaya çalıştım, yapabileceğim en kolay şeyin bu olduğunu düşündüm. Lisedeyken arkadaşlarımdan hepsi bana Raine derdi ve ailem bundan nefret ederdi. Bu yüzden doğal olarak..."

"bildiğin bir şey yapmak istedin," diye cevaplıyorum yarım kalan düşüncesini.

Bana başını sallıyor ve sonunda gözlerimiz tekrar buluşuyor. "Denemeye devam ediyorum"

Kendimi gerçek olmadığına ikna etmeye çalışıyorum. Orada gerçekten kimse yoktu, ama beynimin neden böyle bir şeyi kazdığına dair mantıklı bir neden bulamıyorum.

Bu."

"Ne dediler?"

"Bana İsa'nın beni tekrar kollarına kabul etmeye istekli ve hazır olduğunu söyledi."

Sertleştim.

"Ailem de sürekli aynı saçmalıkları anlatırdı. Onlar Barların önünde durup sarhoşları İsa'nın onları alkol günahlarından kurtarabileceğine inandırmak için pazarlık yapan o çılgın sokak köşesi tipleri."

Tek söyleyebildiğim "Eyvah" oldu.

Aynı anda hem sırtıyor hem de gözlerini deviriyor, bu beni gülümsetiyor. "Yine bu yüzden ayrıldım. Olanlardan sonra, beni evden atmaları bir yana, onlarla yaşamak bir seçenek değildi. Serbest bırakıldığımda beni eve kabul etseler bile, bu dünyadaki cehennemden daha kötü olurdu. Saldırıdan önce zaten buna katlanmıştım, bu yüzden bunun üzerine herhangi bir şey çok daha kötü olacaktı. Eve geldiğimde nerede durduğumu biliyordum. hastaneden eve."

"Nasıl yani?" Saçlarını kulağının arkasına tarıyorum.

"Bütün eşyalarım bahçeye atılmıştı. Birkaç gündür oradaydı ve yağmur yağıyordu. Neyse ki ailemin yapmayı başardığı tek şey çalışmama izin vermektir. Birkaç bin dolar biriktirmiştim.

On altı yaşımdan beri çalışıyordum ve saldırıdan kısa bir süre önce okuldan aldığım burs . Para içinde yüzmüyordum ama Kaliforniya'ya giden bir otobüse binmeden önce bir sırt çantası ve birkaç kıyafet alabildim." Derin bir nefes almak için duraklıyor, "Greensboro

O otobüse bindiğimden beri hiç olmadığım kadar evimdeyim."

"Seni nerede bulacaklarını nasıl bilebilirlerdi?" Ben soruyorum.

"Bu yüzden birinin gerçekten orada olduğuna bir türlü inanamıyorum. Leroy hiçbir şey duymadığını ve sesin oldukça yüksek olduğunu söyledi. Bir makale vardı ve içinde benim de resmim vardı ama ben on yıl önce Kuzey Carolina'dan ayrılan kahverengi saçlı faremsi kızıdan çok uzağım. O makalede adım geçmiyordu, ancak şimdi çıktı ve kim olduğumu doğruladı. Ben olsam Birinin bunu an meselesi olduğunu hayal ediyorum. Ama yine de onlar internette ya da rock yıldızı haberlerinin yer aldığı gazetelerde makale okuyacak türden insanlar değiller."

Bana bakıyor. Burnunun ucunu öpüyorum ve o da gülümsüyor.

"Endişelenecek bir şey olmadığına eminim," diyorum ona, yine de endişelenmediğimi söyleyemem ve bu geceki gösteriden önce Mills'le bu konuyu konuşacağıma söz veriyorum.

"Nashville'e gittiğimizde benimle aynı odayı paylaşır mısın?" diye soruyor.

Be

n. Gülümsüyorum. "Bunun ima edildiğini sanıyordum."

O da bana gülümsüyor. Gözlerinde bir şey var, bir şey Aramızda uzun zamandır yüzeyin hemen altında yatan bir şey var.

bir . Ona sarılıyorum. "Seni seviyorum," nefes alıyorum. "Seni seviyorum
Söylediğim sözlerin inancı bedenimi sarsıyor ve hayatım boyunca hiçbir şey
hakkında bu kadar doğru hissetmemiştim. "Birlikte olmak istediğim tek kişi
sensin,

Sen benim ait olduğum yerdesin. Sen benim güneş ışığımsın," diye
fısıldıyorum alnına ve sonra onu nazikçe öpüyorum.

Geri çekilip ona baktığımda gözlerinin dökülmemiş yaşlarla dolu
olduğunu görüyorum. Yüzünü avucumun içine alıyorum ve o da avucuma
sokuluyor. "Ben de seni seviyorum," diyor, sesi duygu yüklü.

"Neden ağlıyorsun?" Başparmağım kaçan bir gözyaşını silerken ona usulca
soruyorum.

"Çünkü..." diye burnunu çekiyor, "her şey gerçek olamayacak kadar güzel
görünüyor, Dex. Sanki her an bu rüyadan uyanacakmışım ve Los Angeles'taki
daireme geri dönecekmişim, hâlâ Cami için çalışıyormuşum, hâlâ sıradan
günlük işimi yapıyormuşum, tanıdığım en seksi adamla Nashville'e giden bir
otobüste değilmişim gibi."

Meme ucunu şakacı bir şekilde sertçe çimdikledim.

"Ah!" diye ciyaklıyor ve ben
kıkırdıyorum. "Rüya değil, ısıltılı
böcek."

Gözlerini benimkilere diyor, sonra eliyle enseme kavırıyor ve beni sert,
derin bir öpücüğün içine çekiyor. Yarım bir anda taş gibi sertleşti.

"Seninle sevişmek istiyorum," diyorum öpücüklerinin arasında. "Ama
burada değil. Bu gece yatağımızda yalnız olmanı istiyorum. Sadece sen ve
ben."

Başını sallıyor ve beni tekrar öpüyor. Tutku orada, ateş tutuşuyor ve onun
içinde olmam gerektiğini biliyorum.

Bana doğru yuvarlanıp bacağını kalçamın üzerine attığında onun da bunu
hissettiğini biliyorum ve sikim hemen onun amı olan sıcak kayganlığı buluyor
ve zıplayarak ağzımın içinde inlemesine neden oluyor. "Sana içimde ihtiyacım
var" diye inliyor.

"Seni hiçbir şeyden mahrum edemem, ısıltılı böcek." Serbest elimi
kullanarak sikimin başını onun sıcak girişiyle hizalıyorum ve yavaşça içeri
kayıyorum. Bacağını kalçamın üzerine koyarak sahip olduğu kaldırıcı
kullanarak sikimin üzerinde daha da aşağı kayıyor ve dudaklarını
dudaklarımla kavrarken homurdanıyorum. "Eve."

Ellerini saçlarımda birleştirip beni kendine çekiyor ve daha sert öpüyor.
Dişleri alt dudağıma sürtünüyor ve elimde olmadan sırt üstü itip üzerine
çıkıyorum, bu sırada aletim mutlu yerinden hiç ayrılmıyor.

Islak ısısı kaygan ve kolayca girip çıkıyorum. "Siktir, çok iyi
hissediyorsun."

Tam o sırada sikimi sıkıyor, sonra bırakıyor ve tekrar sıkıyor. "Küçük sıkımların beni çıldırtıyor," diye homurdanıyorum ve meme ucunu ağzıma alıyorum, sikimi tekrar sıkarken sertçe emiyorum. Duyulabilir bir patlamayla meme ucunu serbest bırakıyorum. "Böyle devam edersen patlayacağım." Beni tekrar sıkıyor ve dişlerimi gıcırdatıyorum, yükselen boşalma dürtüsüyle savaşıyorum. Hızımı yavaşlatıyorum ve o da bana hınzırca sırıtıyor.

Meme ucunu ısııyorum, gıcırdatıyor, sonra hissi fark edince sıcak bir hava veriyor. Meme ucunu tekrar ısııyorum ve bu sefer ciyaklamıyor ama bir an için nefesi kesiliyor. İzimi bırakma zamanının geldiğine karar vererek, meme ucunun biraz yukarısını yalıyorum ve göğsünü ısııyorum, sertçe ve orgazmının tüm horozumun üzerinde patladığını hissediyorum ve ona sert ve hızlı bir şekilde vuruyorum. Isırdığım yeri emmeye ve yalamaya başladım, yanmasını yatıştırmaya çalışıyordum.

Isırık ve ağrıyan noktanın üzerinden her geçişte, amı biraz daha sert bir şekilde kenetleniyor ve hareket etmemi neredeyse imkansız hale getiriyor.

Bıraktığımda

göğsünü, sikimi serbest bırakıyor. Sırıtıyorum, sonra göğsünde bıraktığım kızgın kırmızı yaraya ve diş izlerine bakıyorum ve nefesim kesiliyor.

"Kahretsin, Raine, özür dilerim..."

Beni susturmak için parmağı dudaklarıma geliyor. "Tekrar yap," diye nefes alıyor. Gözleri parlak, şehvet, arzu ve teslimiyet dolu. Seks ve acı bu kadında gerçekten işe yarayan iki şey ve bu bende patlama isteği uyandırıyor. "Sadece boşalmaya hazır olana kadar bekle." *Hmmm, alttan yapıyor.*

Başımı sallıyorum. Şimdiye kadar gördüğüm en iyi eğitilmiş denizaltılar gibi bana boyun eğme konusunda esrarengiz bir yeteneği var ve yine de bir düğmeyi çevirip beni avuçlarında macun haline getirme yeteneğine sahip.

Diğer meme ucunu yalamaya ve burun kıvırmaya başlıyorum, haltere ve sıkıca çakıllı tepeye karşı emiyor ve kemiriyorum. İnliyor ve amının sikimin etrafında sıkışmasıyla orgazmının arttığını hissedebiliyorum. Çok yaklaştım ama onun da orada olmasına ihtiyacım var. Meme ucunu ısııyorum ve diye . Bacakları başlıyor ve çok yakın olduğunu biliyorum, oh çok yakın. Hızımı arttırıyorum, tam oradayım.

Meme ucundan ayrılıp yumuşak etini sertçe ısııyorum ve o da patlıyor, ben onun içinde patlarken beni de uçurumun kenarına getiriyor.

chapter 8 raine

Nashville'deki odamızın banyosundaki aynanın önünde dururken "Tanrım, bubba," diye bağıyorum. Duşumu yeni bitirdim, tamam, duşumuzu yeni bitirdik.

Dex gelip aynanın karşısında arkamda duruyor. Kollarını karnıma doluyor ve çenesini omzuma yaslayarak aynadan çıplak halime bakıyor. "Çok özür dilerim, kendimi ," diyor sırtarak ve bana gerçekten üzgün olmadığını söylüyor.

Göğüslerimin üzerinde, meme uçlarımda hemen iç tarafında, birbirine benzeyen iki ısırık izine bakıyorum. Onlara hafifçe dokunuyorum ve batıyorlar, ama acı pek de istenmeyen bir şey değil. "Hayır, onları seviyorum, sadece, Tanrım, çok kızgın görünüyorlar." Sırıttıyorum. Kan akıtmadı, o yüzden kabuk falan da yok ama dişleri cildimde kesinlikle iz bırakmış. İç kısımdaki izler emmeden dolayı kırmızı ve lekeli.

Dex çenesini kaldırıp beni serbest bırakıyor, sonra nazikçe beni çeviriyor ve eğilip kızgın yaraların her birini öpüyor. Her öpücüğü nazikçe yatıştırıcı yalamalar ve bir öpücük daha takip ediyor. "Beni böyle görmekten hoşlanmam yanlış mı?

Bunlar senin üzerinde mi?"

Ona gülümsüyorum ve o da beni nazikçe öpüyor. "Hayır, ben de onları görmeyi seviyorum.

Beni işaretlenmiş, sahiplenilmiş hissettiriyorlar."

"Şey, kesinlikle talep edildiniz, alındınız, piyasadan çekildiniz ve hepsi benim," diyor yanağımı nazikçe okşayarak. Dokunuşuna doğru eğildim. New York'a ilk geldiğimde tanıştığım o pislik adam gitmiş, yerine bambaşka biri gelmiş. Sanki tam bir akıl ve kalp nakli geçirmiş gibi. Bunun gerçek olduğuna, gerçekten değiştiğine inanmak istiyorum ama değişimin ne kadar zor olabileceğini de biliyorum. Bazı erkekler evcilleştirilebilir, Diğerleri bununla mücadele ediyor ve onun da eninde sonunda edeceğinden endişeleniyorum. "Hazırlanmam gerek."

Gülümsüyor. "Seksi bir şeyler giy."
"Hayır," diye takıldım. "Çuval giyeceğim." Gülüyorum.
"Yine de seksi olursun." Alnımdan öpüyor ve akşamki gösteri için hazırlanmam için yanımdan ayrılıyor.

dex

Telefonum çalıyor ve tanımıyorum ama yine de cevap veriyorum. "Onu yakaladınız," diyorum telefona.

"Selam dostum, ben Derek."

"Ah, selam. Dün geceki gösteride seni görmek harikaydı."

"Gösteriye gelmek harikaydı, bizi biletlerle buluşturduğu için her kime teşekkür ettiyseniz mutlaka söyleyin. Cotah Phoenix'te sizinle tanıştıktan sonra çok heyecanlandı."

"Oh, öyle yapacağım. Onunla iyi vakit geçirdiğinize sevindim."

"Dinle, dün gece konuştuklarımız yüzünden aramıştım." "Ah, evet."

Banyoya doğru bakıyorum ve yatak odasından çıkıyorum.
küçük oturma alanına götürdü. "Bir şey bulabildin mi?"

". Sahibiyle temasa geçebildim. Yarın akşam açılıştan önce sizi içeri alsöyledi. Size bir tur atma şansı verecek."

", bu harika, teşekkürler Derek."

Kıkırdadığını duydum. "Bana henüz teşekkür etme."

"Oh?"

Gülüyor, "Hayır, kötü bir şey değil. Aslında en sevdiklerimizden biri ve yarın akşam size katılmamızın bir sakıncası var mı diye merak ediyordum?"

"Oh hayır, hadi gel. Beynini biraz daha kurcalamak isterim."

Telefonun diğer ucunda kıkırdıyor. "Bu konuda ciddi mi?" diye soruyor bana, tamamen ciddi bir şekilde.

Yatak odasına bakıyorum. "Evet, öyle. Bu konuda da inanılmaz. Eğitim almamış olmasına çok şaşırdım."

Gülümsediğini hissedebiliyorum. "Bazı kadınlar bu konuda doğuştan yeteneklidir. Cotah öyleydi.

Yine de sonunda biraz eğitimin dahil olduğu birkaç noktaya ulaştık. I

Yarın akşam onunla buluşacağım, çünkü her şeyi konuşuyoruz. Eğer kabul edersen senin için birkaç sürprizim var."

"Kesinlikle. Nerede buluşalım?"

Derek ve ben konuşmamızı bitirdik ve öğleden sonramızı planladık. Raine onlar gelmeden önce .

Derek'i işten tanıyor. Teknik olarak Cami'nin müşterilerinden biri. Raine'in planlarıma nasıl tepki vereceği konusunda biraz temkinliyim ama sanırım bu onun için önemli olacak. En azından öyle umuyorum.

Yarın gece Mills'ten ne isteyeceğimi, yani her şeyden çok anonimliğe ihtiyacım olduğunu mesajla sonra, bu geceki gösteri için hazırlanmayı bitiriyorum.

"Hadi, ateşböceği, gitmem gerek. Benimle geliyor musun?"

Yatak odasından çıktığında sözümü zar zor bitiriyorum. "Gitmeye hazırım," diyor görüş alanına girerken.

Dizlerim titriyor. "Lanet olsun," diye homurdanıyorum.

Çivilerle kaplı mavi ekose dantelli bir korse giyiyor. üst kemerinin üstten dışarı çıktığını görebiliyorum, çok seksi. Siyah deri pantolon ve kalçalarına oturan kurşun bir kemer giyiyor, ama ne Beni en çok tahrik eden boynundaki basit kare çivili yaka ve tabii ki ayağındaki siyah topuklu ayakkabılar. Üstünün altında gömlek yok, bu yüzden göbeğinin ve yanlarının bazı kısımları üst ve pantolonunun üst kısmı arasında görünüyor.

Ona bakarken sikim kot pantolonuma doğru sertleşiyor. Saçları aşağıya dökülmüş ve bir tarafa taranmış ve makyajı güzel buz mavisi gözlerinin etrafında siyah, onları parlatıyor. Onun için takma adımla güzel bir şekilde hizalanıyor. "Çok , ısıltılı böcek," diyorum ona ve kızarıyor, sonra etrafında dönüyor. Deri pantolon dar, kıcının her kıvrımını ve çukurunu kucaklıyor ve onu tokatlamamak için her şeyimi alıyor.

Bunun yerine ona doğru yürüyorum, kollarımı doluyorum ve deri üzerinden kış yanaklarını tutuyorum ve o da pazılarımı kavrarken inliyor. Aletimi kasıklarına sürüyorum ve nefesi kesiliyor. "O bile onaylıyor," diye kıkırdıyor.

"Evet, öyle. Şimdi bu pantolonu üzerinden sıyırmadan önce buradan siktir olup gidelim." Dudaklarını öpüyorum ve o kıkırdıyor.

"Görüşürüz, bubba."

Gülümsüyorum. "Bu lakap beni cahil biri gibi gösteriyor."

Kıkırdıyor. "Biliyorum, ama uyuyor."

Ona şakacı bir şekilde alay ettim. "Ben cahil değilim."

"Hayır, ama senin iri yarı ve çok seksisin." Bana hınzırca sırıtıyor.

Parmaklarımızı birbirine geçiriyorum ve onu kapıya doğru çekiyorum. Onu kapının arkasına bastırıyorum. Ellerini başının üzerine kaldırdım ve bacaklarının arasından kalçamla onu kapıya sabitledim. Dudaklarım sert ve umutsuzca onunkilere çarparken sikim kotumun içinde zıplıyor. Nefes alış verışı kesildi ve inledi.

Ağzımın içine. Kasıklarını kalçalarımın sürtüyor, rahatlamak istiyor ama bulamıyor.

Öpüşmemizi bir sırtışıyla kesiyorum. "Beni öldüreceksin."

"Bu ikimiz için de geçerli," diyor nefes nefese ve ondan çaldığım hava için savaşıyor. Onu her öptüğümde bana yaşattığı baş dönmesi yüzünden başım dönüyor.

Onu yavaşça kapının arkasından bırakıyorum ve geri çekiliyorum, giderken sabit durduğundan emin oluyorum.

chapter 9 raine

Nashville'in ABD'nin country başkenti olmasına rağmen, hayranlar çılgınca ve konser muhtemelen şimdiye kadar onları izlediğim en iyi konserlerden biriydi. 69 Bottles şu anda oyunun zirvesinde ve hiçbir şey onları alaşağı edemez. Konser sırasında Addison ve Kyle ile kuliste takıldım, çok Her gösteride yaptığım gibi.

Addison her zaman çok nazik ve tatlıdır ve Dex ile arenaya erken gittiğim için, onunla üzerinde çalıştığı promosyon ve sponsorluk hakkında birkaç şey konuşma şansımız oldu. New York'tan sonra Talon ve Kyle ile olan ilişkisi daha da güçlenmiş gibi görünüyor, ancak aralarında çok rahat bir mesafe var gibi görünüyor.

"Nedenmiş o?" Yeşil oda başlamadan önce Addison'a sordum.

"Kyle gittiğinde öğrendiğimiz şeylerden biri de birbirimize o kadar yatırım yapmıştık ki kendimiz olmamız gerektiğini unutmuştuk. Kyle gittiğinde yıkılmıştım.

işe geldim çünkü onlar dışında sahip olduğum tek şey buydu. Bu yüzden kendi başımıza ya da sadece veya üçümüzle yapmamız gereken başka şeyler bulmanın bizim için önemli olduğunu fark ettik" diyor gülümseyerek.

"Yardıma mı oldu mu?"

Başını sallıyor ve daha geniş gülümsüyor. "Bu bizi daha da yakınlaştırdı. Şu anda olduğu gibi ayrı kaldığımızda birbirimizi deli gibi özlesek de, üçümüzün bir araya gelmesi her şeyi daha da güzelleştiriyor. Onlarla her gece dışarı çıkmıyorum, çünkü enerjim yok, ama aynı zamanda çocukların birlikte vakit geçirmesi de önemli. Ayrıca, Talon grubun geri kalanını kendi başlarının çaresine bakmak zorunda bırakmıştı, bunu yapamadıklarından değil, ama sanırım da grubumuzdaki değişimle birlikte acı çekiyorlardı.

ilişki durumu. Fark ettim ki hepsi tura ilk katıldığım zamanki hallerine geri dönmüş görünüyorlar. Bir istisna dışında." Sonra bana göz .

"Dex?"

"Evet, ama görüyorsunuz, Dex gerçekten grubun vahşi çocuğu, bu yüzden çocuklar onu özlerken, onun neler yaşadığını daha iyi anlıyorlar. Dün gece olduğu gibi," diyor Addison.

"Dün gece ne oldu?"

Gülüyor. "Dex biraz kütük gibiydi. Seni gerçekten özlediğini söyleyebilirim. Ortaya çıkacağını umarak etrafa bakıp duruyordu. Sen gelmediğinde ya da seni bulamadığında biraz sönükleşti."

"Onu bilerek terk etmedim ama o da beni aramaya hiç gelmedi," diyorum üzülerek.

"Biliyorum. Onunla bu konuda konuşmaya çalıştım, sadece bir şeyin üzdüğünü ve kaçıp gittiğini söyledi. Sakinleşmen için sana biraz zaman vermenin en iyisi olacağını düşündü." Bana bilmiş bir gülümseme veriyor. "Onunla aynı fikirdeydim, muhtemelen bu yüzden hepimiz ayrılana kadar bizimle kaldı."

"Neden?"

"Onunla aynı fikirde miydin?" diyor kaşlarını kaldırarak ve ben de başımı sallıyorum. "Bu kolay, çünkü bazen üzgün olduğumuzda gerçekten aptalca şeyler yaparız, aptalca şeyler söyleriz, gereksiz yere tartışırız ve eğer yine çuvalladıysa, bu konuda kavga etmenin ikinize de bir faydası olmayacaktı."

Ona üzgün bir gülümseme veriyorum.

Çocuklar başlamadan önce bir süre daha konuştuk. Dex'in her zamanki gibi daha geride kalacağını biliyordum. Bu kez, dün gecedan ders alarak, köşeye saklanmak yerine Kyle ve Peacock'ın arasına oturdum. İkisi de aynı anda omuzlarımı iterek beni neredeyse ezdiler ve ben de güldüm. Peacock şakacı bir tavırla, "Bize katılma zamanın gelmişti, kısa boylu," dedi.

Ona baktım ve kaşlarımı çattım. Ellerini savunurcasına kaldırıyor. "O kadar kısa değilim." Addison ve Kyle'ın arkamdan güldüklerini duyuyorum.

"Hayır, değilsin. Aslında hiç de kısa değilsin ama benden kısasın, bu da seni kısa boylu yapıyor." Peacock gülüyor. "Sen nasılsın?" diye biraz daha ciddi bir şekilde soruyor.

"Ben gayet iyiyim. Ya sen?"

İç geçiriyor, "Birkaç gün izin yapmayı dört gözle bekliyorum."

"Tahmin edebiliyorum. Buradayken bir planın var mı?" Soruyorum ve Peacock Mouse'a doğru bakıyor ve onun hafifçe söndüğünü görebiliyorum. Ona doğru eğildim ve fısıldadım, "Doğru zaman geldiğinde, kendine gelecektir."

Gözleri benimkilere kaydı. "Bunun kaybedilmiş bir dava olduğunu düşünmeye başlıyorum."

"Kime aşık sen karar veremezsin Eric, inan bana," diyorum sevgiyle Dex'i düşünerek. "Bazen diğer kişinin aşık olması daha uzun sürer. fark et."

"Evet, belki. Bilmiyorum, bazen yanlış kişinin peşinde olduğumu düşünüyorum. Sonra o bana öyle bir şey yapıyor ya da söylüyor ki Aksi takdirde."

Peacock'ın omzuna yaslanıyorum. "Konuşma fırsatımız olmadığını biliyorum ama her zaman dinliyorum."

Kıkırdıyor ve ben duymaktan çok hissedebiliyorum. "Tabii seni ondan uzaklaştırabilirim." Altımda kaydığını hissediyorum ve yukarı bakıyorum. Dex ayakta duruyordu.

Yüzünde şakacı bir ifadeyle.

Ben bana doğru eğildi. "O diğer takım için vuruyor, ateşböceği. Bazı ekipmanlarının eksik olduğuna eminim."

"Hey, bunun için oyuncaklar yapıyorlar," diyor Kyle omzumun üzerinden Dex'e doğru ve kelimeler Kyle'ın ağzından dökülürken Addison'ın pancar kırmızısı yüz ifadesini yakalıyorum. Bir gün Addison'a bunu sormak için aklıma bir not alıyorum. Gerçi takma penislerden bahsettiğini tahmin ediyorum.

Peacock'ın kolu omuzlarıma dolanıyor ve Dex'e doğru eğiliyor. "Onu her gün senin kışına tercih ederim, Dex."

Mills yeşil odanın kapısını açtığında hepimiz gülmekten kırılıyoruz. Dex, Peacock'a bakar. "Ben de öyle, kardeşim." Sonra Peacock'a göz kırpmıyor Bileğimden tutup beni kanepeden, Peacock'ın elinden çekip kollarına aldı. Benimle yer değiştirmeden önce alnımdan öpüyor ve kışını adamların arasındaki kanepeye yerleştirmek için sıvazlıyor. Bir parmağımı kaldırıp bara doğru yürüyorum. Ona bir bira aldım, açtım ve kendime de bir tane aldım. Arkamı döndüğümde oda hayranlarla doluydu ama Köşede gözüme çarpan bir şey var ama bakamadan kayboluyor.

Yeşil salona akın eden kadın kalabalığına rağmen gözleri sadece benimle olan Dex'e doğru yürüyorum. Ona birasını uzatmaya gidiyorum ve o bileğimden tutup beni kucağına çekti. Bana kocaman gülümsüyordu. benden bir bira aldı. "Teşekkür ederim prenses." Biramı ona doğru tutuyorum ve o da benimkiyle tokuşturuyor.

"Her zaman." Gülümsüyorum ve bir yudum alıyorum.

Yeşil odada bulunduğumuz süre boyunca Dex'in kucağında kaldım. Sürekli kıcımlı sıkıyor ya da sırtımı okşuyordu, bana orada olduğunu hatırlatıyordu ve birkaç kez elimi kasıklarına sürüyordum, görünüşe göre kazara, ve her temasta nefesi kesiliyordu ve bu doğrudan seksime küçük küçük zevk şokları gönderiyordu. İkimiz arasında güzel bir gece olmasını umduğum şey için beni sarıyordu.

"Aşağı Broadway'e gidiyoruz," diyor Mouse gruba. Talon ve Kyle birlikte "Tabii ki," diyor.

"Ne diyorsun, Dex? Siz ikiniz de geliyor musunuz?" Fare sorar.

Dex'e bakıyorum, o da bana bakıyor. Genişçe gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. Dex de gülümsüyor. "Tamamdır, kardeşim."

Kısa bir süre sonra toparlandık ve arenadan ayrılmaya hazırдық. Dex ve ben arabalardan birine bindiğimizde bana döndü. "Gitmek istediğine emin misin?"

Gülümsedim, "Hep gitmek istemişimdir."

"Birkaç gün daha buradayız," diyor bana.

"Gitmek istemiyor musun?" diye sordum. Kızgın değilim, sadece neden gitmek istemediğinden emin değilim.

"Hayır, istiyorum, sadece gitmek istediğinden emin olmak istedim."

Kucağına tırmanıyorum ve yüzünü tutuyorum. "Çok sarhoş olmayacağıma söz veriyorum." Gülümsüyorum ve dudaklarından öpüyorum.

Bir süre sonra cevap veriyor, "Olmasa daha iyi. Senin içinde olmak için ölüyorum. Eğer o pantolonu giymemiş olsaydın, şu anda içine gömülmüş olurum." Bana homurdanıyor ve ben de kalçalarımı onun pantolonunu zorlayan ereksiyona karşı oynatıyorum.

"Sen şeytansın." Dudakları bir kez daha dudaklarıma konduğunda ofluyor ve araba Aşağı Broadway'e, bir dizi bar ve country müzik gece hayatına doğru yol alıyor. Nashville'in kalbi.

chapter
10
raine

Bölgeye vardığımızda, gece insanlarla dolup taşıyordu. Cuma gecesi, daha azını bekler miydiniz? "Ne yaparsanız yapın, yanımdan ayrılmayın; benden veya adamlarımızdan biri dışında kimseden içki kabul etmeyin."

Ses tonu endişeli. Takıldığımızdan beri ilk kez birlikte dışarı ama ilk kez azar işitiyorum. Neyin değiştiğini anlamaya . "Yapmayacağım."

"Bana söz verir misin?"

Kaşlarımı birbirine çatarak ona bakıyorum. "Söz veriyorum. Dex, sorun ne?"

Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor. "Yok bir şey, sadece sana bir şey olduğunu görmek istemiyorum."

Yanağını okşadım. "Ben büyük bir kıyım."

"Addison da öyleydi," diyor yumuşak bir sesle ama endişeyle.

Başımı ona doğru eğiyorum. "Bu gerçekten bununla mı ilgili?" "Boş ver, lütfen yapma..."

"Hayır, Dex. Konuşuyoruz, unuttun mu? Endişelendiğin Addison'ın Dallas'taki saldırısı mı?"

Omuz silkiyor.

Bırakmaya çalışıyorum ve grubun geri kalanıyla yürümeye devam ediyorum, ta ki o bileğimden tutup beni kendine çekene kadar. Bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Sana bir şey olursa aklımı kaybederim," diye fısıldıyor. Etrafımızdaki kalabalığın gürültüsünden onu zar zor duyabiliyorum.

"Tamam, Dex. Söz veriyorum." Ona gülümsüyorum, en azından yapabildiğimin en iyisini yapıyorum. Ani ilgisi ve koruyuculuğu biraz garip ama bunun arkasında bir neden olduğundan eminim. Beni yumuşak ve hızlı bir şekilde öpüyor ve

Tekrar yola koyulduk, diğerlerinin arkasından gidiyoruz.

Aşağı Broadway küçük bir Vegas gibidir; ışıklar, barlar, sokaklar ve kaldırımlar insanlarla doludur, arabalar yollarını bulmaya çalışır Kitleler. Sarhoş insanlar kalabalığın arasından yürümeye çalışıyor. Neredeyse komikti ve bir bara vardığımızda Dex'in garip ruh hali değişimini unutmuştum ve biraz eğlenmeye hazırdım. Sahnede bir grup var ve oldukça iyiler. Blake Shelton'ın bir şarkısını söylüyorlar ve ben de Dex'in kalçalarının arasında dans etmeye başlıyorum.

Masa. Üç tanesini bir araya getirmeyi başardılar ve herkese oturacak bir yer verdiler, yani kendilerini odanın etrafına dağıtmış olan korumalar hariç herkese.

Gözümün ucuyla Dex'i yakalıyorum.
ve yüzünde hınzırca bir sırıtma var. "Ne?" Geniş bir gülümsemeye söylüyorum.

"Dans ederken çok tatlı oluyorsun." Kıkırdıyorum ve grup şarkıyı bitirirken dansa geri .

Yirmi dakika içinde bir garson bulmayı başardık ve Bir içki siparişi verin ve çocuklar için şanslısınız, mutfak hala açık. Daha çok meze türü yiyecekler servis etmelerine rağmen menüleri oldukça geniş ve hemen hemen her şeyden bir tane sipariş ettiler.

Sahnedeki grup bir ara veriyor ve hepimiz turne, hayat, Addison ve onun nasıl hissettiği gibi güzel konular hakkında konuşmaya başlıyoruz. Bu gece onun gerçekten iyi vakit geçirdiğini fark ettiğim ilk gece, geceye gerçekten katılıyor, bu da bana enerjisinin bir kısmının nihayet geri gelebileceğini söylüyor.

Grup sahneye döndüğünde solist biraz konuşur.
"Biraz yavaşlayacağız," diyor mikrofona ve Lee Brice'ın Hard to Love'ının tanıdık dizelerini duyuyorum. Dex'in elini tutuyorum.

", bubba," diyorum ve onu sandalyesinden çekip çıkarıyorum. "Nereye gidiyoruz?"

"Dans et benimle."

"Oh hayır... seksi kırımın davulun arkasında oturmasının bir nedeni var." "Saçmalık, hadi ama." Güldüm ve onu da yanımda sürükledim.

"Ciddiyim, gerçekten dans edemiyorum." Gülümsüyorum.

"O zaman sadece sarıl bana."

O da gülümsüyor ve çalan müzik eşliğinde yavaşça hareket ederken kollarını bana doluyor.

O an çok tatlı ve ne kadar zamandır bilmiyorum ama ilk kez kendimi bir yere ait hissediyorum ve o yer de tam burada, Dex'in kolları. Kiminle birlikte olursam olayım, onun yanındayken kendimi hiç böyle hissetmemiştim. Hiç kimse benim iyiliğim için Dex'in bu gece gösterdiği kadar çaba sarf etmedi ve endişe duymadı.

"Teşekkür ," diyorum başımı kaldırıp ona bakarken. "Ne için?"

"Beni koruduğun için."

Gülümsüyor ve alnımdan öpüyor. "Ben de bunun için buradayım, ısıltılı böcek."

"Bunu daha önce kimse yapmadı," diyorum ona.

"Peki o zaman, şimdi bunu yapmak için burada olduğuma memnunum." Müzik eşliğinde yavaşça dans ederken kolları beni daha sıkı sarıyor.

Şarkı bittiğinde ona "Benimle dans ettiğin için teşekkür ederim." dedim.

Gülümsedi. "Beni buraya sürüklediğin için teşekkür ederim."

Şarkıcı mikrofona "Kim biraz dans etmeye hazır?" diye sesleniyor.

Dex'e bakıyorum ve topuklularımı çıkarıyorum. Sahneyi işaret ediyorum. "Şuradaki yeri görüyor musun?" Parmağımı takip ediyor ve ben eğilip ayakkabılarımı alırken başını sallıyor. "Kovboy çizmelerimi hatırlıyor musun?" Kafası karışmış bir şekilde başını sallıyor. "Bunları al ve seyretmeye git." Tekrar boş yeri işaret ediyorum. Kaşlarını kaldırıyor ama ayakkabılarımı alıyor. Bileğimdeki saç bağını tutup saçımı yukarı çekiyorum. tam da Blake Shelton'ın Footloose şarkısının ritmi yükselirken. Oh , başım belada. Bunu uzun zamandır yapmamıştım. Kendime geliyorum ve etrafımı saran kalabalığın geri kalanıyla birlikte alkışlamaya başlıyorum. Tezahüratlar ve heyecan vardı ve Dex'in gözleri parlıyordu.

Müzik başlar başlamaz, sağa doğru bir sarmaşıkla .

dex

Country müzik hiçbir zaman dinleyeceğim müzikler listesinde üst sıralarda yer almadı ama Raine'i Footloose'da dans ederken izlemek bambaşka bir dünya gibi ve belli ki kaçırdığım bir dünya. Ayakkabılarını neden bana verdiğini şimdi anlıyorum. Bu şeylerde yaptığı şeyi yapmasına imkan yok. Raine'i geçip masadaki tüm erkekleri fark ediyorum,

Addison da dahil, sandalyelerine tırmanıp neler görmeye çalışıyorlar. Raine'i gösteriyorum ve onun pistte ileri geri dans edişini izlerken çeneleri düşüyor. Sonra arkasını dönüp onlara doğru bakıyor. Biraz utandığını söyleyebilirim çünkü başını ellerinin arasına alıyor ama hiç istifini bozmuyor.

Kahretsin, bu muhtemelen tanık olduğum en seksi şeylerden biri.

Dans etmeye, dönmeye ve farklı yönlere bakmaya devam ediyor. Komik bulduğum bir şey varsa o da pistte onunla birlikte olan herkesin ya bot, ya tenis ayakkabısı ya da kovboy çizmesi ve kot pantolon giymiş olması. Parlayan mavi gözleri ve parlak renkli saçlarıyla korse ve deri pantolon giyen tek kişi benim kızım. Ama dışarıda bunun bir önemi yok.

Şarkı bittiğinde, çocuklar ona doğru tezahürat yapmaya ve bağırmaya başladılar ve ben topuklarını kayışlarından tutarken garip bir şekilde alkışlıyorum.

Bana doğru gelirken kıkırdıyor. "Bu çok etkileyiciydi," diyorum ve iltifatım karşısında gözleri parlıyor.

"Teşekkür ." Ayakkabılarını uzattım, yere düşürdü ve tekrar giyebilmesi için elimi uzattım. İşini bitirdiğinde ayağa kalkıyor ve kollarını boynuma doluyor. Kollarımı ona doladığımda hâlâ ağır ağır nefes alıyor ve kalçalarını sıkmaktan kendimi alamıyorum. "Sen kötüsün," diyor kulağıma ve onu ayağından kaldırıp masaya doğru götürüyorum.

Oraya vardığımızda onu yere bıraktım ve çocuklar gülüşerek ona ne kadar harika söylediler. Addison, Raine'in ona bunu nasıl yapacağını öğretmesi gerektiğinde ısrar ediyor. "Birkaç ay içinde." Addison'a göz kırpmasını izliyorum ve tekrar oturuyorum. Raine tekrar bacaklarımın arasına geliyor ve ben de sırtını ovuyorum.

Yemeğimiz nihayet geldiğinde, Raine bir sandalye kapıyor ve hepimiz yemeğe . Her ne kadar bağırış çağırış olsa da sohbet her zamanki gibi akıp gidiyor ve itiraf etmeliyim ki bu muhtemelen uzun zamandır dışarıda geçirdiğimiz en iyi gecelerden biri.

Ta ki grubun solisti tekrar mikrofona gelene kadar. "Bu geceki Bridgestone Arena konserinin şerefine." Yedimiz de donup kaldık. Çiğnemenin ortasında, ısırmanın ortasında, cümlenin ortasında.

Grup 'Your Eyes'ı çalmaya başladığında Talon "Kahretsin," diyor. "Gidiyor muyuz?" Mouse sorar.

"Boş ... Bakalım iyi mi," diyor Kyle.

"Katılıyorum. O zaman onları şoke edebiliriz," diyorum.

"Tabii burada olduğunuzu zaten bilmiyorlarsa," diyor Raine.

"Burada olduğumuzu bilseler oynayacaklarını sanmıyorum," diyor Talon ve korumaların biraz daha yaklaştığını hissedebiliyorum. Talon onları geri itiyor. Şarkısını çaldıkları grubun barda oturduğu gerçeğine dikkat çekmemek için.

Solist şarkı söylemeye başladığında hepimiz birbirimize omuz silkiyoruz. Berbat değil ama kesinlikle bize göre değil.

Raine, "Bir fikrim var," der ve herkes eğilir.

Çocuklara fikrini anlatmaya başladı ve hepimiz deli olduğunu düşündük ama kabul ettik. Onu beklediğim yere doğru hızla gözden kayboldu. Talon, Peacock, Mouse, Addison ve ben hepimiz ayağa kalkıyoruz. Kyle sahnenin diğer tarafına doğru ilerliyor. Bu boku videoya çekiyoruz.

Beşimiz dans pistini çevreleyen kalabalığın arasından ilerliyoruz. Sahneye doğru ilerleyen kalabalığın dikkatini çekmemek için dağıldık.

Talon ve Mouse'u buluyorum, o da Peacock'ı buluyor ve hepimiz başımızı sallıyoruz.

Dans pistine aynı anda adım , yavaş ama bilinçli bir şekilde sahneye doğru yürüyor, şarkının bitişiyle doğru zamanlama yapmaya çalışıyoruz. Ki bunu başardık.

chapter 11 raine

Telefonumun ekranından Dex, Talon, Mouse, Peacock ve Addison'ın dans pistindeki kalabalığın arasında ilerleyişlerini izliyorum. Umutsuzca kıkırdamalarımı bastırmaya çalışıyorum ama çok zor. Yürüyen bela gibi görünüyorlar. Ama zamanlamaları mükemmel. Grup şarkıyı bitirmek üzereyken beşi birden sahnenin önüne geliyor.

"Vay anasını," diyor solist mikrofona ve gruptan bazıları Seyircilerin yarısı gülüyor, diğer yarısı şaşkın şaşkın etrafa bakıyor. Gruptakilerin hepsi gülüyor. Kollarını kavuşturmuş, kızgın görünmeye çalışan ama kahkahalarını zapt eden adamlardan sahnedekilere geçiyorum. Solistin doğru kelimeleri bulmakta izliyorum. "Ben... kahretsin, biz sizin burada olduğunuzu bilmiyorduk," diye gevelemeyi başarıyor sonunda.

Kalabalıkta iğne atsan yere düşmezdi.

Sonunda herkes bir kahkaha patlatır. Talon sahneye yaklaşır ve şarkıcının elini tutmak için uzanır. Avuç içleri birleşirken şarkıcıya "İyi iş çıkardın dostum," der.

"Bayanlar ve baylar, 69 Şişe," diyor mikrofona ve sonunda olan bitenin gerçekliği kalabalığın gözünde canlanıyor ve alkışlar yükseliyor. Bazılarının kafası karıştı, ki bu beni şaşırtmadı. "Beyler, sahnede bize katılmak ister misiniz?"

Talon onlara, "Hayır dostum, bu gecelik işimizi bitirdik," diyor.

Şarkıcı mikrofonu hareket ettiriyor, böylece ne dediğini duyamıyorum. Sonra Talon'un başını salladığını ve sahnedeki grubun aşağı indiğini görüyorum. El sıkışıyorlar falan.

"Raine," dedi Dex, beni yanına çağırarak. "Fotoğraf istiyorlar."

"Tabii ki."

Grupla fotoğraf çektirmeyi bitirdikten sonra çalmaya geri dönüyorlar ve 69 Bottles yavaşça masalara doğru ilerliyor, hayranlarıyla fotoğraf çektirmek için duruyor. Masalara geri döndüğümüzde hesabımız masadaydı ve kimse itiraz edemedi kartımı masadan alıp içine atıyorum. "Cidden kadın, bu senin için değil," diye fısıldıyor Dex kulağıma.

"Hayır, ama bu şekilde buradan çıkabilirsiniz. Ben hemen arkanızda olacağım."

"Seni terk etmeyeceğim," diyor bana, inancı çok tatlı.

"Casey'i bırak, sadece git. ık git buradan. Biz hemen arkanda olacağız." Dönüyorum ve ayak parmaklarımin üzerinde yükselip yanağını öpüyorum. "Sadece git. Yoksa buradan asla çıkamayız."

"Casey," diye bağırır Dex ve Casey topuklarının üzerinde Mills'in yanına gelir. "Casey, benimle kal. Mills, olay çıkarmadan önce onları buradan çıkar.

daha büyük bir sahne. Sosyal medyanın patlayacağına şüphe yok." Mills baını sallayıp çocukları ve Addison'ı topluyor. Dex'i bir kez daha öpüyorum.

"Git. Lütfen."

Bana zgn bir gülümseme veriyor ama emrime uyuyor ve adamlarla birlikte gidiyor. Daha hızlı ödemek için folyoyu bara götürüyorum. Hesap ödendikten sonra

Casey ve ben bardan ayrıldık. "?" Sokağa adımıımızı atarken sordum.

"Arabalara doğru gidiyorlar. Bu bölgeden uzaklamaları gerekiyor, aksi takdirde insanlar onları bulacaktır. Aslında gecenin sona ermesini tavsiye ederdim ama bu benim kararım değil."

Hızlı adımlarla arabalara doğru yürürken Casey'ye "Katılıyorum," diyorum. Herkes dışarıda bekliyor ve Dex, Casey ile benim yaklatığımızı görünce gözleri parlıyor.

"Bu gecelik bu kadar yeter," diyorum Dex'e. Sonra omzunun üzerinden grubumuzun geri kalanına bakıyorum. "Kalmak istediğinizi biliyorum ama-" Telefonum bir kez, iki kez ve sonra nc kez çalıyor. ıkarıp uyarılara bakıyorum.

Addison, "Bu bizim gitme iaretimiz, çocuklar," diyor.

Çocuklardan biraz inleme ve homurdanma geliyor. "Bakın, Aşağı Broadway bölgesinde olduğunuz ortaya çıktı, bu da insanların sizi bulmak için bar bar dolaacağı anlamına geliyor. ehrin başka bir bölümünü bulabilir ya da bu gecelik bu diyebiliriz. Her iki durumda da karar sizin, ama eğer kalırsanız gecenizin hayranlarınız ve ılgınlıklarla geçeceğini tahmin ediyorum."

Çocuklar tekrar homurdanır ve herkes arabalara geri dönmeye bağlar. Talon, baıyla onaylayan Mills'e "Hadi otele gidelim," der.

"Özür dilerim," diyorum Dex'e binerken. "Kendinizi gruba tanıtmak benim fikrimdi."

İçeri girdiğimizde alnımdan öpüyor. "Doğru, ama çok eğlenceliydi. Ayrıca, çocuklar da buna uydu, bu yüzden kendini kötü hissetme." "Ben hissediyorum."

Saçımdaki bağı nazikçe çekiyor ve saçlarımın sırtımdan omuzlarıma dökülüşünü izliyor. Gözleri arzuyla parlıyor. "Yapma Glowbug. Evet, büyük kalabalıklar olmadan dışarı çıkamıyor olmamız can sıkıcı ama bu gece dışarı çıkmadığımız nadir gecelerden biriydi.

Böylece yemek yiyebildik ve akşamımızın tadını çıkarabildik." Karavan hareket ederken kolunu omzuma doluyor. "Ayrıca Nashville ünlülerin merkezi. Kendimizi ifşa etmeden önce tanınmadığımıza şaşırdım. Buradaki hemen hemen her barda ünlüleri izleyenler var."

"Biliyorum, ama de. Belki yarın gece yine paçayı kurtarabiliriz."

"Çocuklar ," diyor bana. "Neden çocuklar?"

"Çünkü yarın akşam için planlarımız var."

Dönüp ona baktım. "Ne yapmak için?"

"Bir arkadaşım ile yemek yiyeceğim."

"Oh." Sesimdeki endişeyi gizleyemiyorum. "Kim?"

"Birkaç arkadaşım. Greensboro'daki konserdeydiler ama..." Düşüncenin düşmesine izin veriyor.

"Yani Nashville'e mi geliyorlar?" Soruyorum.

"Onun gibi bir şey."

Ne yazık ki ona daha fazla baskı yapamıyorum çünkü otelimize geri dönüyoruz ve arabalardan iniyoruz.

Yukarı çıkmadan önce herkesin bize katılmasını beklerken, "Merak etme, eğlenceli olacak," diye beni temin ediyor.

Biraz sohbet ettik. Dex sigara içiyor. Pek sevmem ama başka bir şey içmesinden bunu içmesini tercih ederim. "Seni rahatsız eden bir şey mi var?" Biz orada dururken ona soruyorum.

"Hayır, pek sayılmaz, sadece kötü bir alışkanlık," diyor gülümseyerek ve birkaç nefes daha çekip söndürüyor.

Beck ve Casey bizi otele kadar takip edip katımıza çıktılar.

Kapımız kapanır kapanmaz Dex beni duvara yasladı. "Bütün gece bu pantolonu üzerinden çıkarmak için can attım," diyor ağzımı kapatıp kollarımı başımın üzerine kaldırmadan önce ve göğüslerimin üstümde gevşeyip yukarı kaymasına neden oluyor.

Ağzımı öpmeye devam ediyor, sonra çenemden aşağıya, boynumdaki yakaya ve sonra göğüslerimin kabarıklığına doğru iniyor. "Dex," diye haykırıyorum.

"Ne var, tatlı kız?"

"Sana ihtiyacım var," diye nefes veriyorum ve kollarımı bırakıyor, beni yatak odamıza elimi tutuyor.

Oraya varır varmaz onu yatağa itip çıkıyorum ve elleri üstümü bir arada tutan ipleri çekiştirmeye başlarken onu heyecanla öpüyorum. Nefes almak için geri çekiliyorum. "Yakanı ve ayakkabılarını çıkarma," diyor ve ben sırtıtıyorum.

Parmakları boynumdaki gerdanlığın üzerinde geziniyor. "Hoşuna gitti mi?" Ona soruyorum.

"Oh, hiçbir fikrin yok," diyor bana. Sesi yumuşak ve duygu dolu. "Muhtemelen bu üstten ya da pantolondan daha seksi. Seni her zaman bir tane giyerken görmek isterdim."

Tasmalanma fikri tüylerimi diken diken ediyor. Tasmanın birçok şekli olabileceğini biliyorum, şu anda taktığım gibi gerçek bir tasma değil, yine de onlardan birine aldırmazdım, sadece her zaman değil. Tekrar ürperiyorum, meme uçlarım daha da sertleşiyor.

"Bu fikir seni ediyor, değil mi?" "Evet," diye nefes alıyorum.

"Evet, ne?" diyor sesinde muzip bir tonla. Tekrar ürperiyorum. "Evet, efendim."

Parmağı yanağımda geziniyor. "Aferin kızıma." Sesi yumuşak, rahatlatıcı.

"Dex?"

"Evet, kızböceği?"

"Bana daha önce eğitimle ilgili sorular sormuştun."

"Evet. Bunun sana neden bu kadar doğal geldiğini merak ettim."

"Kesinlikle eğitim almadım ama almayı isterim," dediğimde gözleri parlıyor. "Bu bana doğru ve doğal gelen bir şey. Eğitilmenin bir yolunu bulmayı gerçekten çok isterim."

Gülümsüyor. "Bunu söylediğine gerçekten sevindim." Başımı ona doğru eğiyorum, "Neden?"

"Çünkü hem kendim öğrenmek hem de seni eğitmek istiyorum. Bunun bizim için işe yarayabilecek harika bir dinamik olduğunu düşünüyorum ve bunu gerçekten denemek istiyorum."

Eğildim ve dudaklarından öptüm. "Ben de öyle."

"Ama bu gece, bu gece tatlı kızım la sevişmek istiyorum," diyor korsemin bağlarını çözmeyi bitirip omuzlarımdan iterken.

Sonra benden takmamı istediğı gerdanlığı çıkararak beni şaşırttı.

Korse çıktıktan sonra beni sırtüstü çeviriyor ve bacaklarımdan arasından kayarak ereksiyonunu kasıklarına sürüyor, sonra geri çekilip kemerimi, ardından ayakkabılarımı çıkarıyor ve nihayet pantolonumun düğmesini ve fermuarını açıyor. Çıkarma işlemine başlıyor ve vücudumun her tarafına tüylerimi diken diken eden bir serinlik yayılıyor. Pantolonumu aşağıya doğru çekerken bacaklarıma serin hava üfleyerek yardımcı olmaya devam ediyor ve sonunda ayağımdan çıkarıyor.

Tişörtünü çıkardıktan sonra tekrar vücuduma doğru kayarken bana "Çok muhteşem," diyor.

Dudakları, vücuduma yeni bir zevk gönderen tutku dolu bir öpücük le benimkilere konuyor.

chapter
12
raine

Dex'tutkuyla beslenen öpücükleri çenemden aşağı, boynumun kıvrımı boyunca ve omzuma doğru devam etti. Her geçen öpücükte bir önceki öpücükten daha fazla ıslanıyor ve daha fazla tahrik oluyordum. Yavaşça göğüslerimin kabarıklığına doğru ilerledi ve hala kızgın kırmızı diş izlerini taşıyan ısırık izlerine nazik öpücükler kondurdu. Nazik öpücüklerine eşlik eden küçük bir acı vardı ve sonunda meme ucumu tüketti.

Parmaklarımı saçlarına geçirdim, ona tutundum, kalçalarının seksime ince dokunuşuyla dokunuşunun altında kıvranırken durmasını istemedim. "Ahh," diye haykırdım horozu klitorisime doğru fırçalarken. Elimi saçlarında sıktım ve o da bana hırladı. Gözleri benimkilerle buluştu. Aşk ve arzu patladı. "Seni hissetmeye ihtiyacım var," diye nefes alıyorum. Sesim yumuşak ve gözlerinde gördüğüm tüm duygularla dolu.

Meme ucumu serbest bırakıyor. "Ama henüz bitmedi," diye fısıldıyor hayal kırıklığıyla.

Ona gülümsüyorum. "Beni memnun etme isteğine bayılıyorum, ama şu anda beni en çok memnun edecek şey içimde kayman. Lütfen?" Sızlanıyorum ve o da sırtıyor. Beni göğüs kemiğimden, tam göğüslerimin arasından ve tam kalbimin üstünden öpüyor, sonra da ayağa kalkıyor.

Hızlıca düğmelerini ilikliyor ve kot pantolonunu dizlerine kadar indiriyor. Aletinin serbest kalışını, taş gibi sertleşmesini ve pantolonunu çıkarırken hareketleriyle birlikte izliyorum. Ağzım sulanıyor ve dudaklarımı yalıyorum. Onu ağzıma alma arzusu, amımın içine gömülmesine duyduğum ihtiyacı bastırıyor. Ayağa kalktım, sikine uzandım.

"Nu uh, hayır." Başını sallıyor ve kalçalarını benden uzaklaştırıyor. "Eğer ben seni ağzımla boşaltamıyorsam, sen de boşaltamazsın." Kirpiklerimin arasından ona bakıyorum ve dudak . "Bu muhtemelen şimdiye kadar gördüğüm en şirin surat ama işe yaramayacak. Yuvarlan."

Ah, işte o çok sevdiğim emredici ses tonu. Ona itaat ediyorum, sonra kıcımlı oynatarak onunla alay ediyorum. Sağ yanağıma şakacı bir şaplak atıyor ve ben inliyorum, ama yine de. Yatakta kaydığını hissediyorum, sonra bir bacağımlı itiyor, sessizce onun için daha geniş yayılmamı istiyor ve yapıyorum.

Bana yaklaşıyor, siki kıcımlı çatlağı boyunca ilerliyor ve ben beklentiyle titriyorum.

Sonra elinin yanağıma, tam bana vurduğu yere yumuşakça süründüğünü, sonra omurgam boyunca yukarı çıktığını, aşağı doğru bastırdığını ve sırtımı eğmemi istediğini hissediyorum. "Başını eğ, ateşböceği." Benden istediği gibi yapıyorum, kıcımlı havaya kaldırıyorum ve sırtımı kamburlaştırıyorum. Eli sırtım boyunca devam ediyor, omuzlarıma doğru tırmanıyor, dövmemdeki bazı çizgileri takip ediyor, beni titretiyor ve meme uçlarım sertleşiyor. Üzerime eğiliyor ve iri, kaslı elini yumruk yapıp başımın yanındaki şilteye bastırdığını görüyorum. Diğer eliyle saçlarımı önümden çekiyor ve omzumu öpmeye başladığını hissediyorum.

Sırtımdan aşağıya, omurgam boyunca, yavaş yavaş çukurlarımı öpmeye yalamaya devam ederken yatakta erimiş tereyağına dönüyorum. kık yanakları. "Lütfen, Dex," diye yalvarıyorum. "Sana ihtiyacım var."

Dudaklarının yayılması, sırtıma değen kısa sıcak nefesleri ve göğsünün popoma değerek titremesi, kıkırdadığını anlamak için hissetmem gereken tek şey. "Sorun ne kızböceği? Ön sevişmeyi sevmiyor musun?"

"Ön sevişmeye bayılırım, ama bütün gece 'ön sevişme' yaptık. Ölüyorum, çaresizim, lütfen lanet olası amım aşkına, bana sikini ver. Sikini içeri sok ve beni becer, sikinin her tarafına boşalmamı sağla."

Nefes alması durdu. "Benimle edepsizce konuşmana bayılıyorum."

"Becer beni, Dex, şimdi," diyorum ve başka bir giriş yapmadan kendini hizaya soktu ve bana çarptı.

Gözlerim kapanırken yıldızlar ve beyaz havai fişekler tutuşuyor. Vücudum orgazmımla patlıyor, amım onun şaftına sertçe kenetleniyor. "Becer beni," homurdanıyor ve hemen seksimin sıklığıyla savaşıyor, kendini geri çekip tekrar içeri itiyor. İçeri ve dışarı, orgazmıma yeni zirveler getiriyor.

"Siktir, Dex!" İçime girip çıkmaya devam ederken çılgılık atıyorum, hızı artıyor, itişleri ivme ve güç kazanıyor. "Sikeyim! Siktir! Siktir!" Orgazmım nihayet azalmaya başladığında haykırıyorum. Beni başka bir orgazma doğru inşa etmeye geri getiriyor.

Dex'in kolları gövdeyi sarıyor, elleri genişçe açılmış. "Buraya gel," diye fısıldıyor itişlerini yavaşlatırken. Ellerinin beni çektiğini hissediyorum Yukarı, ona doğru. Rahatlıyorum ve onunla birlikte gidiyorum, sırtım kamburlaşıyor; siki daha derine kayıyor. Daha önce hiç olmadığı kadar derine bastırıyor ve ben titriyorum. İçgüdüsel olarak kollarımı boynuna doluyorum, daha fazla eğiliyor ve göğüslerimi dışarı itiyorum. İçimde hareket etmeye başlıyor, yavaşça derinliklerime girip çıkıyor.

"Ahh," diye haykırıyorum.

Elleri karnımın üzerinde dolaşmaya başlıyor, bir eli kuzeye gidip bir göğsümü avuçluyor, diğeri klitorisim boyunca kayana kadar güneye gidiyor. Temas tüm bedenimin titremesine ve gözlerimin sıkıca kapanmasına neden oluyor.

Eli klitorisimin üzerinde gezinirken içeri ve dışarı pompalamaya devam ediyor. Meme ucumu parmaklarının arasına alıp yuvarlamaya ve sertçe çekmeye başlıyor. Küçük acı bıçakları zevke dönüşüyor ve orgazmımın bir kez daha zirveye doğru tırmandığını hissediyorum.

Ellerimden birini boynundan kurtarıyorum ve diğer göğsüme doğru kaydırıyorum, meme ucumu çekip ters çeviriyorum.

"Bu iyi hissettiriyor mu, bebeğim?"

"Evet," diye nefes alıyorum.

"Klitorisinle oyna, kendini sikimin her tarafına boşalt," dedi.

Kulağıma fısıldıyor, sonra lobumu ağzına alıp kemiriyor. Nefes alış veriş kısa ve sıcak patlamalar şeklinde. Bu his yeni ve onu ne kadar etkilediğimi biliyorum.

Onun eli yukarı gelirken ben de elimi karnımdan aşağı kaydırıyorum. Elimi diğer meme ucumun koyuyor ve çekiyor, geriyor ve yuvarlıyor. Parmağım klitorisim boyunca ve güneye, bana girerken horozunun şaftı boyunca kayıyor. Hedefim taşaklarıydı, ama ulaşamıyorum, bu yüzden avucumu klitorisime ve parmaklarımı şaftına karşı kullanmaya razı oluyorum.

"Siktir," diye homurdanıyor meme uçlarımı daha sert çekerken, hızını artırıyor ve omzumu yalayıp öpüyor.

"Ver onu bana, Dex. İçimde patladığını hissetmek istiyorum" diye hayıflanıyorum. "ama ıslıtlı böcek, önce seni hissetmem gerek," diyor ve hızını artar.

Şaftını ovmaktan vazgeçip klitorisimi tercih ediyorum. Ona karşı hararetle sürtünmeye başladım. "Oradayım," diye bağıriyorum.

Dex boynunun arkasındaki kolu tutuyor ve beni yatağa itiyor, orgazmımı daha yükseğe zorluyor, ona patlamam için nihai hedefini veriyor

içime girerken her yerde.

"Siktir! Sikeyim! Siktir!" diye haykırıyor kendini içime boşaltırken.

Vücudum sıcaklıkla karıncalanıyor, ne olursa olsun içinizdeki kişinin doğru kişi olduğunu, sevmekten başka seçeneğiniz olmadığını bildiğinizde iinizin derinliklerinde hissettiğiniz o duygu. Siz ruh eşisiniz, kaderiniz sizi birbirinize bağlıyor. Bununla savaşmak artık bir seçenek gibi görünmüyor. İşte o, o benim bir tanem.

chapter
13
raine

Farkına vardığım gerçeklik beni her şeyden daha çok sarsıyor. Hayatımda hiç hayal etmediğim bir şey. Dex'le birlikte olmak daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyor. Daha önce hiç kimse hakkında böyle hissetmemiştim.

duygularımla hareket edebiliyorum.

Arkama geçiyor, yorganı da yanında getiriyor ve kollarını bana doluyor. "Seni seviyorum," diye nefes alıyorum ve eli karnımı hafifçe ovmaya başlıyor.

Boynumu öpüyor, sonra omzumu ve tekrar boynumu. Başımı çevirip ona bakıyorum ve dudaklarıma sıcak, nazik bir öpücük konduruyor. "Seni seviyorum," diyor beni birkaç kez daha öpüp yerleşmeden önce.

Dex'in nefes alışının yumuşak ve uykuyla uyumlu hale gelmesi birkaç dakika daha sürüyor. Yorgunum ve uyanık olmaktan çok uzağım ama vahiy beni sarsıyor.

Dünyada aşık olabileceğim insan varken Dex'e aşık oldum. Mükemmel biri değil, hatta hiç değil ama DC'ye gittiğimizden beri tavırlarında bir yumuşama olduğunu fark ettim. Tüm sırlarımızı ortaya döktüğümüzden, birbirimizin kabul etmesi ya da reddetmesi için onları çıplak bıraktığımızdan beri.

Bir bakıma, ben de ondan daha fazla ya da daha az kırılmış değilim. Yüzeyin altında gömülü olan kendi şeytanlarımız olsa da, ikimiz de onlarla anlayabileceğimiz şekillerde başa çıkmayı başardık. Benim hiç bağımlılığım olmadı, sigara, içki, uyuşturucu, kumar, hiçbir şey. Bu yüzden onun yaşadığı mücadeleleri tam olarak anlayamadığımı hissediyorum ve eminim o da benim kendi şeytanlarımı tam olarak anlayamıyor.

İlk cinsel deneyimim olarak tecavüze uğradığım için, bunun beni seksten tamamen soğutacağını düşünürsünüz. Acının zevkle birlikte var olamayacağını düşünürsünüz, ama benim için ikisi de aynı kaptan köşküne sahip. Dex değil

farklı. Bağımlılığını ve aksiliklerini ele alış biçimi, ister kendi eliyle ister bir dövme sanatçısının eliyle olsun, cezalandırıcıdır. Ancak hayatına girdiğimden beri onun için daha az mücadele olduğunu da fark ettim. Belki de şimdilik bu kadarı yeterlidir.

Sabahın erken saatlerinde nihayet uykuya dalmayı başardım ama Dex'in bana gerçekten ne kadar çekici geldiğini fark etmeden önce değil. Benden uzaklaştığında, tekrar üzerime kapanması uzun sürmüyordu.

Sonunda gözlerimi açmayı başardığımda yatak boştu ve kalbim sıkışıyordu. Odaya bakıyorum ve onun burada olmadığını hissediyorum. Dönüp saate bakıyorum. Kahretsin. Saat öğleden sonra iki buçuk. Saatin yanında bir not var. Dex'in el yazısı olmalı çünkü özensiz ve zor okunuyor.

Dışarı çıktım, seni uyandırmak istemedim. Üç gibi dönerim, sonra dışarı çıkarız.

Not: Döndüğümde senin gibi çıplak ol.

Nota gülümsemekten kendimi alamıyorum.
Gerinip yataktan kalkıyorum ve duşa giriyorum.

Havluyla kurulanırken süitin kapısının birinin odaya girmesiyle biylediğini duyuyorum. "Glowbug," diye seslendiğini duyuyorum.

"Banyoda," diye bağıriyorum.

Yatak odasındaki birkaç çantanın hışırtısını duyuyorum, sonra o gelip arkamdaki kapı aralığında duruyor. Gözlerini üzerimde hissedebiliyorum ve beni izlediğini biliyorum, bu yüzden havluyu yere bırakıyorum. Dişlerinin arasından tısladığını duyuyorum. Genişçe gülümsüyorum ve arkamı dönüp ona bakıyorum. İzler bugün daha iyi ama hala orada ve hala bana garip bir rahatlık veriyorlar.

"Kahretsin, harikasin," diye inliyor. "Şükürler olsun ki tamamen benimsin." "Hepsi senin," diye yumuşakça kabul ediyorum.

Bana yaklaşmak için hiçbir hareket yapmıyor, ben de ona doğru yürüyorum. Kollarımı ona doladığımda "Sen şeytansın" diyor.

Yüzümdeki saçları tarıyor ve bana gülümsüyor. Gülümsemesi nefesimi kesiyor ve ona sadece bakabiliyorum. Gözleri ıslıl ıslıl ve heyecanlı. "Senin için bir şeyim var," diye fısıldıyor.

"Oh?" Ona bir kaşımı kaldırıyorum ve o da kıkırdıyor.

"Bu gece dışarı çıkıyoruz, unuttun mu?"

"Sadece biz ve arkadaşın mı yoksa grup da geliyor mu?" Elimi tutup çıplak kıkımı yatak odasına götürürken soruyorum.

"Çocuklarla değil," diyor gizemli bir şekilde. "Öyle mi? Nereye gidiyoruz?" Soruyorum.

"Bu bir sürpriz," diyor gözlerinde anlamadığım bir ateşle. "Pekala," bana söylemeyeceğine karar vererek, "ne buldun, bubba?"

Yatağın üzerindeki üç çantaya doğru giderken yüzü aydınlanıyor. Çantalarından birinde Jimmy Choo yazdığını fark ediyorum ve kalbimin göğsümde sert ve ağır atmaya başladığını hissediyorum. Biraz heyecanla karışık bir endişe. Ne kadar para harcamıştı?

Jimmy Choo olmayan çantasını açıyor ve kömür grisi bir şey çıkarıyor. "Bu gece süslü bir şey yok," diyor usulca. "Ama bu rahat olmakla ilgili. Yani..." Elinde tuttuğu şeyi açıyor.

"Vay canına, Dex, bu..." Dokunmak için uzandım. Örgü ve yumuşak. Kömür grisi bir elbise, uzun kollu, omuzları kesilmiş ve elbise v yakaya dönüşüyor, arkası bir kapüşonun ağırlığıyla alçalıyor. Bir kol yakalıyorum ve üzerinde başparmak delikleri olduğunu fark ediyorum. "Buna bayıldım," diyorum ona.

yatağa bırakmadan önce genişçe gülümsüyor ve tekrar çantaya girip siyah, şeffaf bir sütyen çıkarıyor. Kızardım. Sırıttım. Sonra bir jartiyer kemeri, dantelli bir iç çamaşırı ve sütyenle uyumlu dar bir tanga çıkarır. "Bana gerçekten iç çamaşırı mı aldın, bubba?"

Yüzü kızarır ve başını sallar. "Ne? Kendime engel olamadım." İç çamaşırlarını elbisenin üstüne seriyor, ancak bu tür bir elbise için fazla abartılı. Elbisenin kalıbına bağlı olarak her şey görünebilir.

Bir sonraki çantaya gidiyor, yine Jimmy Choo çantası değil. O çantadan da göğüs altından bantlı, dekolteli, spagetti askılı, pamuklu maksi elbise çıkarıyor. Siyah ve grinin değişik tonlarında. "Bu muhteşem." Bunu diğer elbisenin üzerine koyduktan sonra

Başka bir parça. Bir kazak, tam boy, derin kapüşonlu ve ortasında, tam göğüs altında tek bir kopçası var. "Bunu da beğendim" diyorum ve o da gülümsüyor. İç çamaşırıyla birlikte gelmiyor ve şeffaf askılı bir sütyen olmadıkça sütyen giyemezdim. Gerçi ihtiyacım olacağını da sanmıyorum.

"Dex?"

"Evet, kızböceği?"

"Son çantada ne var?" Derin bir tereddütle söylüyorum.

Diğer yandan o, genişçe gülümsüyor. Çantayı kendisine doğru çekerek açıyor ve bir kutu çıkarıyor. Siktir, bana ayakkabı almış. Jimmy Choo ayakkabıları. Kutuyu bana uzattı. "Hayır, bunu yapamam, Dex. Bu çok fazla."

Yüzü düşüyor ve ben hemen pişman oluyorum.

"Özür dilerim... ben... bunu nasıl söylerim. Hayatımda bir çift ayakkabıya altmış dolardan fazla para harcamadım..."

Gülümsemesi hafifçe geri döndü. "Bunları sen almadın, ben ." Kendine güveni geri geliyor.

"Tanrım, biliyorum ama..."

"Lütfen sadece bakar mısın? Beğenmezseniz geri götürürüm."

Kollarımı göğsümde kavuşturuyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. Bir an için bir şey söyleyemiyorum ve o benden önce davranıyor. "Bir kadının hayatında öyle bir zaman gelir ki, birinin onu şımartmasına izin vermesi gerekir.

Ona bakacak, ona gibi davranacak biri. Raine, bu senin zamanın."

Gözlerim doluyor ve hiçbir şey söyleyemiyorum.

Kutuyu yatağın üzerine bırakıyor ve gelip duruyor. Yüzümü avuçlarının arasına alıyor ve gözlerimin onunkilerle buluşabilmesi için başımı yukarı kaldırıyor. "Bunları sana zorla aldırmayacağım, kabul etmezsen üzölmeyeceğim, ama eğer istediğim gibi olursa, bunlar aldığım son hediyeler olmayacak. sen."

"Bu benim dengemi bozuyor. Paran olduğunu biliyorum, muhtemelen tonlarca..." Sözünü kesmeye başladı ve parmağımla onu susturdum. "Ama şunu anlamalısın ki ben mücadele ettim, kıt kanaat geçindim ve biriktirdim. Acil durumlar için cüzdanımın dibindeki bozuk paralar. Dex, ben ramen erişttesi ve sosisli sandviçle . Sahip olduğum her şey için mücadele ettim ve size söyleyeyim, çok fazla değil. Uzun zamandır her şeyi kendi başıma yapıyorum ve bırakın kendimi, hiç kimse bana bugün senin aldığına yakın bir şey bile almadı. Bu tur için sahip olduğum kıyafetlerin yarısına sahip olmamın tek nedeni Bold'un bana bir kıyafet bütçesi vermiş olması ve dün akşamki akşam yemeğini Bold'un kredi kartıyla yemiş olmam. Dex, banka hesabımda belki iki bin dolar var ve bunun tek nedeni

Çünkü ben turnedeyken kiramı ödeyen bir konut ödeneğim var. Fakirim, beş parasızım ve bu... Bu çok fazla, çok fazla." Beni boğmakla tehdit eden gözyaşlarımı geri kırıyorum.

Dex başparmağıyla gözlerimin altını ovuşturuyor, kaçakları yakalıyor.

chapter
14
dex

"Niyetim seni rahatsız etmek değildi. Sadece üzerinde harika duracağını düşündüğüm birkaç şey aldım. Şimdiye kadar verdiğin tepkilerden onları beğendiğini söyleyebilirim. Raine, elimden gelse seni her gün şımartırdım ama bunu yapmamı istemediğini biliyorum. Bunlar Benden sana küçük hediyeler ve inan bana bunlar senden çok benim için." Ona şakacı bir sırıtma yapıyorum. "Cömert hediyeleri kabul etmenin senin için ne kadar zor olabileceğini anlıyorum, ama bunlar cömertlikten çok uzak. Bunlar sadece bu gece kendini özel hissetmeni ve bunları giydiğinde beni düşünmeni sağlamak için."

Yüzünün yumuşamasını ve dökülmemiş gözyaşlarının kurummasını izliyorum.

"Sana çok daha fazlasını verebilecek kapasitedeyim ve bunu yapmak istiyorum." "Bana şimdiden çok şey veriyorsun, Dex. Sadece sen olmak, olmak, kendimi dünyanın en önemli insanıymışım gibi hissettiriyor."

"Sen benim dünyamdaki en önemli insansın ve tek istediğim seni mutlu etmek. Eğer bu eşyaları geri almak seni mutlu edecekse, bunu yapacağım" dedim ve söylediklerimde ciddiydim. Bugün yapmak istediğim son şey onu üzme. Ona birkaç kıyafet, bir çift ayakkabı ve yeni bir el çantası almanın bunu yapacağını düşünmemiştim. Onun şımartılmaya alışık olmadığı hiç aklıma gelmemişti. Ya da kendini hiç şımartmadığı. Ama daha da önemlisi, ışıltılı böceğim hakkında yeni bir şey öğrendim. O, hayal edebileceğimden çok daha güçlü.

"Hayır, lütfen onları geri almayın," diye fısıldıyor.

Ona gülümsüyorum. "Almayacağım. Ama bunun sana aldığım son şey anlamını istiyorum."

Bana yarım bir gülümseme veriyor. "Anlıyorum ve bir dahaki sefere biraz daha heyecanlı olmaya çalışacağım." Daha geniş gülümsüyor. "Ayakkabıları görebilir miyim?"

Kıkırdıyorum ve dudaklarından öpüyorum. "Tabii ki."

Onu bırakıyorum ve kutuya uzanıyorum. Kutuyu ona uzattım ve o da kapağı çıkardı. "Vay anasını," diye ciyaklıyor. "Bunlar çok seksi," diyor, konuşmamız unutulmuş. İçimde bir gün yine buraya döneceğimize dair bir his var, ama şimdilik onun hevesini alacağım.

Ayakkabılar, siyah ve gümüş süetten yapılmış, askılı bir numaradır. kama topuk. Şimdi bana 'ayakkabılarını biliyor' demeyin, mağazadaki kadın bana böyle söyledi. Ben de Raine gibi düşündüm. seksiydi. "Yani onaylıyor musun?" Bir kaşımı kaldırarak soruyorum. Heyecanı bana bunun sorun olmadığını söylüyor.

"Evet. İnanılmazlar."

"Güzel." Gülümsüyorum ve alnından öpüyorum. "Bir şey daha var." "Dex," diye azarlıyor.

Gülüyorum. "Gözlerini kapat prenses." Uyuyor ve yatağın üzerindeki Jimmy Choo çantadan el çantasını çıkarıp önünde tutuyorum. Siyah deri görünümlü, kısa askılı bir şey. Kapa çeneni, ben bir erkeğim, çanta olayını yapmam. "Gözlerini aç," dedim ve açtı.

Şok oldu ve ağzını kapattı. "Bunun ne kadar tuttuğunu bilmek istiyor muyum?" diyor elinin arkasından.

"Muhtemelen hayır, yine de bildiğimden emin değilim." Ona yarım bir gülümseme veriyorum. "Sende olanın biraz yıpranmış olduğunu ve onu pek sık taşımadığını fark ettim. Belki yeni bir şey hoşuna gider diye düşündüm. Louis Vuitton'da bir tane buldum..."

"Sakın buna cüret etme," diye beni tekrar azarlıyor. "Bu senin geri alacağın bir şeydi" diyor ve ben de başımı sallıyorum. Haklı, benim gördüğüm Bunun yaklaşık yarısı büyüklüğünde ve üç katı para, bunun için ödeme yapmaya hazır olmadığımından değil, ama bunu zaten satın almıştım.

Sonunda çantayı elimden aldı ve şöyle bir . "Bu muhteşem, Dex."

"Beğendin mi?" Küçük bir çocuk gibi söylüyorum ve o da kıkırdıyor, sonra yatağın koyuyor. Hâlâ çırılçıplak, kollarını boynuma doluyor ve bacaklarını belime dolamak için kendini yukarı çekiyor.

"Bayıldım." Dudaklarıma iffetli bir öpücük konduruyor. "Seni seviyorum," diyor ve kalbim küt küt atıyor.

"Bunu söylemene alılabileceğimi hiç sanmıyorum," diyorum ve onu öpüyorum. Bir iki vuruştan sonra ağzını açması için ikna etmeye çalışıyorum ve başarıyorum, dilimi onunkinin içine kaydırıyorum. Sıcak ve ıslak. Sikim zıplıyor ve

Bunun daha ileri gitmesini engellemek için elimden gelen her şeyi yapacağım. Nefesim kesilirken elleri saçlarımın arasına giriyor ve beni dudaklarına bastırıyor.

Geri çekiliyor. "Zamanımız yok," diyorum usulca dudaklarına karşı. "Giyinmen gerek, ateş böceğim."

Bana surat asıyor ama başını sallıyor.

"Daha sonra bolca vaktimiz olacak," diyorum onu yere bırakırken. "Şimdi git hazırlan." Banyoya doğru gitmeden önce beni bir kez daha kısaca öpüyor. "Oh, ve prenses?"

"Evet." Bana doğru döndü. "Bu gece saçını açık bırakır mısın lütfen?"

"Evet, efendim." O sırtlıyor ve benim horoz bir kez daha atlıyor.

Mills'e telefonda "Hayır, biz iyi olacağız" dedim. "Hayır, eğer adamlar dışarı çıkıyorsa, alabileceğin her türlü yardıma ihtiyacın olacak. Çocuklar kalsın. Ben istemiyorum.

nereye gittiğimizi bilmiyoruz ama Derek'le birlikte olacağız."

Mills telefonda, "En azından nerede bilmem gerekiyor," diyor.

Ona akşam yemeği için nerede olacağımızı söyledim. "Daha sonra özel bir kulübe gideceğiz."

"Bu hiç hoşuma gitmedi."

"Mills, lütfen baskı yapma. Bu kulüpte sizin ya da adamlarınızın sağlayabileceğinden çok daha fazla güvenlik var. Burası seçkin ve özel bir yer. İçeri girmek için beş milyon dolarlık bir banka hesabınızın olması gereken türden."

"Pekâlâ," diye yumuşadı. "Sadece onu güvende tut."

Telefona doğru homurdanıyorum. "Gerçekten ona bir şey olmasına izin vereceğime inanıyor musun?"

İç geçirdi. "Hayır, yapacağını sanmıyorum."

"Teşekkürler, Mills."

"Evet, bir şeye ihtiyacın olursa ara."

"Tamamdır," diyorum ve telefonu kapatıyoruz ve telefonumu pantolonumdaki kılıfına geri koyuyorum.

"Beş milyon dolarlık bir banka hesabı mı?" Raine'in yumuşak bir sesle söylediğini duyuyorum ve ayağa kalkıp arkamı dönerek sırıyorum.

"Kahretsin," diye nefes alıyorum onu içime çekerken. Kömür grisi bir elbise giyiyor. Saçları istediğim gibi açık ve omuzlarına dökülüyor. Onu görebiliyorum.

göğüs uçları üstten görünüyordu, korkunç değildi ama.. "Görebiliyorum..." Sırıtarak işaret ediyorum.

Gülüyor. "Bu senin sütyenin, bubba," diyor bana. "Şeffaf, hiçbir şeyi saklayamıyor. Benimkilerden birini giymemi ister misin?" diye soruyor ve ben nazıkçe başımı hayır anlamında sallıyorum. "Hiç sanmıyorum." Sırıttırıyor. "Şimdi, beş milyon..." Daha önceki sorusunu bitirmedi.

Bunu ona nasıl açıklayacağımı düşünürken başımı iki yana sallıyorum. "Bu tam olarak doğru değil, ancak tüm üyelerin kulübe deneme amaçlı olarak kabul edilmeden önce sıkı bir geçmiş kontrolünden geçmeleri, aidat ödemeleri ve benzeri şeyler yapmaları gerekiyor."

Bana şaşkın bir bakış attı. "Bunların hiçbirini sağlamadım."

Sözünü kestim, "Kayıtlı üyelerin misafiri olarak gidiyoruz. Yani sorun yok. Ama çok sıkı güvenlik önlemleri var ve ayrıcalıklı olduğu için bizimkilerin bu gece bizimle takılmasını istemiyorum."

"Tamam," diyor tereddüt etmeden ve ben de onu aşağı yukarı incelemeye devam ediyorum. Tek bileğinin üzerine birkaç bilezik eklemiş. Elbisenin başparmak delikleri olmasına bayılıyorum, böylece neredeyse elinin tamamına kadar iniyor. "Bu elbiseyle senin jartiyerini giyemem," diyor ve yüzümün düştüğünü biliyorum. "Çok biçimsiz, her çizgisini görebilirim."

"En azından tanga giyiyor musun?" Merakla sordum. Başını sallıyor, sonra elbisesini kaldırmaya başlıyor, ona aldığım ayakkabıları gösteriyor, sonra biçimli muhteşem bacaklarını ve nihayet elbise kalçalarına ulaştığında hiçbir şey görmüyorum. "Siktir," diye homurdanıyorum ve ona saldırıyorum. "Bu hayatımda gördüğüm en seksi şey." Onu kapının pervazına yasladım ve parmağımı yanağında gezdirdim. "Çok güzelsin," diyorum ona, ama yumuşak bir öpücükle kendimi affettiriyorum. "Gitmeye hazır mısınız?"

Onu bırakmadan önce dudaklarında bir gülümsemeyle "Neredeyse, sadece çantamı almam gerekiyor" diyor. Yeni çantasını almak için yatak odasına gidiyor ve döndüğünde ona dirseğimi uzatıyorum, süitten ayrılmadan önce tüm centilmenler gibi.

chapter
15
raine

Dex, yakası açık, kolları , dövmelelerini ortaya çıkaran siyah bir gömlek, siyah bir kot pantolon ve boktan bir ayakkabı giymiş, evet, eğer giyiyor olsaydım iç çamaşırlarım erirdi.

Bana lobiye kadar eşlik etti. Etrafa bakındığını fark ettim. beni otelin bar bölümüne götürüyor. "Ah, işte," diyor karanlık köşelerden birini işaret ederken. Çok yakışıklı, uzun kahverengi saçlı bir adam ve çok güzel bir sarışına yaklaşıyoruz. Dex onlarla birlikte masaya oturana kadar beni yönlendirmeye devam ediyor.

"Nasıl gidiyor dostum?" El sıkışırken Dex adama sorar ve adam ayağa kalkar.

"İyiym. Sen nasılsın?"

Dex'in ışıldamasını izliyorum. "Mükemmel." Dex sonra kadına dönüp beni serbest bırakıyor. Eğilip kadının yanağına bir öpücük konduruyor. "Dacotah, seni tekrar görmek çok güzel."

"Aynı şekilde," diyor yumuşak bir sesle.

Dex tekrar elimi tuttu. "Derek, bu Raine. Raine, seni Derek Hunter'la tanıştırmak istiyorum." Derek'e baktığımda, bakışlarındaki bir şey omurgamda bir heyecan yaratıyor ve aniden gözlerimi indirme dürtüsü hissediyorum. Sonra farkına vardım.

Elimi Derek'e uzatıyorum, da hemen tutuyor. "O zevk bana ait, Raine. Senin hakkında çok şey duydum." Tüm centilmenliğiyle elimin arkasını öpüyor.

"Öyle mi?" Şaşırarak söyledim.

"Cami sizden çok övgüyle bahsediyor. Hatta birkaç kez telefonda konuştuk."

"Oh...oh, sen..." Derin bir nefes alıp kendimi biraz sakinleştirmeye çalışıyorum. "Cami'nin arkadaşı Derek sen misin?" Sonunda söylemeyi başarıyorum.

Derek gülümser, tavrı yumuşar. "Öyleyim. Cami ve Tristan benim çok iyi arkadaşlarımdır. Ama kabalık ediyorum. Bu güzel bayan Dacotah, benim kız arkadaşım ve itaatkârım."

Gözlerim Derek'inkilere kilitleniyor, sonra Dex'e, en sonunda da terbiyemi hatırlayarak Dacotah'ya dönüyorum. "Sizinle tanışmak bir zevk," diyorum ve bu yalan değil. Daha önce hiç başka bir itaatkârla tanışmamıştım ve şimdi birdenbire her şey yerine oturuyor ve anlam kazanıyor.

Dacotah'nın başını sallayan Derek'e bakmasını izliyorum, sonra kollarını bana dolamadan önce tekrar bakıyor. "Ben de seninle tanıştığımıza çok memnun oldum," diyor coşkuyla. "Derek senin hakkında konuşmayı bırakmadı," diye fısıldıyor kulağıma. Gülümsüyorum. Birdenbire bu geceye devam etmek için can atıyorum ama aynı zamanda gözlerimi Dacotah'dan alamıyorum.

"Bir şeyler içmek ister misiniz?" Derek sorar.

Dex elimi sıkıyor ve dikkatimi tekrar ona ve Derek'e çekiyor. "Bir tane istiyorum, lütfen."

"Mükemmel," diyor ve biz de ona ne içmek istediğimizi söylüyoruz. "Cotah," diyor Derek, Dex'in zaman zaman bana karşı kullandığına benzer bir sertlikle. Cotah'ın hemen ayağa kalkıp masanın etrafında dönmesini ve içki siparişlerimizi alıp bara gitmeden önce geniş bir gülümsemeyle Derek'i yanağından öpmesini izliyorum. Şaşkın bir halde orada duruyorum.

"Otur," diyor Derek ve Dex hemen bir sandalye kapıp benim için çekiyor, ben de Dacotah'nın oturduğu yere yakın, Dex'in Derek'e yakın olduğu bir yere oturuyorum. "Haklısın Dex," dediğini duyuyorum.

"Sana söylemiştim." İki adam da bana baktı.

Kızardım. "Ne?" Düşünmeden söyledim.

Derek sırtıyor. "Dex bana senin oldukça doğal bir itaatkâr olduğunu düşündüğünü söyledi ve ben de ona katılmak zorundayım."

"Ah." Yüzüm kızarıyor ve başımı eğiyorum, ellerim birbirine dolanıyor. Dudağımı ısırıyorum. Kafa karışıklığı ve karanlığa kapatılmışım gibi bir his içimde dolaşıyor ve bu fikir hiç hoşuma gitmiyor.

"Raine, lütfen bana bakar mısın?" Derek kibarca soruyor ve ben de ona bakıyorum. "Benden korkuyorsun, değil mi?"

"Evet efendim," diyorum otomatik olarak.

"Lütfen olma," diyor nazikçe ve gülümseyerek. "sizi korkutmak ya da itaatkâr yönünüzü tetiklemek değil, ama sanırım farkında olmadan yaptığım bazı şeyler Dominant olarak algılanıyor. Yani

Lütfen beni affedin. Bu gece çok gayri resmi ama size ve Dex'e yardım etmek istiyorum. Eğer ilgileniyorsanız, bu gecedan sonra."

"Bu gece ne oluyor?" Derek'ten Dex'e ve tekrar Derek'e bakarak soruyorum.

Dex hızla, "Ona sürpriz yapmak istedim," deyince Derek kıkırdıyor.

"Önce burada bir şeyler içeceğiz, sonra da akşam yemeği için dışarı çıkacağız. Ondan sonra seni The Box adında bir yere götürmek istiyorum," dedi Dex.

bana söyler.

"Kutu nedir?" Ben soruyorum.

Derek basitçe "Bir BDSM kulübü." diye cevap veriyor.

Nefesim kesiliyor ve omurgamda bir ürperti oluşuyor. Korkudan değil ama büyük bir heyecandan. "Daha önce hiç gitmedim," diyorum hem Dex'e hem de Derek'e.

Tam o sırada Dacotah masaya dönüyor ve yerine oturmadan önce Derek'i öpüyor. Derek'in uzanıp onun elini tutmasını izliyorum. "Garson kız onları bizim için getireceğini söyledi," diyor Dacotah.

"Harika, teşekkür , Cotah." Derek daha sonra onu yanağından öpüyor ve kız parlıyor. Sonra kulağına bir şeyler fısıldıyor. Dacotah'nın bir şalterinin atmasını ve biraz aydınlanmasını dikkatle izliyorum.

"Teşekkür ," diyor Derek'e ve ben yüzümdeki şaşkın ifadeye engel olamıyorum.

Derek bana gülümsüyor. "Cotah ve benim bir yaşam tarzı ilişkimiz var. O benim yedi gün yirmi dört saat itaatkârım. Ancak bu geceki gibi gecelerde, şimdilik, kurallarının çoğu kapalı."

"Kurallar mı?" Merakla sordum.

"İzin almadan konuşmama izin var," diyor parlak bir gülümsemeyle. "Temelde ne istersem yapabilirim, konuşabilirim, arkadaşça davranabilirim, normal olabilirim." Omuz silkiyor. "Daha iyi bir şekilde tarif edemem. Yine de bazı kurallar var çünkü yaptığım her şey Derek'e geri yansıyor."

"Tanrım, her şey çok fazla gibi görünüyor," diye mırıldanıyorum. Dex elimi sıkıp kalçasına doğru çektiğinde kendime olan güvenim biraz daha artıyor.

Kimse başka bir şey söyleyemeden garson kız içkilerimizle birlikte geliyor. Gitmeden önce ona "Teşekkür ederim," diyorum.

Derek, "Yaşam tarzını nasıl yaşamak istediğiniz size ve partnerinize kalmış," diyor. "Bir Dom / sub ilişkisini yürütebileceğiniz çok sayıda yol var. Aslında, hiçbir kural yoktur. Bu daha çok sizi ve partnerinizi neyin memnun ettiği ile ilgili. Örneğin ben, bir yaşam tarzı hoşlanıyorum. Yaptığı şeyler ve bunları yaparkenki davranışları için ödüllendirilen .

Yirmi dört saat Dom/köle kurallarına göre yaşıyoruz. Bunun gibi arkadaşlarla ya da yaşam tarzına aşına olmayan insanlarla ve özellikle işle ilgili işlevler için dışarıda olduğumuz geceler hariç. Onlara göre biz erkek ve kız arkadaşız. Tıpkı şu anda olduğu gibi. Her ne kadar yaşam tarzını tartışıyor olsak da, sorularınızı benimle ya da Cotah ile tartışabilmeniz önemli olduğunu düşünüyorum."

Cosmo'mdan bir yudum alırken, "Bunun için teşekkür ederim," diyorum. Buraya geldiğimizden beri sessiz olan Dex'e bakıyorum. Şu anda ne söyleyeceğimden tam olarak emin değilim ve dikkatimi dağıtacak bir şey bulmam gerekiyor ama Daha fazla soru sormayı da içeriyor, ne yapacağımdan ya da ne söyleyeceğimden emin değilim.

Dex bu konuda bana yardımcı oluyor. "Sen ve Dacotah ne zamandır birlikte?" Doğal olarak soruyu Derek'e soruyor, ki bu iyi bir şey. Dacotah'nın yüzünün aydınlanmasını ve muhtemelen nasıl tanıştıklarına dair bir şeyler hatırlayarak kızarmasını izliyorum.

"Neredeyse bir yıl," diyor Derek birasından bir yudum almadan önce. "Geçen Mayıs ayında Vegas'ta tanıştık." Cotah yine kızarıyor ve ben bu nedeni ortadan kaldırmanın bir yolu olup olmadığını merak ediyorum.

Dex, "Her yer Vegas," diyor. "Nasıl tanıştınız?"

Cotah kıkırdıyor, "Ahlaksız bir teklif." Tüm söylediği bu ve şimdi tamamen meraklandım.

"Bu bir aşk romanının hayata geçmesi gibi bir şey mi?" Ben soruyorum ve Cotah yine kıkırdıyor.

"Öyle de denebilir," diyor kocaman bir gülümsemeyle. Yüzünde kocaman bir gülümseme olan Derek'e bakıyor.

Dacotah'yı öpmek için eğilmeden önce gülerek, "Bu benim en iyi zamanım değildi," diyor.

Dacotah bana bakıyor. Bana doğru eğilirken her geçen an daha da hareketlendiğini görebiliyorum. "Sonunda beni kahvaltıda yalnız yakalamayı başarana kadar Vegas'ta beni takip etti." Kızardı. "O kahvaltıda bana bir haftayı onunla geçirmemi teklif etti. Hiçbir şartı yoktu."

"Aman Tanrım." Kıkırdıyorum.

"Peki bu senin için nasıl sonuçlandı?" Dex, Derek'e sorar.

"Üç gün içinde ona aşık olduğumu anladım. Sonra da onu bulmak için ülkenin her yerinde peşinden koşturdu." Utancından yüzü kızaran Cotah'ya şakacı bir şekilde kaşlarını çatıyor. "Onu Cami'de buldum ve

Tristan Phoenix'te." Elini sıkar ve ona göz kırpar. Orada bir Dex'in gözlerinde daha sık görmeye başladığım ikisi arasındaki aşk bağı.

"Dacotah..."

"Bana Cotah diyebilirsin," diyor ve ben gülümsüyorum. "Cotah, yani Cami ve Tristan'ı tanıyor musun?"

"Vegas'taki o haftaya kadar bilmiyordum. Derek beni onların hayır etkinliklerinden birine götürdü. Tristan'a fangirl yaptım, Derek bana güldü, deli dedi, sonra ertesi gün onlarla öğle yemeği yedik. Cami ve ben çok iyi anlaştık. Çok iyi arkadaş olduk ve beni Jaden'in ilk doğum günü partisine davet etti, Derek de beni tekrar orada buldu." Derek'e doğru başını sallıyor.

Kıkırdıyorum. "Biz Biriz Etkinliği mi?" diye soruyorum ve o da başını sallıyor. "O etkinlikteydim. Etrafta manyak gibi koşturuyordum ama oradaydım."

"Bu çok komik. Bugünden önce Derek'le tanışmadığına şaşırdım. Cami geldiğinden beri birkaç kez onun ofisine gitti."

Omuz silkiyorum. "Dürüst olmak gerekirse, tanıdık geliyor ama çoğu zaman o ofiste deli bir kadın gibi koşturuyordum." Omuz silkiyorum ve Cosmo'mdan bir yudum alıyorum.

"Evet, her zaman oldukça meşguldün," diye araya giriyor Dex ve ben ona bakıyorum. "Tatlım, seni o ofiste birkaç kez gördüm ve bir kez bile bana dikkatini vermedin."

Neredeyse burnumdan alkol kusacaktım ve üçü birden güldü. "Bunu sen de biliyorsun. Aynı şey sizin için de söylenebilir bayım." Onunla omuz omuza çarpıştık.

Dördümüz arasındaki komik şakalaşmalarla, gecemiz normal bir arkadaşlık tarzına kayıyor, işten, iş dünyasından, gruptan, turneden ve tüm bu eğlenceli şeylerden bahsediyoruz. İçkilerimizi bitirdikten kısa bir süre sonra akşam yemeği için ayrıldık.

Derek bizi yemek yememiz için güzel ama fazla lüks olmayan bir yere götürdü. müzikal araba oyunu. Derek kimsenin bizi takip etmediğinden emin olmak istediğini söylemişti. Dönel kavşaktan ve yirmi dakikadan sonra The Box'ın önüne vardık.

chapter
16
raine

The Box'ın adını nereden aldığını anlayabiliyorum. Bina tam olarak bu, bir kutu. Dışarıdan daha köhne bir depo gibi görünse de, şu anda önünde durduğumuz oldukça süslü görünen kapılar hariç. Dacotah'ın duruşunu değiştirmesini izliyorum.

itaatkar tarafım geri geliyor. O ve ben telefon numaralarımızı değiştirdik ve sık sık konuşacağımıza söz verdik. Bana herhangi bir şey olursa onu aramamı söylemişti.

ancak kendisinin hala yaşam tarzını öğrenmekte olduğunu ve bu konuda neleri sevip nelerden nefret ettiğini öğrendiğini söyledi.

Derek, omzuna attığı kocaman spor çantasıyla bir şifre giriyor. "Kapılar resmi olarak açılmadan önce buradayız. Birazdan tanışacağınız Efendi Orık, The Box'ın sahibi. için birkaç kuralın üzerinden geçecek. Kapılar açıldıktan sonra kalmaya karar verirsiniz, güvenlik amacıyla ikinizden de bazı bilgiler isteyecek. Ancak sizi temin ederim ki anonimlik önemlidir ve gereklidir." O kapıyı açar ve bizi içeri alır.

Oldukça karanlık bir resepsiyon alanına giriyoruz. Birkaç sandalye ve perdeyle kaplı kapıların önünde duran bir podyum var.

Derek sözlerine şöyle devam ediyor: "Buraya gelen insanların çoğu alternatif

kullandıkları isimler. Örneğin ben Orion, Usta Orion ya da Sir Orion." Bize kulüp adını söylerken gözleri parlıyor. Dacotah gülümserken onu izliyorum. "Bu gece burada kimlerin olduğuna bağlı olarak, onlardan birkaçını tanıyabilirsiniz.

The Box, ünlüler de dahil olmak üzere Nashville'in varlıklı kesimine hitap eden özel bir kulüp."

Dex biraz alaycı bir tavırla "Oh ne güzel," diyor ve ben omzunu yumruklamak istiyorum.

"İnan bana," diyor Derek hiç tereddüt etmeden. "Bu kulüpte hiç kimse üyeleri hakkında bu kapıların dışında konuşamaz. Bu kurallara aykırıdır.

İkincisi, kulüp ya da üyeleri hakkında konuşmak tüm operasyonu riske atar ve bu da kapıların kapanmasına neden olabilir. Bu yaşam tarzını benimseyenler hakkında çabucak öğreneceğiniz bir şey varsa, o da hiç kimsenin yargılanmadığı ve bir üyenin ifşa edilmesinin, bunu yapan kişinin de kaybedecek çok şeyi olduğu anlamına geldiğidir."

"Kesinlikle haklı." Derek'in arkasından derin bir bariton ses duyuldu. "Sör Orion." Sese eşlik eden iri yarı adam Derek'in elini sıkmaya geldiğinde Dacotah başını eğip ellerini önünde kavuşturur.

"Nasılsınız, Usta Orik?" "Muhteşem.

Bunlar senin arkadaşların mı?"

". Dex, seni Üstat Orik'le tanıştırmak istiyorum, Kutu'nun sahibi ve bu ilk turumuz için rehberimiz."

Dex, Efendi Orik'in elini tutmak için elimi bırakıyor. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum, Usta Orik."

"Aynı şekilde. girmeden önce söylemem gerekirse, büyük bir hayranınızım."

Dex kıkırdar. "Bu kupayı hiçbir yere , değil mi?" Adamların hepsi güler.

"Hayır, muhtemelen , ama sizi temin ederim, bu konuda bir şey söyleyen tek kişi ben olacağım. Yanınızdaki bu güzellik de kim?"

"Bu Raine." Dex elini nazıkçe arkama koyarak beni biraz cesaretlendiriyor. Ne kadar gergin olduğumu hissettiğinden eminim. Elimini ona doğru uzatıyorum.

"Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum, Efendi Orik," diyorum kibarca.

"Aynı şekilde Raine." Elimini bıraktı. "The Box'a hoş geldiniz. Eğer doğru hatırlıyorsam, sen ve Raine bu yaşam tarzıyla ilgileniyorsunuz, değil mi?"

Üstat Orik bana hitap etmiyor, sadece Dex'e hitap ediyor, Dacotah'ın protokol olduğunu henüz kabul etmediği için bunu anlayabiliyorum, bu yüzden çenemi kapalı tutuyorum. "Öyleyiz. Daha çok dinamikler hakkında bilgi edinmekle ilgileniyorum ve tabii ki ticaretin bazı araçlarını da öğrenmek istiyorum."

"Kesinlikle." Usta Orik ona gülümsüyor.

"Daha önce birkaç kulübe gittim, bir şeyler öğrendim ama Raine ile BDSM ilişkisini tamamen güvenli kılacak kadar değil. Onun daha önce hiç kulübe gitmediğini biliyorum."

"Mükemmel. Orion oldukça iyi bir öğretmendir, ancak anladığım kadarıyla Los Angeles'ta yaşıyorsunuz?"

"Var," diye yanıtlıyor Dex.

"O harika kulüpler var. Size birkaçı hakkında bilgi vermek isterim. Aslında, aynı adı taşıyan başka bir kulüp daha var.

Buradaki gibi bir müşteri kitlesi var ve sahibi de iyi bir dostum. Seni bir yere bağlayacağız."

"Ben de o kulübe üyeyim," diye Derek. "The Box kadar iyi değil ama karşılaştırılabilir."

"Harika," diyor Üstat Orik. "İçeri girmeden önce, sakıncası yoksa ikinizden birkaç şey almam gerekiyor."

"Hiç de değil," diye yanıtlıyor Dex hemen.

Orik Usta'ya bir form doldurtmak için ehliyetlerimizi teslim ettikten ve nihayetinde kulübü veya üyelerini bu dört duvarın dışında tartışmayacağımızı belirten bir gizlilik anlaşması imzaladıktan sonra, Orik Usta perdeye doğru yürüyor.

"Buradaki resepsiyon alanı herkesin akşam için giriş yaptığı yerdir. Tüm üyeler bir ana listede yer alır ve bu liste, herhangi bir zamanda kimin burada olduğunu bilmemiz için kullanılır. Genel olarak hiç kimsenin gerçek ismi kullanılmaz. Ya da sadece unvanlarından önce gelen ilk isimleri kullanılır. Girişleri yapıldıktan sonra kulübe girmelerine izin verilir. Bir saatten biraz fazla bir süre içinde açılacağımız için zindan gözetmenlerimizden birkaçı zaten burada ve görevlerine devam ediyorlar. Zindan Gözetmenleri herkesin korunması için buradalar. İtaatkâr, bir sahne sırasında güvenli sözcük kullanması durumunda, DM'lerimiz tarafından derhal korunur. İtaatkar, Efendisine veya Dominantına geri bırakılmadan önce durum değerlendirilir. Onlar da korumak için buradalar Dominantlar ve kulüpteki diğer insanlar. Çoğu zaman gölgede kalırlar ve neredeyse hiç fark edilmezler. Kendileri de ya Dominant, ya itaatkâr ya da değiştiricidir."

birlikte, Üstat Orik perdeyi geri çekiyor ve perdenin ötesinde siyah ışıklardan oluşan hafif mavi bir parıltı var. Bizi perdeden içeri sokuyor ve önümdeki manzaraya bakarken nefesim boğazımda düğümleniyor. Oda çok büyük. Zemin ve duvarlar siyah ve odayı kaplayan çeşitli Andrew Haçları'ndan masalara, çerçevelere ve banklara kadar çeşitli aparatlar. İçinde

Odanın ortasında, bar görünen bir yerin önünde birkaç masa var.

"Alkol servisi yapmıyoruz, ancak çeşitli meyve suları ve sular sunuyoruz. Size bir şey ikram edebilir miyim?" Usta Orik soruyor ve Dex gözlerimin içine bakıyor. I

kafamı sallamak.

Dex, "Hayır, teşekkür ederim," der ve Derek de reddeder.

"Efendi Orik?" diye sesleniyor bir beyefendi odanın diğer tarafından.

"Affedersiniz." Usta Orik kendini kovar.

Derek bize döndü. "Siz ne düşünüyorsunuz?"

"Çok büyük," diyor Dex. "Muhtemelen gördüğüm en büyüğü."

"Öyle, muhtemelen ülkedeki en büyüklerden biri. Orik birkaç yıl önce genişledi. Müşterileri artıyordu ve talep de artıyordu. Kişi sayısını ilk gelene ilk hizmet veya sınırlamak zorunda kaldı, bu yüzden genişletti. Bu gece çok fazla zamanımız yok çünkü kulüp açık, ama eğer kalmak ve izlemek isterseniz..." Düşüncesini bitirmedi ve Dex bana baktı.

"Kalmayı çok isterim," diyorum ve Derek'in yüzü aydınlanıyor.

"Güzel," diyor Derek çantayı omzundan indirip Cotah'ya vermeden önce. "Bunu odamıza götür." Eğilip onun yanağına bir öpücük konduruyor. "Ne yapacağımı biliyorsun."

"Evet efendim," diyor coşkuyla.

Orik Usta'nın birkaç dakika önce kaybolduğu yere doğru gözden kayboluyor. "Arka özel odalar var. Kişisel kullanımınız için bir tane kiralayabilir veya satın alabilirsiniz. Kalmak isterseniz, Cotah size nasıl oynadığımızı gösterme şansı vermek için sergilenmeyi kabul etti."

"Oh o değil..." Söylemeye başladım ve bir bakışıyla beni durdurdu.

"Bu yaşam tarzı hakkında öğrendiğim bir şey varsa, Raine, o da istediğin kadar okuyabilirsin, istediğin kadar kötü porno izleyebilirsin, ama hiçbir şey gerçek olanı iş başında görmekle kıyaslanamaz. Bunu kendi gözlerinizle görmek için başka bir şansınız olmayabilir. Bu yüzden, eğer sakıncası yoksa. sana ve Dex'e göstereceğim."

Başımı sallıyorum ve ona küçük bir gülümseme veriyorum. "Bu hoşuma giderdi."

"Güzel. Şimdi, Orik meşgul olduğu için, Cotah hazırlanırken size birkaç şey daha göstereceğim." Dönüyor ve bizi bar alanına doğru götürüyor, sonra sola dönüyor. "Bu zindanda cinsiyet rolleri yoktur. İki farklı kapıyı işaret ediyor. Birinde hükmedenler, diğerinde itaat edenler yazıyor. "Baskınlar ve itaatkârlar hem erkek hem de kadındır, odanın içinde özel giyinme / soyunma odaları ve tuvaletler ile kilitli dolaplar ve ortak bir alan vardır." Perdelerle kaplı başka bir koridora doğru ilerliyor. "Burası bir bakım alanı. Oda kiralamayan kulüp üyeleri için

bunları bakım sonrası amaçları için kullanmak." Geri çekilmiş perde kapılarından birinin önünde durur.

Odanın içine bakıyorum; tam ya da kraliçe boy bir yatak, bir komodin ve içinde banyo ve ayakta duş varmış gibi görünen bir kapı var. Zindan boyunca ve şimdi burada fark ettiğim ortak şeylerden biri de çikolata kaselerinin olması her yerde ve bunun ne anlama geldiğini merak ediyorum.

"Her komodin aslında su ve Gatorade bulunan bir buzdolabı. Bir sahneden sonra olabilecek en önemli şeylerden biri bakım sonrasıdır ve hidrasyon önemlidir. Çikolata tatlı bir şey ve eğer seksten sonra çikolata yemeyi hiç denemediyseniz, denemelisiniz." Sırıttıyor. "Bu konuda mutluluk verici bir şey var."

"Bunu duymuştum," diyor Dex sırtarak. "Bunu bir ya da iki kez kullanabilirdi."

kontrol ettim. "Hey şimdi." İki adam da gülüyor.

Derek bizi kulübün zindan bölümüne geri götürüyor ve Efendi Orik geri dönüyor. "Cotah nerede?" diye soruyor Derek'e, bu beni şaşırtıyor çünkü şimdiye kadar ona hiç ilgi göstermemişti.

"Üstünü değiştiriyor. Kalmak istiyorlar ve bizi sahnede izleyecekler."

"Mükemmel bir fikir."

"Cherry bu gece burada olacak mı?" Derek soruyor.

"Şu anda ofisimde. Şımarıklık yapıyor." Kulağa iyi gelmiyor.

Derek gülümser ve başını sallar. "Sadece seni kızdırmak için böyle davrandığını biliyorsun."

Orik Usta güler. "Biliyorum ve buna bayılıyorum. Daha sonra aşağı inmesine izin vereceğim. İyi bir cezaya ihtiyacı var. Belki de onu bir sandalyeye bağlayıp Cotah'ı izletmeliyim."

"İşte bu bir fikir," diyor Derek.

Dex'in elini sıkıyorum ve onunla konuşmak için birkaç dakika yalnız arzuluyorum. Tüm bunlarla nasıl başa çıktığını sormak için.

Derek'in bu gece ona verebileceği kadar bilgiyi gözlemlediği için gözleri . Omurgamda bir heyecan oluşuyor.

chapter
17
raine

"Raine, benimle gelir misin?" Derek bana soruyor ve ben de gülümseyip başını sallayan Dex'e dönüyorum.

Birkaç dakika önce oturduğumuz masadan kalkıp Derek'i özel odalara doğru takip ediyorum.

"Bütün bunlarla nasıl başa ?" diye soruyor bana. "Şimdiden aşık oldum ve henüz hiçbir şey görmedim."

Bana gülümsüyor. "Yaşam tarzıyla bu kadar ilgilenmenin sebebi nedir?" "Çok fazla kitap okuduğumu söylesem çok mu klişe olur?"

Kıkırdıyor. "Hayır, pek sayılmaz. Kitaplar iyi bir giriş kapısı olabilir, ancak yaşam tarzını tasvir etme konusunda kötü bir iş çıkaran birkaç kitap biliyorum."

"Tamamen katılıyorum. Bunlardan birkaçını okudum. Yaşam tarzında aktif olan yazarlar tarafından yazılanlara bağlı kalma eğilimindeyim. da onları anlamayı kolaylaştırıyor çünkü açıklamakta daha iyi bir iş çıkarıyorlar. Ama dürüst olmak gerekirse, bunun büyük bir kısmının, her şeyi kendi keyfime bırakma isteğimden kaynaklandığını düşünüyorum.

bir başkası. Ama aynı zamanda baskın bir tarafım olduğunu düşünüyorum."

"Kendinizi bu rolde görüyor musunuz?" diye soruyor.

"Yapabilirim ve bir bakıma işin bu yönünden de hoşlanıyorum. Dex'in de itaatkâr bir tarafı var."

"Bu arasında ilginç bir dinamik yaratacak." "Nasıl yani?" Ben soruyorum.

"Şey," bir kapının önünde , "bazen gerçekten zirveye çıkmak istediğinizde bunu bırakmak zor olabilir. Diğer zamanlarda ise gerçekten altta olmak istediğinizde üstte olmak zordur. Önce hangisini öğrenmekle daha çok ilgileniyorsun?" diye soruyor sesinde dürüst bir merakla.

"En altta," diyorum ona inançla. "Neden?"

"Çünkü Dex'in kontrolü ele aldığında bana hissettirdiklerini seviyorum. Onun merhametine kaldığımda hissettiklerimi seviyorum. Güçlendirici ve aydınlatıcı. Onu memnun etmek istiyorum."

Gülümsüyor. "Bu başlangıç için harika bir yer. Şimdi size birkaç kişisel soru soracağım."

"Tamam."

"Safeword?" Bana bir kaşını kaldırdı. "Kit Kat."

Kıkırdıyor. "Zor sınırlar mı?"

"Dışkı." Onun titremesini izledim.

"Buna itirazım yok. Başka bir şey var mı?"

"Bilmeden bir şey söyleyemem. Her şeyi denemeye açığım ve..." Bir sonraki kısmı söylemekte tereddüt ediyorum. Devam etmemi bekleyerek bir kaşını kaldırıyor ve içimdeki itaatkâr devreye giriyor, "Acıyı seviyorum." Elbisemin V kısmına uzanıyorum ve Dex'in izlerini görebileceği kadar açıyorum.

"Ah, ah," diyor.

"İlk seferinde anlık bir şeydi. İkincisi için yalvardım."

"Çok iyi anlaşıcağız." Gülümsüyor. "Bu kapıyı açacağım. Cotah iyi bir kız olduğunu bildiğim için dizlerinin üzerine çökecek ve duvara bakacak. Bir çift erkek şortu dışında çıplak olacak. Bu seni rahatsız ediyor mu?"

Başımı sallıyorum.

Kapıyı açtı. Haklıydı. Köşede diz çökmüş, sırtı bize dönük, başı öne eğik ve avuç içleri uyluklarına dayanmış.

Derek'i ona hayran hayran bakarken izliyorum. Denizaltısına bakarken gözlerini dolduran bir parlaklık var. Ona doğru adım atarken dalga dalga yayılan sevgi dolu bir hayranlık var. Giderken gömleğinin düğmelerini açıyor, ona ulaşmadan önce çıkarıyor ve bir sandalyenin arkasına atıyor.

Yanına geldiğinde başını hafifçe okşuyor ve kız canlanıp dokunuşuna yaslanıyor. "Aferin, evcil hayvan," diyor ona.

şeyle gelen bir samimiyet seviyesi var ki neredeyse geri dönmek istiyorum.

"Raine burada bizimle birlikte. Anladıysan başını sallama." İki kez başını sallamasını izliyorum. Başını sallarken hiç tereddüt etmedi ve bu beni rahatlattı. "Ayağa kalk ve bileklerini göster."

Ayağa kalkışını ve ona doğru dönüşünü izliyorum. Daha önce taktığını gördüğüm kolyenin yerini, ortasından bir halka sarkan siyah deri bir tasmanın aldığını fark ediyorum. kıskançlık ve haset duygusu omurgamda bir ürperti yaratıyor. Şu anda onun yerinde olmak için neler vermezdim. Sadece Dex'in liderliğinde.

Kadın bileklerini adama uzatıyor ve adam çekmeceli sandığa uzanıp üzerinde duran dört kelepçeden birini çekiyor. Kelepçeyi hızlıca kadının bileklerine takıyor ve sıkılığını kontrol ediyor. Titriyorum. İşlemi diğer bilek için de tekrarlıyor. İş bittiğinde elini hafifçe yanağında gezdiriyor. "Benim için yayıl, evcil hayvan," diyor ve kadın duruşunu genişletiyor, sonra ellerini arkasına koyuyor, eğiliyor ve karşı dirseği tutuyor.

Derek yere bırakır, diğer iki kelepçeyi de yanında getirir ve hızla ayak bileklerine bağlar. Sonra ayağa kalkıp onun önünde duruyor. Kadının çenesini avucunun içine alıp yüzünü kendisine bakması için kaldırırken gözlerindeki bakış daha önce gördüğüm sevgi dolu hayranlığa geri dönüyor. "Gözlerini aç," diye emrediyor ve o da . Gözle görülür bir şekilde erimesini izliyorum. Tıpkı benim Dex'e baktığımda yaptığım gibi. Sonra Derek onu öpüyor, sert ve aşk, tutku ve çaresizlik dolu. Derek geri çekildiğinde kız onun ağzının içinde inliyor. Bu kayıp onun için neredeyse dayanılmazdı.

Masanın üzerindeki son şeye uzanıyor ve onu alırken çıkardığı ses, zincirler birbirine çarparken içime bir heyecan daha gönderiyor. I ucunu yakasındaki halkaya takışını ve onun anında çenesini indirip gözlerini yere indirişini izliyorum. "Gel," diye emrediyor ve bana doğru yürümeye başlıyor. Geçebilmesi için yoldan çekiliyorum. "Hazır mısın?" diye soruyor.

"Evet," diye nefes alıyorum ve o da bana bilmiş bir şekilde gülümsüyor.

Zindana doğru yürürken onun ve Cotah'ın arkasına düşüyorum. Kulüp üyelerine açıldığı için içeride birkaç kişi var. Dex'i hemen fark ediyorum ama yanına gitmeden önce Derek'in beni kovmasını bekliyorum. Bana döndü ve "Bir sandalye ve Dex kap. Ben gidiyorum. Cotah'ı şu haça götürün." Şu anda spor çantasının durduğu masayı işaret etti. Biz oturduktan hemen sonra, beni Cotah'ı almaya götürmeden önce onu getirmişti.

Yaklaşırken Dex'e gülümsüyorum. "Selam seksi," diyorum ona.

"Bütün bunlar ?" diye soruyor, sesinde tehdit yok, sadece dürüst bir merak.

"Cotah kendini ona sunarken onu izlememi istedi."

"Oh, peki bu nasıldı?"

"Çok erotik," diye nefes alıyorum.

"Gerçekten mi?" Sesi şüpheliydi.

"Evet, onun yerinde olmak istedim." Yüz ifadesi düştü. "Derek için değil, aslında tek hayal edebildiğim onun yaptıklarını yapmaktır, sadece senin için," diyorum ona usulca ve rahatlıyor. "Bunu senden daha fazla keşfetmek istediğim kimse yok, Dex. İnan bana. Sana güveniyorum," diyorum ve onu dudaklarından nazıkçe öpüyorum. "Hadi, sandalyeni kap, Derek bizi daha yakın istiyor."

"Pekala."

Sandalyelerimizi kapıp Derek ve Dacotah'ya doğru yürürken, Derek çantasından bir şeyler çıkarırken onun orada dikilişini izliyorum, tasmaını bırakmış ve başını eğmiş bir şekilde haçın önünde duruyor. Sandalyelerimizi masanın yanına koyuyoruz. Derek başıyla onaylıyor, Dex ve ben oturuyoruz. Olacakları izlemek için Dex'e sokuluyorum.

Derek işini bitiriyor ve masanın üzerinde duran çeşitli kırbaçları görebiliyorum. Haçın arkasında yürüyor ve etrafına uzanıyor. Cotah'nın tasmaını tutarak onu haça yaslanana kadar ileri doğru çekiyor. O da başını okşuyor ve kulağına bir şeyler fısıldıyor, o da başını sallıyor. Derek'i izliyorum, tasmayı çözüyor ve zinciri yere bırakıyor, sonra bileklerini çarmıhın ucundaki kancalara sabitlemeye başlar. Önce elleri, sonra ayakları. Kız güvende olduğunda, Derek geri çekilip çarmıhtaki denizaltısını hayranlıkla izliyor.

Birdenbire biri Derek'i çaprazın arkasında ama Cotah'ın önünde değiştiriyor.

"Merhaba Cotah," der adam. Cotah ona "Merhaba efendim," diye karşılık verir.

"Bir süredir buraya gelmediniz, lütfen bana güvenli kelimenizi hatırlatır mısınız?"

"Chasseur, efendim."

"," dedi ve gitti.

Derek bize dönüp açıklıyor: "Her güvenli kelime farklıdır. Standart kelime kırmızı olsa da, Cotah kendi rengini seçti. Ama ben Bu odadaki herkes onun için de kırmızıyı onurlandıracaktır."

Dex ve ben anlayışla başımızı salladık ve Derek masaya döndü. Bir kırbaç aldı, siyah ve gürdü. Bana ve Dex' doğru getirdi ve ikimiz de dokunmak için uzandık. Yumuşaktı ve üzerinde bir sürü kuyruk vardı.

onu. Derek bununla ilgili hiçbir şey açıklamıyor, sadece Dacotah'a doğru dönmeden önce ona için bize bir şans veriyor.

Adam ona yaklaştığında kadın hafifçe sıçrar ama adam sırtını okşayarak onu rahatlatır. Sağ eli kırbacı dairesel hareketlerle döndürmeye başlar ve sırtına temas etmeden hemen önce kırbacı çıkarır.

Diğer eliyle kırbaç temas ettiği anda kız inliyor. Derek kırbacı döndürmeye ve onunla sırtını öpmeye devam ediyor, sonra kırbacı kalçalarına doğru indiriyor ve tekrar yukarı kaldırıyor. Sonra kırbacı durdurur ve taraf değiştirir. Şelaleyi bir eline alır ve sonra çeker kırbacı serbest bırak.

Ses çıplak tenine ağır geliyor ve Derek sırtını kırbaçlamaya devam ederken vahşi bir hayranlıkla izliyorum.

chapter
18
dex

Sırtını kırbaçlamaya başladığından beri gözlerimi Derek ve Cotah'tan zar zor ayırabildim. Kırbaçtan yavaş yavaş binici kırbacına, oradan da küreğe geçti ve kırbacı çıkarmadan önce bizi hareket ettirdi. Kırbacın her vuruşunda Raine'in sestten ürkmelerini izledim. Çok korkunç bir ses ama Cotah, kahretsin, kızın içinde olduğunu bilmiyordum. Derek'in kırbacı sırtına, kışına vuruşunu izledik. Kırbaçla onu boşalttığı sırada külotunu çıkarmıştı. Hayatımda gördüğüm en muhteşem manzaraydı.

Kırbaçla devam ediyor. İnanılmaz bir var ve izlemesi hipnotize edici.

Kırbacı tekrar vurur ve Cotah bağlarını sertçe çekerek haykırır. "Ahh, ahhh..." Derek ona yaklaşır kulağına bir şeyler fısıldayıp onu sakinleştirirken ağlamaya devam eder. Kız sakinleşir ve sonra tekrar geri çekiliyor ve tekrar gitmeye hazırlanıyor. Cotah'nın nefes alış verişini normale dönerken o da haça geri yerleşiyor. Derek sadece birkaç kez daha tamamen durmadan önce ona vuruyor. Kırbacı masanın üzerine bırakıyor ve ona yaklaşmadan önce bir battaniye kapıyor. Arkasına geçip kırbacın geride bıraktığı parlak kırmızı yaraları okşadıktan sonra battaniyeyi açarak onu örtüyor.

Kelepçelerini çözüşünü ve onu kollarının arasına alışını izliyorum. Kızın ona sokulmasını ve adamın onu alnından öpmesini izliyorum. Yüzünü onunkeye yaklaştırıyor, kız başını kaldırıyor ve adam onu sertçe öpüyor. Kız inliyor ve neredeyse adamın göğsüne tırmanıyor. Bize yaklaşıyor ve ayağa kalkıyoruz. Kocaman gülümsüyor. "Kalabilirsin ama ben meleğime bakmaya gidiyorum. Sizi otele geri götürmesi için bir şoför ayarladım. Eğer isterseniz, yarın öğle yemeği yiyebiliriz."

"Bunu isterim," diyorum ve Raine de kabul ediyor.
"Harika, seni on gibi ararım?"
"Mükemmel. Bunu bize gösterdiğin için teşekkür ederim," diyorum sesimde amaçladığımdan biraz daha fazla heyecanla.
" ederim. Senin için nasıldı, Raine?" "İnanılmaz," diye nefes alıyor ve ona gülümsüyor.
Dacotah'nın tamamen kontrolden çıktığını ve Derek'in göğsüne yaslanmış yumuşak bir şekilde nefes aldığını fark ediyorum.
"Sizin için birkaç fikrim daha var çocuklar. Yarın konuşalım."
Başımı salladım. "Teşekkür ederim, Derek." Raine'in sesi yumuşaktı.
Ona nazıkçe gülümsüyor. "ederim."
Bununla birlikte o özel odalara geri dönüyor ve ben Raine'e dönüyorum.
"Kalmalı mıyız yoksa...?"
Ben sözümü bitirmeden Usta Orik bize yaklaşıyor. "Geceniz nasıldı?" Raine'i görmezden gelerek bana soruyor, görünüşe göre buradaki norm bu ve nedense bundan pek hoşlandığımdan emin değilim.
"Harikaydı." Ona elimi uzattım. "Orion'un bizi getirmesine izin verdiğiniz için çok teşekkür ederim."
"Kesinlikle. Eğer ilgilendiğiniz bir konu ise sizi üyeliğe davet etmek isteriz."
"Kesinlikle," diye cevap veriyorum.
"Mükemmel, sizden ne istediğimiz konusunda sizinle temasa geçeceğim ve sonra oradan devam edebiliriz."
"Kulağa harika geliyor, teşekkür ederim Usta Orik."
Sonunda Raine'e döner. "Bu gece burada olmanız benim için bir zevkti. Sizi tekrar görmek için sabırsızlanıyorum."
"Aynı şekilde, efendim. Bizi kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz."
Orik Usta'nın Raine'e benim rahat olduğumdan biraz daha fazla ilgi gösterdiğini hissediyorum, ama buna izin veriyorum ve Raine'e perdelerden geçip kapıdan çıkana kadar eşlik ediyorum.

Raine limuzine biner binmez sorular sormaya başladı ve tek yapabildiğim onu öpmek oldu. Kahretsin, bunu izledikten sonra çok tahrik oldum. Tek yapmak istediğim otel odamıza dönüp onu . Ama onu öpmekle . Otelimize dönerken yol boyunca öpüştük.

Oraya vardığımızda şoförümüz bizi limuzinin arkasından indiriyor ve ben de Raine'e içeriye kadar eşlik ediyorum. "Gerçekten bir ya da dört içki içebilirim," diyorum ona.

"Lütfen," diyor ve bara doğru ilerliyoruz. Burası çok daha sessiz. Şimdi daha önce olduğundan daha iyi ve köşeye sıkışmış aynı masayı tutuyoruz. "Yani, istediğin bu mu?"

Titremesini izliyorum. Bunun iyi mi yoksa kötü bir ürperti mi olduğunu anlayamıyorum. "Her şeyden çok." Bana geniş bir gülümseme veriyor.

Tek söyleyebileceğim "Ben de".

Bütün gece Raine'i o çarmıhın üzerinde, beni de arkasında kırbaçları ve oyuncakları kullanırken hayal edip durdum. Kırbaç ve kamçıyı izlemek çok eğlenceliydi, özellikle de Dacotah'nın derisinin her darbeden sonra kısa süreliğine kırmızıya dönüşmesini. Etrafta kalan tek kırmızı iz kırbaç izleriydi.

Bunu düşününce ben de ürperiyorum.

raine

O gece Dex ile uyumak , muhtemelen şimdiye kadarkilerin en iyisiydi. Buna inanmanın zor olduğunu biliyorum ama inanın.

Ertesi gün Cotah ve Derek ile öğle yemeğine gittik. Harika bir öğle yemeği yedik ve gün ilerledikçe Derek'in yanında daha da rahat ettiğimi biliyorum. Bizim yaptığımız gibi muhteşem bir şeye tanık olduktan sonra, bu adama saygı duymamak elde değil. Öncelikli fikri tur bittikten sonra bizi Kuzey Carolina'daki evlerine davet etmekte. Bizimle biraz daha zaman geçirmek istiyordu ve

Hem Dex'e hem de bana yaşam tarzı ve tabii ki daha fazla oyuncak ve güzellik hakkında çok daha fazla şey gösterme şansı. Dex de ben de hemen kabul ettik.

Atlanta'ya vardık ve çocuklar bu akşamki gösteriye hazırlanmakla meşguller. Ben bu gösteri için giyinmeyi bitirirken onlar da ses kontrollerini yapıyorlar. Bu gece Dex'in bana aldığı diğer elbiseyi ve kapüşonlu kazağı giymeye karar verdim. Gerçi içimden bir ses onu da er ya da geç söylüyor. Burası biraz sıcak.

Gösterinin hemen ardından Orlando'ya ve bir haftalık aradan önceki son iki gösteriye gitmek üzere yola çıkmak zorundayız.

Grup Nashville'deki gecelerinin ardından gazetelere çıktı ve Dex ile benim birkaç kez fotoğrafımız çekildi, ancak hikayeler olumlu oldu. Gerçi medya kuruluşları bu turneyi "aşk gemisi" turnesi olarak adlandırmaya başladı çünkü grubun daha önce bekar olan iki üyesi artık resmi olarak piyasadan çekildi. Teknik olarak üç ama dünya henüz bunu bilmiyor.

Addison ve ben bir grup üzerinde çok sıkı çalışıyorduk. sponsorluklar ve bazı destek anlaşmaları. Hatta birkaç potansiyel reklam bile var. Grubun çeşitli mecralar tarafından arandığını görmek memnuniyet verici.

Cep telefonum makyajımı neredeyse bitirmiştım. "Raine," dedim telefona.

"Bebeğim, ben Erica."

" var?" Kalbim göğsümde çarpmaya başladı. "Bebeğim, ben..." diye durakladı.

"Reeks, sorun ne? oluyor?"

"Bebeğim, dairenin önünde duruyorum, dairene.. dairene zorla girilmiş."

"Ne?" Kanepeye yığılırken . "Ne zaman? Ne zaman? Nasıl?"

Kim?" Başımı boştaki elime koyarken hüngür hüngür ağlamaya başladım.

"Pazartesi gecesi buradaydım ve işten sonra uğradığımda verandanın camının kırılmış olduğunu gördüm."

"Eksik olan ne?"

"İşte böyle, bebeğim. Hiçbir şey eksik değil, en azından benim söyleyebileceğim kadarıyla. Her şey hala sağlam. Sadece... daire darmadağın olmuş, bebeğim." Telefonun diğer ucunda ağlıyor, bu da beni daha çok ağlatıyor. Dex yanıma oturduğunda sıçradım. İçeri girdiğini bile duymamıştım.

"Çöpe atmakla ne demek istiyorsun?" Ona sordum.

"Polisler beni içeri alır almaz size fotoğraflarını göndereceğim. Elektronik eşyalarınız darmadağın edilmiş, TV'leriniz ve bilgisayarınız da dahil olmak üzere ekranlar tahrip edilmiş. Her yerde boya ve spre y boya var. Oturma odanızın duvarına spre y boyayla 'sürtük' yazmış ve yatak odanızın her yerine de 'fahişe' yazmış."

Konuşamıyorum, yapamıyorum... "Eve geliyorum."

"Cehennem gibisin," diyor bana telefonda. "Burada tam olarak ne yapacaksın, tatlım? Kapıyı kapatacağız."

Daire buraya güvenlik yerleştiriyor ve siz sadece o geri döndüğünde burada olma riskiyle karşı karşıyasınız. Sen-" Dex telefonu elimden aldı.

"Sen ne..." "Kim o?"

"Erica," dedim ona.

"Merhaba Erica, bu Dex."

Konuşmanın diğerk ucunu duyamıyorum. "Ne oldu?"

Erica ona daireme ne olduğunu anlatırken uzun bir duraklama oldu.

Başımı ellerimin arasına alıp ağlıyorum. Başka ne yapacağımı bilemiyorum.

"Oraya birini göndereceğim, dairede kalacak birini."

Bir duraklama daha. "Onlar gelene kadar orada kalabilir misin?" Dex koltuktan kalkıyor kapıyı yumruklayıp açtığını görmek için tam zamanında başımı kaldırıyorum. "Rusty," diye bağılıyor koridorda. "Hayır, Erica. Bir ya da en fazla iki saat içinde orada bir yerde oluruz. Dairede gerek yok ve polisler şu anda oradaysa, biri hâlâ orada olacaklarını düşünüyorum." Bir duraklama daha ve Rusty hızla odaya giriyor.

"Ne oluyor..." Rakun gözlerimi yakalıyor ve telaşla benden Dex'e bakıyor.

"Hayır, biz halledeceğiz. Aradığınız için teşekkürler." Duraklama.

"Endişelenme, ona çok iyi bakıyorum." Bana öyle bir sevgi ve bağılılıkla bakıyor ki, başımı sallamaktan kendimi alamıyorum. Keşke içimde bir yerlerde gülümseyecek bir şeyler bulabilseydim ama şu anda o da yok. Dex aramayı sonlandırıyor.

" oluyor?" Mills ve Beck odaya girerken Rusty sorar.

"Raine'in Los Angeles'taki dairesi darmadağın edilmiş. İçgüdülerime ve Michael ya da adı her neyse onun söyleyeceğim." onaylayarak ismi söyledim. "Rusty, Raine'in evinde kalabilecek biri var mı? daire?"

"Evet, adamlarımı oraya göndereceğim."

"Umarım bu iş bitmiştir ama eminim ki söz konusu Michael ise bu noktada yapabileceği her şeyi yapmıştır. Eminim onu harekete geçiren şey bizim manşetlerimiz olmuştur."

"Oroşpu çocuğu," diye .

"Raine?" Mills söylüyor ve ben ona bakıyorum. Bakışlarımın boş ve kof olduğundan eminim, şu anda öyle hissediyorum. "Kiracının sigortası var mı?" Başımı sallıyorum. "Bana bilgi verebilir misin? Onları aratacağım."

"Ne var ki?" Hıçkırma hıçkırma ağlıyorum.

Dex gelip diz çöktü. "Glowbug, lütfen yapma. Mesele şu ki, eşyalarının tamir edilebilmesi ve değiştirilebilmesi için sigortayı devreye sokabiliriz."

"Biliyorum... sadece, oyunlarıyla işi bitti mi bilmiyorum. Tekrar yapacaksa değiştirmenin ne anlamı var ki?" Ben daha çok ağlıyorum ve Dex kollarını bana doluyor. "O dairedeki her şey için çok çalıştım. ve hepsi bir aptalın öfkesi sayesinde yok oldu."

chapter
19
dex

"Raine nerede?" Sahneye önce ona yaklaştığımızda Addison soruyor.
"Dex, sorun ne?"

"Rusty sana açıklasın."

"Sen ve Raine...?" Soruyu bitirmesine gerek yok.

"Biz iyiyiz, aşkım. Rusty sana anlatabilir," diyorum ve yanağından öpüyorum. Bir zamanlar Addison'ı öperek rahatlıyordum, çoğunlukla onu kızdırmak için, şimdi tek yapmak istediğim kızböceğimi öpmek, ama o burada değil, en azından henüz değil.

Ben sahneye çıkıp davullarımın arkasına geçerken, "Tamam, onunla konuşurum," diye cevap veriyor. Bu gece için tüm heyecanımı olmasa da çoğunu kaybettim.

Ta ki gözümün ucuyla sağ tarafta bir şey yakalayana kadar. sahnede. Onu normal görüş alanımda dururken gördüğümde kocaman gülümsüyorum. Ona bir öpücük gönderdim, o da yakaladı ve bir öpücük daha . İhtiyacım olan endorfin patlaması buydu.

O küçük öpücük gösteriyi tamamlamam için gereken tek şeydi. Bis'ten sonra terli kıcımlı sahneden çekip Raine'in kollarına attım. "Selam bubba."

"Merhaba böcek." Onu sertçe öptüm. Olanlardan sonra, ona yakın olmak için çaresizce bir ihtiyaç duyuyorum, hem de hemen.

"Duş almakta acele et kardeşim. Yola çıkmadan önce sadece doksan dakikamız var," diyor Talon bana. "Nasılsın kızım?" diye soruyor Raine'e, o da gülümsüyor.

"Daha iyi, teşekkürler."

"Güzel. Mills bana neler olduğunu anlattı. Gerçekten üzgünüm tatlım," diyor ve ona küçük bir gülümseme veriyor.

"Bunlar sadece eşya," diyor ama kalbinin hâlâ kırık olduğunu anlayabiliyorum. Bunu düzeltereğime yemin etmiştim ve Rusty'ye de söyledim. Maliyeti ne olursa olsun, hepsini benzer ya da daha iyi bir şeyle değiştirecektim. Hemen halledeceğini söyledi. Bu şekilde Mills sigorta talebinde bulunabilir ve para onda kalabilir.

"Biliyorsun," diye araya girdi Addison. "Eğer eşyalarını oraya taşımak istersen dairemde fazladan yer var. Yeni bir yer bulana kadar benimle kalabilirsin."

"I..." Bana baktı, ben de omuz silktim.

"Fena fikir değil. Evinizi boşaltın..."

"Erica'nın bana söylediğine göre, her şey neredeyse darmadağın olmuş. Kısa bir süre önce bana mesaj atarak Rusty'nin arkadaşının geldiğini ve dairenin güvenliği sağlanana kadar orada kalacağını bildirdi. Eve döndüğünde resimleri e-postayla göndereceğini söyledi. Ama bana temel olarak orada boyanmamış ya da kesilmemiş çok az şey olduğunu söyledi." Gözlerinin yaşlarla dolmasını izliyorum.

"Otobüste daha fazla konuşalım," diyor Addison ve ben de ona hak vermek zorunda kalıyorum. "Bunu çözmek için zamanımız var," diyorum küçük bir gülümsemeyle ve sonra onu öpüyorum nazikçe. "Benimle gelmek ister misin yoksa yeşil odada beklemek mi?" Ona sordum. "Yeşil oda, eğer sorun olmazsa?"

Ona seksi sırtışımı veriyorum. "Mükemmel. Birkaç dakika sonra görüşürüz," diyorum ve soyunma odasına geri dönmeden önce onu bir kez daha öpüyorum. Rusty orada duruyordu ve ben sıçradım.

"Neden adama kalp krizi geçirtmiyorsun?"

Gülüyor. "Arkadaşım evde, şimdi bana fotoğraf gönderiyor." Rusty telefonunu çeviriyor. Onun yatak odası olduğunu tahmin ettiğim yerin fotoğrafı. 'Orospu' kelimesi her yere spreyle boyanmış, tekrar tekrar yazılmış.

"Onu öldüreceğim," diye homurdandım.

"Ryan kurtarılacak çok az şey kaldığını söylüyor. Bulaşıkları mutfak zeminine atılmış, paramparça olmuş. Buzdolabı boşaltılmış, içinde fazla bir şey olmamasına rağmen, tüm aletler ve elektronik eşyalar çizilmiş, ezilmiş ve . Her şeyi çöpe atmanızı ve yeni bir başlangıç yapmanızı tavsiye ederim."

"Evet, bir şeyler yapmamız gerekecek. Addison ona eşyalarını taşıması için dairesinde yer teklif etti ve onun haberi olmadan her şeyi öylece atmaktan nefret ediyorum."

"Michael onu New York'tan aradıktan sonra, arkadaşı Erica'ya dairesine gitmesini ve bazı eşyalarını almasını söylemiş. Ama taşınması dışında her şeyi alamayacağından eminim."

"Tamam. Pekala, Raine ile konuşayım. Erica da resimleri ona gönderecek. Her şeye bir göz atmasını sağlayacağım ve sonra oradan devam edebiliriz. Mills sigorta talebinde bulunacak ve ben de eşyaları değiştirmen için sana para vereceğim ama onu o daireden çıkarmamız gerekiyor. Taşınması gerekiyor."

"Doğru, ama nereye ? Kira kontratını bozmak zorunda kalacak."

"Biliyorum, halledeceğim."

"Tamam."

"Dışarı, duş almam lazım."

"Evet."

"Hey Rusty?"

"Öyle mi?" Kapıda bana doğru dönüyor.

"Teşekkürler. Her şey için."

Bana gülümsüyor. "Ben de bunun için buradayım. Ama hata yapma. Eğer o pislik o daireye geri dönerse, Ryan ona keşke dönmeseydim dedirtecek."

"Güzel."

Sonra Rusty gitti ve ben de duşa girdim.

raine

Dex bu gece yıldırım hızıyla duşunu aldı. Yeşil odaya geldiğinde beni Mouse ve Talon'un arasına sıkışmış halde buldu. Beni gördüğünde gözleri parlıyor ve benimkilerin de parladığından hiç şüphem yok. Sonunda kendimi biraz daha iyi hissetmeye başladım ama hâlâ Erica'nın bana fotoğraf göndermesini bekliyorum. Yine de onları gerçekten görmek istediğimi sanmıyorum.

"Merhaba," diyorum Dex yanıma geldiğinde. "Selam."

"Daha iyi görünüyorsun," dedi

bana. "Daha iyi hissediyorum."

"Güzel," diyor ellerimi tutup beni yukarı çekerken, kollarını etrafıma doluyor ve dudaklarıma ılık, ıslak bir öpücük konduruyor. Parmaklarımı hâlâ nemli olan saçlarında ve biri boğazını temizleyene kadar onu bir süre daha kendime çekiyorum. Dudaklarıma karşı hırlıyor ve geri çekiliyor.

"Hey, otobüste sizi dinlemek zorunda olmamız yeterince kötü, bir de bunu izlemek istemiyoruz." Dex ve ben dönüp Talon'a baktık.

"Şaka yapıyorsun, değil mi?" Dex onunla alay ediyor. "Üçünüzün de gürültücü ve gururlu ödülünü aldığınıza eminim."

"Bu beni rahatsız etmiyor," diye homurdanıyor Talon ve gerginlik ortadan kalkıyor.

"Evet, her neyse dostum. Bir dahaki sefere kapını yumrukladığında bunu hatırlayacağım. Gelip kapını yumruklayacağım."

Herkes gülmeye başlıyor ve ben Mills'e başımı sallayarak kapıyı açmasını söylüyorum. Dex'e "Otur," diyorum ve bir köpek gibi pantolonunu indiriyor. Omzuna bir şaplak atıyorum ve o da oturuyor.

Bara gidip onun her zamanki birasını ve bir tane de kendim için aldım. Biraları açıp kapaklarını fırlattıktan sonra arkamı dönüp Dex'in yanına gidiyorum.

Odanın köşesindeki bir şey dikkatimi çekiyor. Gerçi biraları düşürmeden önce tam olarak farkına varamıyorum ve biralar yeşil odanın zemininde paramparça oluyor. İnsanlar geri sıçırıyor, başım dönmeye başlıyor ve bir sonraki fark ettiğim şey zeminin oldukça hızlı yükseldiği. "Raine!" diye bağırıyor biri ama bu duyduğum son şey oluyor.

chapter
20
dex

"Ne oldu böyle?" Raine'i Beck'in kollarından alırken neredeyse bağıracaktım. Yere düşmeden hemen önce onu yakalamayı başardı.

"Bilmiyorum, Dex. Sadece panikledi ve bayıldı."

"Kimsenin bu odadan çıkmasına izin vermeyin," diye bağıyorum. "Çoktan hallettim," diye fısıldıyor Beck.

"Rusty nerede?"

"Buradayım, kardeşim." Ona baktım.

"O, lanet olası adı neydi, burada mı?"

"Hayır, Ryan daha önce tutuklandığında bana sabıka fotoğrafını göndermişti. O burada değil."

"O zaman ne sikim..." Raine'e bakıyorum.

"Hadi kızböceği, uyan bebeğim." Beck nabzını kontrol ederken elimi yanağında gezdiriyorum.

"Onunla konuşmaya devam et," diye fısıldıyor.

"Hadi prenses, uyan. Bunu yapabilirsin. Lütfen." Sonunda kollarımda seçirene kadar söyleyecek şeyler, evcil hayvan isimleri, takma adlar, onun adını sayıklamaya devam ediyorum.

Sonra birden derin bir nefes alıp doğruldu. "Teşekkür ederim," diye homurdanıyorum ve o da dönüp bana bakıyor. "Selam sana," diyorum bir gülümseme.

"Merhaba, ne..." Etrafına bakar, kafası karışmıştır.

Farkına varırken izliyorum. "O çocuğunu öldüreceğim," diye bağıyor neredeyse.

"Kim?" Rusty, Beck ve ben aynı anda söyledik.

"Andrew." Ayağa kalkmak için hamle yapıyor. Beck'e bakıp kaşlarımı kaldırıyorum, sonra kaşlarımı çatarak neden bahsettiğini anlamadığımı belirtiyorum.

Ayağa kalkıyor ama kendini sabitlemek için başıma tutunuyor. Elini çekip kendi elime alıyorum.

Sonra bir baktım, üzerimden geçip köşeye doğru gidiyor. Köşedeki sırm gibi ineğe doğru yürüyordu. İçeri girdiğinde hepimiz onu fark etmiştik, görünüşe göre bir rock konserine uygun değildi. Alınan kedicimin ona doğru yürüdüğünü ve yüzüne bir tokat attığını izliyorum.

Mills kollarını Raine'e doluyor ve Casey de onun tokatladığı herifi tutuyor. Mills, Raine, Casey ve o salak yeşil odanın kapısından çıkmaya başladığında ayağa kalkıyorum. Ben de arkalarından gidiyorum. Beck'in üzüntüsü. Kapıdan çıktığımızda, arka kapıya kadar yürümeye devam ettiklerini fark ediyorum.

"beni." Raine'in Mills'in onu tutmasına karşı mücadele ettiğini duyuyorum. "Ona bir daha vurmayacağından emin olana kadar olmaz."

"Bu pis orospu çocuğuna istediğim kadar vururum."

Arka kapıdan çıktım ve şimdi onun birkaç metre arkasında duruyorum.

"Benim gözetimimde . Tutuklanmana izin vermeyeceğim," diyor Mills kesin bir ifadeyle. "Şimdi sakınleşecek misin?"

"Hayır, bırak gideyim. O orospu çocuğunu öldüreceğim."

"Whoa." Onunla Casey'nin kollarındaki adam arasında durmak için hareket ediyorum. "Bana bak," diye emrediyorum ve anında Mills'in kollarına yerleşiyor. "Onu neden öldürdün?"

"Çünkü o inek orospu çocuğu benim kardeşim."

Kırmızı... Görmeyi başardığım tek renk bu. Topuklarımın üzerinde dönerek Casey'ye doğru yöneliyorum, bunu yaptığının farkında bile olmadan. Sonra bir anda yumruğum yüzüne çarpıyor ve onu Casey'nin kollarından yere düşürecek kadar sert oluyor.

"Siktir!" Arkamda Mills'in duyuyorum. "Beck, Troy," diye bağırıyor mikrofonuna. "Leroy," diye bağırıyor.

Ağır ayak sesleri kaldırımda uçuşuyor, arka kapı açılıyor ve tek yapabildiğim yerde yüzünü tutarak yatan orospu bakmak oluyor. Casey, yerdeki su mercimeğini bırakıp kollarını bana doluyor. "Siktir git, ben iyiyim." Ona karşı . "Yapma," diye bağırıyorum ve Casey bırakıyor. Casey onu yerde değerlendirirken ben diz çöküp nefesimi tutuyorum.

"Doktora ihtiyacın var mı?" Casey ona sorar.

Orospu çocuğu Casey'nin ayaklarına tükürür ve Casey de onun gömleğinden tutup kaldırarak tepki verir. "Buradaki amacını açıkla," Casey

onu ayağa kaldırırken talep ediyor. "Belli ki hoş karşılanmıyorsun, öyleyse neden buraya geldin?"

"Kız kardeşimle konuşmaya geldim," diyor ve ben alay ediyorum.

"Bu lanet hakkını on yıl önce kaybettin Andrew," diye bağılıyor Raine arkamdan.

Mills'e dönüyorum. "Bırak onu gitsin."

Geldi ve durdu. "Artık benim kardeşim değilsin, seni orospu çocuğu."

"Ne küfürlü konuşuyorsun, Lorraine."

"Benim adım Lorraine değil." Sıkılı yumruklarında alev yanan öfkeyi görebiliyorum. "Burada ne halt ediyorsun?"

"Seni eve getirmeye geldim."

"Beni takip ediyordun. Greensboro'da oradaydın, değil mi?"

"İsa seni evinde karşılamaya hazır."

"Saçmalık," diye tükürüyor ve şimdi nihayet yeterince net görebiliyorum. "Eğer İsa o kadar büyük olsaydı, Andrew, tecavüze ailemiz tarafından terk edilmezdim. Senin tarafından. Bunu hiç düşündün mü?"

Onların, yani ailenin hiç aklına gelmiyor mu?" "Annem ve babam eve dönmeni istiyor."

"Buna inanmakta güçlük çekiyorum." Andrew, "Bu doğru," diye savunuyor.

"Gerçekten mi? O zaman hangi ? Buradalar mı?" Andrew başını sallar.

"Seni buraya onlar mı gönderdi?" Yine başını sallar. "Yani buraya gelip hiçbir şey olmamış gibi beni Hickory'ye geri götürebileceğini mi düşündün? Sanki on yıl geçmemiş gibi? Kapılarının eşiğinde durabileceğimi ve beni kollarını açarak karşılayacaklarını mı düşündün? Hayal dünyanı yıkmak istemem Andrew ama birincisi, Hickory'ye asla dönmem. İkincisi, onlar için bu kadar önemli olsaydım

asla dışarı atılmazdım, asla kendi başımın çaresine bakmak zorunda kalmazdım ve Tanrı aşkına..."

"Tanrımızın adını boş yere kullanma, Lorraine."

"Siktir git, seni geri zekalı, o lanet olası yüksek atından in ve annenle babanın yanına dön."

"Babam ölüyor."

Söylemesini beklediğim son şey buydu. "En büyük günahlarından tövbe etmek için yanıp tutuşuyor."

Raine hiç vakit kaybetmeden cevap verir: "En büyük günahı affedilmemiş olarak ölebilir. Şimdi gözümün önünden kaybol. Eğer bir daha buralarda görünürsen, seni öldürmeme engel olacak tek bir kişi bile yok." Kızın onun yanından geçip gitmesini izliyorum. Casey ve Leroy onunla arasında duruyorlar, böylece ona ulaşamıyor ve kız koşarak otobüse biniyor.

Andrew'a doğru yürüdüm. "Buraya bir daha gelersen, onun yanına gel, Bir daha ona yaklaşırsan, seni ben öldürürüm. Şimdi annenle babana koş ve onlara kızlarının artık öldüğünü söyle." Casey'e dönüyorum. "Onu araziden uzaklaştırın, gittiğinden emin olun."

iterek geçiyorum, otobüse doğru yürüyorum, odamıza, kadınıma geri dönüyorum.

Köşeyi dönüp odamıza girdiğimde, orada duruyordu, sırtı bana dönüktü, hıçkırıklar tüm vücudunu sarmıştı. "Raine." Sıçradı.

"O orospu çocuğu. Kim olduğunu sanıyor lan bu?" Kaşlarımı çattım.

"Keşke bilseydim."

Hıçkıra hıçkıra ağlıyor. Sırtına dokunmak için uzandığımda geri çekiliyor, dönüp içime dalıyor, ellerini yumruk yapıp göğsüme vuruyor. "Glowbug, ben buradayım. O gitti. prenses, lütfen." Kucağıma yerleşirken ellerimi sırtına sürterek onu rahatlatıyorum.

"On yılımı onları unutmaya, bana yaptıklarını unutmaya çalışarak geçirdim ve şimdi, bu gece, nihayet her şeyi geride bırakıp hayatıma devam edebileceğimi hissettiğimde, o buraya gelmek zorunda."

"Seni takip ettiğini söylemiştin..." "Beden dışı deneyimimi hatırlıyor musun?" "Evet," diyorum tereddütle.

"Kendimi bunun gerçek olmadığına ikna ettiğimden eminim. Bunun tamamen psikolojik olduğuna çünkü bunun daha kolay işlenebileceğine. Benim için başa daha kolaydı ama gerçekte, gerçekten o olduğuna dair bir his vardı içimde. Nashville'deki son birkaç gün boyunca sürekli 'takip ediliyorum' hissine kapıldım ama sadece paranoyaklaştığımı düşündüm."

"Neden bana söylemedin? Seninle ilgilenmem gerekiyordu..."

"Biliyorum, tamam, sadece aşırı tepki verdiğimi düşündüm. Sanırım birisinin beni takip etmek, izimi sürmek için bu kadar zahmete gireceği fikrini aklım almadı, şimdi değil, bunca yıldan sonra değil." Siliyor

Gözyaşlarımı tutamayıp yere kaydım, onu da yanımda getirdim ve o da kucağıma kıvrıldı. "Annenle baban öldüğünde üzüldün mü?"

Sırtını ovuyorum. "Hayır, rahatlamıştım. Ama ailemle çok farklı bir ilişkim vardı. Onlar zerre kadar umursamıyordu, seninkiler çok fazla umursuyor, boğma noktasına kadar, arada büyük fark var."

"Ben görmüyorum," diyor bana. "Ben aynı şekilde görüyorum. Birini çok fazla sevmek diye bir şey var, bence sevdiklerini sandılar ama gerçek farklıydı. Beni çok şeylerden alıkoydular. Kaliforniya'ya gittiğimde bunu gördüm ve o otobüste on beş yıl büyümüş gibi hissettim. Hiçbir şey hakkında en ufak bir fikrim yoktu. Bunu kendi başıma yapabileceğimi düşünecek kadar saftım ama..." bana sokulurken duraksıyor, "Bunu anladım çünkü başka seçeneğim yoktu."

"Ama şimdi kendine bir bak, güçlüsün, bağımsızsın, sevgi dolusun, şefkatlisin, ama yine de içinde kaybolmadan kendini koruyorsun. Muhtemelen tanıdığım en sevgi dolu insanlardan birisin." Alnından öpüyorum.

"Seni boğarak öldüreceğim."

Kollarımı ona dolayarak göğsümde sıkıca tutuyorum. "İmkânsız." Tekrar alnından öpüyorum ve bir süre başka bir şey konuşmuyoruz, ta ki çocukların otobüse bindiğini duyana ve kollarımda uyuyakaldığını fark edene kadar.

chapter
21
dex

Raine kucağımdayken kendimi yerden kaldırmayı ve onu alt rafın üzerine yatırmayı başardım. Onu yatırdıktan sonra yerleşiyor ve alnından öpmeden önce üzerini örtüyorum. Onu hazırladıktan sonra dışarı çıktım. otobüsün ana kabininde. Bir sürü sohbet .

"Tanrım, Dex, ne oldu böyle?" Talon ben köşeyi döner dönmez soruyor.

Parmağımı dudaklarıma götürerek onları susturuyorum. "O uyuyor," diyorum sessizce. "Arayan kardeşiydi."

Addison, "Tanrım, onu kardeşine karşı böyle kışkırtacak bir şey düşünemiyorum," diyor.

Ona baktım. "Onu öldürmediğine şaşırdım." "O kadar kötü mü?" diye soruyor.

Başımı salladım. "Ailesi onu on sekiz yaşındayken kovmuş." "Lanet olsun, o zaman burada ne işi vardı?"

Kyle soruyor.

"Onu on yıl sonra ailesinin eve dönmesini istediğine ikna etmeye çalışıyorum."

"En onu neden kovdular ki?" Addison soruyor.

İç çektim. Birinin bu soruyu soracağını biliyordum. "Çok katı, çok dindar bir ailede büyüdü. On sekiz yaşındayken, üniversiteye yeni başlamışken, dövüldü ve tecavüze uğradı."

Herkesin yüzündeki şaşkınlığı izliyorum ve Addison ağzını kapatıp yerine oturuyor. "Bu çocuğunuzu terk etmeniz için bir sebep değil," diyor Addison eliyle büyüyen yumrusunu okşarken.

"Kürtaj yaptırmaktan başka seçeneğin kalmadığında olur." Yerimden sıçradım ve arkamda duran Raine'i görmek için döndüm.

"Özür dilerim..." Ben söylemeye başlayınca küçük gülümseme ve başını sallayarak beni durdurdu.

"Hayatta kalmanız ya da iki hayatınızı birden kaybetmeniz söz konusu olduğunda... hangisini seçerdiniz?"

Gözleri yaşaran Addison'a bakıyorum, "Ben de olsam aynı şeyi yapardım."

"Ailem, hamileliğimin ardındaki koşullar ne olursa olsun, kürtaj yaptırmaktansa gömülmemi tercih ederdi. Dövülmem, ölümle burun buruna gelmem ve tecavüze uğramam önemli değildi, bir hayat bir hayattı. Hastaneden çıkıp ailemin evine döndüğümde, tüm kişisel eşyalarım ön bahçeye atılmıştı. Kaliforniya'ya giden bir otobüse binmeden önce şehirde yirmi dört saatten az zaman geçirdim. Ailemin konuştuğunu, onlara ne yaptığımı anlattığımı biliyordum ve ailemle aynı görüşlere ve ahlaki değerlere sahip olan ya da olmayan bir kasabadan geldiğinizde, kıyafetlerimde A ile dolaşıyor da olabilirdim."

Yanıma geliyor ve kolumu omuzlarına dolayarak rahatlık ve güvenlik sağlıyorum. "Bizim yanımızda utanmanı gerektirecek bir şey yok," diyor Mouse.

Talon, "Kimseyi geçmiş, bugünü ya da geleceği üzerinden yargılamak için hiçbir gerekçemiz yok," diye ekliyor.

"Biz bir aileyiz" diyorum ve ciddiylim.

Açıklamam tezahüratlar, kahkahalar ve iyi vakit geçirmelerle karşılandı. Yirmi dakika içinde otobüs Atlanta arenasından ayrılıyordu ve Orlando'ya doğru yola çıkmıştık.

Raine ve ben bir süre çocuklar ve Addison'la birlikte mutfakta kaldık. Biz şakalaşırken Raine ve Addie hepimize yemek bile hazırladılar.

Bunu gerçekten uzun zamandır yapmadığımızı fark ettim ve bu konuda kendimi suçlu hissetmeye başladım.

Suçlu hissetmek bana son birkaç haftada her şeyin ne kadar değiştiğini hatırlatıyor. Daha önce hiç umursamazdım ama bu tur başlamadan önce hepimiz çok yakındık ve yavaş yavaş hepimiz kendimizi ayırdık. Talon ve Kyle Addison ile, ben Raine ile ve şimdi Calvin ve Eric'i izliyorum, dinamikleri değişiyor. Birbirlerine geçmişte davrandıklarından biraz daha farklı davranıyorlar. Bu benim kaşlarımı kaldırmama neden oluyor ama ben kimim ki yargılayayım.

Tori yemek için bize katılıyor.

"Üzgünüm çocuklar, burada duracağız." "Her şey yolunda mı?" Kyle şoföre sorar.

"Evet, bir yolcu almamız gerekiyor."

"Kimi?" Talon sorar.

"Mills," diye yanıtlıyor şoför ve hepimiz şaşkınlıkla birbirimize bakıyoruz.

"Neden beni aramadı ki?" Tori gerçekten bir cevap beklemediğini söylüyor.

Bir benzin istasyonuna girmeden önce on dakika kadar daha yol alıyoruz.

"İçeri girmek için zamanım var mı?" Kyle şoföre soruyor.

"Sen git, biz seni bekleriz."

"Teşekkürler." Kyle durur durmaz otobüsten ve Mills de otobüse atlıyor.

Kucağımda oturan Raine'e "Güzel, hâlâ uyanıksın," diyor. "Sorun ne?" diye sorar endişeyle. Mills etrafına bakıyor, herkes

Burada. "Benim sırrım yok, saklayacak bir şeyim yok" diyor ve sonunda konuşmanın uygun olduğuna karar veriyor.

"Dairene biri geldi." "Siktir, kim?" diye sordum.

"Bilmiyoruz. Daha önce Michael olduğunu belirlediğimiz adamla aynı kişi değildi," diyor Mills telefonuna uzanırken. "Ryan pencereden bir fotoğraf çekti. Etrafa bakıyordu, hatta verandaya çıkmış ve kontrplağı itiyordu. İşte," diyor ve Raine'in bakabilmesi için telefonu çeviriyor.

Resme bakıyorum, sertçe. Sonra biraz daha sert. "Bu bir erkek değil," diyorum, öfkem yüzeye çıkıyor. Gözlerimi kısarak biraz daha bakıyorum. Tanıdık geliyor ama...

"Onu öldüreceğim," diye bağılıyor Addison.

Raine, Addison telefonunu eline almadan önce ancak bir kelime söyleyebildi.

Birkaç düğmeye basıyor. Sonra kulağına tutuyor. "Jess, ben Addie."

Jess... Jess... Peacock'ın biraz daha dik oturduğunu, şimdi daha dikkatli olduğunu fark ediyorum. "Hayır, hayır ben iyiyim, evet onlar da iyi, dinle, bana büyük bir iyilik yapmanı istiyorum, hemen şimdi." Bir duraklama oldu.

"Benim daireme gitmeni istiyorum. Kapıcıyı arayıp seni daireme almasını söyleyeceğim. Yanlış, eksik, hasarlı bir şey fark edersen bana haber vermeni istiyorum... evet, hayır, evet. Tamam, evet, oraya vardığında beni ara...

Tamam, teşekkürler Jess." Telefonu kapatır.

"Bildiklerini bize de anlatır mısın aşkım?" diye homurdanıyorum. "Şu, resimdeki," Mills'in elindeki resmi işaret ediyor, "Bu Sam."

chapter
22
raine

Dex çalışırken beni neredeyse yere atacaktı. "Dex?" Otobüsten inerken ciyak ciyak bağıırıyorum.

"Sam de kim?" Addison'a dönüyorum. Dışarıdan büyük bir gürültü geliyor, sonra bir şey otobüsün yan tarafına çarpıyor.

İ çekiyor. "Dex onunla San Diego'da tanıştı, konsere gelen bir arkadaşımıdı. O ve Dex tanıştılar, kız kendini Dex'e attı ve... Şey... onun yemini yuttu."

"Oh! Oh... Yani dairemi yerle bir eden o mu?" Mills soruma

"Bunu henüz bilmiyoruz" diye cevap verdi.

"Kahretsin," diyorum ayağa kalkıp olabildiğince hızlı bir şekilde merdivenlerden aşağı uçup otobüsten inerken. Dex otobüsten uzaklaşıyor. Yolunda bir duman vardı. Ona doğru olabildiğince hızlı koşuyorum. "Dex."

Ellerini havaya kaldırır ve yürümeye devam eder.

" oluyor?" Kyle'ın yaklaştığını duyuyorum. Dükkânın içinden birkaç torba eşya taşıyordu.

Otobüse doğru başımı sallıyorum. "Açıklayacaklar. Gitmek zorundayım sonra..." Cümlemi tamamlamama gerek kalmadan Kyle başını otobüse doğru yürümeye başladı.

Dex park kenarında durdu. Ona yetişmek için hızla ilerliyorum. "Daha fazla yaklaşma."

"Bu işler böyle yürümüyor, Dex, bunu biliyorsun."

"Artık öyle." Başını öne eğdi.

"Bu da ne demek oluyor?"

Bana cevap vermiyor ve ben ona doğru hamle yapıyorum. "Dur," diye emrediyor. Sesi üzerimde o kadar güçlü ki, olduğum duruyorum.

"Yapma bunu," diye nefes alıyorum. "Beni dışlama. Bunu konuşacağız, Dex."

"Eğer dairenizin sorumlusu o amcık, kendimi asla affetmeyeceğim."

"Bunu bilmiyoruz, bubba, onun mu, Michael'ın mı yoksa tamamen başka birinin mi olduğunu bilmiyoruz. Neden böyle davranıyorsun? Bunun sorumlusu o olsa bile sana kızgın değilim. İkimizin de geçmişi var, bu kim olduğumuzun bir parçası, bu konuda ilerlemek dışında yapabileceğimiz bir şey yok." I

Ona doğru bir adım attım ve beni durdurmadı, ben de ona doğru bir adım daha attım.

Bana dönüyor, bana doğru hücum ederken sigarasını fırlatıp atıyor. Elini yüzümde gezdiriyor, parmak uçları yüz hatlarımda kayıyor. "Ben zehirliyim. Hayatıma giren her iyi şeyi sonsuza dek mahvedeceğim. Seni de mahvetmeyi reddediyorum." Bana yan adımlarla yaklaşıyor ve otobüse doğru geri yürüyor.

"Dex!" bağıriyorum ama o yürümeye devam ediyor. "Dex!" bağıriyorum ama beni görmezden geliyor. "Kahretsin, Dex, ne halt ediyorsun? Delirdin mi sen? Eğer bunun senin hakkında hissettiklerimi değiştireceğini düşünüyorsan, siktir git" diye bağıriyorum ona. Sonunda yavaşladı ve durdu. Başını.

Onun durduğu kaldırıma geri dönüyorum ve kollarımı bacaklarıma dolayarak oturuyorum. Bedenimi, kalbimi ve ruhumu parçalayan kontrol edilemez hıçkırıklarımı durduramıyorum.

Dex hiç yanıma gelmedi. Hatta grubun otobüsüne bindi ve ekibin otobüsüne binmeden önce çantasını topladı. Ne bana ne de bu süreçte başka birine tek kelime etti. Rafıma tırmandım ve kendi üzerime kıvrıldım.

Orlando'ya vardığımızda, tek başıma bir oda tuttum. Addison birçok kez benimle konuşmaya çalıştı. Neler yaşadığımı herkesten daha iyi anlayabileceğinden eminim ama bu konuya girmek istemedim. Ona gösteriye gitmeyeceğimi söylediğimde, durumu daha fazla zorlamadı.

Dex otobüslere taşındıktan sonra ona biraz zaman tanımam gerektiğine karar verdim. Olanları konuşmaya başlamadan önce kendi sorunlarını çözmesi gerekiyordu.

Rusty, dairemde olup bitenlerden beni haberdar etti. Sonunda bana her şeyin fotoğrafı gösterilmişti. Büyük ihtimalle hayatımın en kötü ikinci deneyimiydi. Yine de sonuç, bizzat görmek yerine resimlerde görmekten daha iyiydi. Mills sigorta talebinde bulunmuştu ve cihazların yanı sıra boya ve duvar onarımı da kompleks tarafından yapılıyordu. Sigorta şirketinden para geldiğinde gelirse, verilen hasar için onlara ödeme yapmak zorunda kalacağım. Bundan sonra Rusty bana bir ekibin içeri girip hasarlı, tahrip olmuş ya da başka bir şekilde kullanılamaz durumda olan her şeyi çöpe atmaya hazır olduğunu söyledi. Ryan'ın ona söylediğine göre, kurtarılabilecek pek bir şey yoktu. Ona her şeyi çöpe atmasını söyledim.

O gece uyuyana kadar ağladım.

Yirmi dört saat içinde evimi kaybettim, erkek arkadaşımı kaybettim, uğruna çalıştığım her şeyi kaybettim.

Cuma sabahı Los Angeles'a dönmek için uçak bileti ayırttım. Addison'a evde çok fazla şey olduğunu, dairemle ve her şeyle ilgili olarak erken gitmem gerektiğini . Bana sorun olmayacağını ve Denver'a uçuşla ilgili ayrıntıları moladan sonra göndereceğini söyledi. Öğle saatlerinde Cami'yi aradım ve ona dairemle, Sam'le ve tabii ki Dex'le ilgili olan her şeyi anlattım. Ona birkaç saat içinde havaalanına gitmek üzere ayrılacağımı söyledim. Beni kalmaya ikna etmeye çalıştı ama Los Angeles'taki işlerimi halletmem gerektiğini ve bunu ne kadar çabuk halledersem tura geri dönmemin o kadar kolay olacağını kabul etti.

On iki gün.

Mills havaalanına taksiyle gitmeme izin vermiyor. Olanlardan sonra bana eşlik edilmesini istediğini söyledi. Onunla bu konuda tartışacak gücüm yoktu. Grubun ve ekibin çoğu bu sabah erkenden Disney'e gitmiş olmasına rağmen Mills ayarlamaları yapıyordu. Dex de gitti mi bilmiyorum, ben de sormadım. Bu Neredeyse iki gündür ondan haber alamıyorum ve sanırım onunla nerede durduğumu biliyorum. İşimi kolaylaştırdığından değil, aslında arabaya binip havaalanına gidebilecek kadar cesur bir yüz ifadesi takınmak için tüm enerjimi ve gücümü harcıyorum.

dex

"Hadi Raine, aç kapıyı. Lütfen."

Kapıya vurmaya devam ediyorum, sonunda onu açacak kadar kızdıracağım. Yine şeyi berbat ettim. Gerçi benden dileyeceği bir özrün ikimizin arasını düzeltmeye yeteceğinden şüpheliyim.

Vur, vur, vur. "Haydi, kızböceği, lütfen, aç şu lanet kapıyı. Seninle konuşmam gerek."

Koridor boş. Ekip dahil herkes Disney'e gitmişti. Kyle'a mesaj attım, o da Raine'in gitmediğini, dolayısıyla burada olması gerektiğini söyledi. "Lütfen Raine, kapıyı aç." Arkamı dönüp kışımı kapıdan aşağı kaydırarak önüne oturmadan önce kafamı kapıya vuruyorum. O gidemez. Her yerde bana çarpmadan ve birkaç dakikada bir kafamı kapıya vurarak ona hala kapısının önünde oturduğumu hatırlatmamı engellemiyor.

"Dostum, ."

"Ne...oh
kahretsin,"
Raine...

Ayağa kalkıp arkamı dönüyorum, kapıyı çalamadan Beck beni durduruyor. "Orada değil."

"Hangi cehenneme gitti?"

"Bilmiyor musun?"

"Bilmediğim ne var? Beck..."

"Eve gitti," diyor metanetle.

"Ev mi?" Kafam karışmış bir şekilde nefes alıyorum. "Ne zaman?"

"Uçağı yirmi dakika önce kalktı." Söndüm. "Ne bekliyordun ki kardeşim? Çarşamba gecesi olanlardan sonra, gerçekten burada kalacağını mı düşündün? Evi yerle bir oldu, hem de senin amcıklarından biri tarafından ve sen kafan kışında dolaşırken onun burada kalmasını istiyorsun."

Beck'i duvara çarptım. "Hiçbir bok bilmiyorsun."

"Gerçekten mi? Çünkü hepimiz gördük, Dex. Çarşamba gecesi ne yaptığına şahit olduk. Eminim sana geçmişini anlatmıştır."

onun için önemli değil ve sen onu . Tek yaptığı seni sevmekti ama şu yaptığına bak."

Haklı olduğunu fark edene kadar öfke ve onu yere serme dürtüsü dolaşıyor.

Asansörün zili çalıyor ve ben asansöre doğru koşuyorum, çocuklar inerken kenarda duruyorum. Kapı kapanmadan önce içeri kayıyorum ve L'ye basıyorum. "Dex!" diye bağıyor bir grup insan kapı kapanıp lobiye inerken.

chapter
23
raine

"Merhaba, sen Ryan olmalısın?" Dairemde duran yabancı adama söylüyorum.

"Merhaba Raine, evet, ben Ryan." El sıkıştık. Fotoğrafları gördükten sonra evimin şokunu atlattım. Her ne kadar mutfağım

Ev aletleri ve mobilyalarım oturma odasının ortasına yığılmış. Boya duvarlardan gitmiş gibi görünüyor ve daire taze boya gibi kokuyor.

"Burada kaldığın için sana nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum," diyorum ona, bir başka duygusal ağlama kriziyle savaşıyor. Uçakla eve dönerken neredeyse tek yaptığım buydu.

"Sorun değil. Son iki gecedir burada kalamadım, çünkü hiçbir alet yok ve su kesik. Güvenlik

Buraya göz kulak oluyorlar. Her yirmi dakikada bir yürüyen ya da bisikletle geçen bir adam var ve geceleri de içeride bir adam konuşlandırıyorlar. Umarım burada kalmayı planlamamışsınızdır?"

"Hayır, site ile kira kontratım hakkında konuştuktan sonra bir otele yerleşeceğim."

Anlayışla başını sallıyor. "Buradaki mobilyalara çok fazla dokunulmadı, yatak odanız başka bir hikaye. Oradaki hemen hemen her şeyden kurtulduk. Sanırım yarına kadar senin için boş olacak."

"Tüm yaptıklarınız için çok teşekkür ederim."

Bana geniş geniş gülümsüyor. Başka bir dünyada onu çekici bulabilirdim ama şu anda bu fikri aklıma bile getiremiyorum.

Birkaç dakikamı ayırıyorum ve artık bomboş olan dairemin etrafında dolaşıyorum. Ryan benimle birlikte çıkıyor, kapıyı kilitliyor ve güvenlik selam veriyoruz. Ryan işaret ediyor

Beni onunla tanıştıtabilmesi için onu aşağı indirdi ve adam yeterince nazikti ve bana bilgiyi personelin geri kalanına ileteceğini söyledi.

Kiralama ofisine gidiyorum ve sonunda müdürle otuz dakikadan fazla zaman geçiriyorum. Bir yaygara koparmadan kontratımı feshetmeme izin vermek istemiyorlar. Onlara artık orada yaşamamanın benim için güvenli olmadığını ve bunu destekleyecek polis raporları belgelerim olduğunu söyledim. Dairenin yarına kadar müsait olacağını söylediğimde, ona daireyi gelecek aydan önce yeniden kiralaması için yeterli zaman veriyor. Ayrıca bana güvenlik depozitomun iade edileceğini çünkü hasarların zaten ödendiğini söyledi.

"Kim ödedi?"

Dosyama baktı. "Mills adında bir beyefendi."

Kalbim sıkışıyor. "Bunu yapmak zorunda değildi," diye fısıldıyorum. Buradan ayrıldıktan sonra ona bir mesaj göndereceğime söz veriyorum.

Birkaç dakika daha konuştuk ve ona anahtarları Pazartesi sabahına kadar teslim söyledim.

Ofisinden çıktıktan sonra arabamda oturup Mills'e mesaj attım.

Raine'den Mills'e: Dairemdeki aletleri karşıladığınız için teşekkür ederim. Sigorta parası gelmez sana geri ödeyeceğim. X Raine Mills'den Raine'e: Ben ödemedim, Dex ödedi.

"Ne?" Nefes alıyorum.

Raine'den Mills'e: Ellerindeki bilgilerde senin adın var mıydı?

Mills'den Raine'e: Grubun mali işlerinin çoğunda benim adım var. Bu yaptığım işin bir parçası. Eve sağ salım varmana sevindim. Daire nasıl gidiyor?

Raine'den Mills'e: Bununla ilgilendiğin için teşekkür ederim. Daire neredeyse boş, Ryan artık kalmıyor, kalamaz, ne beyaz eşya ne de akan su var. Yarına kadar boşalmış olur. Pazartesi anahtarları teslim edeceğim.

Mills'ten Raine'e: Şimdi nereye gideceksin?

Raine'den Mills'e: *Henüz emin değilim. Yeni bir daire bulmam lazım.

Mills'den Raine'e: Addison'ın teklifi geçerli.

Raine'den Mills'e: Bunu düşüneceğim, tekrar teşekkürler.

Mills'den Raine'e: Kırgın ve üzgün olduğunu biliyorum ama sana Dex'in kayıp olduğunu söylemenin önemli olduğunu hissediyorum.

Raine'den Mills'e: Ne zamandan beri WTF?

Mills'den Raine'e: Uçağınız yaklaşık yarım saat sonra. Orlando'da olduğunu biliyoruz ama nerede olduğundan emin değiliz.

Raine'den Mills'e: Beni haberdar et.

Mills'ten Raine'e: Yapacağım.

Telefonumu arabanın ön paneline atıp park yerinden çıkıyorum. Saat dört oldu, ben de ofise doğru yola çıktım.

Oraya vardığımda, ekspres asansörle en üst kata çıktım. Köşeyi döndüğümde Cami'yi ofisinde görüyorum.

"Bugün seni görüp görmeyeceğimi merak ediyordum. Otur," diyor ve o kapıyı kapatmak için kalkarken ben de masasının önündeki koltuğa oturuyorum. "Nasılsın?"

"Tam bir karmaşa," diyorum ona dürüstçe. "Tahmin edebiliyorum."

"Maaşım ile ilgili bir avans görüşmem gerekiyor."

"Tartışmaya gerek yok. Neye ihtiyacınız var?" diye soruyor otururken.

"Taşınmam lazım. Yeni mobilyalar, kıyafetler ve benzeri şeyler almam lazım."

"Gözlerimden yaşlar süzülüyor, patronumun önünde tehditler çöktüğümü biliyorum. "Bunu nasıl geri ödeyeceğim hakkında hiçbir fikrim yok ama... başka ne yapacağımı bilmiyorum."

Ayağa kalkıp masasının etrafından dolaşiyor ve yanında bir kutu mendil getiriyor. Masasının kenarına oturuyor ve kutuyu bana uzatıyor. Kutudan birkaç mendil çıkarıp gözlerimi siliyorum.

"Ne olursa olsun kendime göz kulak olduğumu bilecek kadar uzun süredir etrafımdasın. Eğer 69 Bottles'a yaptığın gibi devam edersen, kısa sürede geri ödeyebileceksin. Ama o zamana kadar maaş çekinden yirmi beş dolar keseceğim."

"Cami, ben..."

"Sus." Bana gülümsüyor, "Bu binada çalışan herkes için bunu yaparım. Kredi kartınızı kullanın. Tüm harcamalarını ben onaylayacağım ve biz ödeyeceğiz. Şehir merkezindeki Hyatt'ta senin için rezervasyon yaptırdım. Stüdyo odalarından biri, yani mutfağınız olacak ve alışverişe yakın yemek."

Biraz daha ağlamaya başladım.

"Denver'a gitmeniz gereken Çarşamba gününe kadar rezervasyonunuz var. Ondan sonra, oradan devam ederiz. Araban yanında mı?" Başımı salladım. "Tamam, ulaşım konusunda iyisin ve bir daire bulduğunda kredi kartını kullanmaman şartıyla depozito için ihtiyacın olanı alacağız. Ama şu anda gidip kaydını yaptırmanı, kıyafetlerini çamaşırhaneye götürmeni ve derin bir nefes almanı istiyorum. Her şey yoluna girecek. Her seferinde küçük bir adım."

"Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum."

Bana gülümsüyor. "Dediğim gibi, biz kendi başımızın çaresine bakarız." Masasına uzanıp bir şey arıyor ve bir zarfla geri geliyor. " diye umuyordum." Zarfı bana uzattı. değil ama zayıf da değil. "İçinde iki bin nakit var..."

"Cami, yapamam..."

"Yapabilirsin ve yapacaksın da. Bunu yemek, benzin, dairenizin son dakika faturalarını ödemek için kullanın, neye ihtiyacınız varsa."

"Bunların hepsi geçim maaşımdan karşılandı, bu kadar paraya ihtiyacım yok."

Hiçbir şey olmamış gibi geçiştiriyor. "Sende . Ne zaman ihtiyacın olacağını bilemezsin. Maaş günü haftaya, o zamana kadar iyi olursun. Otelde yaşamak pahalı olabilir." Bir elini saçlarında gezdiriyor. "İnan bana, biliyorum." Göz kırıyor.

Gülümsemeye çalışıyorum.

"Buraya gel," dedi ve ayağa . Bana sıkıca sarıldı. "Her şey yoluna girecek, inan bana." Bir kez daha sıkıyor ve sonra beni bırakıyor. "Peki Dex'le neler oluyor?"

Omuz silktim, "Açıkçası hiçbir fikrim yok. Çarşamba gecesinden beri benimle konuşmadı ve ben de veda etmeden ayrıldım. O zamandan beri ondan haber almadım."

Cami ve ben biraz daha konuştuktan sonra saat beş gibi Jaden ve Tristan'ın yanına gitmek üzere beni gönderdi. Ama beni akşam yemeğine davet etmeden önce değil. İyi bir arkadaş olamayacağımı söyleyerek reddettiler.

Arabama geri döndüğümde beni tehdit eden çöküşle savaştım. Arabaya binip kapıyı kapatacak kadar uzun süre kendime hakim olmam gerekiyordu ve sonra özgürdüm.

Hyatt'a gitmek için Los Angeles'ın yoğun trafiğinde acı verici bir yavaşlıkla araba kullandım.

"Raine Montgomery."

"Evet, biz de sizi bekliyorduk." Beni almak için hızla hareket ediyor benim için anahtarlar ve bagajımı taşıyan görevliye oda numaramı söylüyorum. Ben odama gitmeden o gitti.

Giriş fişini imzalıyorum ve beni odam için asansöre yönlendiriyor. Neredeyse geldim.

Bulduğum kata ulaşır köşeyi döndüğümde belboy Bavullar boş bir el arabasıyla bana doğru geliyor. Ona bir yirmilik uzatıyorum ve odamda kaybolmadan önce teşekkür ediyorum. Kapı kapanır kapanmaz kapının üzerine düşüyorum ve zifiri karanlığa doğru kayıyorum.

chapter
24
dex

Alkol...

Uyuşturuc

u...

Alkol...

Acı...

Acı en iyi ilaçtır.

Acı, neden olduğundan daha fazlasını iyileştirir.

Dövme iğnesinin uğultusu, iki saatten fazla bir süre önce bu sandalyeye oturduğumdan beri yaklaşık yüzüncü kez ateşleniyor.

Alkol benim hedefimdi.

Caddenin karşısındaki dövme dükkanı... Ben de oraya gittim.

Yer temizdi, portföyler güzeldi, adam olağanüstü ve beni sandalyeye oturtmak için fazlasıyla yetenekli ve istekliydi.

İnsanın kaburgalarından çok daha hassas bir yer olduğuna karar verdim. Göğüs kemiği, köprücük kemiği ve boyun. Bu noktayı saklamamın bir nedeni olduğunu biliyordum. Ama buraya girene kadar nedenini bilmiyordum.

İşe gidişini izlerken, . Neredeyse bitti. Yakında endorfin etkisini gösterecek ve ben de buradan çıkıp gidebileceğim.

Gitti.

Eşyalarını topladı ve gitti. Onu suçluyor muyum?

Yok artık.

Başımı sandalyeye yasladım ve gözlerimi kapattım.

Onu hâlâ görebiliyorum, kıvrılmış, kollarını bacaklarına dolamış, kaldırımında oturuyordu. Ona gitmem gerektiğini biliyordum ama o zaman bazı şeylere zarar verdiğimi de biliyordum. Onu incittim, üzdüm. Zehirli kıcıımı ondan uzaklaştırmam gerekiyordu.

onu tamamen paramparça etmeden önce. Ama gerçekte, onu daha çok zehirledim.

diğer otobüse binerken. Kafamı rafa vurduğum anda fark ettim ki olmak istediğim yerde değildim, sadece istediğimi sandığım, ihtiyacım olduğunu düşündüğüm yerdeydim. O zaman ihtiyacım olan ve şimdi daha da çok ihtiyacım olan şey

Bu sandalyeyi.

Telefonum bir mesajla çalıyor, muhtemelen bu sandalyeye oturduğumdan beri aldığım bininci mesaj. Siktir et onları, her kimlerse.

Biraz daha derine inip zaten parçalanmış etin üzerinden geçerken dişlerimin arasından tıslıyorum. Acıyı içime . Acının dışarıya, vücuduma, parmak uçlarıma ve ayak parmaklarıma yayılmasına izin veriyorum.

Asansörün kapıları açılıyor.

"Tanrım, sana ne oldu böyle?" Beck beni azarlıyor. "Hiçbir şey olmadı."

" zaman başka bir tane daha?" "Siktir git."

"Bu sefer hangisiydi?" diye soruyor.

"Raine," diyorum sadece.

"Uyuşturucu yok mu?" diye soruyor, biraz şaşırılmış bir halde.

Başımı sallıyorum. Hayır, ışıltılı böceğim bundan daha iyisini hak ediyor, ama bu kısmı kendime saklıyorum.

"Ayık mısın?" diye sorar.

"Lanet bir kaya gibi. Sadece uyumak istiyorum," diyorum kart anahtarımı okuturken ve kapım bip sesi çıkarırken.

Eşikten geçerken bana "Los Angeles'a döndü," diyor. "Güzel," diyorum ve kapıyı yüzüne kapatıyorum.

Gömleğimi , sonra bandajı bir kez daha bakacak kadar sıyırdım, sonra tekrar kapattım. Yatağıma yığılmadan önce kot pantolonumu ve botlarımı çıkardım. Yastığa tutunarak, onun yerine kız arkadaşıma diledim.

Cumartesi saat üçte telefonum çaldı.

"Selam kardeşim," dedim telefona.

"Neler oluyor?"

"Hayatım berbat," diyorum

basitçe. "Bunun hakkında

konuşmak ister misin?"

" sayılmaz. , Derek?"

"Gelecek hafta tatilde olduğunuzu biliyorum, değil mi?"

"Evet...?"

"Önümüzdeki hafta iş için Vegas'a gitmem gerekiyor. Cotah benimle geliyor, acaba sen ve Raine bize katılmak ister misiniz?"

Kahretsin, uh...

"Cosmo'nun tepesindeki çatı katının sahibiyim." Ben bir şey araya girdi.

"Aman Tanrım."

Derek gülüyor. "Benim özel bir oyun odam var. Raine'le bazı şeyler üzerinde çalışmak isterseniz diye."

Onun adını söylediğini duymak bile kalbimi acıtıyor. "Evet, o konuda..."

"Ben zaten biliyorum. Kızlar konuşuyordu. Cotah'nın Raine'in Los Angeles'a döndüğünü ve senin Miami'de sıkışıp kaldığını anlamasına kadar. Kefaletle çıkmadan önce orada iki gösterin mi var?"

"Evet," diye homurdanıyorum telefonda. "Onun peşinden mi gidiyorsun?"

"Emin ol öyleyim."

"Güzel, uçağım Pazar gecesi saat 23:00'ten itibaren Kendall-Tamiami Executive Havaalanı'nda hazır olacak. Oraya vardığınızda sizi Los Angeles'a götürecek. Orada seni bekleyen bir arabam olacak."

"Neden?" Boğuk bir sesle söyledim.

"Çünkü bir keresinde Cotah'ın peşinden koşmuştum ve bu hayatımın en iyi kararıydı. Ama onun peşinden gitmeden önce, kışımı uçurmak zorunda kaldım. Önce Paris. Eğer ikinizin arasında gördüğüm şey doğruysa, şu anda lanet olası derinden sürünüyorsun çünkü bu konuda hiçbir şey yapamazsın."

Elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. "Bu yetersiz bir ifade," diye itiraf ediyorum ona.

"Cami en yakın arkadaşlarımdan biri olduğu için onun şehir merkezindeki Hyatt'ta dokuz yirmi bir numaralı odada kaldığını da biliyorum. Ne zaman Orada işiniz bitti ve ne kadar aptal olduğunuzun farkına vardınız, mutlu kışınızı havaalanına geri götürün ve uçağım sizi Vegas'a getirecek."

"Lanet olsun. En azından geri ödememe izin vermelisin."

Kıkırdadığını duydum. "Ayrıntıları sonra konuşuruz."

"Senden bir iyilik daha istiyorum," diyorum ona.

"Adını sen koy, senin olsun."

"Nashville'de bir yüzük aldım."

Kıkırdıyor. "Can kulağıyla dinliyorum," diyor ve ben de planıma başlıyorum.

"Neyi ?" Talon bana soruyor.

"Tanrı aşkına duş almam lazım. Sırılsıklam oldum," diye gülüyor Addison, ben orada telaşlı ve tamamen koordinasyonsuz bir şekilde dururken.

Talon, "Uçakta bir duş var," diye belirtiyor.

Titriyorum. "Sikerim böyle . Duran bir otobüs neyse de, hareket eden bir uçak, siktir et." Gülümsüyorum.

Bu geceki gösteri muhteşemdi. Bu gece için VIP listesini kapattılar, böylece ben de bir an önce kaçabildim. Herkes yarın sabah buradan gitmek için sabırsızlanıyor. Şirketin uçağıyla geri dönüyorlar. Ben Derek'in uçağıyla dönüyorum.

Heyecan ve beklentiyle titriyorum. Ateş böceğimi görmeye hazırım. Onu deli gibi özlüyorum.

Banyoya girdiğimde göğsüme baktım. Çizgiler hala kırmızı ve kabarık, dün gece tişörtle denediğim için bu gece tişörtsüzdüm ve acıyı içime çekmeme rağmen davullarla birlikte çok fazlaydı ve çabucak üzerimden attım. Raine'in beni YouTube'da takip etmediğini umdum ve dua ettim. Ona kendimi gösterme fırsatı bulmadan önce bunu görmesini istemedim.

İnsanın mümkün olabileceğinden daha hızlı duş alıyorum ve rekor sürede giyiniyorum.

Hazırladığım bavulları kaptığım gibi, Beck ve Casey beni havaalanına götürmeden önce çocuklara ve Addie'ye veda ediyorum.

Derek'in söz verdiği gibi, uçağı beni Los Angeles'a götürmek için hazır bekliyor.

chapter
25
dex

Otele geri döndü. Anahtarlarını teslim etti.
Ona göz kulak olduğun için teşekkürler.
Ryan'dan Dex'e: Ne zaman istersen.

raine

Tak, tak, tak.

Kapıya doğru yürüyorum, kolu çevirerek açıyorum, çamaşırlarımla birlikte bir görevli görmeyi bekliyorum.

Onun yerine orada duran, kaslı, tişörtlü kollarıyla kapıya yaslanmış Dex. Onu tekrar görünce ağzım sulandı.

Üzerime gelmeden önce bir şey söylememe ya da yapmama fırsat vermiyor, sırtım giriş yolunun duvarına çarpana kadar beni geri itiyor. Elleri yüzümü kavırıyor, beni sabit tutuyor. Gözlerimden yaşlar süzülüyor, onun gözleri de dolu dolu. Tek kelime etmeden dudakları dudaklarıma konuyor. Anında nefesimi çalıyor. Ateş damarlarımda tutuşuyor. Ellerim boynuna dolanıyor, bedenlerimizi birbirine çekiyor. Onu kendime yeterince yaklaştıramıyorum. Benimkiler onunkilerin içinde erirken, neredeyse vücuduna tırmanıyorum. Ve hiçkırıyorum.

Geri çekilirken başparmakları yanaklarımdan özgürce süzülen gözyaşlarımı siliyor. "Merhaba ateşböceği," diye fısıldıyor. Sesi titrek ve kırık.

"Merhaba bubba," diye karşılık veriyorum.

Tüm öfke, kızgınlık, tek bir öpücükle silinip gitti.

Beni tekrar öpmeden önce dudaklarıma doğru nefes alarak "Özür dilerim," diyor. "Seni asla incitmek istemedim." Beni nazikçe öpüyor. "Geçmişteki patavatsızlıklarımın beni bu kadar rahatsız edeceğini hiç düşünmemiştim. Önce Phoenix'te Kate'le, Şimdi de sen ve Sam. Tanrım, Raine, benden çok daha iyisini hak ediyorsun. Benim geçmişimle uğraşmana gerek yok, asla."

"Kapa çeneni," diyorum ona. Bana bakıyor. "New York'ta kendimi neye bulaştırdığımı biliyordum. DC'de bunun önemli olmadığını, bana atabileceğin her şeyin üstesinden gelebileceğimi ve geleceğimi biliyordum. Nashville'de ise sıırıslıkam aşık olmuşum. O gece senin peşinden gittiğimde, biliyordum. Sam'i o resimde görmenin senin için berbat bir şey olduğunu biliyordum. Bana ihanet etmiş gibi hissettin, bana verebileceğinden daha fazlasını borçluymuşsun gibi. Dex, senin peşinden gittim çünkü geçmişin senin geçmişin. Birlikte sahip olabileceğimiz geleceği mahvetmesine izin verirsek, bundan hiçbir şey öğrenmemiş oluruz. Tecavüze uğramamı kabul ettin." Gözlerinin kapanışını ve gözyaşlarının yanaklarından süzülüşünü izliyorum. "İçimin kırık olduğu gerçeğini kabul ettin. Bağımlılıklarını kabul ettim, geçmişini kabul ettim, benden önce gelen uzun bir kadın listene sahip olduğun gerçeğini kabul ettim, ama o zaman da biliyordum, şimdi bildiğim gibi, daha iyi bir adam olmak istemeni sağlayan ilk ve tek kadın olduğumu, bağımlılığının ve daha da önemlisi, şimdiye kadar sevdiğin tek kadın olduğumu biliyorum."

"Sadece sen," diye nefes alıyor dudakları bir kez daha dudaklarıma konmadan önce. "Sana ihtiyacım var. Cuma günü odana gittim. Orada oturup saatlerce kapını çaldım. Kimse bana gittiğini söylememişti. Öğrendiğimde gitmiştin."

"Biliyorum," diyorum ona.

"Biliyor musun?" diye başını bana doğru eğdi.

"Los Angeles'a döndükten sonra Mills ile sohbet ettim. Bana senin kaçtığını ve uzun süredir ortalarda olmadığını söyledi ama hâlâ Orlando'da olduğunu biliyormuş ama nerede olduğunu bilmiyormuş."

"Geleceğimi biliyor muydun?"

Başımı salladım. "Hayır. Çamaşırlarımı getiren bir personel olduğunuzu sanıyordum."

Gülümsüyor.

"Buraya nasıl geldin?"

Sadece sıırıtırıyor ve cevap vermiyor. Cevabı sadece beni tekrar öpmek oluyor, ancak bu öpücük kapının çalınmasıyla bozuluyor. "Bu benim

Çamaşır," diyorum sırtarak, çıkıp kapıyı açarken. Kapının diğer tarafındaki beyefendiye "Teşekkürler," diyorum. Ona bir bahşiş veriyorum ve kapıyı kapatıyorum. Dex elimdeki çamaşır torbasını alıp kendi torbasıyla değiştiriyor ve beni süite götürüyor.

Çantayı mutfaktaki küçük masanın üzerine bırakıyor. "Bu bekleyebilir." diyor bana dönerken. "Gerçekten bu kadar kolay mı?" diye soruyor bana.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordum.

"Yaptığım şey için beni gerçekten affediyor musun?"

"Affedilecek bir şey yok, Dex. Zamana ihtiyacın olduğunu biliyordum. Bunu sana vermeye çok istekliydim ama..."

"O zaman neden gittin?" diye araya giriyor.

"Çünkü dairemle ilgilenmem gerekiyordu ve" diye omuz silkiyorum, "gerçekten bittiğimize inanmaya başlamıştım. Kendi anahtarlarımı teslim ettikten sonra, benden uzaklaşmaya ihtiyacın olduğunu düşündüm. Ama sonra benimle konuşmaya hiç gelmedin, iyi olup kontrol etme zahmetine bile girmedin. Ne mesaj, ne telefon, hiçbir şey. Başka ne düşünebilirdim ki, Dex?"

Yüzümdeki bir saç telini fırçalıyor, sonra ellerini yayma rutinini tekrarlıyor ve parmak uçlarının yüzüme hafifçe dokunmasına izin veriyor. Eriyorum.

"Dürüst olmak gerekirse her şey başa çıkılamayacak kadar fazlaydı. Dairem arasında,

Andrew, sonra Sam olayı, Dex, dürüst olmak gerekirse patladığımı düşündüm. Bu kaosun içine biraz düzen getirmeye çalışmasaydım hayatım olacaktı, onu tamamen kaybedecektim. Başımın çaresine bakabileceğimi bildiğim tek şey dairemdi. Seninle konuşmak imkansızdı, bunu nasıl yapacağımı bilmiyordum ve sen hazır değilsen kesinlikle zorlamayacaktım."

"Özür dilerim. Atlanta gösterisinden önce seni uçağa bindirmeliydim. Dairenle ilgilenmen için seni Los Angeles'a geri götürdüm. Her şeyi kendim halletmeye çalıştım ama yaptığım pek çok şeyin senin fikrin ve rızan olmadan yapıldığını fark ettim, sorsaydım belki de sana bu kadar yük olmazdı."

Ondan uzaklaşıyorum ve yatağa oturuyorum. "Dairedeki aletlerin ve onarımların parasını senin ödediğini biliyorum," diye fısıldıyorum.

"Nasıl...?"

"Kiralama müdürüne sordum. Mills adında birinin ödeme yaptığını söyledi. Mills'e teşekkür ettiğimde, ki otel odamın kapısını çaldığınızı bu şekilde öğrendim, o olmadığını, bunu sizin yaptığınızı söyledi."

Ona söyledim. "Başta kızmıştım ama sonra bunu neden yaptığını anladım."

"Neden böyle oldu?"

Ona gülümsüyorum. "Kontrolü ele almaya , yükü ve endişeyi ellerimden almaya çalışıyordun."

"Özellikle de Sam'in o fotoğrafını gördükten sonra, bunu halletmenin benim sorumluluğum olduğunu hissettim."

Ona tekrar gülümsüyorum. "İşte o anda fark ettim ki affedilecek bir şey yoktu. İki şeyden birinin düşündüm." "Birincisi, tam olarak ne oldu da buraya geldin, gerçi nerede olduğumu nasıl öğrendiğini merak ediyorum?" diyorum. Ona bir kaşımı kaldırıyorum.

"İkincisi ne?" Biraz ukala bir tavırla başını kaldırıyor, böylece ben düşüncemi bitirene kadar bana kaynağını söylemeyeceğini biliyorum.

Ona kaşlarını çatıyorum. "Gelecek hafta Denver'a giden uçağa binerim ve beni görmekten başka çaren kalmaz."

Kıkırdıyor. "O kadar uzun süre beklememin imkanı yok. Bu sabah için uçak bileti rezervasyonu yaptırmıştım ki iyi bir dostum."

Kaşımı kaldırıyorum. "Kim?"

"Derek. Cotah ile konuştuğunuzu söyledi." "O

küçük..."

"Glowbug, ilişkide ondan hiçbir şey saklayamayacağını anlıyorsun, değil mi?"

"Evet." dedim.

Kıkırdıyor, "İhtiyacı olan tüm bilgiyi Cami'den almıştı. İkisi de iflah olmaz romantikler. Dacotah'ı geri getirmek için dünyanın dört bir yanında onu kovaladı, gerçekten bizim böyle dağılmamıza izin vereceğini düşünüyor musun? Benimle buluşmak için uçağını ayarladıktan sonra beni aramayı bekledi.

ve beni buraya uçurdu. Sonra da bana seni alıp Vegas'a getirmemi emretti."

Ona şaşkınlıkla karışık bir ifadeyle bakıyorum. "Vegas mı? Neden Vegas?"

Bana bilmiş bilmiş sırtıyor. "gereken işleri var, bir kaçamağa ihtiyacımız olduğunu düşündü..." Daha fazla bir şey söylemesine gerek kalmıyor ve heyecandan bir ürperti omurgamdan yukarı kayarak meme uçlarıma sertleşmesine neden oluyor.

"Neyi bekliyoruz?"

Başını bana doğru eğdi. "Çok mu heveslisin?"

Gülüyorum, "Belki biraz."

"Önce başka bir şey var," diyor öyle bir sesle ki yataktan yere, dizlerimin üzerine kayıyorum. Pişman ve ayaklarının dibinde.

Elinin çeneme geldiğini hissediyorum ve gözlerimi onunkilerle buluşturmak için kaldırıyorum. "Ben bana boyun eğme isteğinize değer veriyorum, şimdi o zaman değil. Benim sana ihtiyacım var, senin itaatine değil."

Ayağa ve beni daha önce ondan hissettiğim hiçbir şeye benzemeyen güçlü ve derin bir öpücüğün içine çekiyor ve elleri artık sertleşmiş meme uçlarımin üzerinde kayarken beklentiyle titriyorum. Ellerim göğsüne gidiyor, göğüs uçlarımı tırmıklamaya hazır. ama önce tıslıyor ve bileklerimi tutup geri çekiyor ve dudaklarımı serbest bırakıyor.

"Sorun nedir?" Gerçekten endişeli bir şekilde sordum.

Yüzünde bilmiş bir gülümseme var. Bileklerimi serbest bırakıyor ve gömleğinin eteğine uzanıp onu yukarı ve başının üzerine çekiyor.

Dişlerimin arasından tıslıyorum ve yatağa geri düşüyorum. Baktığım şey karşısında sessizliğe büründüm.

chapter
26
raine

Göğsünde, göğüs kemiğinin üzerinde, sol , omzuna kadar ve biraz da boynunda kocaman bir örümcek ağı dövmesi var. Ağın üzerinde yağmur damlaları gibi parlak mavi damlalar var. Ağın çizgilerinde kelimeler var. Ayağa kalkıp daha yakından bakacak kadar kendime geliyorum.

Diyor ki.

fırtınanın geçmesini beklemek değil, Raine'de dans öğrenmektir.

"Çünkü beni ağına düşürdün," diyor usulca.

Tekrar ağlamaya başladım. Sol elimi uzatıp ismime hafifçe dokunuyorum. "Sen benim her şeyimsin," diye nefes alıyor ve elimi tutup dudaklarına götürüyor. "Sen gitmeden önce, seni geri almak için ne gerekiyorsa yapacağımı biliyordum." Kendini yere bırakıyor. "Bu sefer ciddiylim." Elini cebine atıyor. "Hayatımda sensiz bir dakika daha geçirmek istemiyorum. Her anımı senin sevgini, güvenini, arzunu, bağlılığını ve aşkını kazanmak için harcayacağım. Tüm zamanımı kalbindekine, aklındakine ve ruhundakine layık olduğumu göstermek için harcayacağım. Raine Montgomery, benimle evlenir misin?"

Platin bir kordon üzerine yerleştirilmiş kalp kesim pırlantalı güzel bir yüzük tutuyor ve gözlerim yaşlarla parlayarak tekrar onunkilere dönüyor. "Evet."

Yüzüğü hızla parmağıma geçiriyor ve ayağa kalkıyor. Beni yatağa yatırıp çıkmadan önce dudakları hızla dudaklarımı yakalıyor. Dudakları dudaklarımda eriyor ve dillerimiz birbiriyle dans ederken aşk, bağlılık, tutku, çaresizlik ve hayranlık içime akıyor. Ben de onu tüm bunlarla ve çok daha fazlasıyla öpüyorum. Geri çekilmeden önce ağzımın içinde inliyor ve

Çenem boyunca öpüyor, tişörtümle temas edene kadar boynumdan aşağı iniyor. Elleri hızla gömleğimi yukarı itmeye başladı. Tısladım.

Geri çekildi. "Sorun nedir?" Gülümsememe ve gözlerimle aşağıyı işaret etmeme engel olamıyorum.

dex

Tıslamasına neyin sebep olduğunu , sonra sırtarak beni aşağıya doğru yönlendirdi.

"Tanrım..." Nefes . Hızla pantolonunu indirerek doğruluyorum. Ona bakıyorum, sonra tekrar ona, sonra tekrar vücuduna eklediği yeni mürekkebe.

Bir çift gri, kaplanmış çelik gibi görünen baget, bir kurdele sarılmış şekilde hafifçe çaprazlanmıştır. Bagetin üzerinde 'bubba' kelimesi yazılıdır ve bu kelime bagete damgalanmış gibi görünmektedir. Sopaların etrafına sarılan kurdele maviydi, ona parlayan bir görünüm veriyordu ve kurdelenin ortasında, içinde tek bir kelime yazıyordu. "Glowbug," diyorum yüksek sesle.

"Ağrı terapisiyle rahatlayan tek kişi siz değilsiniz," dedi. Eğilip sol kalçasında bulunan, leğen kemiğine doğru inen ve neredeyse kaburgalarına ulaşan çubukların etrafını nazikçe öperken bana söylüyor.

Dudaklarım onun yeni mürekkebini öpmekle meşgulken, ellerim pantolonunu çıkarmaya çalışmakla meşgul. Onun içinde olma arzum az önce bu evrenin dışına fırladı. Zorlanmaya başladığımda ve pantolonunu için onu öpmekten vazgeçmek zorunda kaldığımda kıkırdıyor. Ben pantolonunu ayağından çekerken o da parmak arası terliklerini çıkarıyor.

Hızla vücuduna geri tırmanıyorum, elini tutup onu yukarı çekiyorum, böylece tişörtünü çıkarabiliyorum ve sonunda sütyenini çıkarıyorum, ağzımın tüketimi için mükemmel muhteşem göğüslerini serbest bırakıyorum ve koyu gül renkli meme uçlarından birini ağzıma emmek için zaman kaybetmiyorum. Dilim

içinden geçen halter boyunca fiskeler vuruyor ve o iniyor.

Elleri boş durmuyor, umutsuzca kot pantolonumdan kurtarmaya çalışıyor. Düğmeler çözüldükten sonra onun üzerinden inip elbiselerimi bacaklarımdan aşağı kaydırıyorum ve ayakkabılarımı çıkarıyorum. Onun önünde duruyorum, onun gibi çıplak ve

Bakireymişim gibi. İlk kez çıplak bir bakıyorum, saçları başının üzerinde yatağa yayılmış. Yeni dövmesi

Teninde parıldıyor, delici bakışlarım altında kıvranırken tüm vücudu canlanıyor.

Yatağın kayıyor, kendini ortalıyor, sonra yuvarlanıyor, başucu çekmecesini açıyor ve ben ne yaptığını merak ediyorum. Ta ki satın aldığı kelepçeleri çıkarana kadar. Onları görünce tüylerim diken oluyor. Ayağa kalktı ve durdu. Ellerimden birini avucunun içine alıyor ve kelepçeyi bileğime hızla sarıyor. Başımı ona doğru eğiyorum. ", " diye emrediyor bana. Sesi, tonu, her şeyiyle ona itaat etmemi sağlıyor ve yatağa uzanıyorum. "Kollarını başının üstüne koy." Kollarımı tekrar yukarı kaldırıyorum ve o da hızla üzerime tırmanıyor, kelepçeyi başlığın miline ve ardından serbest bileğime sararken göğsümden kaçınmaya dikkat ediyor. Beni yatağa kilitliyor.

Tekrar üzerime tırmanıyor. Sıkım çelik gibi sert, hareketsiz ve onun merhametine kalmış durumda. Yatağın ayak ucuna gidiyor ve ayak bileklerimden tutarak beni yataktan aşağı çekiyor. Yatağın üzerindeki yorgan benimle birlikte kayıyor, bu da eylemi onun için zahmetsiz hale getiriyor. Yatağın başına doğru yürümeden önce memnun bir şekilde gülümsüyor. Yatağın başucuna uzanışını izliyorum. bir kez daha masaya yatırıyor ve bir şey getiriyor. Tekrar üstüme çıkmadan önce tam olarak göremiyorum.

"Seni incitiyor
muyum?" "Hayır,"
diye cevap veriyorum.

Uzanıp göğüs ucumu sertçe sıkıyor. "Hayır, ne?"

"Hayır, Hanımefendi," diye düzeltiyorum kendimi ve kullandığım kelimeler karşısında titremesini izliyorum.

"Aferin oğlum," diyor hızla, elleri önümde, otobüste ona kullandığım maskeyi çıkarıyor. "Gözlerini kapat,"
O emrediyor ve ben yapıyorum. Maskeyi kafama geçirip gözlerimi kapatıyor ve ben de tamamen karanlığa gömülüyorum. "Nedir senin güvenli kelime?" diye

soruyor. "Günüşığı,
Sahibe."

Yerleşir yerleşmez üzerimden kayıyor ve sıcaklık eksikliği titrememe ve bir damla pre-come'un aletimden aşağı kaymasına neden oluyor. Ben ona doğru eğilirken o yataktan ayrılmamıştı. Sonra dudakları Benimkini. Görememenin ezici hissiyle başa çıkmak çok zor ve ağzına doğru inliyorum. Dilini benimkinin üzerinde kaydırmak için o anı alıyor. Elinin karnımda gezindiğini ve seğirmeme neden olduğunu hissediyorum. O

Elleri meme ucumu bulup parmaklarının arasında yuvarlayana kadar yükselirken dudağıma gülümsüyor. Tekrar inliyorum ve o da ağzımı bırakıyor.

Görememek, sesler de dahil olmak üzere diğer her şeyi ortaya çıkarıyor, ancak nefes alması dışında bir fare kadar sessiz. Hissettiğim bir sonraki şey, taze mürekkebinin yanında, serbest meme ucumun üzerinde kayan sıcak, ıslak bir dil. Tüm bölge hassas ve hassas, beni hızla zevke dönüşen acıyla inletiyor.

Göğsümde dolaşırken beni öpmeyi bırakmıyor, güneye doğru ilerlemeden önce diğer meme ucumu hızla ısıtıyor. Öp, yala, ısır, tekrarla. Sikim tekrar seğiriyor ve şaftımdan aşağıya doğru bir başka ön-come fişkırması hissediyorum.

"Vay vay vay," diye nefes alıyor ve yatağın tekrar hareket hissediyorum. Hareket ettiğini duyamıyorum ama bir şekilde hissedebiliyorum, sorma Çünkü hiçbir fikrim yok ama yatağın ayak ucunda durduğunu biliyorum.

"Bu hayatımda gördüğüm en seksi şey" diye mızımızlanıyor ve ben gülümsemek istiyorum ama soğukkanlılığımı koruyorum.

"Teşekkür , Hanımefendi," diye karşılık veriyorum ona. Ben, onun aksine, eğitimi iş başında gördüm ve o bu konuda doğal olsa da, ikimizin de öğrenecek çok şeyi var.

Dizlerimin iç kısmına vurduğunu hissediyorum, bacaklarımı açmamı istediğini belirtiyor.

Yapıyorum ve yatağın bacaklarımın arasına girdiğini hissediyorum. Sonra dudakları bacaklarımı yalıyor ve öpüyor. Beklenti beni çıldırtıyor. Çaresiz ve ağzıyla sikimi sikmesi için ona yalvarmak istiyorum, ama daha iyisini biliyorum.

Karnım için sikimi es geçiyor. Henüz tek bir parmağını bile değdirmemi ve ben ölüyorum. Sızlanıyorum.

İşte o zaman sıcak eli taşaklarıma dolanıyor ve sıkıyor. "Siktir, özür dilerim," diye haykırdım. Biraz daha sıkı, "Özür dilerim, Hanımefendi," diyorum ve bırakmadan önce bir kez daha sıkıyor.

"Ne istiyorsun, evcil hayvan?" diye soruyor bana. Evcil hayvan terimini duymak orgazmıma tutunmamı neredeyse imkânsız hale .

"Siz,

Hanımefendi."

"Nasıl yani?"

"Sana ihtiyacım var."

"Bana ne istediğini söyle, tatlım."

"Sikimi emmenizi istiyorum, lütfen hanımefendi."

Ellerinin uyluklarımın üst tarafında kaydığını hissediyorum, onu göremiyorum ama sıcak nefesini şaftımda hissedebiliyorum. Sonra hiçbir uyarı olmadan, onun sıcak
Dilim aletimin alt tarafını yara yara ilerliyor ve her yerimden fişkırıyor. "Becer beni," diye haykırıyor Raine ağzı sikimin etrafını sarmadan hemen önce. ve beni emiyor. Boğazından aşağı kayan fişkırımları yutuyor. Sikimi sağarken inlemeyi ve titremeyi durduramıyorum.
Sonunda boşalmayı bıraktığımda emmeyi bırakmıyor, beni sert tutmaya kararlı. Bir dakika bile sürmüyor ve ben tekrar hazır ola geçiyorum.

chapter
27
raine

Bu kesinlikle beklenmedik bir şeydi. Hâlâ yatağa bağlı olan Dex'in vücuduna tırmanıyorum. Ona içimde bir sonraki nefesimden daha çok ihtiyacım var. Kukumu sikine sürüyorum ve ıslaklığım fark edilince dişlerinin arasından tıslıyor. Bir dizimin üzerine eğiliyorum, bu da bana sikini manevra yapma ve seksimin açıklığıyla aynı hizaya getirme yeteneği veriyor. Başını ıslaklığımda kaydırırken inliyor, onu içimde kaymaya hazırlıyor.

İşte o zaman onu hizalıyorum ve yavaşça ayarlıyorum, böylece onun üstüne kayabiliyorum. Sikinin başı o dış bariyeri kırdığı anda ürperiyorum. "Ah siktir," diye haykırıyorum. Kendini yavaşça içime doğru itiyor ve o anda kontrolü geri almaya çalıştığını anlıyorum. Bu Ayrıca hiçbir zaman iyi bir üst olamayacağımı fark ettiğimde. Benim yerim alt taraf ve onun ayakları. Kendimi aşağı itiyorum ve göz bağını çıkarmak için uzanırken onu aşağıda tutuyorum.

Işık gözlerine vurduğunda gözlerini kırıştırıyor ve gözleri alışıyor. O anda onu öpmekten kendimi alamıyorum. Kelepçelere uzanıyorum ve birini çözüyorum. "Ellerin üzerimde olsun lütfen," diye yalvarıyorum, kontrolü tekrar ele almasına ihtiyacım olduğunu belirtmeye çalışıyorum. serbest kaldığında gülümsüyor ve kelepçeyi çubuğun içinden itiyorum.

Kollarını aşağı indiriyor ve ben de doğrulup onu daha önce hiç olmadığı kadar derine çekiyorum. "Kahretsin," diye inliyorum, sırtımı eğiyorum, onu daha derine emiyorum, göğüslerim öne doğru itiliyor ve o tam olarak neye ihtiyacım olduğunu biliyor.

Elleri göğüslerimi içine almak için yukarı kalkıyor. Parmakları hemen meme uçlarımı buluyor ve onları yuvarlıyor, bu sırada halterleri çekiştiriyor. Şaftının üzerinde hareket etmeye başladığımda gözlerim başımın içine yuvarlanıyor. Ellerim bileğindeki diğer kelepçeyi çözmeye çalışıyor. "Seninle baş edemem," diye nefes alıyorum.

"Elbette , sadece şu anda yapmak istemiyorsun," diye cevap veriyor kelepçe düşerken ve ben onu yere fırlatırken. "Görüyorsun ya prenses, buna ihtiyacın vardı.

Durumu kontrol edebileceğinizi bilmeniz gerekiyordu."

"Ve kendini teslim edebileceğini bilmeye ihtiyacın vardı."

"Arkana dön," diye emrediyor ve o eksik teslimiyet ürpertisi içinden süzülüyor. "Dikkatlice."

Garip bir dönüşle kendimi döndürmeyi başarıyorum ve öne doğru eğiliyorum, ellerim denge için onun kalçalarında. Eli sırtımdan yukarı kayıyor, bir titremeye ve sırtımın kavislenmesine neden oluyor.

"Şimdi arkana yaslan," diyor sertçe. Kendime acı vermeden geçiş yapabilmek için kendimi onun şaftına doğru itiyorum. Arkama yaslanıyorum, ellerim göğsünde ve o homurdanıyor. Mürekkebinin hatırlayarak elimi hızla çekiyorum.

"Özür dilerim."

"Şşş, sorun yok. kaydırın, böylece önünüzde dursunlar."

Yine garip bir hareketle ayaklarımı değiştirmeyi ve altıma almayı başarıyorum, böylece kendimi kalçalarının üzerinde tutabiliyorum. Sonra ellerimi hareket ettirerek göğsüne yaslanmamı sağlıyor. Başımı sağ tarafa yaslıyorum, böylece taze mürekkebine karşı durmamış oluyorum. Sonra elleri vücudumda yukarı doğru kayıyor, bir kez daha göğüslerimi avuçlarken ayaklarını altına alıp kaldırıyor

beni kaldırdı. Kendimi ayaklarımın üzerinde sabitliyorum, bu da bana daha fazla kaldıraç sağlıyor. Bir kez o

Ağırlığın değiştiğini fark edince sikini amıma çıkarmaya başlıyor ve ben patlamaya hazırım. O kadar derin ki, aletin başı o mükemmel tatlı nokta boyunca kayıyor. Elleri amımda çalışmaya devam ediyor.

Parmaklarının arasındaki meme uçları, biri çıkana kadar, yeni mürekkebinin karşısındaki ve karnımdan aşağı kayıyor, klitorisimi bulmadan önce o küçük saç parçasını buluyor.

Göğüs ucumdaki eli, içime giren siki ve klitorisimi okşayan parmakları beni uçuruyor ve onun etrafında patlıyorum. "İşte benim kızım." Nefesi kulağımda düzensiz ve sert, içimdeki itiş orgazmım azalana kadar artıyor ve kendini amımdan kurtarıyor, bizi hızla yanlarımıza çeviriyor ve bacağımlı yukarı kaldırıp hızla içeri kayıyor.

"Siktir, Dex," diye haykırıyorum, seksime saldırmaya devam ederken, beni başka bir orgazmın eşiğine geri getiriyor.

"Amacım aklıma gelen her pozisyonda seni boşaltmak.

Şimdi," diye kulağıma hırlıyor. "Ve bunu yapmak için kaç kez gelmem gerektiği umurumda değil."

Heyecandan titriyorum ve parmağı klitorisime bastırırken aynı anda eli meme ucumu sertçe çekiştiriyor. Bacaklarım titremeye başladı.

Onun dokunuşuyla titriyorum. Durduramıyorum; beni çalıştırdığı orgazm çok yoğun. Haykırıyorum.

Ben patlamadan önce üç kez daha içime giriyor, orgazmımı vücudumdan gönderiyor, bana yaptırmayı en sevdiği şey. "Oh lanet olsun!"

İnliyor ve eli klitorisimi vahşice okşuyor, kendini içime akıttığını hissettiğimde orgazmımı çok daha fazla çekiyor.

Birkaç kalp atışından sonra yavaşlıyor. Bacaklarım hala orgazmımla titriyor ve beni sırtüstü yatırmadan önce hala sert olan sikini vücudumdan çıkarıyor. Sonra bacaklarımın arasına girdi. çıktı, bana . "Düşünebileceğim bin bir pozisyon daha var ama şu anda gözlerinin içine bakmam gerekiyor," diye fısıldıyor siki kayarken ve dudakları dudaklarıma konarken.

"Ahh!"

Fırsatını kaçırmıyor ve dilini ağzımın içinde kaydırıyor. Dövmeme sürtündüğünü hissedebiliyorum ve eğer yara izi kalmasından korkmasaydım, bu acıya aldırılmazdım. "Dex?"

"Hmm," diyor şehvet dolu gözlerle.

"Mürekkebin."

"Kahretsin," diyor ellerinin üzerinde çırpınırken, bana çarparken bir ritmi bile kaçırmıyor. Gözlerim . Neredeyse iyileşmiş ama hâlâ mor olan ısırık izlerimi yalamaya ve öpmeye başladı. Sonra bir öpücükle Meme ucunu nazikçe ağzına çekiyor. Çekiştirip durduktan sonra yumuşaklık hoş bir değişiklik oluyor. Elimini saçlarının arasından geçiriyorum ve onu orada tutuyorum. Gözlerimiz buluşuyor.

Gözlerindeki bakış gözlerimin bir kez daha dolmasına neden oluyor.

"Bana bak." Yumuşak komutu, meme ucumu tekrar ağzına alırken gözlerimin tekrar ona odaklanmasını sağlıyor. Çekiştiriyor ve çekiyor, geri sıçramasına izin vermeden önce onu geri alıyor. Dilinin etrafında nasıl döndüğünü izliyorum.

"Bu çok seksi," diyorum içime biraz daha sert girerken.

Taraf değiştirirken siki hiç durmuyor, diğerini tedavi ediyor. meme ucunu ilkinde olduğu gibi aynı sevgi ve şefkatle. Onu tekrar izliyorum, bu sefer orgazmım zirveye yaklaşıyor ve o da bunu biliyor. İticiliği artıyor ve bacaklarımı etrafına sararak onu kendime çekiyorum. "Benim için gel, bubba. Lütfen," diye miyavlıyorum ve o bir, iki kez daha sert itiyor ve nihayet üçüncüde patlarken durgunlaşıyor.

Onun boşalmasının içimi doldurduğunu hissetmek, o orgazmının son damlalarını dışarı atarken beni kenarına gönderiyor.

chapter
28
raine

Cami'ye "Otelden ayrılacağım," dedim. "Neden?"

"Dex beni Derek ve Dacotah'ı görmem için Vegas'a götürüyor."

Gülüyor. "Yani seni buldu."

Dex'e bakıyorum. "Gerçekten yapmayacağını mı düşündün?"

Gülüyorum. "Hayır, yapacağını biliyordum."

"Dereke beni nerede bulacağını söylediğin için teşekkürler," diyorum. "Dex'e de söyleyecektim ama hiç aramadı."

Yine güldüm. "Çünkü Derek senden önce ." "Güzel. Git eğlen ve sakın kaçma."

"Oda israfı."

"Bu konuda endişelenme. Sadece ihtiyacınız olanı Vegas'a götürün ve gerisini orada bırakın. Ne kadar kalacaksınız?" diye sorar.

Omuzlarını silkmiş olan Dex'e bakıyorum. "Bilmiyorum, belki birkaç gün." "Hayır, eşyalarını orada bırak. İhtiyacın olanı al ve git biraz eğlen. Bunu hak ediyorsun."

"Teşekkürler Cami."

"Derek ve Tristan'la konuşacağım, belki o, Jaden ve ben oraya uğrayabiliriz."

"Bu harika olur. J-Man'i bir süredir görmemiştim." "Pekala, gitsen iyi olur."

"Tekrar teşekkürler," diyorum ve telefonu kapatıyoruz.

"Eşyalarımı burada bırakmamı söyledi. Sadece Vegas için ihtiyacım olanları al ve iyi olduğunu söyle," dedim.

"Sorun değil, odanın devam etmesi için para verirdim, burada bir sürü eşyanız var," diyor odanın etrafına bakarken.

"Otobüstekinden daha fazla değil, sadece etrafa dağılmış durumda. Birkaç saat öncesine kadar, önümüzdeki haftaya kadar burada

kalacaktım." Yaptığı şeye ara veriyor. "Neden gelecek hafta?"

"Ya da yaşayacak yeni bir yer bulana kadar. Bu sabah anahtarlarımı teslim ettim. Kira kontratımdan çıkmama izin verdiler." Yüzündeki rahatlamayı izliyorum. "Aletlerin parasını sen ödediğin için depozitomu geri alacağım ama muhtemelen kırk beş gün içinde değil."

Yatağa otururken, "Sigorta paran o zamana kadar yatmış olur," dedi. "Sana yardım etmek istiyorum."

İç çektim. "Cami'ye gittim bile. Eşyalarımı yenilemem ve bir daire bulmam için şirket kartımı kullanmama izin veriyor."

"Geri ödemek zorunda mısın?"

"Evet," diyorum tereddütle. "Neden yapmayayım?" "Peki ya benim yanıma taşınırsan?"

Duruyorum ve ne diyeceğimi bilemeden sandalyeye oturuyorum. "Hey, az önce benimle evlenmeyi kabul ettin," diye sırtıyor. "İşte bu kadar."

Kaşlarını çattı. "Geri alıyor musun?"

Gülümsüyorum. "Hayır. Sadece," elime ve yüzüğe bakıyorum, "alışkın değilim

o."

"Son birkaç haftadır neredeyse birlikte yaşıyoruz, Bir otel odasını, otobüste bir ranzayı paylaşmak, gerçekten ne kadar farklı olurdu?" diye soruyor.

"Haklısın. Bunu turdan sonra konuşabilir miyiz?" diye sordum.

Ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü. Eğildi ve alnımdan öptü. "Bu muhtemelen iyi bir fikir."

"Nedenmiş o?" Meydan okuyorum.

Kıkırdıyor. "Çünkü küçücük bir stüdyo dairede yaşıyorum."

Gülüyorum, "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

birlikte gülüyor, "Hayır, . Turdan kısa bir süre önce buraya yerleştik. Sanırım hepimiz bulabildiğimiz ilk şeyi aldık çünkü Tur başlamadan üç hafta önce. Bildiğim kadarıyla Talon hâlâ minibüsünde olabilir."

Gözlerimi devirmek istiyorum. "O zaman Vegas'a gidiyor olmamız iyi bir şey," diye kıkırdıyorum ve çantamı toplamaya geri dönüyorum.

Birkaç dakika sonra toparlandım ve gitmeye hazırım. "Burada her şey güvende mi?"

"Kimse burada kaldığını bilmiyor ve sen de onlara Birkaç günlüğüne ayrıldığınızı, hizmetçi servisine ihtiyacınız olmadığını ve odanıza biri girerse sizinle iletişime geçmelerini söyleyin. Buradaki otellerin müşterileri nedeniyle oldukça sıkı güvenlik önlemleri var," diyor bana güvenle.

"Peki, tamam o zaman. Hadi yapalım şunu."

Yirmi dakika sonra Derek'in Dex'i buraya getirmesi ve havaalanına geri götürmesi kiraladığı kiralık arabadayız. "Ekibi nasıl ektin?" Yola çıktığımızda sordum.

Gülüyor. "Onlara hemen hemen siktirip söyledim. Birine ihtiyacım yoktu ve kesinlikle dışarı çıkmamı bekleyen birini istemedim. Dürüst olmak gerekirse, bugün benimle gelip gelmeyeceğinizden emin değildim."

Ona hüzünlü bir gülümseme veriyorum ve o da elimi tutup kucağına koyuyor. "I

Gelecek hafta o uçağa binmek zorunda kalacağım ve senin eski haline dönmeni izlemek zorunda kalacağım korkuyordum," diyorum onunla açık bir iletişim kurmaya çalışarak.

"Geçen geceki davranışım için yeterince özür dileyebileceğimi sanmıyorum. olsa hemen peşinden koşardım, hatta neredeyse koşuyordum."

"Sadece arayabilirdin."

Gülümsüyor ve bana bakıyor. "Hayır, yapamam."

"Neden?" Otoyola çıkmadan önce kırmızı ışığa geldiğinde soruyorum.

"Çünkü senin gözlerinin içine bakabilmem gerekiyordu. özür diledi."

"Sen kimsin ve Dex'e ne yaptın?" Ona takıldım.

"Onu New York'ta bıraktım," diyor yüzünü ekşitmeden. "Sana aşık olduğumu fark ettiğim an onu terk ettim."

"New York'ta mı?" Şaşkınlığımı gizleyemiyorum.

"Sana aşık olduğumdan oldukça eminim."

"Garson o içkiyi kafama döktü." Elim kucağında sıkıyor. "Aman Tanrım," diye kıkırdıyorum.

"Sonra dizin taşaklarıma anda sana daha çok aşık oldum."

"Sen hastasın." Biraz daha sert gülüyorum.

"Hayır," bana kısaca baktı, "ne istediğimi yeni anladım. İhtiyacım olan şey."

"Beni ağlatacaksın," diyorum ona.

"Lütfen bunu yapmayın. Sanırım bunu yeterince yaptık." Yola geri dönmeden önce bana doğru kısa bir bakış atarak gülümsüyor.

Yaklaşık kırk beş dakika sonra, Los Angeles trafiğinden sonra, havaalanına ve Derek'in uçağına varıyoruz. "Daha önce hiç bu kadar küçük bir uçağı binmemiştim."

"Bu küçük değil, ateşböceğı."

"Evet, öyle." Başım dönerek kıkırdamadan duramıyorum. Arabayı durdurdu. "Gerçekten Vegas'a mı gidiyoruz?" diye sordum.

"Evet." Elimi tutuyor ve arabadan çıkmadan önce öpüyor. Ben de arkasından çıktım ve çantamı aldı. Onunkini uçakta bırakmıştı.

İki buçuk saat sonra limuzinle Cosmopolitan'a vardık. "Bay Harris, Bayan Montgomery, lütfen beni takip edin." Dex ve ben etekli takım elbise giymiş bir kadının arkasında sıraya giriyoruz ve o da bizi sürgülü cam kapılardan geçiriyor. "Bay Hunter sizi bekliyor. Çantalarınızı bize bırakmak isterseniz, Bay Hunter'ın dairesine teslim edilmesini sağlarız."

"Elbette," diyor Dex, çantamı şık giyimli bir beyefendiye teslim ederken.

"Bay Hunter sizi burada bekliyor." Bizi bir arka koridora ve sonunda Derek ve Dacotah'nın bizi bir masada beklediğı mini bir balo salonuna . Derek'in Cumartesi gecesine benzer bir şekilde gömlek ve pantolon giydiğini, Cotah'ın ise şirin bir güneş elbisesi giydiğini fark ediyorum. pembeler ve yeşiller.

"Merhaba çocuklar," diyor Derek bizi yarı yolda karşılamak için ayağı kalkarken. Cotah onun arkasından geliyor ve önce ben ona sarılıyorum.

"Selam kızım," dedi bana. "Burada olmana sevindim."

"Ben de," diye fısıldıyorum ve onu serbest bırakıyorum, sonra Derek kollarını bana doluyor ve Dex Cotah'a merhaba diyor.

"Seni burada görmek güzel," diyor bana.

"Gelmeyeceğimi düşünmüş gibi davranıyorsunuz," diye ikisine de takılıyorum.

İkisi de omuz silkiyor ve Derek bizi masaya geri götürüyor. Dex, bir centilmen olarak, oturmam için sandalyemi çekti.

Hepimiz oturduktan sonra, Nashville'den bu yana hiçbir şeyi kaçırmamış gibiyiz.

Onlara önce Atlanta'da olanları, sonra da dairemde olanları anlatıyorum. Bu konuyu konuşurken Dex'in biraz gerginleştğini fark ediyorum ve bunun nedenini tam anlayamıyorum, belki de onu en çok rahatsız eden Sam'i o fotoğrafta gördüğünü hatırlamasıdır. Sonra Derek'in de biraz sinirli olduğunu fark ediyorum ve bu bana pek mantıklı gelmiyor, ama bunu geçiştiriyorum ve konuşmaya devam ediyoruz.

chapter
29
raine

"Bu gece yapmak istediğiniz bir şey var mı?" Yemeğimizi bitirirken Cota soruyor. Saatime bakıyorum, akşam yediyi biraz geçiyor.

Omuz silkiyorum. "Açık mıyım, Dex?" Dex'e bakıyorum, o da omuz silkiyor. "Sanırım yardımcı olamayız. Uzun birkaç gün oldu, Dex'in uyuyup uyumadığından bile emin değilim."

"Yapmadım ama iyiyim." Masanın altında elimi sıkıyor. "Neden üst kata çıkmıyoruz? Harika bir gece olacak," diye öneriyor Derek. "İçecek çok şeyimiz var."

"Kulağa mükemmel geliyor," diyorum ve Dex de bana katılıyor.

"Mükemmel." Derek şarabını bitiriyor ve sonra ayağa kalkıyor. "Bizi takip edin," diyor gülümseyerek ve biz de takip ediyoruz.

Gizli koridordan çıktıktan sonra sola dönüp küçük bir asansör giriyor. Buradan Cosmopolitan'ın kumarhane bölümünü görebiliyorsunuz. "Hiç kumar oynamadım," diyorum rastgele.

"Asla mı?" Dex bana bir kaşını kaldırdı.

"Hayır." Gülümsüyorum.

"Bunu değiştirmemiz gerekebilir," diyor Derek asansörü çağırırken ve asansör hemen geliyor. Bize kodu nasıl gireceğimizi gösteriyor ve Dex'e üzerinde kod yazılı bir kart uzatıyor. "Bu kod ya da anahtar kart olmadan bu asansörle hiçbir yere gidemezsiniz. Asansör benim daireme açılıyor ve genellikle, akşam için emekli olduğumda, asansör ya yukarıdan kendim tarafından ya da aşağıdan ararsam buradan kilitleniyor."

Asansör Bold'dakinden daha hızlı kalkıyor ve ben destek için korkuluklara tutunuyorum. "Bu şeylerden nefret ediyorum," diyorum, "en azından ekspres olanlardan. Cami'nin ofisine ekspresle çıkmadan önce ofiste yirmi kat boyunca otururum."

Derek kıkırdar. "O ekspres asansör uzun orada. Bobby'nin ısrar ettiğini biliyorum."

"Bobby'yi tanıyor muydun?"

". İyi bir . Cami ve Tristan kadar iyi bir arkadaş değildi ama yeterince iyiydi. Birkaç işimiz vardı.

ilk başladığım zamanlarda birlikte yatırım yaptık."

"Onu özlüyorum," diyorum, yine çok rastgele ve açık bir şekilde.

"Doğru, vefatına kadar siz de onun asistanıydınız."

Hüzünlü bir gülümseme veriyorum. "Öyleydim. Ama kabul etmek zorundayım. Cami ile Bobby ile olduğundan çok daha iyi bir ilişkim var."

İşte o zaman asansör onun katında durur ve kapılar açılır.

Dex, Cotah ve beni çatı katına götürdü.

"Vay anasını," diyorum odayı net bir şekilde görür görmez, ama dikkatimi çeken oda değil, şerit. "Daha önce hiç bu kadar yükseğe çıkmamıştım." Kapa çeneni, Raine.

Derek kıkırdar. "Oldukça güzel bir manzara, orası kesin. Size içecek ne ikram edebilirim?"

"Bir bira iyi giderdi," diyor Dex. "Raine?"

Derek'e dönüyorum. "Şarap harika olur, beyaz."

"Tamamdır. Ufaklık?"

Cotah ona hızla, "Evet, efendim," diye cevap verir.

"Neden Dex ve Raine'i verandaya götürmüyorsun? Bir dakika içinde içeceklerle orada olacağım ve sonra büyük turu yapabiliriz."

"Evet, efendim."

Cotah camda göremediğim bir kapıya doğru yöneliyor. "Hemen geliyorum," diyorum ve geride kalıp Derek'i mutfığa kadar takip ediyorum.

"Her şey yolunda mı?" Derek bana soruyor.

"İki şey," diyorum usulca.

Bana gülümsüyor, "ne olursa."

"Dex'i Los Angeles'a götürdüğünüz ve bizi buraya getirdiğiniz için teşekkür ederiz."

Başını bana doğru eğdi. "Rica ederim tatlım. Ben de bir zamanlar Dex'in yerindeydim."

"Biliyorum ve yaptığın şey için sana nasıl teşekkür edeceğimi bilmiyorum."

"Burada olman yeterli. Sadece rahatla, bak. Yolda olmanın kolay olmadığını tahmin ediyorum, aslında kolay biliyorum. Otuz günün yirmi sekizinde tam anlamıyla gittiğim aylar oluyor. Senin ve onun biraz gerçek R ve R zamanı kullanabileceğinizi düşündüm."

"Teşekkür ederim," diyorum tekrar.

"Bir değil." Birkaç kadeh şarap doldurmayı bitiriyor, sonra dönüp buzdolabından iki bira alıyor. "İki tane olduğunu söylemiştin şeyler?"

". Cotah' küçük dediğinizi fark ettim ve size olan saygımdan dolayı onunla konuşmak için izin istedim."

Bana çok sıcak bir şekilde gülümsüyor ve yanağıma şefkatle dokunuyor. "Sorduğun için çok tatlısın, ama üst katta olmadığımız sürece asla izne ihtiyacın yok. O senin arkadaşın, ya da en azından ben sizin arkadaş olmanızı istiyorum ve her ikisinin de farklı kuralları var. Cotah kendi kurallarını biliyor ve onunla her şeyi açıkça konuşmakta özgürsün." Bana göz kırpmıyor.

"Bunun için teşekkür ederim, efendim." Ona gülümsüyorum ve o da başını sallıyor. "Üst katta ne var?" diye soruyorum.

Dex'i çeker ve kaşını kaldırır. "Dex sana söylemedi mi?" Başımı sallıyorum. "Üst katta özel bir oyun odam var." İçimden bir heyecan geçiyor. "Bu fikir hoşuna gitti, değil mi?"

"Evet, efendim."

"Bana onunla ilk tanıştığım zamanki Cotah'yı hatırlatıyorsun. İstekli ve hevesli. Ona birçok kez bunu gerçekten isteyip istemediğini ya da beni memnun etmek için mi yaptığını sormak zorunda kaldım. Bana ne dedi biliyor musun?" Başımı sallıyorum ve o da gülümsüyor. "Bana sözlü olarak hiçbir şey söylemedi. Dizlerinin üzerine çöktü ve kendini bana sundu. O zaman bunun benim için olmadığını, itaatkâr olmaktan hoşlandığını anladım, bu konuda hiçbir şey bilmemesine rağmen.

yaşam tarzı." İki kadeh şarabı ve Derek'in biralarını alıyorum ve o da beni verandaya götürüyor. "Yapmayı çok erken öğrendiğimiz bir şey vardı. iletişim kurmak ve güvenli kelimeden asla korkmamak. Daha önce de, hatta birkaç kez, onu çok zorladığımda kendininkini kullanmıştı. Bazen bilinmeyenden korktuğunuzda, kendi kafanızın içine çok fazla girdiğinizde bunu söylemek kolaydır, ki birkaç kez böyle olduğunu biliyorum. Ama bunu konuşur ve tekrar denerdik, birçok kez, aynı gece değil." Kapıyı iterek açar. "Birlikte sahne aldığımızda, onun için aklımda olan bazı şeyleri onunla paylaşmanın benim için daha iyi olduğunu öğrendim ve ne yapmam gerektiğini öğrendim.

cezalar onun için işe yarıyor."

Dex ve Dacotah da bize katılıyor, konuşmamızı dinliyorlar ve Dacotah söze giriyor, "Bütün gün üzerinde düşünmemi istemediği sürece bana cezalarımın ne olduğunu asla söylemez." Bana gülümsüyor.

"O haklı. Onlara en az sevdiğin, en sık verilen cezanın ne olduğunu söyle, ufaklık?"

Titriyor. "Zencefil kökü."

"Bu ne işe yarıyor?" Dex soruyu soruyor. "Evcil hayvan mı?" Derek cevap vermesini istiyor.

Bunu yapmadan önce titriyor. "Soyulmuş zencefil kökü, belirli bölgelere gerçekten kötü yakar."

Bunu düşünmek bile tüylerimi ürpertiyor.

"Bu yüzeysel bir yanık," diye devam ediyor Derek, "bir kesiğe alkol sürmek gibi. Çok rahatsız edici."

"Ve etkili," diye ekliyor ve ben buna gülümsüyorum.

"En yaygın ceza nedir ?" İrkildi. "Pirinç."

"Pirinç mi?" Ben soruyorum. Dex sırtıyor. Bunun cevabını biliyor.

"Dex?" diye sorar, "Raine'e pirincin ne anlama geldiğini göstermek için iznini alabilir miyim?"

Dex önce bana sonra da Derek'e baktı ve "Evet" diye cevap verdi.

Derek bizi eve ve mutfığa biraz panikliyorum. Dolaba uzanıp kırmızı bir kutu pirinç alıyor, sonra da yere serpmeye devam ediyor. Derek ve Dex arasındaki güç değişimini izliyorum. "Diz çök," diye emrediyor Dex ve içgüdüsel olarak hiç düşünmeden yapıyorum.

Tamam. Açık. Şuraya. Pirinç. Rice'a. "Ow! Ow!"

"Etkili," diyor Dex ama başımı okşuyor ve ben de onun dokunuşuna yaslanıyorum.

Kahretsin, bu gerçekten acıtıyor. Tekrar tekrar düşünüyorum ama belli etmemek için elimden geleni yapıyorum. Ama sonra yanlışlıkla pozisyon değiştiriyorum ve pirinç daha da içeri giriyor. "Ah," diye sızlanıyorum.

Dex için elini uzatıyor. "Kalk. Cezalandırılmıyorsun," diyor yumuşak bir sesle ve elini tutup pirincin üzerinden kalkıyorum. Kalkarken hafifçe fırçalıyorum.

"Bundan hoşlanmadım," diyorum küçük bir gülümsemeyle.

Dex sırtarak, "Ama seni hizada tutmak için harika bir ders," diyor. "Evet efendim," diyorum ve kollarını bana doluyorum.

Cotah hiç tereddüt etmeden, "Siz dışarı çıkın, ben temizleyeceğim," diyor. Kendimi Dex'ten geri çektiğimde onaylayan bir bakışla karşılaştım.

Derek ve onun arasında bir değiş tokuş. "Dürüst olabilir miyim,

Usta?" "Her zaman."

"Pirinç dışarıda olduğu için temizlersem kendimi daha erken kurtarabileceğimi dışındım."

"Ahh, ben de bunu unutmuştım ufaklık."

Yüzünün dışmesini ve başını eğmesini izliyorum. "Özür dilerim efendim," diye fısıldıyor.

"Öyle olduğunu biliyorum ufaklık. Temizle, bunu daha sonra tartışabiliriz."

"Evet, Efendim." Sesinde hâlâ bir hüznün var ama adam ona yaklaşıyor ve yanağını okşuyor.

O an samimi bir hal alıyor ve ben arkamı dönüp Dex'e sarılıyorum.

chapter
30
dex

Dacotah pirinci temizlemeyi bitirdikten sonra hepimiz verandaya . Yalan söylemeyeceğim, Raine'in ne olacağını bilmeden içgüdüsel olarak tepki vermesini izlemek beni sertleştirdi, ancak onu acı içinde görmek tanık olmak oldukça zordu. Bu da bana bu tomurcuklanan dinamiğin cezalandırma bölümünde pek umut vermiyor.

"Peki yarın için planın nedir?" Raine soruyor ve Derek'le bakıyoruz. Neyse ki Raine bunu fark etmedi.

"Yarın sen ve ben alışverişe gidiyoruz," diyor Cotah coşkuyla.

"Oh." Raine ona bir kaşını kaldırır.

"Evet, bizim için bütün bir gün planladım. Orion'un günün büyük çalışması gerekiyor."

"Peki ya Dex?" Raine bana bakarken soruyor.

"Oh, benim için endişelenme, günüşiğim. Yarın de yapmak istediğim birkaç şey var. Sen ve Cotah alışverişe gidin ve eğlenin."

Bundan sonra, Raine biraz heyecanlanıyor ama tam olarak ne olduğundan emin olmasam da bir şey tarafından çabucak siliniyor.

Havuz kenarında sohbet ederken bira ve şarap içerek birkaç saat geçirdik. Serin bir geceydi, ancak içinde bulunduğumuzdan çok daha sıcaktı.

on bir civarı gözlerimi zar zor açık tutabiliyorum. "Neden size odanızı göstermiyoruz?" Derek soruyor ve ben başımı sallıyorum.

Raine'in sırtını ovarken, "Oldukça çabuk soluyorum," diyorum. "Uzun bir gün oldu."

Hepimiz ayağa kalkıyoruz, içeri girmeden önce bardakları, şişeleri, çöpleri vs. topluyoruz. İşimiz bittiğinde bize asansörün arkasındaki koridorda eşlik ediyor, sonra da bize kesinlikle daha büyük bir odayı gösteriyor

tüm dairemnden daha büyük. Odanın ortasında çok davetkâr görünen büyük bir kral yatak var. Yatağın yanında çantalarımız duruyor.

Cotah bize "Banyo burada, bol miktarda tuvalet malzemesi ve havlu var, ama daha fazlasına ihtiyacınız olursa bize bildirin" diyor ve hepimiz iyi geceler diliyoruz.

Bu gece oyun odasını göremediğimiz için biraz hayal kırıklığına uğradım ama olsun, bunun için daha çok vaktimiz var.

"Sorun nedir?" Bavulunun yanında duran Raine'e soruyorum. Ona yaklaşıp elimi sırtının küçük kısmına koyuyorum.

"Yarın alışverişe gidecek param yok," diyor ve ben de yatağa yanıma gelmesini istiyorum. Kolaylıkla yapıyor ve bacaklarımın arasında duruyor.

"Kesinlikle yapabilirsin ve yapacaksın," diyorum ona, neredeyse bir emir gibi. "Hayır, gerçekten Dex, ciddiyim, alışverişe gidecek param yok. İster Senin yanına taşınısam da taşınmasam da..."

Parmağımı dudaklarının üzerine koyuyorum. "Beni dinler misin lütfen?" Başını sallıyor. "Lütfen bu konuda da açık fikirli olmaya çalışabilir misin?"

"Dex, sana izin veremem..."

"Yapabilirsin ve yapacaksın da. Eğer Sam'in saçmalıkları olmasaydı, yeni kıyafetlere, yeni mobilyalara ve kesinlikle bir otel odasında kalmaya ihtiyacın olmazdı." Beni durdurmaya çalıştı ama ona ters ters bakınca sustu. "Sam olsa da olmasa da, bu konuda kendimi hâlâ suçlu ve sana nedenini söyleyeceğim." Ellerimi bacaklarının arkasına koyup onu kendime doğru çekiyorum. "Bunu Sam değil de Michael yapmış olsa bile, yine de kendimi sorumlu hissediyorum."

"Nasıl?"

"Çünkü seni spot ışıklarının altına koydum. Kardeşin seni böyle buldu, Michael ve Sam böyle öğrendi. Bunu ben yaptım. Bu yüzden yarın sana kredi kartımı vereceğim ve alışverişe gideceksin." Tekrar tartışmaya çalıştı. "Bugün sana ne sorduğumu hatırlıyor musun?" Bir elimi çekip sol elini tutuyorum ve yüzüğü parmağında çeviriyorum. Başını sallıyor. "Bu soruya evet demen, seninle ilgileneyeğim anlamına geliyor. Sebebi ne olursa olsun. Alışveriş yapabilmen için sana kredi kartımı vermek istersem veririm ve senin için bir şey satın almak istersem bunu yapmaya hakkım var. Bu yüzden lütfen bunu benden almayın."

Yüzümü ellerinin arasına alıyor. "Adil dövüşmüyorsun," diye fısıldıyor beni öpmeden önce.

Gülümsüyorum. "Yapacağımı hiç söylemedim. Şimdi soyun. Seni becermek istiyorum."

Ellerimde titriyor ve hızla gömleğini çıkarıyor. Nashville'de ona aldığım sütyenle kaplı göğüsleri ortaya çıktı. Ellerim hızla onları kavırıyor ve o kotunun düğmelerini açıp çıkarırken meme uçlarıyla oynamaya başlıyor. Ellerim kalçasına sürtünürken hafifçe irkildi.

dövmesi var, ama bunun onu durdurmasına izin vermiyor. Ayakkabılarını tekmelediğini ve sonunda kot pantolonunu indirdiğini hissediyorum. Tek sorun, tangasını ve sütyenini üzerinde bırakmış olması ve hayal kırıklığına uğruyorum. Onu öpmekten vazgeçiyorum ve o da duymadığım bir müzik eşliğinde kalçalarını sallıyor. İç çamaşırlarının şeffaf kumaşından her şeyi görebilmeme bana küçük bir striptiz gösterisi yapıyor.

Beni kızdırmaya devam ederken onu "İşte benim kızım," diye cesaretlendiriyorum. Sonunda sütyenini çıkarıyor ve çok seksi bir şovla, kıcı yüzümdeyken tangasını çıkarıyor. Kalçalarını tutup yüzüme doğru ve dilim zaten kaygan olan amının içine kayıyor. Amına doğru homurdanıyorum ve bacakları titriyor. Yalamayı bırakmıyorum ve bacaklarını daha geniş açarak, onu yemeyi sevdiğim yerlerden birine daha iyi erişmemi sağlıyor. Tadı çok tatlı. Sadece amının kokusu bile beni sertleştirmeye yetiyor.

Birkaç dakika sonra yarığıyla oynamayı bırakıyorum. "Şimdi beni soy," diye emrediyorum ve o da doğruluyor. Bacakları titriyor ve kendini dengesiz hissettiğini söyleyebilirim. Soğukkanlılığını ve duruşunu geri kazandıktan sonra tişörtümü çekiştiriyor ve ben de onu çıkarabilmesi için kollarımı kaldırıyorum. Sonra beni yatağa geri itti, böylece kotumun düğmelerini açabildi. Bunu yaptıktan sonra pantolonumun belini yalayıp öpmeden önce değil. Ağzı sıcak ve hava serin, bu hareket tüylerim diken diken oldu.

Kot pantolonumdan, ayakkabılarımdan ve çoraplarımdan kurtulmayı başardıktan sonra bacaklarımdan arasına diz çöküyor ve ben de onu izliyorum. Gözleri sessizce izin vermem için yalvarıyor ve ben de başımı sallıyorum. Yavaşça sikimi bir eline alıyor ve hafifçe yukarı doğru okşuyor. Sonra aynı anda hem okşamaya hem de oynamaya başlarken diğer eliyle taşaklarımı kavırıyor. İnliyorum.

Birkaç kalp atışından sonra, dilini dışarı çıkardığını ve şaftım boyunca tabandan uca yalamaya başladığını izliyorum. "Siktir," diye homurdanıyorum yatağa geri düşerken. Başımın altına bir kolumu koyarak ayarlıyorum, böylece ağzıyla sikimi cömertçe yalamasını izlemeye devam edebiliyorum. Diğer elimi nazikçe saçlarına koyuyorum, devam etmesi, beni daha derine emmesi için onu cesaretlendiriyorum.

Hayal kırıklığına uğratmadı. Çok , ağzı şaftımı kolaylıkla yukarı ve aşağı kaydırıyor. Beni ağzına kadar itiyor ve boğazının arkasını hissedebiliyorum. Hafifçe boğulduğunu duyabiliyorum ama

onu rahatsız etmiyor gibi görünüyor ve bu da sikimin seğirmesine neden oluyor. "Siktir." Buna daha fazla dayan. Damlayan tükürüğünden gelen ilave kayganlaştırıcıyı kullanarak iki eliyle sikimi okşuyor ve başını emiyor.

Tam eşiğine geldiğimde, onu durduracak gücü kendimde buluyorum. "Senin içine boşalmak istiyorum, ağzına değil." Gülümsüyor ve beni bırakıp vücuduma tırmanmadan önce birkaç kez daha yalıyor, kaygan amcığı sikim boyunca kayıyor. Aletim klitorisini okşadığında inliyor.

Üzerime çıkmadan önce onu hızla çeviriyorum. Onu üstte sevsem de, altta daha çok seviyorum.

Kalçalarını geri çekiyorum, sikimin onun girişiyle aynı hizaya gelene kadar seksinden aşağı kaymasına izin veriyorum. Küçük küçük itişlerle onu kızdırıyorum, zar zor içeri itiyorum ve sonra tekrar geri çekiyorum. Sırtını altımda kavislendiriyor ve kalçalarını kaydırarak içine girmem için yalvarıyor. "Lütfen Dex. Lütfen," diye miyavlıyor ve ben de ona gülümsüyorum. Onu arzulu hale getirebilmeyi seviyorum. Ben amının dışını kızdırdıkça nefesi kısa aralıklarla geliyor. Bacaklarının altımda titrediğini fark ediyorum.

"Gelmeye hazır mısın ufaklık?"

Titriyor ve pantolonunu indiriyor, "Evet, lütfen gelmeme izin ver," diye yalvarıyor ve ben onun sesiyle neredeyse boşalıyorum.

Ellerini yukarı çekip başının üzerine uzatıyorum ve orada tutuyorum. Bacaklarını belime doluyor, bir kez daha kalçalarının açısını değiştiriyor, ona çarpıyorum ve aletimin her yerinde patlıyor.

chapter
31
raine

Dex bir kez daha orgazm olmadan önce benden iki orgazm daha çıkardı ve birbirimize sokulup uykuya daldık. Uyandığımda saat sabahın dokuzuydu ve odadaki pencerelerin üzerinde muhteşem bir mor siyah renk vardı, Güneş ışığının çoğunu dışarıda tutuyor ama odaya neredeyse siyah ışık etkisi veriyor. Dex hala yanımda usulca horluyor ve ben de öylece uzanıp onu izliyorum.

Son birkaç gün tam bir çılgınlıktı; Atlanta'da olanlar, ardından benim Florida'dan ayrılmam ve Dex'in otel odama gelmesi, bana evlenme teklif etmesi ve kendimizi Vegas'ta bulmamız. Çünkü tüm faaliyetlerimizden dolayı kendimi lezzetli bir şekilde ağrıyor hissederek geriniyorum.

Uyumasına izin vermek isteyerek sessizce yataktan kalkıp banyoya giriyorum. Kapının arkasında asılı duran iki bornozdan birini alıp kahve aramak için mutfığa gidiyorum.

Kanepede oturmuş kitap Dacotah'ya "Günaydın," diyorum.

Başını kaldırıp bana gülümsüyor. "Günaydın. Nasıl uyudun?"

"Ölüler gibi, sen?"

Kitabını bırakıyor ve bana doğru gelmek için ayağa kalkıyor. "Mükemmel. Kahve ister misin?"

"Oh, biraz isterim. Derek nerede?"

Sevgiyle gülümsüyor. "Beş gibi işe gitmek için çıktı."

"Tanrım, bunca zamandır ayakta mıydın?"

"Ben mi?" diye kıkırdıyor. "Hayır, onun iş ahlakına oldukça alıştım. Genellikle dört gibi kalkar ve beş, beş buçuk gibi kapıdan çıkar." Kahvem için bir fincan alıp bana uzatıyor, sonra da biraz krema koyuyor. Biraz döktüm ve o da tencereyi hazırladı. "Sence ne kadar sürer? Hazırlanman ne kadar sürer?" diye soruyor ben kahvemi üflerken.

"Sadece alışveriş için mi?" Heyecanla başını sallıyor. "Muhtemelen kırk dakika kadar."

"Yaşasın," diye kıkırdıyor. "Derek bana bir alışveriş listemiz olduğunu söyledi." "Biz mi?" Ben soruyorum.

"Evet, görünüşe göre yarın akşam kokteyl var ve dördümüz gidiyoruz."

"Aman Tanrım." Gözlerimi deviriyorum.

Gülüyor. "O kadar da kötü değil, ama en azından sohbet edecek sen varsın." "İşte bu." Kahvemden bir yudum alıyorum ve sadece birkaç dakika konuşuyoruz.

Yatak odasına girmeden önce birkaç dakika daha geçirdim. Giyecek bir şeyler bulmak için bavulumu karıştırdıktan sonra, bir çift kargo pantolon, bir cami ve son olarak da üzerine giymek için dekolte bir tişört buluyorum. Bir çift kafes sandaletle eşleştiriyorum ve tamam diyorum. Sadece alışveriş, değil mi?

Yaklaşık otuz dakika sonra banyodan çıktığımda Dex yatakta kıpırdanıyordu. Banyodaki ışığı kapattığımda . "Günaydın, günışığım," diyorum ona ve gülümsüyor.

"Günaydın." Yatağa doğru eğilip dudaklarına nazik bir konduruyorum ama kollarını bana doluyor ve beni üstüne çekiyor.

"Hey şimdi," diye takılıyorum ve o da beni tekrar tekrar öpüyor. Kalçama bastıran ereksiyonunu hissedebiliyorum. "Çok adisin," diye kıkırdıyorum.

"Tatildeyim," diyor gömleğimi hafifçe çekiştirip göğüslerimin kabarıklığını ortaya çıkaracak şekilde aşağı indirmeden önce.

"Sensin ve Cotah beni bekliyor."

Suratını asışını, sonra yalayışını ve sonunda çürüklerimden birini öpüşünü izliyorum. "Beni neden uyandırmadın?" diye soruyor üzüntüyle.

Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum ve çelik grisi gözleri benimkilerle buluşuyor.

"Çünkü uyumayı hak . Biz gittikten sonra daire sana kalacak. Derek işe gitti."

Göğsümü tekrar yalayıp öpmeden önce tutarsızca mırıldanıyor. "Bana çok kötü davranıyorsun." Gülüyorum, sonra elimi saçına atıp onu çekiyorum. başını kaldırıp dudaklarını öptü. "Gitmek

zorundayım." "Bana cüzdanımı getirebilir misin lütfen?"

Onu tekrar öperim. "Kesinlikle." Sonra yataktan çıkıyorum, geri dönmeden önce kapının yanındaki şifonyerden cüzdanını alıyorum. ama hâlâ çok halsiz olduğunu söyleyebilirim. "Uyumaya devam etmelisin," diyorum cüzdanını ona uzatırken.

"Olabilir." Cüzdanını açıp bana siyah ve gümüş renkli bir kredi kartı uzatmadan önce gözlerini ovuşturuyor. "Alışverişte iyi eğlenceler." Sırıttıyor.

"Bütçem var mı?" Bana kıyafet alması konusunda daha fazla tartışmamak için soruyorum.

Bana hınzırca sırıttıyor. "Hayır." "Dex," diye azarlıyorum.

"Otur," diye emrediyor ve ben de yüzümü ona dönüyorum. Eli yanağıma değiyor.

"Bu şehirde, gayrimenkul dışında, satın alabileceğin hiçbir şey benim mali durumumu sarsamaz."

"Dex," diye itiraz ediyorum.

"Hayır, beni dinle. Öyle davranmıyorum, boş yere para harcamıyorum ve kesinlikle gösteriş yapmıyorum ama ben fakir değilim Raine. parayı aldığımda, ayık olduktan sonra ilk yaptığım şey yatırım yapmak oldu ve akıllıca yatırım yaptım. Bir ayda faizden, aylık faturalara harcamayı düşünebileceğimden daha fazla para kazanıyorum."

"Hiçbir fikrim yoktu," diye nefes alıyorum, şok olmuş bir halde.

Bana yumuşak, içten bir gülümseme veriyor. "Eğer izin verseydin sana dünyayı verirdim." Eli yanağıma okşuyor ve ben dokunuşuna doğru eğiliyorum.

"Dünyayı istemiyorum, Dex. Sadece seni istiyorum."

Sonra beni öpüyor, sıcak ve tutkulu bir şekilde. Arzu bedenimde tutuşuyor ve onu istiyorum, ona ihtiyacım var, ama şehvetten çıldıramadan geri çekiliyor. "Eğer görürsen, beğenirsen, istersen, satın al."

"Ben öyle biri değilim."

"Şöyle düşünün. Eğer iş yerinde size büyük bir ikramiye verilseydi, tüm faturalarınız ödenseydi, bu parayla ne yapardınız?"

"Birikime koy," diye kıkırdıyorum.

Dex de güler. "Tam benim tarzımda bir kadın. Tamam, sokakta elli bin dolar buldun, onunla ne yapardın?"

"Teslim et."

Daha önce hiç görmediğim bir şekilde gülerek başını geriye atıyor. "Sen iflah olmazsın, ateşböceği."

Gülümsüyorum, "Ne dediğinizi anlıyorum ve paranızı harcamak için elimden geleni yapacağım."

"Güzel." Gülüyor. "Şimdi beni yalnız bırak da uyuyabileyim."

Çantamı ve Jimmy Choos'umu almadan önce onu bir kez daha öptüm. ve Dacotah'nın heyecanla zıplayarak beklediği oturma odasına doğru ilerliyor.

"Bütün bu beyaz resmi elbiseler de neyin nesi?" Soyunma odasının kapısından bir tane daha atarken Cotah'a soruyorum. "Boş , ben bunu beğendim." Ben kıkırdıyorum ve Cotah da kıkırdıyor, benden uzaklaşırken sesi azalıyor.

Elbiseyi askıdan indirip başımın üzerinden geçiriyorum. Boynumdaki çapraz askıyı ve aynada kendime bakıyorum.

Elbise beyaz, diz hizasında ve birkaç kattan oluşuyor. Göğsümün altında gümüş, beyaz ve buz mavisi değerli taşlardan oluşan bir yapay elmas bant var. Aynı desen boynumu saran askılarda da tekrarlanıyor. "Cotah!" Bağıriyorum.

"mi?" Hayal kırıklığını duyuyorum, sonra kapıyı açık alana çıkıyorum.

"Hayır," diyorum yüzümde arsız bir sırıtışla, yüzü düşüyor. "Bayıldım."

Yüzünün aydınlanmasını ve heyecanla alkışlamaya başlamasını izliyorum. "Güzel,

çünkü üzerinde muhteşem duruyor." Soyunma odalarının sonundaki üç yönlü aynayı işaret ediyor. Buradan kendimi görebiliyorum ve buna kesinlikle bayılıyorum. Aynaya doğru yürüyüp daha yakından bakıyorum. Saçlarımla oynamaya başlıyorum, yukarı çekiyorum, yana doğru çekiyorum.

"Saçlarımı yaptırmaya çok ihtiyacım ," diye mırıldanıyorum solan renklere bakarken.

Cotah'ın kızarmasını ve dönmeden önce sırıtmasını izliyorum.

"Cooootaaaahh..."

"Ne?" Durdu, bana doğru döndü ve ben de ona ters ters baktım. "Lanet olsun, bu konuda neredeyse Orion kadar iyisin... iyi, iyi, iyi... bir Yarın için tüm spa günü. Masaj, saç, tırnak, makyaj, her şey."

"Şaka mı yapıyorsun?"

Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Bu Orion'un geleneği, ne zaman güzel bir akşam geçirsek bana bir spa günü ayarlıyor. Gece boyunca onun kol şekeri olmaya katlandığım için bunun benim ödülüm olduğunu söylüyor." Kıkırdıyor ama kol şekeri olmayı gerçekten umursamadığını söyleyebilirim. "Ben de ona seni de getirmemin adil olacağını söyledim."

Gülüyorum. "Peki o zaman, saç sorunu çözüldü." O gülüyor ve ben soyunma odama dönüyorum, elbiseyi dikkatlice çıkarıp askısına geri koyuyorum giyinmeden önce.

Elimde elbisemle dışarı çıktığımda raflara göz atıyordu. "Beğendiğin bir şey var mı?" diye sordum.

Omuz silkiyor. "Pek sayılmaz. Ama burada daha çok sevdiğim birkaç dükkan daha var."

"Harika."

"Ama önce ayakkabıya ihtiyacın var." Tekrar gülümsüyor ve ayakkabı reyonuna doğru yola çıkıyoruz. Elbisedeki maviyle mükemmel uyum sağlayan bir çift ayakkabı bulmamız uzun sürmedi. Ayakkabıyı gördüğümde neredeyse panik atak geçiriyordum. imzalı kırmızı taban.

Bu konuda tartışmaya çalıştım ve Cotah bana sorun olmadığını söyledi, sonra elbisenin ayakkabılardan daha pahalıya mal olacağını söyledi ve kalp krizi geçireceğimi düşündüm.

Dex'in ne zaman paniklediğimi bilme yeteneğinin ironik bir dönüşü olarak, ondan bir mesaj aldım.

Dex'ten Raine'e: Umarım eğleniyorsundur. Umarım para harcıyorsundur. Seni seviyorum.

Telefonuma kaşlarımı çatıyorum ve bir şekilde endişelerimi bir kenara itiyorum. Ta ki bir elbise ve bir çift ayakkabı için toplamda kırk altı yüz dolardan fazla para alana kadar.

Bir sonraki durağımıza gelene kadar bu konuda biraz somurtkandım, Cotah birkaç farklı elbiseye yaklaşık beş bin dolar verdi, ancak bunlar hiçbir şekilde resmi değildi.

Sonunda Dacotah'ın hızına ve tarzına daha uygun bir mağazaya geldik. Büyük bir göğsü ve muhteşem kalçaları olan çok kıvrımlı ve çok seksi bir kız. Ona elbiselerini atma sırasının bende olduğunu söylediğimde bana baktı ve "Bu göğüsler ve bu kalçalar beyaza hiç yakışmıyor" dedi. Güldüm ve giymesi için eğlenceli bir şeyler aramaya başladım.

chapter
32
raine

Kollarımız bavullarla dolu olarak eve döndüğümüzde saat dört buçuk civarındaydı. Tamam, tüm çantalarımız Derek'in kişisel kapıcısındaydı ama yine de yükümüzle el arabasını epeyce aşmıştık. Kimin ne olduğunu ayırmasına yardım ettikten sonra, taze bir vazo çiçek ve bir not bulduk. I Dex'in yazısı olmadığını hemen anladı çünkü okunaklıydı.

Eve hoş geldiniz kızlar. Bu gece dışarı çıkıyoruz. Altıda gitmeye hazır olun. Dex ve ben seni almak için geri döneceğiz.

Not: Bu geceki kıyafetlerinizi yataklarınızın üzerinde bulacaksınız. Sapma ve tartışma yok.

Cotah ve ben birbirimize bakıp omuz silkiyoruz. "Ne planlıyorlar?" Cevap beklemeden soruyorum.

Gülüyor. "Orion'tanıyorsam, abartılıdır."

İkimiz de hazırlanmak için odalarımıza doğru yola çıktık. Kapıyı tıklatıp açtığımda bir başka taze çiçek vazosu ve bir kart var. Kartı açıyorum.

Sevgili Glowbug'ım,

Umarım gününüzü iyi geçirmişsinizdir. Seni özledim. Seni seviyorum.

Yakında

görüşürüz, D

Tatlı notunu göğsüme bastırıp çiçekleri kokladıktan sonra yatağa doğru yürüyüp üzerime ne giyeceğimi görürken kalbim biraz olsun eriyor.

Yatağın üzerinde elektrik mavisi, önden fermuarlı, baştan aşağı elmaslarla süslenmiş bir korse duruyor. Çok uzun belli olduğu için altına serilmiş kot pantolonu fark ettiğimde şaşıyorum. Koyu mavi, yıpranmış yıkama, İspanyol tarzında. Bunların yanında elektrik mavisi bir tanga ve büyük, çizme büyüklüğünde bir ayakkabı kutusu duruyor. Kapağı kaldırıyorum ve kağıt mendilin altında bir çift beyaz ve mavi çizgili diz üstü çoraplar ve onların altında bir çift siyah, platformlu, yüksek topuklu diz üstü çizme. Kutunun içinde dururken bile çok seksiler. Bu gece onun için giymem için bu kıyafeti seçtiğini bilmek beni gülümsetiyor.

Durulanmak için banyoya girdiğimde tezgahın makyaj malzemeleriyle dolu olduğunu görüyorum. Hem de yeni makyaj malzemeleriyle. Mavilerin, pembelerin ve morların çeşitli tonları. Kıkırdıyorum. Önümde serili gördüklerim karşısında bu kadar sersemlememeliydim ama . Tüm bunlarda baskın bir şeyler var ve bundan zevk almaktan kendimi alamıyorum. Son fark ettiğim şey mücevher standında asılı. Önünden açık mavi bir yağmur damlası sarkan zincir zırhı tarzı bir gerdanlık. Duşa girmeden önce ona gülümsüyorum.

"Raine?"

"Banyoda, Cotah," diye bağıyorum.

"Tanrıya şükür, sen...vay canına, şu haline bak." Genişçe gülümsüyor ve gözlerimiz aynada buluşuyor. Orada durmuş, benimkine benzeyen mor bir korseyi göğsünde tutuyor. "Aww bak, sana fermuarlı bir tane almış. Yardımına ihtiyacım var." Biraz kıkırdıyor.

Ben de gülmekten kendimi alamıyorum. O çok tatlı. Onunla yüzleşmek için arkamı döndüm ve Benim için arkasını döndü. "Bunu tek başıma yapmamı nasıl bekledi bilmiyorum," diye kıkırdıyor. "Ama bana yardım etmek için neredeyse her zaman burada."

"Bu muhteşem," diyorum onu başlarken. "Seninkine bayıldım. Bu renk gerçekten gözlerini ortaya çıkarıyor."

En üstteki üç düğmeye geliyorum. "Hazır mısın?" diye soruyorum. Şimdiden üzerime tam oturacağını söyleyebilirim.

Derin bir nefes alır. "Evet."

İlkini çekiyorum ve bağıyorum, sonra ikincisi için tekrarlıyorum, ancak biraz daha sert çekmem gerekiyor, sonunda sonuncusu kolayca bağlanıyor. "İyi misin?" Bırakıyorum.

Nefes alıyor. "Evet, şimdi iyiyim." Ön tarafını biraz kabartıyor ve göğüslerini yukarı kaldırıyor. Arkasını dönüyor.

"Vay be kızım, çok seksi görünüyorsun," diyorum ve kızarıyor.

"Sen oldukça seksi görünüyorsun." Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor.

"Hazır mısın? Saat altıya on var ve Orion asla geç kalmaz," diyor bana.

"Evet, sadece bunu takmam gerekiyor ve gitmeye hazırım." Kolyeyi tutuyorum.

"Bu gerçekten çok güzel. Dur, sana yardım edeyim. Korse sayılmaz ama..." Gülümsüyor ve arkamı dönüyorum, giderken kolyeyi ona uzatıyorum ve o da boynuma doluyor, arkadan tutturuyor. "Mükemmel. Seni giydirme konusunda oldukça iyi."

"Derek yardım etseydi şaşırmazdım."

Kıkırdıyor. "Evet, giyim konusunda çok özel zevkleri var. Nelerden hoşlandığını biliyor. Ben de kendim için alışverişe çıktığımda heyecanlanıyorum. Gerçi aldıklarımın yüzde doksanı pek giyilmiyor. İlişkimizin bir parçası da o gün ne giyeceğimi onun seçmesi. Şanslıyım ki o beni güneş elbiseleriyle seviyor."

"Bu seni rahatsız etmiyor mu?" Ona sordum.

Kocaman gülümsüyor. "Hiç de değil. Aslında, bu beni onun için önemli hissettiriyor. İşe gitmeden önce bana giyecek bir şeyler seçmek için zaman ayırıyor. İş için birkaç günlüğüne ayrılacaksa, ne giyeceğime ayrılmadan önce karar veriyor. Evde onu beklediğimi hayal etmenin daha kolay olduğunu söylüyor." Kızardı.

"Hiç bu şekilde düşünmemiştim."

Tam o sırada, uzaktan, asansörün apartman dairesine ulaşırken çaldığını duyuyoruz.

"Gitsek iyi olacak," diyor gülümseyerek. "Korseyi sona sakladım." Bana göz kırptıyor ve ben de banyonun ışığını söndürüyorum, kimliğimi, Dex'in kredi kartını ve biraz nakit parayı alıp cebime atıyorum, cep telefonumla birlikte

diğer cebindeki telefon. "Oh, onu buraya bırak." Telefonumu işaret ediyor.

"Neden?" Kaşımı kaldırıyorum.

"Derek beni dışarı çıkardığında ya da biz dışarı çıktığımızda onlardan nefret ediyor." "Ama ben fotoğraf çekmeyi seviyorum," diyorum ona.

"Merak etme, onun var ve eminim Dex'in de vardır." Göz kırptı. Bu konuda tartışmamaya karar vererek telefonumu şifonyerin üzerine geri koyuyorum.

"?" Oturma odasına doğru köşeyi döndüğümüzde Derek'in duyuyorum. Cotah ön tarafta ve o salona girerken ben de arkasından gidiyorum.

Derek'in görüş alanında. "İşte benim kızım," diyor geniş bir gülümsemeyle. "Şu haline bak." Ona bilerek sırtıyor ve bu da bana korse işini bilerek ayarladığını söylüyor.

"anasını," diyor pek de zarif olmayan nişanlım gözleri benimle dolduğunda. Yüzüm kızardı. Beni yarı yolda karşılıyor ve kollarını bana doluyor.

"görünüyorsun," diye fısıldıyor kulağıma.

Her iki adam da göğsü açık siyah düğmeli gömlek ve siyah kot pantolon giymektedir. Derek'inkini içine sokmuş, Dex'inkini çıkarmış. O hiçbir şey sokmuyor.

"Peki nereye gidiyoruz?" Ben soruyorum.

Hem Dex hem de Derek'in bakışlarıyla karşılaşıyorum. "Bu bir sürpriz," diye Dex ve tüylerim diken diken oluyor. "Ama önce yemek." Beni bırakmadan önce kıkırdıyor. Bana kolunu uzatıyor ve ben de tutuyorum.

"Hazır mısınız?" Derek soruyor, Cotah ve ben heyecanla başımızı sallıyoruz ve bize asansöre kadar eşlik edip lobiye iniyorlar. Doğruca kapılardan içeri giriyoruz ve orada sabırla bekleyen devasa bir hummer büyüklüğünde limuzin duruyor.

"Vay anasını," diyorum Dex'in daha önceki sözlerini tekrarlayarak. Hem o hem de Derek kıkırdıyor. Derek Cotah'nın içeri girmesine yardım ve hemen arkasından geliyor. Dex de centilmenliğini konuşturarak benim kalkmama yardım ediyor.

chapter
33
raine

Akşamı Mandarin Oriental Hotel'in içindeki şık bir restoran olan Twist'te beş çeşit yemek yiyerek geçirdik. Yemeğimizi bitirdiğimizde, Mandarin Bar'a geri dönmek için aşağı inmek zorunda kaldık. I Las Vegas'a özel bir bar olduğu söylendi ve içki menüsüne da ucuz olmadığını söyleyebilirim. Buna bir de Dex'in o gece bardaki tek ünlü olmadığı gerçeğini ekleyin. Vegas'ta bir Salı gecesi olmasına rağmen, Hollywood'un A-lister'larından birkaçı kesinlikle buradaydı.

Dex, her zamanki beyefendiliğiyle, onunla sohbet etmeye gelen herkesle beni tanıştırdı. Sanırım hayranı olduğu pek çok ünlünün kendisini tanıması onu bile şaşırtmıştı. Hiçbir şekilde Talon değil ama Hollywood'da bir kütüğün üzerinde duran bir tümsek de değil. Bana da aynı saygı gösterildiğinde çok şaşırmıştım.

onlardan biriydi ve Bold International'dan zavallı küçük bir asistan değildi.

Bu bana daha önce hissetmediğim kadar yüksek bir haz verdi. Fangirl anlarımı engellemek için elimden geleni yaptım ama bazen Dex zıplamamı engelleyerek beni hizada tutmak zorunda kaldı.

Derek ve Dacotah da ilgiden paylarını aldılar. Gece boyunca Derek'in uluslararası bir işadamı olmasına rağmen Hollywood'da çeşitli bağlantıları olduğunu öğrendim. Vegas'ta birkaç otelin sahibi olduğu gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Bu da onun iş ihtiyaçlarını açıklıyor.

Ayrıldığımızda biraz hayal kırıklığına uğramıştım, Vegas standartlarına göre gece daha yeni başlamıştı ama adamların bizi bekleyen daha çok şey vardı. Buna kumarhaneye ilk gidişim de dahil. Dex ve Derek'in ikisi de acemi şansı ve Craps masasına oturduğumuzda kesinlikle öyle oldu. Bana oyunu nasıl oynayacağımı sormayın ama Dex'in bahislerinden birinin yaklaşık yüz bin dolar olduğu söylendiğinde çılgına döndüm. Şanslıydım ki Zardaki darbe kazandığı anlamına geliyordu.

Kumarhanede uzun süre kalmadık ve daha sonra daireye geri döndük. Oraya vardığımızda, Dacotah'nın mutlu bir eğlenceden itaatkâr bir hale geçişini izliyorum. "Ufaklık?"

"Evet, Efendim."

"Raine'i yukarı çıkarmanızı ve yirmi dakika içinde ikinizin de oyun odasında hazır bulunmanızı istiyorum."

Kalbim göğsümde çarpmaya başlıyor ve korku damarlarımda dolaşmaya başlıyor. Bunu hisseden Dex gelip önümde duruyor ve ellerini kollarıma koyarak beni rahatlatıyor. "Neyin var, ateşböceğim?" diye soruyor.

Sertçe yutkunuyorum. "Gerginim."

"Ne hakkında?"

"Orada neler olacak. Biz hiç..." Dex beni bıraktığında konuşmayı kesiyorum ve Derek devralıyor.

"Güvenli kelimen nedir, tatlı kız?" "Kit

Kat."

"Buna şu anda veya herhangi bir zamanda hayır diyebileceğinizi anlıyor musunuz?"

"Evet, efendim."

"Dex ile bu tür bir ilişkiyi sürdürmek istiyor musun?" "Evet, efendim."

"Dex'e güveniyor musun?" "Evet, efendim."

"Ne olursa olsun seni güvende tutacağı konusunda ona güveniyor musun?" Titriyorum. "Evet, efendim."

"İyi kız, şimdi, bu gece olacak şey, sana biraz his oyunu göstermek istiyorum. Bunun anlamı, benim ya da Dex'in sana bazı şeylerin teninde nasıl hissettirdiğini gösterecek olmasıdır. Hayır, Cotah'a yaptığım gibi size tek bir kuyruk çekmeyeceğim ve sadece Dex'in onu rahat ettiğiniz bir yere götürmesine izin vereceğim. Cotah yolun her adımında seninle olacak." Başımı salladım. "Şimdi tatlı kız, Cotah'yla birlikte oyun odasına gidip kendini Dex'e sunmak ister misin?"

Tereddüt etmedim. "Evet, efendim."

Derek'in sorusunu yankılanan bir evetle yanıtlarken Dex'in keskin bir nefes aldığını duyuyorum. "Aferin kızıma," diyor Derek beni bırakırken ve Dex önümde durmaya geliyor.

"Bana bak, tatlı kız." Heyecandan titriyorum ve gözlerimi ona doğru kaldırıyorum. Dex'ten sevgi dolu, güven verici bir gülümsemeyle karşılaşıyorum ve kalbim ısınıyor. "Seni seviyorum," diye fısıldıyor ve ardından beni öpüp serbest bırakıyor. "Şimdi git," diye emrediyor ve ben de Cotah'yı merdivenlerden yukarı kadar takip ediyorum.

Beni daha küçük, soyunma odası tipi bir odaya götürüyor. Bu odanın içinde birkaç fetiş kıyafeti, farklı oyuncaklar ve nasıl tanımlayacağıma dair hiçbir fikrim olmayan nesneler var.

"Gergin olmayın" diyor bana. "Duygu testi, hoşlandığınız ve hoşlanmadığınız bazı şeyleri öğrenmeniz için harika bir yoldur. Aynı zamanda Dex için de harika bir öğrenme aracı çünkü bir şeyi eline geçirip istemeden çok sert kullanmasını ve gerçekten canını yakmasını istemezsin."

Gülümseyip başımı sallıyorum ama hâlâ gerginim.

"Dex bunları bana verdi ve bu gece için hazırlamamı istedi." Bana plastik bir torba uzattı. Açtım ve içine baktım.

Bir çift siyah kısa erkek külotu çıkarırken gergin bir şekilde kıkırdıyorum. "Çıplak kadınlar seni rahatsız ediyor mu?" diye soruyor masumca.

Ona geçmişte biseksüel eğilimlerim olduğunu söylemeyi tartışıyorum. "Hiç de değil."

Kocaman gülümsüyor. "Güzel."

"Sen mi?" Arkasını dönüyor ve korsesini çıkarmasına yardım edebilmem için bana sırtını dönüyor. Düşmeden yakalıyor ve rafa koymak için güzelce katlıyor, sonra arkasını dönüyor.

"Zerre kadar değil." Gülümsüyor.

Vay canına, o... Ne düşüneceğimi bile bilmiyorum, ama Tanrım, o muhteşem. Dudaklarımı yaladım. Bir kaşını kaldırıyor ama sonra bana gülümsüyor. Bilinçsizce korsemın fermuarını indiriyorum ve gözleri güneye kayıyor. Bu odada kıvılcımlar uçuşmuyor desem yalan söylemiş olurum.

Cotah'nın seksi vücudunun dikkatimi dağıtmasından sıyrılarak kıyafetlerimi çıkarmayı bitiriyorum ve tangamı Dex'in bana verdiği külotla değiştiriyorum. Cotah bana "Saçlarını aşağı indir," diyor ve ben de örmeye başlamasını izliyorum. "Saçları yoldan uzak tutmanın en iyi yolu bu," diyor bana. Bitirdiğinde bana bir at kuyruğu tutacağı uzatıyor ve ben de saçımı örüyorum. İşimiz bittiğinde bana odadan çıkarken eşlik ediyor ve koridordan aşağı dönüyoruz.

Sonunda bir kapı var ve ikimizin arasında hiçbir şey yok. O

Anahtarı kilide sokup çeviriyor ve kapıyı iterek açıyor. Bir düğmeyi çeviriyor ve düşük yoğunluklu aydınlatma yanıp sönüyor.

"Vay anasını," diye nefes alıyorum etrafıma bakarken. Sol tarafımda yerden tavana kadar uzanan bir ayna, aynanın önünde de birkaç alçak şifonyer var. Bir Aziz Andrew Haçı, birkaç farklı bank ve tavandan sarkan her türlü şey var. Heyecandan titriyorum.

Kapıyı kapatırken "Zamanımız neredeyse doldu" diyor. Kapının olduğu yerin arkasında küçük bir oyuk var ve oraya gidiyor. "Bitti Burada," diyor yüzünü duvara dönerken. O kendini yere bırakırken ben de yanında durmak için hareket ediyorum. Ayaklarının üzerine oturarak başını eğiyor ve avuçlarını uyluklarının üzerine koyuyor. Teslimiyetini izliyorum derin bir nefes alıyorum, gözlerimi , nefes almaya konsantre oluyorum ve bekliyorum.

chapter
34
dex

"Hazır mısın?" Derek bana sordu.

"Evet, öyle. Bütün gün bunu bekliyordum."

Gülüyor, "Unutma, onun vücudunu izle. Onun için çok fazla olup olmadığını görebileceksiniz. Elimden geldiğince ona göstermeye çalışacağım ve hatta onun için bir ya da iki tetikleyici bulabiliriz, bu da ikiniz için de iyi bir öğrenme dersi olabilir. Ama bu da garanti değil. Cotah'ı bir kez tetikledim ve neredeyse kalbim kırılıyordu."

"Ne yaptın sen?"

"Durduk, tartıştık ve bunu zor sınırlar listesine ekledi. Sorun değil çünkü bu benim de en sevdiğim şeylerden biri değil."

"Ne olduğunu sorabilir miyim?"

"Hiç de değil. Ağzının kapatılmasından hoşlanmıyor. Düşündüm ki belki de

Çünkü benimle iletişim kuramadığını hissetti ama bunun onu panik atağa sürüklediğini söyledi. Bunun olduğunu görebiliyordum ama tepkisi yeni bir şey denediğimizde verdiği tepkiye benziyordu; güvenli kelimeyi kullanmadı. İşte o zaman anladım çünkü uzun zamandır güvenli sözcüğünü kullanmamıştı. Ama bunun bir gecede olmayacağını söylemem gerek. Raine ve senin birbiriniz hakkında öğrenmeniz gereken çok şey var. Cotah ve ben yaklaşık bir yıldır birlikteyiz ve onun gerçekten hoşlandığını bildiğim tek şey boğa kırbacı. Hangi Bu yüzden o gece kulüpte kullandım. Size bunun nasıl bir şey olduğunu biraz olsun göstermesine yardımcı olduğum için ona verdiğim bir ödüldü."

"Bu tanık olunacak muhteşem bir şeydi. Raine'in acıdan hoşlandığını çok çabuk keşfettim."

Gülümsüyor. "Bunu bilmek harika." Ayağa kalkıyor ve beni takip etmem için eliyle işaret ediyor. "Hadi, yeterince beklediler."

"Katılıyorum."

Derek merdivenlerden çıkıp koridordan aşağı inerek açık bir kapıya doğru ilerler. Diğer taraftan sessizlik geliyor, bu olumlu bir işaret.

Derek durdu ve bana döndü. Fısıldayarak, "Cotah'nın sevdiği şeylerden biri ve işler çok zorlaştığında rahatladığı şeylerden biri, göğsümü ona karşı hissedebilmektir. Geçen gece çıldırmış görüldüğünü hatırlıyor musun?"

"Ben de bunu merak ediyordum," diye fısıldıyorum.

"Kırbaçla ıskaladım. Onu aşağıdan, kalçası boyunca ve bacaklarının arasından yakaladım ki alt uzayın ne kadar derinine inerseniz inin, acı vericidir." Fısıldayarak devam ediyor, "Ona doğru yürümem, beni arkasında hissetmesine izin vermem onu sakinleştirmeye yetti. Bazen bunun gibi basit bir şeydir." Gömleğinin ve atletinin düğmelerini açıp çıkarıyor.

Vücuduna çok iyi bakıyor, beni utandırıyor. İkisini de kapının dışındaki iki kancadan birine asıyor. Ben de benimkini çıkarıyorum.

"Güzel," diye fısıldıyor yeni mürekkebimi göstererek. "Ağrı terapisi," diye fısıldıyorum.

"Etkili mi?"

"Çok." Gülümsüyorum ve beni içeri buyur ediyor. İçeri girdiğimde oyun odasına göz Parke zeminler, bir tarafta boydan boya duvardan duvara ayna, duvarlarda çeşitli çekmeceler ve mekanizmalar sıralanıyor. Kapıyı kapatıyor ve orada, yerde diz çökmüş, neredeyse çıplak bir ihtişam içinde Raine. Onu böyle görünce sikim anında sertleşti. Cotah da bu açıdan hiç fena görünmüyor.

Derek eliyle Raine'e yaklaşmamı işaret ediyor. Ben de onun yanında durup başını hafifçe okşayarak Derek'in Cotah'ya yaptığını taklit . Her iki kız da dokunuşlarımıza eğiliyor ve ortam cinsel enerjiyle doluyor. "Aferin kızım," diyorum dokunuşlarımın altında adeta mırıldanan Raine'e.

"Raine, Cotah, hazır olun," diye emrediyor Derek ve Raine'in ayağa kalkmaya başlayan Cotah'a gizlice bir bakış attığını fark ediyorum, Raine de aynısını yapıyor. "Eller arkaya de arkanızı dönün." Raine'e dönmesi için biraz açarak geri çekiliyorum ve o da dönüyor, gözleri kısık, mükemmelliğin bir resmi.

"Raine?"

"Evet, efendim."

"Göğüs ucu halkalarını çıkarabiliyor musun?"

"Evet, efendim."

İsteği karşısında suratımı asmak istiyorum. "İlk şifonyerin üstünde bir tabak var.

Lütfen onları ve yüzüğünüzü parmağınızdan çıkarır mısınız?"

"Evet, efendim," diyor ve tereddüt etmeden şifonyere doğru yürüyor ve meme ucu halkalarını çıkarmaya başlıyor.

Açıklama için Derek'e bakıyorum. "Çok eğlenceli olabilirler, özellikle de çemberlendiklerinde, ama aynı zamanda çok fazla ek baskı ve acı da ekleyebilirler veya

kelepçe kullanımını zorlaştırır. O gece için hangisini istediğinize karar verebilirsiniz, ancak onları takip çıkararak birkaç teori test edene kadar onları çıkarırdım. Ve," diyor heyecanla, "eğer iyice iyileşmişlerse... Raine?"

"Efendim?"

"Piercinglerini ne zamandır taktırıyorsun?" diye soruyor, ikinci yüzüğün seramik kaseye çarpışını duyduğumda.

"Altı ya da yedi yıl, efendim." Nişan yüzüğü tabağa bir şingirtti daha.

Derek tekrar bana bakıyor. "İyice iyileştikleri için, bazen zevki artırabilecek bazı eğlenceli küçük eklemeler yapabilirsiniz."

Geri dönüp yanımda duruyor ve ben de yanağından öpüyorum. Bana doğru eğiliyor ve Derek'in söylediği gibi, vücudunun benimkine karşı gevşediğini hissedebiliyorum.

onaylarcasına başını sallıyor. "Cotah, lütfen gidip dört şişe su ve birkaç havlu getir."

"Peki efendim." Gitmeden önce onu yanağından öpüyor.

"Dex, Raine'e birkaç soru soracağım. Vereceği cevaplar bu odadayken benim bilgim dahilinde olacak ve senin de ileriye dönük olarak bilmek." Raine doğruldu, odada olduğunu bildiği için kendine güveni arttı. "Raine, bana bak lütfen." Başını kaldırdı ve ona baktı. "Şu anda nasıl hissediyorsun?"

"Gergin ama çok heyecanlı," diye cevap veriyor ve Derek ona bir kaşını kaldırıyor. "Efendim," diye hızlıca ekliyor.

"Aferin kızım, bu odada seninle ve Dex'le birlikteyken, bu gece olduğu gibi, bana Efendim diye hitap edilmesini beklerim. Master, sizin Dex'e ya da Cotah'ın bana atıfta bulunması için ayrılmıştır çünkü aramızdaki ilişki budur. Yapar mısın?

Anladın mı?"

"Evet

efendim."

"Güzel, şimdi, bilmem gereken herhangi bir tıbbi durumunuz var mı?"

"Hayır, efendim."

"Dizler, dirsekler, bilekler, avuç içleri, omuzlar, kalçalar gibi ağrıya duyarlı eklem bölgeleri var mı?"

"Hayır, efendim."

"Mükemmel, şu anda paniklemeden, korkmanıza veya güvenli sözcük kullanmanıza neden olabilecek herhangi bir tetikleyicinin farkında mısınız?"

"Bildiğim kadarıyla yok, efendim."

"Sınırları zorlamaktan yanayım Raine, ancak bu gece bununla ilgili değil. Bununla birlikte, herhangi bir zamanda bir eylemden, bir oyuncaktan veya bir aletten rahatsız olmaya başladığınızı hissederseniz, sarı diyerek bize bildirirseniz sevinirim. Anladınız mı?"

"Evet, efendim. Eğer çok sarı." "Mükemmel."

Verdiği her cevapla heyecanım daha da artıyor. Bunu yapma arzumun daha da arttığını hissedebiliyorum. Çünkü pirinç olayından sonra onu incitmekten ve bununla nasıl başa çıkacağımdan endişelendim ama Derek'in ona güvenli kelimesi olmadan bir çıkış yolu verdiğini bilmek beni daha da rahatlatıyor.

"Ayrıca hayır kelimesinin artık geçerli olmadığını anlamamı istiyorum, senin bir güvenli kelimen var, o da Kit Kat, doğru mu?"

"Evet efendim."

"Sarı ve Kit Kat, bunlardan herhangi biri size olanları yavaşlatacak ya da durduracaktır. Sarı sizi rahatsız eden şey hakkında konuşmak için yavaşlatacaktır. O sırada aynı öge veya eylemle devam etmeyi seçerseniz ve ikinci kez sarı rengi çağırırsanız, bu eylemi tamamen durduracağız. Güvenli kelimenizi söylerseniz, ne olursa olsun tüm eylemler durur, Anlaşıldı mı?"

"Evet,
efendim."

"Şimdi, Dex'e yardım edecek olmam, senin üzerinde klipsler, kelepçeler, kırbaçlar, kürekler, eldivenler, kelepçeler, ipler, kısıtlamalar gibi sadece dışsal eşyalar kullanacak olmam seni rahatsız ediyor mu?"

"Hayır efendim."

"Raine'e meme uçları da dahil olmak üzere dokunmam seni rahatsız eder mi Dex?"

"Hayır," diyorum ona güvenle. Niyetinin öğretmek, öğrenebilmem için bana göstermek olduğunu biliyorum.

"Raine, bu seni rahatsız ediyor mu?" "Hayır, efendim."

Cotah odaya geri gelir. Raine'in mücevherlerinin bulunduğu şifonyerin üzerine birkaç şişe su ve havlu koyar ve hızlıca Derek'in yanına geliyor.

"Raine ve Dex, Cotah'ın Raine'e cinsel bir şekilde dokunması sizi rahatsız eder mi?"

"Hayır efendim," diye hızlıca cevap veriyor Raine ama titrediğini fark ediyorum ve gülümsüyorum. "Hayır." Başımı sallıyorum.

"Raine, Cotah'ın sana dokunması fikri seni ediyor mu?" Bir of çeker ve tekrar ürperir.

"Evet, efendim."

Derek ve ben birbirimize bakıyoruz ve aynı anda başımızı eğip omuz silkiyoruz, ikimiz de sırıtıyoruz. "Peki o zaman. Cotah?"

"Evet, Efendim?"

"Raine'e ya da Raine'in sana dokunması fikri seni rahatsız ediyor mu?"

"Hayır, efendim."

"Raine?"

"Evet, efendim?"

"Aynı soru sana da tatlı kız." "Hayır efendim, beni rahatsız etmiyor."

"Dex, sanırım elimizde bir çift bi-meraklı kız var." Kıkırdıyorum. "Her gün yeni bir şey öğreniyorsun."

İki kız da kıkırdıyor.

"Pekâlâ ikiniz, hadi partiyi başlatalım. Raine, müzik sever misin?" "Evet, efendim."

"Mükemmel, Cotah."

"Kesinlikle, Efendim." Topuklarının üzerinde döner ve şifonyerlerden birinin üstündeki kutuya gider, kapağını açar ve kapağın ardında küçük bir müzik seti durur, Cotah hemen açar ve oda yumuşak bir klasik müzikle dolar.

chapter
35
raine

"Raine, , lütfen kapının yanında diz çökmeye devam eder misin?" Derek sorar.

Hiç tereddüt etmeden "Evet efendim" diyorum ve kapının yanındaki yerime dönüyorum.

Sessizce oturup dinlerken ve birazdan olacakları beklerken sinirlerim ve heyecanım zihnimi alt üst ediyor.

Odanın enerjisi daha önce deneyimlediğim hiçbir şeye benzemiyordu. Dex sadece kot pantolonuyla ısıtılı ve seksi ve en çok ihtiyaç duyduğum anda onunla ten tene olmanın rahatlığını çabucak buldum. Dex'e evet dedikten sonra bırakın bir erkeği, başka birinin önünde çıplak olmanın beni gerçekten rahatsız edeceğini düşünürdüm ama Derek'te beni rahatlatan bir şey var ve ironik bir şekilde onun yanında kendimi çıplak ya da açıkta hissetmiyorum. Sanırım bir parçam Dex'in tüm bunlar hakkında bu kadar açık ve istekli görünmesine şaşıyor, gerçi Derek cinsel temasın kendisi için söz konusu olmadığını söylemişti.

Ama öte yandan Cotah... Düşüncesi bile beni heyecanlandırıyor. Hayal gücümün hiçbir anlamında iffetli değilim, ama kahretsin, o muhteşem ve bana dokunmasına aldırmaıdım.

sessiz fısıldaşmalar oluyor ve başımı çevirip bakmamak için kendimi kontrol etmem gerekiyor. Çeşitli eşyaların yere bırakıldığını ve hareket ettirildiğini duyabiliyorum.

Her geçen an sinirlerim yerini heyecana bırakıyor.

Bunun öğrenmekle ilgili olduğunu biliyorum, nelerden hoşlanıp nelerden hoşlanmayacağımı ve hatta Dex'in benimle ilgili nelerden hoşlanıp nelerden hoşlanmayacağını öğrenmekle ilgili.

Birkaç dakika daha geçiyor, gürültü bittiğine dair işaretlerle yatışırken sinirlerim geri gelmeye başlıyor. İşte o zaman bir çift

Görüş alanıma giren siyah jean giymiş bacaklar ve çıplak ayaklar karşısında ensemdeki tüyler diken diken oluyor, çünkü sadece ayaklarından anlıyorum ki Bu Dex.

Sonra eli saçlarımı okşuyor ve ben onun dokunuşuna doğru eğiliyorum.

"Çok güzelsin," diye mırıldanıyor ve kaplayan takdir duygusunun titremesine engel olamıyorum. diz çöküyor. "Hazır mısın, evcil hayvanım?"

Gülümsüyorum. "Evet efendim," diye nefes alıyorum ve ayağa kalkıp elini tutmam için bana uzatıyor. Tutuyorum ve ayağa kalkıp arkamı dönmeme yardım ediyor.

Odanın ortası artık boş değildir. Çeşitli şeylerle kaplı bir masa var, eldiven görünümlü şeylerden masanın ucundaki sarılmış bir kırbaça kadar her şey. Benim karşımdaki uçta Derek duruyor. Bacaklarını açmış, ellerini arkasında kavuşturmuş. Hakimiyeti çok açık ve ben ürperiyorum.

Masanın yanında ahşap bir nesne var. Bir tür dua bankına benziyor, ortası yukarı kaldırılmış ve iki diz çökme yastığı aşağıya indirilmiş. Gerçi yer seviyesinde değil. Cotah, Derek'in ayaklarının dibinde diz çökmüş.

"Git, dirseklerin çapraz çubuğun üzerinde olacak şekilde bankın üzerine diz çök. Şimdi yap," diye emrediyor Dex ve ben bankta gerekli adımları atarken bedenim sıcak bir arzuyla doluyor. Yukarı tırmanıyorum, dizlerimi birleştiriyorum ve dirsekler çapraz kırıste. Dolgu çok yumuşak, neredeyse bulut gibi ve hemen rahat ettim.

"Küçük olan mı?"

"Evet efendim," diye yanıtlıyor

Cotah. "Raine'e yardım etmek istiyor musun?" "Evet efendim."

"O zaman şimdi git ve onun karşısında diz çök." Emri benim içimde de hissediliyor. Cotah'nın az önce tamamladığım işlemi tekrarlamasını izliyorum. Kolları benimkiler boyunca uzanıyor, bana sıcak bir temas noktası sağlıyor, ancak ellerim göğüslerinin arasına iniyor. Ellerimi yanlarına götürüyorum ama bir elim yanlışlıkla meme ucuna değdiğinde dişlerinin arasından küçük bir tıslama duyuyorum. Dokunuşumla sertleşmesini şaşkınlıkla izliyorum. Özür dilemek istiyorum ama henüz konuşma izni almadım ve başlamadan önce kimseyi kızdırmak istemiyorum.

"Başını eğ," diye emretti Dex ve ben de yaptım.

"Raine, başlıyoruz. Şimdilik benim Cotah'ya yaptığımı Dex'in sana yapmasına izin vereceğim."

"Evet, efendim."

Adamlar yer değiştiriyor, hareketler oluyor ve sonra fırtına öncesi sessizlik gibi, Dex'in gülünç derecede yumuşak bir şeyi kıcıma sürttüğü anda her şey duraklıyor, yükleniyor ve ateşleniyor. Eli vücudumda kayarken sırtım kavisleniyor. Yumuşaklık rahatlatıcı, yatıştırıcı.

Sırtımdan yukarı, omuzlarımdan aşağı, kollarımdan aşağı, aşağı, aşağı doğru gezdiriyor. Her geçiş daha sıcak bir bulanıklık yaratıyor. Eldiven çıkana kadar kalp atış hızımın yavaş ve heyecanlı bir tempoda arttığını fark ediyorum

"Bu bir vampir eldiveni," diye duyurdu Derek.

Bir şeyin nasıl kadar yumuşak olabileceğine anlam veremiyorum... Sonra eldiven geri dönüyor. Bu kez yumuşaklık küçük keskin noktalarla karşılanıyor. Tenimi ısıırıyor. Acıtmıyor ama kalp atışlarımı ve damarlarımdaki heyecanı yükseltmeye kesinlikle yardımcı oluyor.

Nefes alış verişi benimkiyle aynı şekilde hafifçe değiştiğinde aynı şeyin Cotah'a da yapıldığını fark ediyorum.

Dex, eldivenin yumuşak yaptığı gibi vücudum boyunca aynı yolu izliyor. Keskin tarafın küçük ısırıkları meme uçlarımda sertleşmesine yetiyor.

Tam o sırada Dex eldiveni çekerken Cotah'nın elinin hafifçe aşağı kaydığını ve memelerimin dışını okşadığını hissediyorum. İçimde tutuşan zevkle iç çekmemek için dudağıma ısıırıyorum.

Vampir eldiveni çıkıyor ve yerine daha soğuk ve sert ama yine de bir şekilde yumuşak bir şey geliyor. Dex başlayıp sırtımdan aşağı iniyor, sonra diğer tarafıma geçiyor. Titriyorum, meme uçlarım sertleşiyor ve amım canlanıyor.

"Elini kaldır, tatlım," diye emrediyor Dex ve ben de sağ elimi kaldırıyorum. "Açık bırak." , sonra ne olduğunu anlamadan avucuma bir şaplak iniyor. Elim içgüdüsel olarak kapanıyor ve parmaklarım vurulan bölgeyi ovuşturuyor.

"Acıyor mu?"

"Mm..hayır,
efendim."

"Elini indir" diye emrediyor ve elindeki aletle önce itaat ediyorum. Bu noktada, bunun bir tür kırbaç ya da kırbaç olduğunu tahmin ediyorum, kolumdan yukarı, omzumun üzerinden ve sırtımdan aşağı doğru ilerliyor.

Sonra kıcıma geliyor. Alt kabarıklık boyunca, külotumun çizgisi nazikçe iz sürüyor, sonra tamamen kayboluyor.

"Ah," diye nefes alıyorum kırbaç bıraktığı son yere temas ederken. Vuruşun fiskesi ve ısırığı hızla eriyor ve anında tekrar hissetmek istiyorum. Söylenmemiş dileğim, karşı tarafa bağlandığında cevaplandı. Hızla kaybolan keskin karıncalanmalar gönderiyor. Kırbaçla tekrar vurulmak için tam zamanında dişlerimin arasından derin bir nefes alıyorum. Bu sefer, sağ yanağımın külotla kaplı kısmına biraz daha sert vuruyor. "Ah," diye inliyorum. Bunun işlenmesi biraz daha uzun sürüyor, ancak diğer taraftan tekrar vurmadan önce duygu hızla kayboluyor.

Bu sırada benzer sesler duymaya başlıyorum ama ısırık yok. Cotah'ın küçük zıplamaları bana benim hissettiklerimi hissetme sırasının onda olduğunu söylüyor.

sesi benimkinden çok daha yoğun. Ama Dex sırtımın çeşitli yerlerinde, kıkımda ve sonunda kalçalarımnda devam ediyor. Orası kıkımdan daha çok acısa da, harika hissettiriyor.

İşte o zaman eli saçlarıma geliyor. Kulağıma " kalk," diye emrediyor ve ben de Cotah ile aynı anda kalkıyorum. Kendimi bankta destekliyorum ve onun elleri benimkilerle iç içe geçiyor. Bu temas beni rahatlatıyor, bana güç veriyor ve ona destek olmak için başparmağımı elinin üzerinde gezdiriyorum.

"İkiniz de gözlerinizi kaldırın," diye emrediyor Derek ve ben de Cotah'nın gözleriyle buluşmak için gözlerimi açıyorum. Bana küçük bir gülümseme veriyor, ben de ona karşılık veriyorum. Sonra Dex'in kırbacı göğsümde kayıyor, titriyorum ve inliyorum. Kabarıklıkları okşuyor, meme uçlarıma sürüyor ve sonra hareket ettirmeye devam ediyor.

İşte o zaman benden uzaklaşıyor ve göğsümün alt tarafına çarpıyor. İnliyorum, lanet olsun, bu harikaydı. Dex'in gözleriyle buluşuyorum, tekrar yapması için yalvarıyorum. Bana genişçe gülümsüyor ve hızla bağlanıyor diğer göğsümle. Onunla göz temasını sürdürüyorum, umutsuzca bunun beni nasıl hissettirdiğini ve şu anda içimi dolduran ezici uyarılmayı ona aktarmaya çalışıyorum. Kanım hızla akıyor, ısınıyor ve sonunda onu en çok istediğim yerde birikiyor.

Göğsüme ve hatta kaburgalarımın altına temas etmeye devam ederken arzuyu, şehveti ve çaresizliği yakalıyor.

Göğüsler. Sonra onu benden uzaklaştırıyor ve artık göremiyorum. Sonra eli örgüme dolanıyor ve başımı geriye doğru çekiyor. Dudakları sıcak ve sert bir şekilde dudaklarıma değmeden önce "Çok güzelsin," diye homurdanıyor. Ağzının içinde inliyorum ve benden uzaklaştığında ürperiyorum.

Gözlerimdeki şehvet ve aşk onun çelik grisine yansıyor.

chapter
36
raine

Dex kırbacı bırakmayı başardıktan sonra, sanırım bundan en az benim kadar zevk alıyordu, diğer kürek türlerine geçti, beş ya da altı, sayısını unuttum. Her biri bir daha büyük bir etkiye sahipti. Sonuncusuna geldiğinde, yüzeye hücum eden kanın tenimde yarattığı sıcaklığı hissedebiliyordum. Küreklerin sonuncusu benim favorim olmaktan çok uzaktı. Daha ağırdı ve kulağa gerçekten hissettiğinden daha sert gelse de Grevin ısırığı daha geniş bir alanda hissedildi ve zihnimin Acıyı farklı bir şekilde işledi. Kıcıma üçüncü darbeyi indirdiğinde acı içinde bağırıyordum. Sarı bir sesle bağırmasam da, Dex bunun çok fazla olmaya başladığını fark etmeseydi bağırabilirdim.

Küreği bıraktı ve bana geri döndü, sırtımı ve popomu okşadı. Elinin sıcaklığı çıldırtıcı bir rahatlıktı. Eli bütün acıyan yerleri okşadı ama sonra daha yumuşak, daha az kızarmış bir et buldu ve daha rahat oldu. Başımı bir kez daha yukarı kaldırdı ama gözlerim kapalıydı. "Bana bak, ateş böceğim." Sesindeki yumuşaklık ve takma adımı kullanması içimde bir heyecan yarattı ve ona bakmak için şehvet dolu gözlerimi açtım. Ardından gelen bakış, görmek için ihtiyacım olan tek şeydi. Onun da en az benim kadar zevk aldığını biliyordum. Dudakları sertçe ve daha önce ondan hiç hissetmediğim bir sahiplenmeyle üzerindi. Ağzının içinde inledim ve eli göğüslerimi nazıkçe okşayarak meme uçlarımın sertleşmesine ve amımın umutsuz bir boşalma ihtiyacıyla ağlamasına neden oldu. Beni serbest bırakmadan önce tekrar inledim ve dokunuşunu kaybettiğim için üzüntüden inledim. Bana hınzırca sırıttı. Bana ne yaptığını çok iyi biliyordu ve ben buna bayılıyordum.

"Şimdi Raine, sıra ," diyor Derek, biraz eğlenerek, ama daha çok, hey-yeni-bölgeye giriyoruz tarzında.

"Evet, efendim."

Dex beni yavaşça bankın üzerine yatırıyor ve Cotah'nın başı benimkinin yanında duruyor. Elleri kollarımı nazikçe okşuyor ve ben onun yumuşak dokunuşundan titriyorum.

"Beyler?" Cotah sorar.

"Evet, ?" Derek cevap verir.

"Raine'e dokunmak için izin alabilir miyim, lütfen?"

"Dex?" Derek sorar.

"Sorduğun için teşekkürler, Dacotah. Evet, ona dokunabilirsin."

Heyecanının değiştiğini hissedebiliyorum. "Teşekkür , efendim.

Efendim?" "Yapabilirsin, küçüğüm."

"Teşekkür ederim, Efendim."

Vücudum tutuşuyor, amım hiçbir şeyin etrafında sertçe kenetleniyor ve meme uçlarım Cotah'ın artık bana dokunma iznine sahip olduğu bilgisiyle sert tepeler halinde sıklaşıyor.

Cotah'ın yaptığı gibi yapıyorum ve her ikisine de aynı şey için iznim olup olmadığını soruyorum.

"Biliyorsun, tatlı kız. Ancak," Derek'in sesi kulağımın dibinde fısıltıya dönüşüyor, "Sana yapacağım şey zevk vermeni zorlaştıracak."

Sesinde tehdit yok ama vahşi ve yoğun bir şeyin vaadi var.

"Evet, efendim," diye yanıtlıyorum.

Dex ve Derek bir süre konuşuyorlar ama ne söylediklerine odaklanamıyorum çünkü Cotah başını benimkine yaslamış, başımı kaldırmam için beni ikna ediyor. Bunu yaptığımda gözlerimiz buluşuyor.

"Seni öpeceğim," diyor.

nefes alıyor, dudakları usulca dudaklarıma değerken nefesimi çalıyor. Öpücüğü nazik ama Dex'in asla kıyaslayamayacağı kadar yoğun. Arzu Havuzlar ve ben adamların konuşmayı bıraktıklarını fark ettik. Nefes alışverişlerindeki değişim bana onların da bu öpücükten en az benim kadar keyif aldıklarını söylüyor.

Ağızına doğru inliyorum ve dilini alt dudağımda gezdiriyor, sonra dişlerinin arasına alıyor. İşte o zaman başlıyor.

Sırtıma ağır bir geliyor ama gümbürtüye acı eşlik etmiyor. Kırbacın düşüşünü hissedebiliyorum. Yumuşak, kırbacın uçları ikinci vuruşta hafifçe batıyor ve Cotah çığlıklarımı çalıyor

Dilini benimkinin üzerinde kaydırırken zevk alıyorum.

Derek tekrar tekrar vuruyor ve benim gözlerim Cotah'yı geçip doğrudan Dex'in geniş, heyecanlı gözlerine bakıyor. Kırbaç tekrar ve tekrar

Geri. Vücudumu kaplayan bulutlu bir sis var, ağırlıksız ve neredeyse hareketsizim. Birkaç vuruştan sonra durdu.

İnliyorum ve Dacotah öpüşmemizden geri çekiliyor.

"Efendim?"

"Evet, ?"

"Usta, onu ayağa miyiz?"

Gözleri tavana doğru kayarken onu izliyorum. "Raine?"

"Evet,
efendim?"

"Ayağa
kalk."

"Evet,
efendim."

Ayağa kalkmak için gereken dengeyi bulmak için aklımı başıma toplamam biraz zaman aldı. Dizlerim bankta ağrıyordu ama Onları düzelt, sertliklerini hissedebiliyorum. "Cotah, siyah kelepçeler lütfen." "Peki efendim." Cotah hızla ayağa kalktı ve şifonyerlerden birine gitti.

Çekmeceden ucunda kancalar olan kısa metal çubuklar bulunan bir çift ağır siyah kelepçe çıkarıyor ve Dex'e getiriyor. Dex onları alıyor ve hevesle yanıma geliyor.

"Bileklerin," diyor bir komutla ve kollarımı bedenimin kaldırıp önce birini, sonra diğerini sabitlemesini izliyorum.

"Teşekkür ederim, efendim."

İşıldamasını ve dudaklarının tekrar dudaklarıma yapışmasını izliyorum. "Dudaklarında onun tadını alabiliyorum."

Kollarımı başımın üzerine kaldırırken inliyorum. Derek ve Dex arasında ten tene sıkışmış durumdayım ve Derek kelepçelerimi başımın üzerinde sabitlerken adeta eriyorum. Üzerimde ne varsa indiriyor, böylece öne doğru eğilip sırtımı ve ortaya çıkarabiliyorum. Beni Derek'e ve kırbaçlamasına hazır hale getiriyor. Cotah sabırla benden ve Dex'ten çok uzakta durmuyor. Göğüslerimi avuçlarının içinde okşuyor, Derek kırbacı bir kez daha arka tarafıma getirmeye başlarken meme uçlarımı parmaklarının arasında yuvarlıyor. "Ahh," diye haykırıyorum ve Dex beni serbest bırakıyor. Geri çekilirken "Hayır," diye sızlanıyorum, sonra hemen onun yerini alan Cotah'ya başıyla işaret ediyor.

"Seni hemen becermemek için kendimi kontrol etmem gerekiyor.

Şimdi, . Bırak tatlı Cotah sana zevk versin," diyor Dex tüylerimi diken diken edecek bir şekilde ve Derek bir kez daha kıcıma vuruyor.

"Gah," diye haykırdım.

Cotah durmak için hareket ediyor. "Hâlâ iyi misin?" diye soruyor ve ben başımı sallayarak inliyorum. Derek tekrar tekrar vuruyor.

Kapalı kalmak, hareket edememek ve Cotah'ya dokunamamak beni biraz hayal kırıklığına uğratiyor, ancak Cotah boş durmuyor. Yumuşak parmakları omuzlarımda, kollarımda geziniyor ve ara sıra tırnaklarını tenimde gezdiriyor. Elleri sallanan göğüslerimi okşuyor ve Derek kırbaçları değiştiriyor.

"Bu biraz acıtabilir," diyerek beni nazikçe uyarıyor ama sanırım bu benden çok Cotah içindi çünkü kırbaçın arka tarafıma indiği an, meme uçlarımdan birini ağzına aldığı anla aynı.

Bacaklarım titremeye başladı. Amım patlamaya hazır. Cotah'nın diğer eli serbest meme ucuma geliyor ve parmaklarının arasında yuvarlıyor. Derek bana tekrar vururken "Siktir," diye bağıryorum.

Dex, tüm söylediklerimi bildiği için kulağıma yaklaşıp, "Henüz gelme iznin yok, tatlım," diye fısıldıyor.

İnliyorum ve Cotah meme ucumu bir patlamayla serbest bırakıyor. Gözlerinin içine bakıyorum. "Öp beni, lütfen." Ayağa kalkıyor, dudakları dudaklarıma konmadan önce elini başımın arkasına koyuyor ve Derek bir kez, iki kez, üçüncü kez tekrar vuruyor, sonra duraklıyor.

"Dex?"

Cotah ellerini vücudumda gezdirmeye devam ediyor ve ağzımı serbest bırakıyor. Boynu boyunca öpüyorum ve bana erişim sağlamak için eğiliyor. I Güneye doğru devam ediyorum, kendimi incitmeden uyum sağlamaya çalışıyorum, böylece iyiliğine karşılık verebileceğim. Neyin peşinde olduğumu anlayınca, büyük elini avucumun içine alarak bana yardım etti. Göğüsleri ellerinde. Hızlıca bir meme ucunu ağzıma alıyorum ve o da üstümde yumuşakça inliyor.

Adamlar hâlâ konuşuyor ama bizi yakından izlediklerini söyleyebilirim. Bir meme ucundan diğerine geçiyorum ve zevk vücuduna yayılırken başını geriye atıyor.

Adamların yer değiştirdiğini fark ediyorum, Derek şimdi Cotah'nın yanında duruyor.

Elim kurabiye kavanozunda yakalanmış küçük bir kız gibi hissederek gülümsüyorum ve meme ucunu ağzımdan çıkarıyorum.

Derek ellerini hızla göğüslerinin altına yerleştirir ve kız ona doğru eğilir, dokunuşuna karşı onu sabitlemek için kot pantolonunu tutar. Adam meme uçlarını parmaklarının arasına aldığı anda inliyor ve adam çekerek

Göğüslerinin ağırlığı aşağıya doğru çekiliyor. atıyor. Salyalarım akmaya başladı.

Sonra Dex bize katılıyor. Elinde birkaç farklı şey tutuyor ama parmaklarının düşen minik zincirlerden başka bir şey göremiyorum. Dex ellerini açarken Derek, "Teşekkür ederim," diyor. Bir çift yonca kelepçesi, göğüs ucu kelepçeleri ve hatta birkaç tane elbise iğneleri. Derek yonca kelepçelerini kaptığında biraz daha dik duruyorum. Bana sırtıyor. "Bunlar, tatlı kız, Cotah için. Ağır ve yoğunlar, üzerinde çalışmanızı şiddetle tavsiye ederim."

Cotah'nın kelepçeleri görünce gözlerinin parlamışını izliyorum.

Derek'in bir meme ucunu ve Cotah'ı germesini dikkatle izliyorum. destek için ona yaslanıyor. Daha sonra kelepçeyi alır ve meme ucuna sabitler ve sıkar. "Ahh...mmm," kelepçe tutarken inliyor. Derek, zinciri yavaşça indirmeden önce diğer meme ucunu ayarlamak için hızlı bir çalışma yapar. "Ahh," diye haykırıyor Cotah, zincirin tüm ağırlığı meme uçlarında hissedilirken, onları gergin tutuyor ve aşağı doğru çekiyor.

Derek, tam anlamıyla yüzüme gelene kadar onu nazikçe ileri itiyor. "Yala," diyor ve ben de hevesle meme ucunu yalamaya başlıyorum. O da

Dilim meme ucunda dans ederken zevkle inliyor, sonra yavaşça diğerine geçiyorum. Dex'in ellerini göğüslerimde hissedene kadar yalamaya devam ediyorum. Nasırlar yüzünden onun elleri olduğunu biliyorum. Meme uçlarımı çekiştirmeye, sertleştirmeye ve uzatmaya başlıyorum.

Cotah'ın meme uçlarını değiştiriyorum ve ben meme uçlarının açıkta kalan uçlarını yalayıp emerken aldığı zevk gözlerinden okunuyor. İşte o zaman kendi meme ucumda bir kısılcın çekişini ve sıkışmasını hissediyorum. Acı sadece bir an için ısırtıyor, sonra yatışıyor. İkinci meme ucumun da çekilip sıkıştırıldığını hissediyorum ve bacaklarım titriyor. Sonra zincirin ağırlığı geliyor, gerçekten ağır olmasa da, meme uçlarımı çeken ağırlık yoğun ve Cotah'inkini ağızımdan çıkarıyorum ve sert ve yüksek sesle haykırıyorum.

Tam o sırada külotumun altından, karnımın yumuşak etinin altından nazik bir dokunuşun kaydığını hissediyorum. Aşağı bakıyorum. Eli göğüslerim ve kenetlenmiş meme uçlarımla çerçevelenmiş ve parmağı klitorisime temas ettiği anda bacaklarım kontrolsüzce titremeye başlıyor. Islaklığım karşısında inliyor. "Siktir," diye haykırıyorum.

"Geliyor musun, tatlım?"

"Hayır efendim," diye cevap veriyorum, dudağımı ısırıyor ve patlamak için duyduğum çaresiz arzuyla savaşıyorum.

Tam o sırada bir şey, bir kırbaç sırtıma indi. "Oooohhhh," diye bağıyorum, titriyorum, seğiriyorum, zincir , çekiştiriyor, çok fazla. "Boşalacağım," diye haykırıyorum. "Lütfen, lanet olsun, lütfen efendim gelebilir miyim?"

Gözlerim kısa süreliğine açılıp Derek'i Cotah'ın arkasında görüyorum. Kırbaç tekrar vuruyor. "Lütfen," diye yalvarıyorum.

Cotah'nın nefes alış verişinin değiştiğini fark ediyorum ve Derek'in elinin külotunun altında, zıpladığını ve klitorisine doğru hareket ettiğini görüyorum. "Ahhh, lütfen, lütfen lütfen." Dex bana tekrar vururken bacaklarım kontrolsüzce titriyor.

"Gel, şimdi," diye homurdanıyor arkamdan, kırbacı daha sert ve hızlı bir şekilde sırtıma indir.

Hayatımda daha önce yaşadığım en yoğun, en güçlü orgazma doğru patladığımda dünya alçalıyor ve siyaha dönüyor, beyaz sıcak havai fişeklerle tutuşuyor.

chapter
37
raine

Gerçekten bilincinde olduğum bir sonraki şey, bir bornoza sarılıp Dex tarafından kucaklandığım ve oyun odasından merdivenlerden aşağı taşındığım ve sonra yatağıma yatırılıp bornozun çıkarıldığı. Dex'in kot pantolonunu çıkarıp benimle birlikte yatağa tırmanmasını ve ikimizi de örtmesini ağır gözlerle izliyorum.

Elleri vücudumun üzerinde gezinmeye başlıyor ve ben onun dokunuşuna doğru eğilip inliyorum. "Sana ihtiyacım var" diye inliyorum, eli bacaklarımın arasına kayıyor, parmakları seksimi okşuyor.

"Tamamen seninim, ateş böceğim."

İşte o zaman dudakları benimkilere konuyor, ağır ve çaresiz. Kollarımı boynuna doladım, onu sırt üstü yatırdım ve üzerine çıktım. Aleti aramıza giriyor, sıcak ve ıslak amım onu ürpertiyor. Kollarını etrafıma doluyor ve beni sırtüstü çeviriyor, kalçalarını kaldırıyor, hizaya geliyor ve içime kayıyor. Haykırıyorum. Bedenim canlanıyor ve aşkın sıcaklığı damarlarıma yayılıyor. "Seni seviyorum," diyorum.

Dudaklarını kendime çekmeden hemen önce nefes al.

Hızlanmıyor ya da , bu gece yaşadığım onca şeyden sonra benimle tatlı, nazik bir yapmaktan memnun. Kısa bir süre önce vücudumda olan kürekler ve kırbaçlarla tam bir tezat oluşturuyor. "Ben de seni seviyorum," dedi. ikimiz de boşalana ve uykuya dalana kadar benimle devam ederken nazikçe söylüyor.

Ertesi sabah , beni uyandıran Cotah oldu. İki adam da çoktan gitti. Dex'in burada, Vegas'ta ne yaptığını, gün içinde bu kadar uzun süre uzakta olduğunu hayal bile edemiyordum ama Zamanı gelince bana kendisi söyleyecek.

Spa'ya doğru hızlıca yola çıktık ve başlamadan önce o ve ben saunada otururken, hem dün gece hem de ilerisi hakkında konuştuk. O da benim gibi benden önce başka bir kadınla birlikte olmayı hiç istememişti ve Bu deneyim bir bakıma özgürleştirici olsa da, dördümüzle oyun odasında bir gece daha geçirmek için can atıyordu ve ben de aynı , ben de bunun için çaresizdim.

Saunadan sonra çamur banyosu yaparak ve deli gibi şımartılarak zaman geçiriyoruz ve sonunda masaj masalarına düşüyoruz. Aynı anda hem yoğun, hem şaşırtıcı hem de harika. Hiç bugünkü gibi ve bu inanılmaz bir duygu.

Masaj bittikten sonra salona çekiliyoruz ve burada Michael ve Sherry adında iki harika insanla tanışıyorum. Dacotah onları iyi tanıyor gibi görünüyor ve anladığım kadarıyla bu onlarla ilk takılışı değil.

Michael saçımla uğraşıyor. Çok hevesli ve bu bulaşıcı. Saçımdaki pembeyi elbisemle uyumlu olması için maviyle değiştiriyoruz ve sonra saçımı kesip şekillendirmeye geldiğinde beni aynadan uzağa çeviriyor. Ona alaycı bir şekilde dudak büktüm. "Tatlım, benimle uğraşamazsın. mükemmellik." Elini çeviriyor ve çalışmaya başlıyor. Ben kıkırdıyorum, Dacotah da öyle.

bittiğinde, saç ve makyaj tamamlandığında, Michael bana döndü.

Beni seksi dumanlı gözler, muhteşem kiraz dudaklar karşılıyor, saçlarım önden soldan sağa doğru taranmış, alnımdan biraz aşağı inmiş ve tüm saçlarım başımın arkasında muhteşem bir şekilde kontrollü bir kaos halinde kıvrılmış. Bu çok güzel. Neredeyse ağlayacaktım. Daha önce hiç böyle makyaj yapılmamıştım.

daha önce hiç görmemiştim ve muhteşemdi.

Yüzü bana dönük olan Cotah'ya bakıyorum. Saçları bir yandan toplanmış ve sağ omzunun üzerinden bukleler halinde geçirilmiş. Bu gece giydiği geniş askılı, büyük çiçek desenli maksi elbise için mükemmel bir görünüm. Makyajı, görünür olmasına rağmen, benimkinden daha ince. "Muhteşem görünüyorsun," diyorum ona kocaman bir gülümsemeyle.

Sırıttırıyor. "Senin kadar güzel değil." "Pek sayılmaz," diyorum ona.

Michael bizi bırakmadan önce son rötuşları "Evet, evet, ikiniz de harikasınız," diye takılıyor.

Hazırlanmayı bitirmek için yukarı çıkıyoruz. Yaklaşık yarım saatimiz var. parti için toplanmadan önce. Süite döndüğümüzde küçük bir antipasto ve petit fours tabağı vardı. Kıkırdarak odalarımıza gitmeden önce ikimiz de birer tabak alıyoruz. Odama girdiğimde, odanın her tarafına çeşitli çiçek ve renklerde yayılmış üç büyük çiçek buketi görüyorum. Oda mis gibi kokuyor. Çiçeklere eşlik edecek kartlar yok. Belli ki Dex'ten gelmişler.

Bizim için bırakılan harika yemeklerden birkaç ısırik aldıktan sonra dikkatlice elbisemi ve ayakkabılarımı giyiyorum. Sadece salondan ayrılmadan önce bana verilen rujumu tazelemekle yetinerek gitmeye hazırım.

Oturma odasına gittiğimde Dacotah merdivenlerden iniyordu. "Şu haline bak," diyorum ona ve o da kocaman gülümsüyor.

"Harika görünüyorsun," diyor sarılmak için yanıma gelirken.

Adını bu sabah öğrendiğim Arnold odaya girdi. "Beyler size limuzine kadar eşlik etmemi istediler. Sizinle partide buluşacaklar."

"Oh, tamam." Kaşlarımı kaldırıyorum ama Arnold bizi aşağıya, gideceğimiz yere götürmek için bekleyen muhteşem beyaz limuzine kadar eşlik ederken omuz silkiyorum.

Sohbet ediyoruz, ama olarak bir şeylere alışmadan durduruluyoruz ve şoför inip bizim için kapıyı açıyor. Başka kimsenin bizim gibi giyinip söz konusu kokteyl partisi için arabalardan inmemesini tuhaf buluyorum ama omuz silkiyorum ve asansöre yöneliyoruz. Kapı geldi ve içeri adım attık. "Hay aksi. Çantamı unutmuşum," diyor asansörden çıkarken. Kapılar kapanmaya başlarken bana "Sen yukarı çık, ben hemen arkanda olacağım" diyor.

Peki, tamam o zaman. Asansörde tek yukarı çıkıyorum. Asansörde Paris'teki Eyfel Kulesi'nin resimlerinin olduğunu fark ediyorum ve acaba şu anda

Paris oteli. Hiç dikkat etmedim.

Asansör duruyor ve kapılar açılıyor. Kat boş ve doğru yerde olup olmadığını merak ediyorum. Önümde, batmakta olan güneşin altında Strip'e bakan camdan bir duvar var. Muhteşem bir manzara ve asansör kapılarını kapatmadığı ve düğme seçeneği olmadığı için inip Dacotah'nın çantasını alıp gelmesini beklemek üzere cama doğru yürüyorum.

"Merhaba Glowbug." Dex'in sesini duyuyorum ve yüzümü ona dönüyorum. Siyah bir smokin giymiş, çarpıcı, zarif ve çok seksi görünüyordu.

"Merhaba," diye nefes alıyorum. " oluyor? Parti nerede?"

Kocaman gülümsüyor. "Bir kat daha yukarıda."

Etrafıma bakındım. "Peki burada ne yapıyoruz?"

"Sana şu anda ne kadar muhteşem görüldüğünü söylemek istedim." Bana birkaç adım daha yaklaştı. Gözleri heyecanla parlıyor. "Ben de sana bu gece kokteyl partisi olmadığını söylemek istedim."

"O zaman ne..." Kafamı hafifçe çeviriyorum, kafam karışmış ve neler olup bittiğinden emin değilim.

"Bu gece seninle kutlama yapmak istiyorum."

"Neyi kutluyoruz, Dex? Ne olduğunu anlamıyorum..." Yerine oturan bir dizi şey var...

Beyaz elbise...

Smokin...

Aşırı makyajlı saçlar ve makyaj... "Bu gece seni karım yapmak istiyorum."

chapter
38
dex

"Dex, bu çılgınlık."

Gülüyorum ve mesafeyi kapatıyorum. "Biliyorum ama hayatımda ne istediğimden kesinlikle emin olduğum tek bir an daha oldu."

"Hangisiydi?" Endişeyle ceketimden bir şey seçiyor.

"Ayık olmaya karar verdiğimde." Nefes nefese kaldı. "Ve bu konuda o zaman olduğumdan daha eminim. Bunu her gün karşılaştığım mücadele olmadan yapabileceğimi biliyorum. Bu, sen, benim için hayatım boyunca hissettiğim her şeyden daha gerçeksinsin. Seni eşim, arkadaşım, ortağım, hayat arkadaşım olarak istiyorum.

İtaatkâr," diyorum gülümseyerek. "Sonsuza dek benim." "Peki ya arkadaşlarımız?" diye karşı çıkıyor.

"Sana söz veriyorum, hazır olduğumuzda tüm arkadaşlarımızın önünde sana tekrar yemin edeceğim, ama benim olduğunu bilmem gerekiyor."

"Dex, ben kesinlikle seninim ve ne olursa olsun başka hiç kimse benim üzerimde hak iddia edemez..."

"Güzel, o zaman bu gece evlen benimle." "I..."

Dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum ve dokunuşumun, kucaklayışımın içinde eriyor. Geri çekiliyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. "Lütfen?" Yalvarıyorum.

Gülümsüyor. "Gerçekten istediğin bu mu? Tam burada mı? Şu anda?" "Bir sonraki nefesimden daha fazlasını."

"O zaman evet Dex, seninle hemen şimdi evleneceğim."

Gülmeye başlıyorum ve sarılıyorum. Mutluluk gözyaşlarımın gözlerime dolduğunu hissediyorum ve onun da gözyaşlarının eşiğinde olduğunu söyleyebilirim.

Sonunda gülmeye başlamadan önce onu tekrar, tekrar ve tekrar öpüyorum. ", ateşböceği," diyorum ve tutuyorum. Onu gözlem kulesinin etrafında dolaştırarak bizi yukarı çıkaracak asansöre götürüyorum.

raine

"Bu tamamen delilik, bunun farkındasın, değil mi?" Asansör için çağrı düğmesine basarken ona soruyorum.

Gülüyor, "Biliyorum ama neden olmasın? Neden pes edip ?" "Çünkü birbirimizi çok az tanıyoruz," diyorum ona.

Sonra bana dönüyor ve kollarını bana doluyor. "Sana hakkımdaki her şeyi anlattım. Şeytanlarımı biliyorsun, geçmişimi biliyorsun, tarihim biliyorsun ve yine de burada duruyorsun, muhteşem beyaz bir elbise giymişsin. Daha ne bilmen gerekiyor?" Omuz silkiyorum. "Uzun yıllar boyunca kayboldum, seni bulduğum güne kadar bu dünyada çok az amaçla dolaştım. Artık kim olduğumu ve nereye ait olduğumu biliyorum. Muhtemelen kendimi hiçbir zaman senin gibi bir prensese layık hissetmeyeceğim ama sen beni daha çok çabalamaya teşvik ediyorsun. Daha iyi bir adam olmak istememi sağlıyorsun. Seninle geçirdiğim her an benim için bir hazine ve buna sonsuza dek tutunmak için her şeyi yaparım."

Konuşmasını bitirdiğinde gözlerimden yaşlar akıyordu. "Bir kadının ayaklarını nasıl yerden keseceğini çok iyi biliyorsun, Dex Harris."

Asansör geldiğinde sırtıyor ve aynı anda beni öpüyor.

İçeri giriyoruz ve elimi tutuyor, bana orada olduğunu hatırlatmak için küçük sıkımlar yapıyor ve her küçük sıkma bana onun hep burada olacağım.

Asansörün zili çalıyor ve kapılar bir tür küçük mabede açılıyor ya da en azından öyle görünüyor. Alkışlar ve heyecan dolu tezahüratlarla karşılanıyoruz ve görmeyi hiç beklemediğim bir kişiyi gördüğümde ağlamak istiyorum. Bana yaklaşıyor ve Dex elimi bırakıyor. "Nereden biliyorsun?" Kollarını bana doladığında soruyorum.

Omuz silkiyor. "Derek'in koca bir ağzı var," diye gülüyor. "Bunu kaçırmazdım," diyor Cami beni kucaklamadan bırakırken. "Sen benim kardeşim gibisin Raine. Her şeyde yanımda oldun. En azından hayallerinin erkeğiyle evlendiğini görmek için burada olabilirdim."

Şimdi daha çok ağlıyorum.

"Oh, ağlama. Arkadaş havuzunun çok sınırlı olduğunu ve aile havuzunun hiç olmadığını biliyorum, ancak her zaman bir arkadaşın ve bir kız kardeşin olacak.

Ben. Ne olursa olsun." Bana gülümsüyor ve Tristan arkasından gelirken ellerimi ellerinin arasına alıyor.

"Muhteşem görünüyorsun," diyor bana gülümseyerek.

"Sen de o kadar kötü ," diye takılıyorum ve o da beni omuzlarından kontrol ediyor.

Neredeyse ilk günden beri yaptığı bir şey.

"Hepinizi öldüreceğim," diyorum biraz daha yüksek sesle ve herkes gülüyor. Yanağımı öpüyor ve yerini Cotah ve Derek alıyor. İkisi de bana sarılırken, "Ve ben de sizinle başlayacağım," diyorum. "Dün bana neden sadece beyaz elbiseler verip durduğunu şimdi anlıyorum küçük hanım." Gülüyor.

"Hepsi benim hatamdı." Derek gerçekten kızardı.

"Bundan bir an bile şüphe duymuyorum efendim," diye ekliyorum ve o da sırıtıyor.

"Pekâlâ, pekâlâ... Sanırım evleniyorum." Dex elimi tutmak için yanıma geldiğinde endişeyle gülüyorum ve derme çatma sunağa doğru yürüyoruz.

"Elvis nerede?" Alay ediyorum ve sulh hakimi de dahil herkes gülüyor.

"O müsait değil, bu yüzden bana kaldın."

Gülüyorum, "Bana harika geliyor."

Törenimiz gösterişsiz, kısa kesilmiş bir törendi ama yine de harikaydı. Dex dün gece çıkardıktan sonra nişan yüzüğümü bana hiç geri vermemişti ve yüzüklerimizi değiştirirken yüzüğü bir şal ile birlikte parmağıma geri taktığında birden her şey anlam kazandı. Yüzüğü muhteşem bir siyah altın yüzüktü, sade ve gösterişsizdi ama tamamen Dex'e aitti.

Dex ve ben evlendikten sonra hepimiz, Derek, Dacotah, Cami, Tristan, Dex ve ben MGM ve Joël Robuchon'un restoranına akşam yemeği için gittik ve hemen oturduk. Derek siparişleri mükemmel bir Fransızca ile halletti, bu beni kışkırttı. Dacotah'ın yanına oturdum, o da benim gibi bu ortamda biraz rahatsız görünüyordu.

"Küçük bir kasaba kızı için bu..." diye fısıldadı bir noktada bana.

Nazıkçe başımı sallayarak ona katıldığımı belirttim. Düşündüğümünden çok daha fazla ortak noktamız vardı ve bu gece tam da bunu kanıtlıyordu. Yemekler enfesti, hayatımda yediğim en zengin yemeklerdi Şarap, uğruna ölünecek cinstendi ve sohbet olağanüstüydü.

Yemek bittikten sonra, yaklaşık üç saat sonra, hepimiz Derek ve Dacotah'ın dairesine çekildik ve orada daha fazla içki içtik, daha fazla kıyafet değiştirdik.

Hepimiz jakuzide takılırken, sohbet ederken, hikayeler anlatırken ve her yönden iyi vakit geçirirken rahat kıyafetler ya da mayo eksikliği. Uzun zamandır bu kadar çok gülmemiştim ve kendimi sürekli Dex'e bakarken yakalıyordum. Korunmasızken, dünya ayaklarının altında uzanırken ve bir el hareketiyle onu fethetmeye hazırken ve hiçbir şey umurunda değilken çok seksiydi.

New York'ta tanıştığımızdan beri onda meydana gelen dramatik değişimi bu gece fark ettim. Tabii ki, kendini tasvir ettiği o pislik herif artık ortalıkta yok ve ben de bundan büyük bir rahatlık duyuyorum ve bir sonraki çöküşüne kadar yılları, ayları, haftaları, günleri, saatleri ve dakikaları saymanın bizi hiçbir yere götürmeyeceğini fark ediyorum.

Aynı zamanda, başını geriye atıp gülerken, ayıklığının onun için gerçekten ne anlama geldiğini anlıyorum. Sağlıklı, mutlu ve aşık olmanın ne demek olduğunu. İnce göz kırpmaları, öpücükleri ve dokunuşları her zaman bacaklarımın arasına bir heyecan atışı gönderir, her biri beni daha da yükseltir, her küçük geçişte daha da ahlaksızlaştırır.

Bu gecenin oldukça harika geçtiğini söylemeliyim, her ne kadar Dex ve benim evlendiğimiz bir kasırgayla başlamış olsa da... Dex Harris ile evlendim... Vay anasını!

Jakuziden ayağa kalktım. "Sakıncası yoksa kocam içeri girecek." Kıkırdıyorum ve herkes çığlık çığlığa bağırıyor. Dex kocaman gülümsüyor ve jakuziden çıkmama yardım etmek için elimi tutuyor.

"Bu kadar uzun süre burada kalmanıza şaşırdım," diye takılıyor Tristan ve kızardığını biliyorum.

Dex ona benim için her şeyi anlatan bir sırıtış atıyor. "Kaba olmak istemedik."

Dex ben dairenin içinde yatak odamıza doğru kaybolurken hepsi gülmeye başladı.

Kapıya geldiğimizde beni durduruyor, sonra da ayaklarımı yerden kesiyor. "Buranın ev olmadığını biliyorum ama..."

Ellerimi başının arkasına doluyorum ve onu bir öpücük için kendime çekiyorum. Yatak odamızın eşiğinden adımını atarken dudaklarına doğru nefes alıyorum: "Benimle olduğun sürece burası evim," diyorum.

Beni yatağa oturtup önümde diz çökerken yumuşak bir sesle, "Söz veriyorum, turne bittiğinde doğru dürüst bir balayı yaşayacağız," diyor.

Gülümsüyorum, "Dört gözle bekliyorum Bay Harris."

"Ben de öyle, Bayan Harris." Yüzündeki sırıtma hayret verici. Yüzünden dalga dalga yayılan mutlak mutluluk kesiyor.

bikini üstümün ipini yakalıyor, serbest bırakıyor ve bir kenara fırlatıyor.

Ardından alt kısmın ipini çekerek düşmesini sağlıyor ve birkaç parmağının hareketiyle beni ona gösteriyor. Hava serin, hem soğuktan hem de kocamın gözlerindeki muhteşem sevgi ve bağlılık ifadesinden dolayı titrememe neden oluyor.

chapter
39
dex

Karımın gözlerinin içine bakarken, onu yatağa yatırıyorum ve bacaklarını yukarı itiyorum, bikinisini seksinden uzaklaştırıyorum, böylece tüm güzel pembe ihtişamını görebiliyorum. Dudaklarımı yaladım ve eğildim. Seksinin tadı dilimde cennet gibi ve eli saçlarımı yumrukluyor, sırtı kavislenirken beni orada tutuyor. Ben klitorisini yalayıp emerken gözlerimiz temasını hiç kaybetmiyor. O

inliyor ve amını dilime sürüyor, benim bile inlememe neden oluyor.

Titreşim onu ele geçirdiğinde titriyor ve benim için bir kez daha eğiliyor. Bir parmağımı yavaşça içeri kaydırıyorum. "Ahh, bubba," diye haykırıyor ve sikim . Kahretsin, ona ihtiyacım var, ama ondan elimden geldiğince iyi bir yemek yapmaya kararlıyım.

Pes etmiyor, aslında elleri yumruk olup bacakları etrafımda titrediğinde uçurumun kenarına ittiğimi anlıyorum. Dişlerimi hafifçe klitorisine sürüyorum ve patlıyor. Ağzımın küçük bir yardımıyla çözülüyor. Parmağımı ve nihayet dilimi çıkarmadan önce onu nazıkçe kızdırıyorum. Diz çöküyorum ve şortumu çıkarıyorum, öfkeli ereksiyonumu serbest bırakıyorum, ancak daha önce

bana saldırdı ve beni ayağımın üstüne düşürdü.

Tatlı ıslak amcığı şaftım boyunca kayıyor. Orgazmının kalıntılarının taşaklarımın üzerinden aşağı kaydığını hissedebiliyorum. "Siktir," diye homurdanıyorum ve bir kez daha göz göze geliyoruz. Pozisyonunu değiştiriyor, beni hizalıyor ve ben ne yaptığını bile fark etmeden beni eve kaydırıyor. "Siktir, kızböceği, yavaş ol bebeğim, lütfen."

Gülümsüyor ve yavaşça amını sikimde aşağı yukarı hareket ettiriyor.

Gözlerimiz birbirimizde kalıyor, onunla hissettiğim bağ ve derinlik daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyor. O durmuyor. Kolları boynuma sıkıca sarılmış, tutunuyor, beni kendine çekiyor, sanki yeterince yaklaşamıyormuşum gibi, benim kollarım da onu aynı sıkılıkta sarıyor. "I love Sen," diye fısıldıyorum. "Hayatın kendisinden bile daha fazla."

"Ahh," diye haykırıyor beyanatım üzerine ve sikimin etrafında sıkılaştığını hissedebiliyorum. "Seni seviyorum," diyor gözlerini kapatmadan ve uzun, derin, tutkulu bir öpücük çalmadan önce. Onu hareketsiz tutuyorum. Bu anı mümkün olduğunca uzatmak için çaresizce onu kendime doğru tutuyorum. Benimle mücadele etmiyor. Ben içine gömülmüşken, o sadece şu an için burada oturmaktan memnun.

Onu yatağa yatırmadan önce bir şekilde onu ve kendimi yerden kaldıracak gücü ve esnekliği bulmayı başardım. Sikim, mucizevi bir şekilde hâlâ içine yerleşmişti.

Uzandığında dudaklarımı serbest bırakıyor ve gözlerimiz bir kez buluşuyor.

Boşalmadan önce onun her santimini yutmaya kararlıyım ve bunu yapıyorum.

Vücudu boyunca, yukarı ve aşağı, öne ve arkaya doğru yolumu yalamak, öpmek ve emmek, içine geri kaymadan ve ikimizi de umutsuzca ihtiyaç duyduğumuz orgazma getirmeden önce.

Ertesi sabah neredeyse öğlene kadar yataktan çıkmadık. Kalktığımızda Dacotah verandada güneşleniyor ve ben hepimize öğle yemeği ısmarlarken Raine de ona katılıyor. Raine içeri gelene kadar Dacotah ve Raine'in konuşup gülüşmelerini ve iyi vakit geçirmelerini pencereden izliyorum. "Takım elbisemi giymeye gidiyorum," diyor yanımdan geçerken ve iffetli bir öpücük konduruyor. Ona gülümsüyorum ve o da gidiyor.

Derek'e mesaj attım.

Dex'ten Derek'e: Kızlar ve tembel bir havuz günü olacak gibi görünüyor. İşin ne zaman bitecek?

Derek'ten Dex'e: Belki bir saat.

Dex'ten Derek'e: Yemek ister misin?

Derek'ten Dex'e: Hayır, ben iyiyim. Bu akşam için planın var mı?

Dex'ten Derek'e: Kalabalık havasında değilim.

Derek'ten Dex'e: Oyun odası mı?

Dex'ten Derek'e: *Kulağa* harika geliyor.

Derek'ten Dex'e: Tamamdır.

Derek'le mesajlaşırken Raine dışarı çıktı ve ben de onun güneş kremini sürüp Cotah'la arkasına yaslanmasını izledim. Bazen onlar konuşurken duvarda bir sinek olmanın nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum.

Derek'ten Dex'e: C, T ve Jaden PHX'e dönmeden önce takılmak için birazdan burada .

Dex'ten Derek'e: Harika, teşekkürler.

Yatak odasına girip şortumu giyiyorum ve sonunda bayanlar dışarıda. Parlak Vegas güneşinin altında uzanmalarına rağmen, hem öğle yemeğimiz hem de Cami ve Tristan için kulağım süitte olacak şekilde masaya oturuyorum. Kızların kıkırdamalarını ve konuşmalarını pür dikkat izliyorum. Ne hakkında konuştuklarını tam olarak anlayamasam da Raine'i daha önce hiç bu kadar mutlu ve hareketli görmediğimi fark ediyorum. Sonra bunun büyük bir kısmının benim hatam olabileceğini fark ediyorum.

Tanrım, onunla ilk tanıştığımda tam bir hıyarmışım, bir de şimdiki halime bak. Bilinçaltımda evlilik yüzüğümü döndürüyorum. Siktir, çocuklara hiç söylemedim.

Öğle yemeği geldiğinde, Arnold, Derek'in kapıcısı, uşağı, adı her ne haltsa, yemeğimizi hazırlıyor ve içecekleri dolduruyor. Kızlar güneşin altından çıkıp benimle birlikte masaya oturdular. "Cami, Tristan ve Jaden birazdan burada olacaklar."

"Yaşasın," diyor Dacotah heyecanla. "J-man'i uzun zamandır görmemiştim." Kocaman gülümsüyor.

"Çocukları gerçekten seviyor musun?" Raine ona sorar.

Raine'e gülümseyerek, "çok seviyorum, çocuk sahibi olmak için sabırsızlanıyorum," diyor.

"Derek çocuk istiyor mu?" Sohbeta katılmaya çalışarak soruyorum.

Gülümsüyor. "Biliyor musun, bilmiyorum. Bu konuda hiç konuşmadık.

Belki de onları tam olarak isteme noktasına gelmediğimi bildiğim içindir." Omuz silkiyor ve salatasından bir ısırık alıyor.

Raine bana bakıyor ve gülümsüyor. "Peki ya sen?" diye soruyor ve ben de kaşlarımı kaldırıyorum. "Çocuk istiyor musun?"

"Dün benimle evlendiğine göre biraz komik bir soru." Ben gülüyorum, o da gülüyor. "Ama nihayetinde, evet, etrafta koşuşturan küçük bir sen olmasını isterim." Ona bu sözleri söylerken, cevabımın dürüst ve tereddütsüz olduğunu fark ediyorum.

Raine daha dik oturmadan önce nefes nefese kalır.

"Ne?" , kendi şaşkınlığını çınlıyor. "Senden beklediğim bir cevap değildi."

"Bu seni neden bu kadar şaşırttı, ateşböceği?"

Kıkırdıyor. "Oh, bunun beni şaşırtmasının sayısız nedeni var, bubba. Bunlardan en kolayı senin 'ben ben ben' tarzı bir insan olduğun gerçeği. Sanırım seni kalçada bir bebekle hayal etmekte zorlanıyorum."

Cotah kahkaha attı, "Eminim sadece o değildir."

"Hey, ne , siz ikiniz bana karşı çete mi oluşturuyorsunuz?" Onlara takılıyorum ve Raine eğilip beni dudaklarımdan hızlıca öpüyor.

"Asla. Bu sadece, şey, bilmiyorum, şaşırtıcı sanırım."

"Şanslısın prenses, ben sürprizlerle doluyum."

Homurdanıyor. "Bunu tekrar söyleyebilirsin." Sol elini kaldırıyor ve dikkatle yüzüğüne bakıyor.

"Hey, evet diyen sendin."

"Bunu bana uzaylılar yaptırdı," diyor ve sonra bir kahkaha patlatıyor. Daha önce ondan hiç duymadığım o derin kahkahalardan birini attı. Cotah ve ben de katılıyoruz ve sonra öğle yemeğimizi yemeye geri dönüyoruz.

Bu kahkahayı duymak, bir günden kısa bir süre önce evlendiğim kadın hakkında gerçekten ne kadar çok şey bilmediğimi düşünmeme neden oluyor. Hatta

Hobilerini ve alışkanlıklarını bilmiyorum ve bundan biraz rahatsız oluyorum. Ve hayır, onunla evlendiğim için pişman değilim. Bu sadece beni onun hakkında daha fazla şey öğrenmeye, onu daha sık böyle güldürmeye itmeye yetiyor.

chapter
40
raine

Bugün harikaydı. Tristan ve Cami geldiğinde Jaden'la bir süre havuzda oynadım. Daha önceki çocuk sohbetimizden sonra, Cami ve Tristan Phoenix'e dönmeden önce oynarken Dex'in beni yakından izlediğini fark ettim.

Neden bilmiyorum ama Dacotah ve Derek'le yemeğimizi bitirirken biraz gergin hissetmeye başladım. Kimse bu gece dışarı çıkmakla ilgili bir şey söylemedi, ki bu iyi. Sanırım evde kalıp rahatlamayı tercih ederim ama burası Vegas.

Yemeğimi bitirip çatal bıçak takımımı bıraktığımda Derek bana bakıyor. "Raine, geçen gece oyun odasındayken, kesinlikle nefret ettiğin şey neydi?"

Yutkunuyorum. "Hiçbir şeyden nefret ettiğimi söyleyemem, gerçi son kürek ," diye kıvranıyorum, "en sevdiğim şey değildi."

O sırtıyor ve Cotah ürperiyor. "Bu kimsenin favorisi değil." "Bu tartışılır," diyor Dex sırtarak.

Ona bakakaldım ve o da güldü. "Peki, tamam, Dom'un favorisi." Derek göz kırpmıyor. Ben de Cotah gibi ürperiyorum. "Peki en az sevdiğinle birlikte bir de en sevdiğin var, nedir o?"

Ona baktım. "Sadece bir tane mi efendim?" Kızardığımı biliyorum. Hem o hem de Dex gülümsüyor ve biraz canlanıyorlar. Kucağımda sıkıştığım ellerime bakıyorum ve başarısız bir şekilde kızarıklığımı gizlemeye çalışıyorum. "Gerçekten bir kravat, efendim."

"Peki bunlar ne olabilir?" Dex hevesle sorar.

". " Dex daha geniş gülümsüyor. "Ve kelepçeler."

"Aferin kızıma. Cotah ve Raine?" İkimiz de başımızı kaldırıp Derek'e bakıyoruz. "On beş dakikanız var."

"Evet, efendim." "Emredersiniz, Efendim." Cotah ve ben birlikte söyledik ve ikimiz de sandalyelerimizden kalkıp hemen yukarı çıktık.

dex

"Çok ," diyor Derek, kızlar kulak sonra. "Bu iyi bir şey."

"Yanlış nedenlerle istekli olmasından endişeleniyorum," diyorum ona dürüstçe ve başını eğiyor, ben de açıklıyorum. "Onun boyun eğmesi bana daha önce hiç hissetmediğim haz veriyor ve uyuşturucu bağımlılığının yerine hükmetmeyi koyduğumdan endişeleniyorum."

Sandalyesine geri oturdu, yargılayıcı olmayan bir şekilde beni değerlendirdi, "Bence bundan daha farklı. Bir bağımlılığın yerine diğerini mı korkuyorsun?"

"Evet, sanırım bir bakıma öyleyim."

"Bu o kadar kötü mü?" diye kararlı bir şekilde sorar.

"Henüz bilmiyorum. Buradan uzaklaşıyoruz ve ilişkimizin bu yönünü geliştirmek zor olacak," diyorum ona.

"Daha ne kadar yoldasınız?"

"Sadece birkaç hafta. Ama benim küçük bir stüdyo dairem var. O, tüm niyet ve amaçlar için şu anda evsiz."

"Vay canına, ne oldu?"

Atlanta'da ve Los Angeles'a döndüğünde olan her şeyi ona anlattım.

"Artık evlisiniz, yani sizin eviniz onun evi. Küçük bir stüdyo daire ya da bir malikane, fark etmez, ama ne dediğinizi anlıyorum. Bence bu, Raine ile ne tür bir itaatkâr istediğinize dair bir tartışma başlatmak için harika bir başlangıç noktası. Cinsel ya da tam bir yaşam tarzı. Kurallarınızı, yönergelerinizi, sınırlarınızı, sert ve yumuşak olanları belirleyin. Her şeyi size teslim etmeye, her şeyi sizin halletmenize izin vermeye istekli olup olmadığını anlayın. Eğer O zaman onun için her şeyle ilgilenmeye, ona duygusal ve fiziksel olarak yardım etmeye başlarsınız. Eğer yatak odası teslimiyeti istiyorsa ama kendi hayatının kontrolünü elinde tutmak istiyorsa, bunu da biliyorsunuz. Bu sorunun kolay bir cevabı yok, ama gerçekten açılması gereken bir kapı. Cinsel itaatkâr olarak harika biri. Bir yaşam tarzı olarak nasıl bir yol izleyeceğini çok merak ediyorum. Alingandır, ancak yine de yaptığı hemen hemen her şey için dolaylı olarak sizden onay ister. Ayrıca söz konusu olduğunda protokolle ilgili bir sorunu yok.

ve özellikle de Cotah ile. Bence o bu yaşam tarzı hakkında sizin ya da benim bildiğimizden çok daha fazlasını biliyor."

"Nashville'in ilk kulüp deneyimi olduğunu ve hiç kimse tarafından eğitilmediğini söyledi. Ama her zaman içinde yanan bir arzu varmış. Tıpkı benim gibi. Gerçi ben bu konuda harekete geçtim. Ama grup ve diğer şeyler arasında zaman meselesi haline geldi. Düzenli olarak katılmayı taahhüt etmek zorlaştı ve birini bulmak için bir web sitesini tam olarak kullanamadım."

Bir kahkaha attı. "Hayır, yapamazsın. İşte bu yüzden kulüplerin anonim kalmasına önem veriyorum. Ben söylemeye karar vermedikçe kimse bilmiyordu, hatta o zaman bile, Nashville'de kimliğimi açıkça bilen iki Tops var. Diğerleri bunu anladiysa da belli etmediler."

"Eğer bana ya da işine izin verseydi, doğuya taşınırdım ya da en azından orada ikinci bir ev alırdım. Ülkenin diğer ucunda çocuklardan uzakta yaşayamam."

"Bu doğru. Sadece sen değilsin. Tristan'la olduğu gibi, Phoenix'te yaşıyorlar ama Cami Los Angeles'ta çalışıyor, yine de onun pozisyonu için, benimkiyle aynı, bunu yapabilir." Bıramı bitirdim. "Bu gece ona ne istediğini sormamın nedeni

Çünkü kelepçelerin devreye gireceğinden emindim. Onu kelepçeleyeceğim, güzelce ısıtacağım ve ben size Cotah üzerinde Shibari'yi gösterirken teslimiyetini hissetmesine izin vereceğim. İyi bir kız oldu, İpler onun sevdiği şey, bu yüzden onu ödüllendirmek istiyorum."

"Bu hoşuma giderdi. Raine'in kelepçelere olan düşkünlüğüne bakılırsa, ip onun yiyip bitireceği bir şey olabilir."

Gülüyor. "Bu ifadeye katılıyorum." Peçetesini tabağına koyuyor. "Gidip onları bulalım mı?" Saatine bakar. "En az on dakikadır orada bekliyorlar."

"Neden onları bekletiyorsun?"

Sırıttıyor. "Her şey kafanın içinde. Psikolojik işkence. Cotah için, ona genellikle ne olacağına dair hiçbir belirti vermediğim için, en kötünün en kötüsünü hayal ediyor ve bu onu daha pişman hale getiriyor. Raine'in o noktaya ulaşması biraz zaman alacak ve acıya olan tutkusuyla, cezalar konusunda çok yaratıcı olmanız gerekecek. Orgazm inkârı ona kime ait olduğunu hatırlatmak için harika bir araçtır."

"Kulağa hoş geliyor."

chapter
41
raine

Cotah ve ben oyun odasında beklerken içimde gergin bir heyecan dolaşıyor. Yemek masasından kalktığımızdan beri on beş dakikadan fazla zaman geçtiğini biliyorum ama bunun kasıtlı olduğu izlenimine kapılıyorum. Bunun üzerinde daha fazla duramadan kapı açılıyor. Cotah'nın da benim gibi doğrulduğunu fark ediyorum.

Odaya girdiklerinde ikisi de yanımıza gelmiyor ama bir tıkırtı ve çekmecenin açılmasına benzer bir ses duyuyorum, sonra da ayak sesleri bize doğru yaklaşıyor.

"Merhaba ufaklık," diyor Derek ve Dex bir şey söylemeye gerek duymadan elini saçlarımda gezdiriyor, ben de ona doğru eğiliyorum.

"Bu senin için," diyor yanıma eğilip bana kulaklıkları uzatırken. Ona bakıyorum ve gülümsüyorum. "Tak şunları."

"Sen de ufaklık."

"Evet, Efendim."

"Emredersiniz efendim," diyorum ve kulaklıkları boynuma takıp kulaklarıma yerleştiriyorum. Kısa süre sonra müzik doğrudan kulaklarıma doluyor, diğer tüm sesleri bastırıyor ve Dex yanağıma hafifçe dokunarak ayağa kalkıp benden uzaklaşıyor.

Çok yüksek olmasa da kulaklarımdaki müzik tüm bastırıyor. Sadece konuştukları zamanı belli belirsiz seçebiliyorum, ama ne konuştuklarını değil.

Müzik başka bir şarkıya dönüşür ve her ne yapıyorlarsa onu yapmaya devam ederler.

Müziğin her vuruşunda daha da gerginleşiyorum. Geçen sefer üçünün odanın içinde hareket etmesini dinlemek işkenceydi, şimdi değil onları duyabilmek daha kötü. Beni olabilecek en kötü şeyi hayal etmek zorunda bırakıyor.

Bir 69 Bottles şarkısının tanidik tınları duyulduğunda sinirlerim bozuldu ve gergin bir kıkırdama çıkarıp hızla ağzımı kapattım, Beni duymamaları için dua ediyordum. Ama müzik kesildiği an, yakalandığımı ve başımın belada olduğunu anladım. Kahretsin.

"Raine," diye tersledi Dex. "Ayağa kalk."

Kahretsin, kızgın. Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Yavaşça ayağa kalkıyorum. Cotah'ın sessizce bana verdiği desteği hissedebiliyorum. Ayağa kalkarken bacaklarım titriyor ve onun arkamdan geldiğini hissediyorum. Bana dokunmuyor ama önümde durup kulaklığımı kulağımdan çekiyor. "Komik bir şey mi var, tatlım?"

"Hayır, efendim."

"Ama sen gülüyordun." "Evet, efendim. Ben gülmedim..."

"Neden?"

Başımı biraz daha eğiyorum. "Özür dilerim efendim," diye nefes alıyorum. "Ben... Sinirlerimin beni yenmesine izin verdim, sonra..." Derin bir nefes alıyorum.

"Sonra ne olacak?"

"Sonra sizin şarkılarınızdan biri kulağıma çalındı, ben... bu... komik değildi efendim, özür dilerim."

"Kulaklıklar bir ödüldü," diyor Derek arkamdan. "Onları sana rahatlamana yardımcı olmaları için verdik. Şimdi gürültü yapmamızı dinlemen gerektiğini düşünüyorum." Arkamdan yaklaşıyor. Eğilip Dex'e bir şeyler fısıldıyor, sonra bir şeyler değiş tokuş ediyorlar.

"Raine?"

"Evet efendim," diye cevaplıyorum Dex'i.

"Gel." Beni yan adımlarla köşeye, Cotah'dan uzağa götürdü.

"Diz çok, yüzün duvara dönük olsun."

Kendimi yere ve dizlerimin üzerine bırakıyorum.

"Duvara yaklaş," diyor ve dizlerim neredeyse duvara değene kadar dizlerimin üzerinde öne doğru adım atıyorum. Sonra duvar boyunca bir şey kaydırıyor. "Burnunu koy." Burnumun ucu paraya değene kadar öne doğru eğiliyorum. Bıraktı ve sonra yanımda diz çöktü. "Ellerini arkana koy Geri çekil," diye emrediyor ve ben de itaat ediyorum. Ona tekrar bir şey uzatılıyor ve metalin metale sürtündüğünü duyuyorum, sonra bir bileğimde serinliği ve bir kelepçenin çevrildiğini hissediyorum. İşlem diğer bilek için de tekrarlanıyor. "Eğer o kuruş, onu bırakmana izin verilmeden önce yere düşerse, bu gece için alt kattaki odana gönderileceksin. Anlaşıldı mı?"

Korku, öfke ve kararlılık kaplıyor.

"Bundan güvenli bir şekilde kurtulamazsınız. Sana bir zarar gelmeyecek, değil mi?" Derek'e "Hayır efendim," diye cevap verdim.

Dex, "Eğer güvenli kelimeyi kullanırsan, aşağıya ineceksin," der. "Peki efendim."

"Aferin kızıma. Sakın o kuruşu düşürme," diyor öyle bir sesle ki, korkum ve öfkem hızla onu memnun etmek için çaresiz bir ihtiyaca dönüşüyor. Parke zeminde tamamen dizlerimin üzerinde olduğum için, sadece birkaç dakika sürüyor

Dizlerim ağrımadan önce derin bir nefes alıyorum ve burnumu kuruşa daha sıkı bastırıyorum. Dex'i memnun ve davranışımın cezasını çekmeye kararlıyım.

Kıkırdama dudaklarımdan döküldüğü anda her şeyi berbat ettiğimi anladım ve şimdi Derek ve Dex'in arkamda ne dair sesleri dinlemek zorundayım. Birkaç gümbürtü beni zıplatıyor ve kuruşun kontrolünü sağlamak için mücadele ediyorum ve şimdi beni neden kelepçelediğini anlıyorum. Kuruşun yere düşmesini engelleyemiyorum.

Tanrım, bu berbat. Bundan hiç hoşlanmadım.

Derek, Cotah'a "Kendini tanıt ufaklık," diyor ama kimse bana yakın bir yerde. Şimdi bu cezanın neden berbat olduğunu biliyorum ve anlıyorum.

Derek, Dex'e ne anlatırken dikkatle dinliyorum. Neredeyse İyi bir kitap okuyor gibiyim ve umutsuzca bakmak istiyorum ama gözlerimi duvardan ayıramıyorum bile. Bunu yaparsam kuruşumu kaybedeceğim ve.... hafifçe kayıyor ama çok fazla kaymadan yakalamayı başarıyorum ve duvarla eşit olacak şekilde geri getirebiliyorum. Ama artık odada hiç konuşma olmadığını fark ediyorum. Gözlerin beni delip geçtiğini hissediyorum.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Hayır, lanet olsun. Bu işte başarısız olmayacağım.

Birkaç kalp atışından sonra konuşmaya ve beni görmezden gelmeye geri döndüler ve ben bundan memnunum. Beni izlediklerini bilmek ciddi büyük bir baskı yaratıyordu.

Dex beni buraya koyalı saatler olmuş gibi geliyor ama aslında sadece birkaç dakika oldu. Dizlerim gerçekten acımaya başladı ve Bacaklarım titremeye başladı. Sonunda Dex bana döndü. Ama hiçbir şey söylemiyor, sadece parmaklarımı nazikçe tutuyor. Yine ona bakmak istiyorum ama yapamıyorum. Bu kuruşu bırakamam.

"Bırak onu," diye emrediyor ve ben rahat bir nefes alıp yüzümü duvardan çekiyorum. Kuruş yere kayıyor, sanki bir tuğla parkeye çarpmış gibi ses çıkartıyor. Eli başımı okşamak için kalkıyor ve ben de dokunuşuna eğiliyorum. Onun için çaresizdim. Bir ödül duygusu hissetmek için çaresizim.

Eğilip alnımdan öperken bana veriyor. "Aferin kızıma, seninle gurur duyuyorum."

Damarlarımdaki kan ısınıyor. "Teşekkür , efendim."

"Söyle bana, tatlım, ne öğrendin?"

Derin bir nefes alıyorum. "Cezanın berbat olduğunu ve ödüllendirilirken gülmenin saygısızlık olduğunu."

". Şimdi, ayağa ."

Tereddüt ediyorum, ellerim hala arkamdan kelepçeli ve dizlerim yerde olmaktan çok ağrıyor. Bana yardım etmiyor. Kendi başıma çözmemi istiyor ve ben de bunu yapıyorum. Bir kez ayağa kalktığımda Sıcak ellerin, onun ellerinin uyluklarıma, dizlerime ve baldırlarıma masaj yaptığını hissediyorum. "Teşekkür ederim, Efendim," diyorum ona. Bu yanıt onun gözünden kaçmadı ama benim de dudaklarımdan ikinci bir düşünce olmadan döküldü. Keskin nefes alışını duyuyorum ve gözlerinin içine bakıyorum.

"Pekala Dex, sanırım cevabını aldın," dediğini duyuyorum Derek'in.

"Sanırım haklısın," diyor Dex geniş bir gülümsemeyle ve ben ne olduğunu merak ediyorum

soruyorum. Dex ayağa kalkıyor ve başımın arkasını kavrayarak beni derin ve sert bir öpücüğe çekiyor, bu öpücük tenimde ve doğrudan seksimde elektrik kıvılcımları yaratıyor. "Seni seviyorum," diye dudaklarıma doğru nefes alıyor.

"Seni seviyorum, Usta," diyorum ve dudaklarımı bir kez daha yakalamadan önce hırlıyor.

Gerçekte, Sir ve Master bana farklı görünmüyor, ancak Dex için bu unvan hayal edebileceğimden çok daha uygun. Kafamda bir Efendi daha sert, daha emredici, daha talepkâr ve ayaklarının dibinde çıplak oturabileceğimden emin olmasam da, ona hizmet etme arzusu beni heyecanlandırıyor Hissedeceğimi hiç hayal etmemiştim. Öpüşmemizden sonra geri çekiliyor ve beni odanın ortasına götürüyor.

Cotah bana küçük bir gülümseme veriyor ve bileklerinin parlak kırmızı bir iple bağlı olduğunu görebiliyorum ve meme uçlarım sertleşirken ürperiyorum.

"Gördüklerin hoşuna gitti mi, tatlım?"

"Evet, Efendim," diye cevap veriyorum, sanki en başından beri orada olması gerekiyormuş gibi.

Gölümsüyor ve arkama geçerek bileklerimi kelepçelerden kurtarıyor, sonra da hafifçe masaj yapıyor. Şimdi fark ediyorum ki duyduğum gümbürtüler

İp demetleri odanın çeşitli yerlerine savruluyor. Mavinin yanı sıra parlak ve donuk kırmızı olanlar da var. Cotah'ın kırmızıya sarılı olduğunu fark ediyorum, bu yüzden Dex yerden mavi bir demet aldığında bana çok mantıklı geliyor.

"Bileklerin," diye emrediyor Dex ve ben de bileklerimi Cotah'nınkilere benzer şekilde, iç kısımları birbirine bastırılmış olarak ona sunuyorum. Derek önüme, Dex'in yanına geçiyor ve ikisi bileklerimi bağlamak için işe koyuluyorlar.

chapter
42
raine

İpin tenimde kaydığını hissetmek tüylerimi diken diken ediyor ve amım uyarılmışlığımla dolup taşıyor. Derek'in izinden giden Dex'in bileklerimi tıpkı Cotah'ninkiler gibi pür dikkat izliyorum. Şimdi ellerimin arasında asılı duran bir halka oluşturduğunu fark ediyorum. Döngünün ne anlama geldiğini merak ediyorum ama sormuyorum. İçimde er ya da geç anlayacağıma dair bir his var. Kısa süre sonra Dex işini bitiriyor ve ben de işi bittiği için hayal kırıklığına uğruyorum ve umarım Derek'in bu gece burada Dacotah'a yapacağı diğer şeyleri taklit eder. Dex başladığında hissettiğim sıcak ve bulanık duyguyu keşfetmeye hevesli ve endişeliyim.

İşi bittiğinde elini önce bir göğsümde, sonra meme ucumda, sonra da diğerinde gezdiriyor. Onun dokunuşuyla nefesim kesiliyor ve amım boşluğa sertçe kenetleniyor. "Mücevherlerini çıkarmışsın, iyi kız." Sırayla her bir meme ucunu çekiştirmeye ve çekmeye devam ediyor, onları sertleştiriyor ve uzatıyor. Bu görüntü çok seksi ve tekrar inlememe neden oluyor. Arka cebine uzanıp geçen geceki meme ucu kelepçelerini çıkarıyor ve ben inliyorum. Dex bana müstehcen bir gülümseme veriyor ve kauçuk başlı çatalların arasına sıkıştırmadan önce meme ucumu sertçe çektiğinde titriyorum.

"Ahh," diye inliyorum kısılcacın ısırtığı kaydedilirken.

Elini diğer meme ucuna kaydırarak işlemi tekrarlıyor.

Ne bekleyeceğimi daha iyi bildiğimden, temasla birlikte nefesim kesiliyor. Zinciri hafifçe önce kelepçelerin sadece birkaç saniye yerleşmesine izin veriyor. "Argh," diye haykırıyorum keskin acı doğrudan seksime doğru uçarken. O

zinciri bırakır ve yanağımı avuçlar.

"Çok güzel," diye nefes alıyor. "Şimdi otur," diyor dün geceki bankı işaret ederek, "yere, onun yanına."

"Evet, Efendim."

Yürümeye başladığım anda göğüs uçlarımdaki kelepçenin zinciri zıplıyor ve adımlarım zevk ve acının etkisiyle sarsılıyor. Gözlerim doluyor ama çabucak kendimi toparlıyorum ve Derek Cotah'la ilgilenirken ben de yastıklı bankın yanına oturuyorum.

Kollarını nazıkçe kaldırışını ve kasnağını tavandan sarkan karabinaya bağlayışını izliyorum ve her şey anlam kazanıyor. Cotah'ın vücudunu izliyorum

esniyor ve geriliyor, göğüsleri yükseliyor, gövdesi uzuyor. Muhteşem vücudu bir istisna dışında tümüyle sergileniyor. O da benim gibi hâlâ erkek şortu giyiyor. Derek'in onu sonra kollarını okşamasını izlerken nefesim kesiliyor. Tırnakları kollarında, vücudunda ve göğüslerinin üzerinde, sonra karnında ve son olarak da kalçalarında geziniyor.

Başı tembelce geriye düşüyor ve gözleri kapanıyor. Ellerinin verdiği hazzı gözlemlemek içimi kıskançlığın kaplamasına neden oluyor.

Dex geliyor, ellerimi kontrol ediyor, kan dolaşımını kontrol ediyor ve bundan memnun kaldığında kelepçelerimdeki zinciri hafifçe çekiştiriyor. Gözlerim onunkilerle buluşuyor, kapüşonlu ve çaresiz, dişlerini sıkıyor. Gözlerimi ona dikmiş olmamdan zevk alıp almadığından emin olamadan başımı eğiyorum ve tekrar, bu sefer daha sert bir şekilde çekiştiriyor. meme uçlarıma ve . İnledim. Sonra eli yanağımı okşuyor ve Cotah'nın yanında Derek'e katılıyor.

Kenarda duruyor ve Derek onun arkasına geçiyor. Elinde taze bir ip var ve ipi ön tarafına, göğüslerinin altına getirdiğinde ve kasıtlı olarak tenine doğru kaydırduğunda ve gözleri yuvarlandığında ve sonra benimkiyle buluştuğunda hevesli bir beklentiyle izliyorum. Gülümsemiyor ama ben görebiliyorum yüz hatlarındaki zevk ve kıskançlığa varan imrenme duygusu... Onun hissettiklerini hissetmek istiyorum.

Derek ipi Dacotah'ın etrafına çeşitli şekillerde sarmaya devam ediyor. O Şimdi göğüslerinin üstünde ve altında ip var ve ipi göğsünün üstündeki ve altındaki ipin arasına sararken onları sıkıştırmaya devam ediyor.

İp gerildikçe göğüslerinin şişkinleşmesini izliyorum. Bunu daha önce pornolarda görmüştüm ve her zaman çok seksi olduğunu düşünmüştüm. Yavaş yavaş göğüsleri, ipin tenine her geçişinde daha yuvarlak ve daha sıkı hale geliyor. Her geçişte, her sıkılaştırmada Cotah'nın gözlerinin şehvetle parladığını görebiliyorum ve keşke ona yardım edebilseydim diyorum.

"Raine," diyor Derek ve ben doğruluyorum. Meme uçlarımin arasındaki zincir

zıplıyor ve gözlerim hafifçe dönüyor. "Buraya gel," diye emrediyor ve ayağa kalkıyorum.

Yavaşça, zincirin zıplamasıyla savaşıarak, hissin beni alt etmesine izin vermemeye çalışarak, en azından şimdilik.

Cotah'ın önüne geldim. "Evet, efendim?"

"Çıkmasına yardım eder misin?"

Ellerim bağlıyken nasıl yardım edebileceğimi düşünerek bir an tereddüt ediyorum ama "Evet efendim" diye cevap veriyorum.

"Aferin kızıma," diye övüyor Derek ve ben Cotah'nın titreyişini izliyorum.

Göğüsleri sıkıca çekildiğinde, meme uçlarını çevreleyen areola daha koyu, daha belirgindir ve meme uçları, evet, sadece lanet olası yalanabilir. Ben de tam olarak bunu yapıyorum. Dilimi şişmiş etine dayıyorum ve yukarı kaydırıyorum, şişman ve geniş, ıslak ve sıcak, tam meme ucunun tepesine ve yüksek sesle inliyor. İşlemi tekrarlıyorum, ama bu sefer sadece dilimin ucuyla. Bağlarıyla savaşıyor ama bana doğru eğilmeyi başararak devam etmem için beni cesaretlendiriyor. İşaretimi alarak meme ucunu ağzıma alıyorum, hafifçe ısırarak kadar sertleşene kadar dilimle fiskeliyorum. Ağlamaya başladı. Güvence için ona bakıyorum ve o da başını sallıyor. Diğer meme ucuna geçmeden önce acıyı yalıyorum, ki o da artık sert ve istekli.

İşlemi diğer meme ucuna karşı tekrarlıyorum.

İşte o zaman Derek'in elinin onun yanına kaydığını görüyorum. Uzandı ve zincirimi buldu. Onu çekiştiriyor ve dizlerim neredeyse bükülüyor. Benden aldığı zevk. İş bittiğinde, elinin Dacotah'nın külotunun altına kayışını izliyorum. Bunu yapmak istiyordum ama ellerimin bağlı olması bunu yapmamı neredeyse imkânsız kılıyordu.

"Ahh, Efendim," diye haykırıyor. Tüm vücudu bariz bir zevkle titriyor. Tam o sırada Dex'in geldiğini hissediyorum, elleri sırtım boyunca kayıyor, diğer eli de ona katılıyor. Vücudumun ön tarafını sarmadan önce her ikisini de omuzlarım boyunca ovuşturuyor. Kot pantolonla kaplı ereksiyonunun içime doğru bastırdığını hissediyorum ve inliyorum. Zinciri bir kez daha çekiştiriyor.

Cotah'ın meme ucunu ağzımdan bırakıyorum. Zevk ve umutsuz bir boşalma ihtiyacı diğer tüm düşüncelerin önüne geçiyor. "Siktir," diye homurdanıyorum.

İşte o zaman Dex'in elinin kırıma sertçe çarptığını hissediyorum. "Argh." Elini başımın arkasında hissediyorum, beni Cotah'nın göğüs ucuna doğru itiyor ve onu ağzıma çekiyorum. Derek'in eli yavaşça onun altında hareket etmeye devam ediyor ve nefes alış veriş gittikçe düzensizleşiyor. Yaklaşıyor. Meme uçlarını değiştiriyorum, henüz ısırmadığıma geri dönüyorum.

"Gelmek istiyor musun, benim değerli sürtüğüm?"

"Evet, Efendim."

"Raine'in memelerini emmeye devam etmesini istiyor musun?" "Lütfen, Efendim."

"Yoksa kelepçeleri mi tercih edersin?"

"Hayır, efendim. Raine'in ağzını göğüslerimde seviyorum."

Onun bu beyanı beni, yapabildiğim ve bildiğim en iyi şekilde onu tatmin etmeye teşvik ediyor. Dex, siki seksime sürtünürken kendi zevkime yardımcı olmuyor. Elleri vücudumun üzerinde dolaşıyor, beni okşuyor, seviyor ve yiyip bitiriyor.

Dacotah titremeye başlar ve Derek'in klitorisi üzerindeki hızı artar.

"Lütfen Usta," diye haykırır.

"Lütfen ne, kıymetlim?"

"Lütfen Efendim, gelebilir miyim?"

Meme uçlarını değiştiriyorum ve ona yardım etmeye hazırlanıyorum.

"Lütfen Usta," diye , vücudu parmağının klitorisinin üzerinden her geçişinde titriyor ve ben sadece şu anda ne kadar zor olduğunu hayal edebiliyorum. Meme ucunu yalıyor ve emiyorum. Nazik olmaya çalışıyorum, izin vermeden önce onu kenarına getirmemeye çalışıyorum. Tam olarak ne olduğunu göremesem de bazı değişimler fark ediyorum, ama Cotah'ın çılgınlıkları daha çaresiz hale geliyor. "Lütfen, lütfen, lütfen, Efendim. Lütfen gelmeme izin verin," diye daha çok yalvarıyor.

"Gel, şimdi," diye homurdanıyor ve Cotah'nın orgazmının onu sarstığını hissediyorum

Tüm vücudu titriyor ve kasılıyordu, kalçaları titriyordu. Meme uçlarını yalamayı ve emmeyi bıraktım, aşırı uyarılmış meme kendi kişisel rahatsızlığımı biliyordum. Meme ucunu ağzımdan bıraktığımda, Dex beni dik durmam için çekti ve kollarımı başımın üzerine kaldırdı. Ne olduğunu anlamadan tıpkı Cotah gibi ben de bağlandım. Sızlanıyorum. Onun hissettiklerini hissetmek için çaresizim.

Derek' kendini ondan çekip parmaklarını ağzına yerleştirmesini ve gözleri kapalı bir şekilde parmaklarındaki suları hevesle yalamasını izliyorum. Ne kadar temiz olduklarından memnun olduğunda ve ön tarafına yürüdüğünde, parmaklarını ağzından çıkarıyor ve sonra göğüslerinden birine ve sonra diğerine tokat atmasını izliyorum. Yüksek sesle haykırıyor. "Yine mi?"

"Evet, Efendim," diye cevap veriyor ve Derek işlemi tekrarlıyor ve ben de Cotah'nın göğüslerinin onun tokatlarıyla kızarmaya başladığını izliyorum. Sonra Derek

Hâlâ taktıklarına benzer kelepçeler. Şehvet ve bulutlu bir Derek meme uçlarına kelepçeleri takarken Cotah'nın gözlerini pus kaplıyor. Etrafında dolaşarak göğsünü sırtına bastırıyor ve Cotah onun dokunuşuyla inleyerek eriyor.

"Aferin kızıma. Daha ister misin?"

"Evet, Efendim," diye cevaplıyor tereddüt etmeden.

Dex yanıma geldi, onları izliyor ve benim onları izlememi seyrediyor. Elleri nazikçe göğüslerimi okşuyor, ara sıra zinciri çekiştiriyor. Bu çok fazla olmaya başladı ve tam bunu düşünmeye başladığımda parmaklarını pençelerden biri. Onu serbest bırakışını izliyorum, sonra kan akışı yeniden sağlandıkça kanın ve ezici yanma hissinin yayılışını izliyorum. "Kahretsin," diye haykırıyorum diğerini açtığında ve acı neredeyse başa çıkılamayacak kadar fazla olduğu için bağlarımınla savaşıyorum.

Dilini nazikçe bir meme ucuma, ardından da dokundurarak acıyı hafifletiyor. "Siktir... Usta," diye . Bacaklarımı birbirine makaslamaya başladım, umutsuzca rahatlama arıyordum.

"O gelecek," diyor Derek.

Dex sırtıyor ve elini külotumun altına daldırmadan önce diğer meme ucunu yalıyor.

"Lütfen Usta, lütfen, gelmem gerek, lütfen. Oh Tanrım." koyuyorum ama kaybediyorum. "Lütfen," diye tekrar yalvarıyorum ve ağzı kulağıma geliyor.

"Şimdi benim için gel prenses."

Her yerim patlıyor. Kelimenin tam anlamıyla. Elini örgümden çekip dudaklarımı onunkine doğru kaldırdığında milyonlarca küçük parçaya ayrılıyorum. Saf zevk çığlıklarımı yutuyor.

chapter
43
raine

Bu, o gece oyun odasında yaşadığım üç orgazmdan ilkiydi. Sahnemizi Dex ve Derek'in beni Cotah ile aynı şekilde sarmasına kadar uzattık ve bana yoğunluğun çok ötesinde bir şey deneyimleme şansı verdik, ilk başta ne olduğunu bilmiyordum. Ta ki Derek'in Dex'e yüzdüğümü söylediğini duyana kadar. Bağlandıktan sonra, test etmeye karar verdim. Derek bir kırbaç çıkardı ve Dex yeterince görene kadar birkaç dakika sırtımı devam etti.

O noktada, şimdi altuzay olduğunu bildiğim şeyin derinliklerine doğru kayıyordum. Çözüldüğümde, tamamen paramparça olmuşum.

Dex beni odamıza geri götürdü ve benimle tatlı tatlı kafamın daha da güzel olmasını sağladı.

Gecenin bir yarısı yere yığıldım ve bunu çok sert yaptım. Soğuk ürpertiler vücudumu sarmıştı ama o gece Dex'in benimle ve ihtiyaçlarımla yakından ilgilenmesi, beni rahatlatması ve kendimi dünyanın en önemli insanıymışım gibi hissettirmesi hiç azalmadı. Bu duyguya bağımlı olacağımı biliyordum.

O Cumartesi Vegas'tan ayrıldık, Derek ve Dacotah Kuzey Carolina'ya dönerken aynı anda. Pazartesi günü Paris'e gidiyorlardı ve ben yine Cotah'ın göle atlamasını çok kışkandım. Derek, Dex ve benim bir seyahatte onlara katılacağımıza söz verdi ve bu beni heyecanlandırdı ve bana pasaport almam gerektiğini hatırlattı.

Pazar günü otelden ayrılmış ve Dex'in küçük stüdyo dairesine taşınmışım. Orada kaldığımız birkaç gün boyunca harika çalıştı.

Pazartesi ve Salı, ofisten çalıştım. Aslında Cami'nin ofisini kullandım çünkü beni henüz bir yere yerleştirmemişlerdi. Trinity bana şimdiye kadar yaptığım her şeyle Addison'ın benim olacağını söyledi.

Haberi vermek için Addison'ı aradığımda çok sevindi ve Dex'i evine yemeğe götürmemi söyledi.

O gece onun dairesine gittik ve muhteşemdi. Neredeyse keşke teklifini kabul etseydim diyecektim. İşin komik yanı, Kyle ve Talon, kendi evlerine taşınabilmek için daireden kurtulması konusunda onunla sürekli dalga geçiyorlardı. Sonra aklıma bir fikir geldi, ya ben kiralasaydım ya da Dex satın alsaydı?

Fikrimi Dex'e söyledim ve o da bana gülümsedi.

Addison'dan eve döndüğümüzde, Dex ve ben oturup uzun uzun konuştuk. Daha çok işle ilgiliydi. Aslında bu tür bir sözleşmemiz olmasa da, söz konusu sözleşmeye dahil edilecek birçok şartı tartışıyoruz. Tartıştığımız ana şey, ikimizin de bir Dom / sub ilişkisinden ne istediğimizdir.

"Birinin ayaklarınızın dibinde oturmasını ve her ihtiyacınızı karşılamasını mı istiyorsunuz?" Ona içtenlikle sordum.

"Hayır, istemiyorum. Aslında bir ortak istiyorum, eşit olmak istiyorum, ancak bazı şeyler kesinlikle var. Örneğin, eğer bir evimiz olsaydı, bahçe işlerini ben yapardım." Bir kahkaha attım, beni görmezden geldi. "Yemeği ve çamaşırı sen yapardın."

"Bu biraz cinsiyetçi değil mi de?"

Kocaman gülümsüyor, "Hayır. Çimleri biçmek, bahçeyi otlatmak, çitleri onarmak ister misin?"

"1920'lerden fırlamış gibi konuşuyorsun. Hayır, öyle şeyler yapmak istemiyorum."

"Gerçekten yemek yapmamı istiyor musun?" Bana bir kaşını kaldırdı.

"Yemek yapabilir misin?"

Gülüyor. "Buradaki dolaplara baktın mı?"

Ben de gülüyorum. "Yemekten çok toz olduğuna eminim ama sen gideli çok ve önce de burada çok fazla kalmadın." Ona bir bahane uydurmaya çalışıyorum ama o sadece başını sallıyor.

"Hayır ateş böceği, boş çünkü paket servis menülerinin nerede olduğunu biliyorum ve mutlu kıcımlı restorana götürmek için nasıl araba kullanacağımı biliyorum."

"Anlaşıldı."

"Ama yemek yapman ve beni beslemen beni memnun ediyor."

"Sen bebek değilsin, kendini besleyebilirsin. Ama yemek ben yapabilirim." Ona Cheshire sırıtişıyla gülümsedim.

Şakalaşmamız bir süre daha devam ediyor ve sonunda daha ciddi bir sohbe dönüşüyor.

"Kendini bana teslim etmeni istiyorum."

Başımı eğiyorum. "Bunu zaten yapıyorum."

Başını sallar. "Yatak odasında, kesinlikle yapıyorsun ve her dakikasına değer veriyorum, ama her şeyini bana teslim etmeni istiyorum."

"Çalışmayı bırakmayacağım ve arkadaşlarımdan vazgeçmeyi reddediyorum," diye kesin bir dille ifade ediyorum.

"Glowbug, senden asla çalışmayı bırakmanı , aslında çalışman hoşuma gidiyor, gerçi maddi açıdan buna ihtiyacın yok ama bu sana yapacak bir şeyler veriyor. Seni Dacotah gibi evde otururken hayal edemiyorum."

"Ama boş durmuyor."

"Hayır, değil, ama çocuklar dışında, her gün bu kadar zamanınızı alabilecek bir şey düşünemiyorum. Çocuk sahibi olmaya karar verdiğimizde, çalışma konusunu yeniden değerlendiririz." İtiraz etmeye başlıyorum ama o benim yerime konuşuyor. "Çocuklar ve çalışma konusu tartışmaya açık değil. şimdi. Bu ileride olacak bir şey ve şu anda gerçek olmayan bir şeyi tartışarak bu geceyi boşa harcamamızın bir anlamı yok."

"Tamam, doğru."

"Ama konu sen ve iş olduğunda kontrol bende."

"Kafam karıştı."

"Örneğin, iş çok fazlaysa, çok stresliyse, zamanınızın ve enerjinizin çok alıyorsa, ben devreye girer ve sizi geri adım atmaya zorlarım..."

İtiraz etmeye başladım, "Ahh, bekle..."

"Şu anda kaç müşterin var?" diye soruyor ve ben bir parmağımı kaldırıyorum. "Addison, değil mi?" Başımı sallıyorum. "Kaç tane potansiyel müşterin olabilir?

var mı?" Omuz silkiyorum çünkü gerçekten bilmiyorum. "Pekala, eğer yedi gün yirmi dört saat çalıştığın bir noktaya gelir ve bunun sana zarar verdiğini görürsem, seni geri adım atmaya zorlarım."

"Ama ben serbest meslek sahibi değilim," diyorum ona.

"Ahh, ama ona gidip bunun çok fazla olduğunu ve kaldıramayacağını söyleyen Cami'nin seni reddedeceğini gerçekten düşünüyor musun?"

Suratımı astım,

"Hayır." "Demek de bu."

"Tamam," dedim. "Benim kurallarım ne?" beri istediğim şey onun yönetimi devralması olduğu için yoluma devam ediyorum.

"Kendini her bana teslim etmeyi kabul ediyor musun?"

Gülümsüyorum. "Dex, başından beri istediğim şey buydu. Senin seks kölen olmak istemiyorum, ortağın olmak istiyorum ve sana gerçekten boyun eğmek istiyorum. Bunun kolay olacağını söyleyemem, bazı konularda seninle savaşağımı, diğer konularda muhtemelen biraz şımarık olacağımı, mükemmel olmayacağını ve özellikle bağımsızlık konusunda mücadele edeceğimi biliyorum. Çünkü tüm hayatım boyunca çok bağımsız oldum. Ama sen de benimle çalışmaya istekli olmalısın. İyi bir eğitim almadan sebep."

"Anlaşıldı. Bu her iki taraf için de geçerli." Ona gülümsedim. "Anlaştık."

"Kurallar mı istiyorsun?" diye soruyor ve ben de başımı sallıyorum. "Birinci kural, iletişim. Bana anlatmazsan yaşadığın sorunları çözemem. Kural iki, dürüstlük, bana karşı her zaman dürüst olmanı bekliyorum, bunu yapmaman cezayla sonuçlanacaktır. Yalana müsamaha göstermeyeceğim."

"Bunların ikisi de aslında kural değil, zorunlu yönergeler. Neyi yapıp neyi yapamayacağımı, kısıtlamalarımın neler olduğunu, ne yapmam gerektiğini ve bunun gibi şeyleri bilmem gerekiyor."

"Henüz bu cevaplara sahip değilim ve bir şey olana kadar da bilemeyeceğim. bu şekilde ele alabileceğim bir konu ortaya çıkarsa. Ancak saygıya uygun bir kural biliyorum."

"Devam et," diyorum usulca.

", çılgılık atmak, özellikle konuşurken sümüklü bir tavır takınmak, bana, yönlendirmelerime, seçimlerime veya kararlarıma saygısızlık etmek."

"Anlaşıldı."

chapter
44
raine

Size geri kalan detayları anlatırdım ama kısaca ne olduğunu tartıştık. İlişkimizin sapkın yönünden istediğimiz şeydi. Sanırım o gece oyun odasında, burnuma bir kuruş yapıştırılmışken, onu hayal kırıklığına uğratmanın tek endişem olduğunu fark ettiğimi söylediğimde pantolonunun içinde orgazm oldu. Onu memnun etme dürtüm o kadar güçlüydü ki dizlerimdeki acının önüne geçmişti. Ayrıca ona el pençe divan duramayacağımı ve durmayacağımı, ancak Derek ve Dacotah'inkine benzer bir ilişki üzerinde çalışmaya çok istekli olduğumu söyledim.

Açıklamam neredeyse Dex'i gözyaşlarına boğmaya yetecekti. Ona nedenini sorduğumda, basitçe benimle, hayatımla ve her yönüyle sorumlu olmak istediğini söyledi.

Ayrıca gruba Vegas'ta evlendiğimizi söylememeye karar verdik. Onlar olmadan evlendiğimiz için herkesi kızdırmak istemedik. Nihayetinde, daha sonra bir düğün planlayacak ve hiç değilse arkadaşlarımız için ilk düğünümüz gibi davranacaktık.

Çarşamba günü geldiğinde Addison, Talon, Kyle, Mouse, Peacock, Dex ve ben Denver'a ve turnedeki son iki haftanın ilk gösterisine gitmek üzere Bold'uçağına bindik. Herkes yenilenmiş ama aynı zamanda yorgun ve bitkin görünüyordu. Bu konuda pek bir şey yapamazdım ama herkesin moralini yükseltmek için elimden geleni yaptım. İşe yaramış görünüyordu çünkü Denver'a indiğimizde hepimiz gülüyor ve şakalaşıyorduk.

Güvenlik ekibi mola sırasında küçüldü. Grupta Mills, Rusty, Beck, Casey ve Tori kaldı. Tori hâlâ Addison'a bağlı ama aynı zamanda bana da bağlı. Addison ve ben muhtemelen hem grup hem de onun kariyeri için bazı şeyler üzerinde çalışırken birbirimize yapışık olacağız. Grupla anlaşmaya karar verip vermediğini bilmiyorum.

Ancak turne bittikten sonra Bryan Hayes ile düet yapması için güçlü görüşmeler yapıyor.

Colorado'da marihuana yasal olduğu için, Dex'in kendisine bu kadar tanıdık gelen bir şeyle, özellikle de konserde saldırıya uğramayı nasıl karşılayacağı konusunda endişeliydim. Bunun yerine, onun baskın tarafı olan bakışlarıyla ödüllendirildim, bakışlar ve emirler. İçime çektim ve her dakikasını sevdim. Özellikle de bana ihtiyacı olduğunda. Hemen yanıma gelir ve kollarını bana dolayarak yüzünü saçlarıma gömerdi. Her seferinde onu uzun ve sert nefes alırken yakalıyordum. O zaman varlığımın onun için tam bir rahatlık olduğunu ve sadece benim varlığımın bile onu rahatlatmaya yettiğini anlıyordum. Uyuşturucuya olan iştahı ve bana olan umutsuzluğu artacak.

Konser nihayet başladığında, Dex'in her zamanki gibi kendini kaptırdığını fark ettim; gecenin geri kalanı sorunsuz geçti ve üç şarkılık bir bis yapıldı. Hayranlar henüz pes etmeye hazır değildi ama grubun çalacak şarkısı .

Grup o gece dışarı çıktı ve hepimiz harika vakit geçirdik. Bir başka harika gösteriden sonra çocukların hissettiği coşkuyu tarif etmeye başlayamam bile. Ancak Seattle'a yirmi saatten fazla sürecek bir otobüs yolculuğu bu coşkuyu bastırdı. Cuma günü sabaha karşı yola çıktık. Grup Seattle'da vakit geçirmek istiyordu.

Denver'a karşı ve ben memnundum. Dex'in daha ne kadarını kaldırabileceğinden emin değildim. Esrarın onun için bir sorun olmayacağını düşünerek saflık ettim, oysa açıkça öyleydi.

Gemiye bindiğimizde Dex'in şalteri Dominant tarafına döndü ve her dakikasına bayıldım. Otobüsteydik, yani evet, Derek'in oyun odası gibi bir şey değildi, ama beni herhangi bir sorun olmadan küçük ve pişman hissettirmenin yollarını buldu.

Seattle'a vardığımızda Marriott Waterfront'a yerleştik. Odamızdan muhteşem bir liman manzarasıyla bizi Seattle'ın kalbine yerleştirmek pastanın üzerindeki krema oldu. Cumartesi günü erken saatlerde vardığımız için günün büyük bir bölümünde istediğimiz her şeyi yapabildik ve yaptık da. Hepimiz Pike Place Market'e gittik ve etrafta dolaştık, öğle yemeği yedik ve ardından grup ve ekip akşam yemeği yedi.

Otele döndüğümüzde yorgunluktan . Ta ki sabahın dördünde telefonum çalana kadar.

"Merhaba," diye cevap veriyorum, sesim uykudan ağırlaşmış.
Orada kimse yok.

"Alo?" Tekrar söylüyorum ve yine kimse yok. Telefona bakıyorum, numara gizli. Telefonu kulağıma götürdüğümde, bağlantı kesildi bip sesini duyuyorum.

"Kimdi o?" Dex kollarını bana sararak soruyor. "Hiçbir fikrim yok, orada kimse yoktu."

"Kapat şunu." "Ne..."

"Prenses," diyor dizlerimin bağını çözen o ses tonuyla. Gerçekten de ilk kez konumunu hayatımla ilgili bir şeyi kontrol etmek için kullanıyor.

Önemli bir şeyi kaçırmak istemediğim için tereddüt ediyorum. Tereddüt ettiğimi hissediyor ve telefonumun ışığında bana bakıyor, gözleri sert. Kaşlarımı çatıyorum ama kapatıyorum. "Birinin sana ihtiyacı olursa, benim telefonumu ya da otel odasını arayabilirler," diye homurdanıyor ve bana yaslanıp tekrar uyuklamaya başlıyor.

Aramayla ilgili bir şey beni rahatsız ediyor ve nedenine dair hiçbir fikrim yok. Tekrar uykuya dalmam neredeyse altıya kadar sürüyor.

chapter
45
dex

Pazar sabahı uyandığımda Raine'in hâlâ yanımda uyuyor olması beni çok şaşırttı. Elimi yanıma kaydırmam on saniyemi aldı. ve klitorisine masaj yapmaya başlıyor. İnliyor ve geriniyor ama uyanmıyor. Sırıtiyorum ve yorganın altına giriyorum. Bir bacağı düz, diğeri bükülmüş ve yana doğru yatmış. Düz bacağının üzerinden kayıyorum ve diğeri yavaşça hareket ettirerek bacaklarının arasında bana yer açıyorum.

Dilimi onun seksi amcığında gezdirirken memnuniyetle sırtıtiyorum. Üstümde yine inliyor ama hâlâ . Yorganın altında olduğu için gerçekten uyanık olup olmadığını anlayamıyorum. Klitorisini ağzıma alıyorum ve bacakları titriyor ve sırtı kavisleniyor. Eli başımın üzerine geliyor. Sonra hareket ediyor, yorganın altından saçlarıma doğru kayıyor ve beni ona doğru tutuyor. Klitorisine karşı nefes alıyorum.

"Lütfen durma," diye fısıldıyor.

Acıtmak niyetiyle klitorisini dişliyorum ama o inliyor. Ağzımı kalçasına götürüp ısııyorum.

"Ow!" diye ciyaklıyor.

"Lütfen Usta, lütfen klitorisimi yala ve ben boşalana kadar amımı parmakla sik."

"Küfürlü konuşmana bayılıyorum, seni küçük sürtük." Amcığını tokatlıyorum ve çığlık atarken sırtı yükseliyor. "Ama burada yetkili kim?"

"Mmm, sen Ustasın, her zaman sen," nefes alıyor. "İyi kız."

Dilimi cinsel organında tek bir kez gezdirerek onu tekrar kızdırıyorum, sonra duruyorum. Elleri saçlarımı daha sert yumrukluyor, başımı kendi zevkine göre kontrol etmeye çalışıyor. Onu şimdiden bu kadar heyecanlandırdığımı bilmek beni gülümsetiyor.

Onu tekrar yalıyorum.

Duraklıyorum, nefes alış verışı daha da
. Tekrar yalıyorum.

Sonra durun.

Hayal kırıklığı içinde inliyor ve ben yorganın altında sırtıyorum. Ellerimi karnından yukarı kaydırıp meme uçlarını buluyorum ve halterleri çekiştiriyorum. Acı içinde inliyor ve kazandığımı biliyorum. Nihayet. Yüzümü sulu amcığına gömüyorum ve klitorisini yalayıp emiyorum, bir yandan da meme uçlarını parmaklarımın arasında yuvarlıyorum, ta ki sırtı kavislenene, kalçaları bükülene ve bacakları yaklaşan orgazmıla titremeye başlayana kadar. Henüz izin istemedi, ama tam eşiğinde olduğunu anladığımda ağzımı çekip ellerimi kaldırıyorum ve yorganı da yanıma alarak doğruluyorum.

"Ne... hayır... neden?" diye sızlanıyor bana bakarken.

"Bu sabah için ve benimle telefonun hakkında tartışmak istediğin için."

"Ama ben..." Ona uyarıcı bir bakış attım ve tekrar çarşafı gömüldü.

"Evet, efendim. Özür dilerim," diye fısıldıyor.

Reddetme duygusunun üzerine çöküşünü ve yuvarlanmak için çırpınışını ama ona engel oluyorum. "Hayır, Raine," diyorum ona.

Gözlerinden yaşlar aktığını görüyorum ve kalbim parçalanıyor ama Derek'ten öğrendiğim bir şey varsa o da güçlü kalmak. "Konuş benimle, tatlım."

Gözlerindeki yaşları fırçayla siler. "Bu sabah ilk kez telefonumu kapatmamı isteyerek doğrudan ya da işimle ilgili bir konuda kendini gösterdin. Bu talep beni şaşırttı ve...tereddüt ettim çünkü daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştın.

Sonra bu sabah uyandığımda bacaklarımın arasındaydın ve ruhsal niyetin beni orgazmdan mahrum etmektir. Bunun ne kadar adil olduğunu anlamaya çalışıyorum."

"Değil," diyorum basitçe. Bacaklarının arasından çıkıp yastığının üzerine uzanıyorum, benden uzaklaşmaya çalışıyor. "Raine," diye bağıriyorum ve o da isteksizce bana doğru dönüyor. "Bu adil değil ama sana söylediklerimi ya da yapmanı istediklerimi sorgulayabileceğini düşünmen de adil değil. Dün gece sana kapatmanı söyledim çünkü seni tekrar uyandırmasını istemedim. Yanlış numaralar bunu yapabilir, çünkü tatmin olana kadar aramaya devam . Ya da tamamen başka bir şeydi. Her iki durumda da Dünyayla bağlantımız yok. Size ulaşması gereken herkes benim bilgilerime sahip ve eğer oteldeyseler, aramaları için oda numaramız var ya da birisi biz kalkana kadar kapıyı yumruklayacak. Ayrıca, saat sabahın dördü.

Sabah. O saatte hâlâ çalışıyor olmanız için hiçbir neden yok."

"Bunu anlıyorum. Ama ben..."

"İşte bu yüzden bu sabah orgazmın reddedildi. Benimle tartışıyorsun."

"Hayır, seninle konuşmaya çalışıyorum," diye tersliyor ve yorgani üzerinden atarak yataktan çıkıyor. "İletişim, Dex," diye tekrar bağırarak yatağın etrafında dolaşıyor ama ben daha hızlıyım ve banyoya saklanamadan önünü kesiyorum. Etrafımda dolaşmaya çalışıyor ve ben de onunla birlikte hareket ediyorum. "Lanet olsun sana," diye homurdanıyor.

"Gecenin bir yarısı birinin size ulaşması bana iyi bir neden söyleyin?"

"Basın." "Nasıl yani?"

"Hikaye onayı."

Başımı salladım. "İkimiz de çok iyi biliyoruz ki, sen onaylasan da onaylamasan da haberi yayınlayacaklar Tekrar dene."

"Patronum."

Başımı tekrar sallıyorum. "Numaram onda var. Tekrar dene."

Hayal kırıklığıyla ayağını yere vuruyor, gülmemek için dilimi ısırıyorum. "I..." Duruyor ve telefonunun çalması için iyi, mantıklı bir neden ararken eli boş dönmesini izliyorum.

"Bu geceden itibaren, gece yarısı, telefonunuz rahatsız etmeyin moduna geçecek, anlaşıldı mı?"

Sönüyor ve başını eğerek pişmanlıkla kabul ediyor. "Evet, Efendim."

"Aferin kızım." Ona doğru uzandım ama o kıpırdamadı. "Raaaine..."

"Üzülmeye iznim yok mu, Efendim?" Sorusunun sonunda sesiniz küçümseyici ve beni düpedüz kızdırıyor.

Ona doğru eğildim. "Kapının yanındaki fayansı biliyor musun? Kıçını oraya getir, dizlerinin üzerine çök, hemen," diye bağırıyorum.

"İşemem lazım..."

"Çini, şimdi."

Kapıya doğru tepinmeden önce öfkeden kıpkırmızı kesilmesini izliyorum. Sonra dizlerinin üzerine çöküyor ve topuklarının üzerine oturuyor. "Hayır, yukarı, dizlerinin üzerine."

Hiç tereddüt etmedi. Kotumun cebinden bir çeyreklik çıkarıp ona doğru yürüyorum ve duvara yerleştiriyorum. "Özür dilerim efendim," diyor.

"Hayır, değilsin, sadece çeyreği tutmak istemiyorsun. Tekrar dene," diyorum ve öne doğru eğilip burnunu çeyrekliğe bastırıyor. "Eğer onu düşürürsen, önümüzdeki yirmi dört saat boyunca seni zevkten mahrum bırakacağım. Anlaşıldı mı?"

"Evet, Efendim," diye nefes alıyor ve ayağa kalkıyorum, topuğumun üzerinde dönüyorum ve banyoya girip duşa giriyorum.

Orada oturup onu izlememek onun dürüstlüğünü test etmektir. Eğer bu ilişkiye gerçekten değer veriyorsa, bırakıp bırakmadığını bana söyleyecektir.

Kurulandım, havluya sarındım ve yatak odasından çıktım. "Sen..."

Zıplıyor ve gıcırıyor, çeyreklik yere düşüyor. Çeyreği almak için çabalarken hemen ağlamaya başlıyor. Ona doğru yürüyüp bileğini nazıkçe tutuyorum. "Sakin ol."

"Özür dilerim, özür dilerim, geldiğini duymadım. Beni korkuttun." I bileğini bırakıp yanağını avucumun içine aldım. Yerleşiyor ve ona doğru eğiliyor. "Özür dilerim efendim, size kızdığım için özür dilerim, telefonumun kontrolünü alma kararınızı kabul etmediğim için özür dilerim, sizi terslediğim için özür dilerim..."

Hıçkırmaya devam ediyor.

"Glowbug." Durdu ve bana baktı. "Nefes al." Derin bir nefes alıyor, sonra bir tane daha. Paniği bana çeyreği daha önce düşürmediğini söylüyor. Şu anda tamamen korkmuş durumda. Ama ona güvenmek istediğim için sormak zorundayım, "Düşürdün mü?"

Burnunu çekiyor, "Siz beni korkutana kadar değil, Efendim."

Ona yumuşakça gülümsüyorum. "Aferin kızıma. Şimdi banyoya git ve duş al."

"Evet, Efendim."

Eğilip onu öpüyorum ve vücudu yeniden canlanıyor. Onu öptüğüm için pişmanım çünkü niyetim onu tekrar ateşlemek değil.

Geri çekip onu bıraktığımda inliyor. Kalmıyor ve tartışmıyor, sadece ayağa kalkıyor ve banyoya doğru yürüyor.

O duştayken ben de Derek'e olanları özetleyen bir mesaj attım.

Derek'ten Dex'e: Bana kendini suçlu hissettiğin için mi yoksa çizgiyi aştığından korktuğun için mi söylüyorsun?

Dex'ten Derek'e: ikisi de

Derek'ten Dex'e: Suçlu hissetmek normaldir, ben de D ile bunu çok , özellikle de ceza suça tam olarak uymuyorsa. Çizgiyi aştın mı? Hiç de değil. Cotah'nın telefonu ve elektronik eşyaları konusunda çok özel kuralları var. Onu bu konularda izlemiyorum ama bana yalan söyleyecek durumda değil.

Dex'ten Derek'e: Biraz daha iyi

hissediyorum. Derek'ten Dex'e: Sabahın

4'ünde kim aradı?

Dex'ten Derek'e: İpucu yok.

Derek'ten Dex'e: İletişim hatlarını aç, ondan sana göstermesini iste. Sadece bakma.

Derek'ten Dex'e: sana. Kendinizi suçlu hissedebilirsiniz - ama doğruyu söylemek gerekirse, kendinizle gurur duymalısınız. Temel kurallar koymak her zaman kolay değildir, bazen bir dersle birlikte daha iyi olur.

Daha öğrenecek çok şeyim varmış gibi hissediyorum. Derek'ten

Dex'e: Oraya ulaşacaksın.

Su kapanıyor ve ben banyo kapısına doğru ilerleyerek onun havluyu çıkarışını izliyorum. Ona baktığımı fark ettiğinde, sanki benden korunmaya ihtiyacı varmış gibi havluyu vücudunun üzerinde tutarken duruyor. "Seni korkuttuğum için özür dilerim," diyorum ona nazikçe. "Niyetim bu değildi."

"Biliyorum, Efendim," diye yanıtlıyor havluyu bitirmeden önce. Ben hâlâ çıplaktım, havluyu atmıştım. Gözlerinin ereksiyon halimi görerek güneye kayışını izliyorum. Dudaklarını yalamasını izliyorum.

"Ses tonunuza hâlâ kızgıyım," diyorum

ona. "Anlıyorum. Kendimi tutamadığım

için gerçekten özür dilerim."

"İletişim kanallarının asla kapatılmaması gerektiğine katılıyorum. Bu durumda, bu konu pazarlığa açık değildi. Telefonunuz gece yarısı rahatsız etmeyin moduna geçecek. Anlaşıldı mı?"

"Evet, Efendim."

Kafamda bir tartışma oyunu oynuyorum. Onu memnun mu etmeliyim yoksa mi bırakmalıyım? Onu istekli bırakmaya karar veriyorum ve giyiniyorum. Hayal kırıklığı belli ama ses tonuna kızma konusunda ciddi olduğumu anlamasını istiyorum. Telefon olayından sonra bu durum değişti.

İşte o zaman tamamen ve hiç beklenmedik bir şey yapar.

Olabildiğince çıplak bir şekilde oturma odasına geliyor ve
Sehpayı yolundan çektikten sonra kanepeden bir yastık alıp yanımdaki yere
atıyor ve diz çöküp eğilerek ayaklarımın dibine oturuyor.

Sikim zonkluyor ve kalbim neredeyse patlayacak. Asla bulacağımı
bilmiyordum

Ta ki ben istemeden gelip kendi başına yapana kadar.

Elim hala nemli olan saçlarına kayıyor ve başını okşuyorum. Başını
kalçama yaslariken saçlarıyla oynamaya başlıyorum.

chapter
46
raine

Dex öne doğru eğildi. Eli çeneme geliyor ve kendisine bakmam için çenemi yukarı kaldırıyor. "Neden?" diye nefes alıyor.

Omuz silkiyorum. "Yapılacak en doğru şey buymuş gibi geldi. Sanırım bu benim senden tekrar özür dileme . Dilimi hak etmedin. böyle tepki hak ediyor. Sanırım içgüdüsel bir ." "Seni affediyorum," diyor bana usulca.

"Biliyorum ama kendimi affedebildiğimden emin değilim."

"Yani ayaklarımın dibinde oturarak kendini mi cezalandırıyorsun?" diye soruyor.

"Hayır, daha çok yaptıklarım için pişmanlık duyuyorum. Bunun ikimiz için de kolay olmayacağını biliyorum. Bazen kontrolü ele almanı diliyorum, bazen de sen kontrolü ele aldığında benliğimi kaybediyordum gibi hissediyorum.

Kontrol. Dün geceki gibi. İşi devraldığın ve bana kapatmamı söylediğin için rahatlamak yerine, bunun üzerine düşünüp durdum. Neredeyse iki saat boyunca ayaktaydım."

"Biliyorum." Sesi çok gerçekçiydi. "Uyumadığını ." Bana küçük bir gülümseme veriyor.

Ben de karşılığında gülümsüyorum. "Çok önemsiz görünüyor. Bir telefon görüşmesi kadar küçük bir şey, egemenliğinizi kabul ettirdiğiniz ilk şey oluyor."

"Telefonunuzun ilk şey olmasını planlamamıştım, inanın bana, ama bu uygun. Efendin olmamın bir parçası da seninle ilgilenilmesini ve senin de kendinle ilgilenmeni sağlamak ve bu da gece yarısından sonra cep telefonunun çalması için hiçbir neden görmediğim anlamına geliyor. bakarsanız, bence saat 10 olmalı, ancak nerede olduğumuzu ve ne iş yaptığımızı göz önüne alırsak, gece yarısı daha uygun görünüyor."

"Anlıyorum," diyorum ona ve da. "Bana kapatmamı söylediğinde anladım, ama kafamda tam olarak oturtamadım. Sonra kestini ve kırmızı gördüm. İletişim önemlidir ve ben duyulmadığımı hissettim."

"O zaman bu benim hatam. Söylemen gereken şeyi bitirmene izin vermedim ve bunun için özür dilerim."

Vay canına, bunu yapmak için çok uğraşmış olmalı. "Özrün kabul edildi."

"Güzel, şimdi öp beni." Gülümsüyor ve eğilip dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum ve bedenim tutuşuyor, amım zonkluyor, beni mahrum bıraktığı orgazmın eşiğine geri dönüyorum ve bir nefes alıp geri çekiliyorum. Başımı eğiyorum.

"Özür dilerim efendim, sadece..."

"Buraya gel, evcil hayvan." Arkasına yaslanıyor ve kucağını sıvazlıyor. Bir bacağının üzerine oturmaya gidiyorum. "Üstüme çık," diye emrediyor ve ben de öyle yapıyorum çünkü istediği bu, rahatsızlığıma aldırmadan. Elleri kalçalarımın yukarı, yanlarımdan göğüslerime doğru kayıyor. Dokunuşu beni yok ediyor.

Her yerde arzusun şok dalgaları. İnledim. " var?" "Korkuyorum."

Gözleri endişeyle büyüyor. "Ne hakkında?"

Ağlamak istiyorum. "Beni tekrar inkar edeceğini. "Beni tekrar çökertmek için beni çalıştıracaksın."

"Seni tekrar ve tekrar reddetmeliyim, ama tereddütün için , sonra da bana karşı ağzın için. Cezanı iyi bir şekilde çektin ve ben seni korkutana kadar çeyreği düşürmedin,

Yani..." Elleri göğüslerimde ve meme uçlarımda geziniyor, sırtım kavisleniyor, memelerimi avuçlarına bastırıyor ve meme uçlarımı parmaklarının arasına alıyor. Bir elini ağızıyla değiştirmeden önce "Sanırım bunu hak ettin" diye nefes alıyor.

Bedenim tutuşuyor, damarlarımda beyaz kıvılcımlar uçuşuyor. Serbest eli dudaklarımın arasından aşağı kayıyor ve klitorisime dokunuyor.

"Ahh!" diye haykırıyorum, parmağını amımın içine doğru kaydırıp geçerken. Kalçalarımın eline doğru hareketini durduramıyorum, bu kesinlikle onun siki değil, ama hiç yoktan çok daha iyi. "Lütfen..."

Meme ucumu serbest bırakıyor. "Ne, prenses, ne istiyorsun?"

"Sana ihtiyacım var. Lütfen."

"Kaldır," diyor ve ben ondan kalkıyorum ve şortunu kalçalarından kaydırarak kıcıma çarpan ereksiyonunu ortaya çıkarıyor. İnliyorum ve shaftını elime alıyorum ve horozunun başını ıslak seksime sürterken onu yukarı ve aşağı okşamaya başlıyorum.

Kalçalarının hafifçe yukarı doğru itilmeye başladığını fark ettim ve ipucunu aldım, meme ucumu serbest bırakırken horozunu seksimin girişiyle hizladım

tekrar. "Al beni," diye emrediyor ve ben onun sikinden aşağı kayarken titriyorum. "Ohhh," diye inliyorum parmaklarının arasına meme uçlarımı aldığı ve ağzını kendi talep ediyorum. Ona tutunarak, horozunu yukarı ve aşağı kaydırmaya başlıyorum, onun küçük

Aşağı doğru kaymalarım ile yukarı doğru itmeler mükemmel bir denge ve orgazmım çok yakın, yüzeyin hemen altında oturuyor.

Onu memnun etmek, bugün yaptığım hataları düzeltmek için çaresizce sesleniyorum,

"Lütfen Efendim, gelebilir miyim?" Bir eliyle boynuma sarılıp beni kendine çekerken dudaklarıma gülümsüyor.

"Evet," diye homurdanıyor ve ben patlıyorum, ağzı benim coşku çılgınlıklarını yutuyor.

"Bana telefonunu getir" diye emrediyor, ben maceralarımızın ardından normale dönerken.

Kucağından iniyorum ve komodine gidip telefonumu alıyorum. Açmadım. Hiçbir şey yapmıyorum ama ona geri getiriyorum ve o da kucağını okşuyor. Bu sefer yan oturuyorum ve o telefonumu açmazsa sokuluyorum.

Şifre geldiğinde bana bakmaya çalışıyor, ben de kıkırdıyorum.

"Tahmin et?" Takılıyorum ve bunun iki şekilde sonuçlanabileceğini fark ediyorum, ya gülecek ya da söylememi isteyecek.

"Hmm," diye mırıldanıyor. "Eğer yanlış yaparsam telefonunu siler mi?"

Yine kıkırdıyorum. "Hayır, hatırlamak konusunda kendime güvenmiyorum. Ama sonra tekrar,

başparmağım da çalışıyor."

"O zaman onu bana ver," diye gülüyor. Ellerimi çenemin altına sıkıştırıyorum. "Eğer düşünürsen, bir yolunu bulursun."

Sırıttırıyor ve ben de onun dikenli çenesini öpüyorum.

548528'e basmasını izliyorum ve kıkırdıyorum. "Bir sayı eksik ve bu yanlış kombinasyon."

"Anlıyorum," diyor sanki gerçekten düşünüyormuş gibi. "Neydi o?" diye soruyorum.

"Kit kat." Genişçe gülümsüyorum çünkü doğru yolda ilerliyor. "Dex'in kızı çok fazla harfli."

"D, e, x, s, g, r, l şeklinde kısaltılabilir" diyorum, o da deniyor ve ben de kıkırdıyorum.

"Yanlış cevap," diye gülüyor, sonra 4 5 6 9 2 8 4 yazıyor ve telefonumun kilidi açılıyor. "Glowbug, ha?"

"Lakabı sevdim."

"Neden Bubba değil?"

"Çok mu sıkıcı,

28222?"

"Tamam, doğru." Tekrar telefonuma bakıyor ve bir fotoğrafı işaret ediyor.

"Bu nerede çekildi?" diye soruyor.

Gülümsüyorum. "Addison onu Nashville'den sonra aldı."

Beni kaburgamdan dürttü. "Bu resim neden bende değil?"

Omuz silkiyorum. "Orlando'ya doğru yola çıkana kadar bana göndermedi.

Hatırlarsanız aramız pek iyi değildi, sonra şekilde unuttum."

Beni tekrar dürterken "Affedildin," diye takılıyor ve ben kıvranıyorum.

Kaburgalarımın dürtülmesi, kapı çalınana kadar altta acımasızca

gıdıklandığım topyekûn bir gıdıklama savaşına dönüşüyor. I

ona kaşını kaldır.

"Brunch," sırtıyor ve beni de yanına çekerek koltuktan kalkıyor.

Kıçıma bir şaplak atarak beni yoluma gönderiyor. "Giysiler, şimdi," diye emrediyor ve odamıza girerken eriyorum.

chapter
47
raine

Yatak odasına ve Dex'in kapısına doğru yürürken telefonum çalmaya başladı.

tekrar tekrar çalıyor. Masanın üzerinde titreşen telefona bakmak için geri dönüyorum. "Ne oluyor be?" Dex diyor ki, sonra kapının açıldığını duyuyorum ve bize yemek getiren beyefendiyle konuşmaya başlıyor ve ben de üstümü değiştirmek için banyoya giriyorum. Bu odada bir oturma odası ve bir yatak odası var ama odaya açılan bir kapı yok. ikisini ayırmak.

Bir tişört ve bir çift pamuklu şort giydim. Aynada kendimi kontrol ediyorum, bok gibi görünüyorum. Saçlarım darmadağınık ve sadece sikişmiş görüntüsü bugün bana göre değil. Dışarı çıktığımda Dex yemeğimizi sehpanın üzerine koyuyordu. "Telefonumda ne vardı?" diye sordum.

"Bilmiyorum. Telefonuna bakmadım ve bakmayacağım, o şekilde değil," diyor içten bir gülümsemeyle.

"Etkilendim," diyorum onu sehpanın üzerinden kaldırırken.

"Nedenmiş o?" Bana bakıyor, gözlerinde dürüst bir merak var.

"Şey, tüm bu 'yaşam tarzı' olayını anladım..."

" bu değil. İznin olsun ya da telefonuna bakmam bir güven ihlalidir ve yapmak istediğim son şey bunu kaybetmektir. Bana zaten çok şey verdin, yapmak istediğim son şey

o uçurumu sokmaktır." Kanepeye oturdum. "Bunu takdir ediyorum."

"Şimdi, bu patlamanın ne hakkında olduğunu bilmek istiyorum." "Evet, Efendim," diyorum içtenlikle ve telefonumun düğmesine basıyorum.

Gerisini parmak izi ve birkaç arama, birkaç sesli mesaj ve son olarak birkaç mesaj ve son kontrol ettiğimden beri sadece birkaç yeni e-posta görebiliyorum.

Metinlerle başlıyorum.

Addison'dan Raine'e: Liman gezisine , sen ve Dex bize katılmak ister misiniz? Birde ayrılır.

Saate baktım, 11'e geliyordu.

"Addison liman gezisine çıkmak isteyip istemediğimizi soruyor." "Ne zaman?"

"Saat 1'de kalkacağını söylüyor."

"Önce yemek yiyelim, sonra ne yapmak istediğimize bakarız." "Ben ." Gülümsüyorum ve bir sonraki mesaja geçiyorum.

Cami'den Raine'e: Günaydın Günışığı, Tristan ve benim Mayıs ayında Tarah'a gideceğimizi haber vermek istedim. Dex ile konuşun, siz de gelmelisiniz. Bu konuda daha sonra konuşacağız, maalesef ticari uçuş gerekiyor. Bold o kadar uzağa gidemeyecek.

Cami'den Raine'e: Dex'e Tristan'ın numarasını ver. Bunu tartışabilirler.

"Peki, bu davetiyeler de neyin nesi?" Dex'e söyledim.

Bana şaşkın bir bakış attı. "Cami ve Tristan Mayıs'ta Tarah'a gidecekler."

"Neresi orası?" diye sorar, hiçbir şey anlamadan. "Tahiti yakınlarında özel bir ada."

"İşte balayı yeri." Göz kırptıyor. Ona ayrıntıları daha sonra anlatmaya karar verdim.

E-postalarım gözü atıyorum, dışı bir şey yok, her zamanki şeyler Addison, 69 Bottles, Dex'in adı ve kendi adıyla ilgili Google uyarıları. Endişelenecek bir şey yok. Yaklaşan konser haberleri vesaire.

Kafamı karıştıran bir şey var.

"Bu çok tuhaf," diyorum yüksek sesle.

"Bu da ne?" Dex eğilip omzumun üzerinden bakıyor.

"Gönderen Bilinmiyor, ama bu bir postacı şeytanı değil, daha çok kişinin adı gibi görünüyor." Açıp açmamayı tartışıyorum.

"Konu yok." Omzumun üzerinden okuyor. "Sil onu."

"İş e-postamda..." Düşüncemi bitirmeme izin vermiyor.

"İş e-postanıza e-posta gönderen herkesin e-postasında uygun kimlik bilgileri olmalı, doğru mu?" Başımı salladım. "O zaman muhtemelen filtrenin

özledim."

"İyi noktaya değindin." E-postayı siliyorum ve sonunda cevapsız aramalara geçiyorum.

On yedi tane.

Telefonu Dex'e göstermek için çevirmeden önce "Lanet olsun," diye nefes alıyorum. Bilinmeyen numaradan on yedi cevapsız arama var.

"Bir sesli mesaj."

Omuz silkiyor. "Oynat."

Sesli mesaja geçiyorum, oynat tuşuna basıyorum ve hoparlörü açıyorum.

Duyulabilen tek şey ağır, hastalıklı nefes alış verişler. Tiksintiyle neredeyse telefonu düşürüyordum.

"Ugh, sıkıklar," diye homurdanan Dex ayağa kalkar ve yatak odasına gider.

O

Kendi telefonunu alır, kulağına götürmeden önce birkaç tuşa basar. "Hey Rusty, odamıza gelebilir misin?...Harika, teşekkürler." O aramayı sonlandırır.

"Neden bu tür şeyler için hep Rusty'yi arıyorsunuz?"

Tekrar oturmaya geldiğinde sırtıyor ve bana bir tabak dolusu kahvaltı uzatıyor. "Çünkü doğru yerlerde arkadaşları var. Birincisi eski asker, ikincisi eski polis ve sanırım Mills'le takılmadan önce Sing Sing'de bir tur bile atmış."

"Bu her şeyi açıklıyor." Kapı çalındı ve ben ağzımda bir parça domuz pastırması. Dex kıkırdarak kapıyı açmak için ayağa kalkıyor ve Rusty'nin içeri girmesine izin veriyor, Beck de arkasından onu takip ediyor.

"Oluyor?" Rusty soruyor. "Hey Raine." Cevap vermeden önce yemeğimi yutuyorum,

"Merhaba."

Dex telefonumu aldı. Tekrar siyaha döndü ve glowbug yazarken sırtıyor. Sonra sesli mesajı dinletti.

"Ugh," diyor Beck. "Ne oluyor Dex, nefes almıyor musun..."

"Boş , sık kafalı, o ben değilim. Bu sabah dörtte bir telefon geldi, hatta kimse yoktu, kapattılar ve ben de telefonunu kapattırdım. Şimdi tekrar açıyoruz ve o da oradaydı. Bir düşünsene, Raine?"

"Evet M..." Şanslıyım ki söyleyeceklerimden daha çok bir evet'm olarak çıktı.

Dex başarısız bir şekilde sırtışını gizlemeye çalışır. "Şu e-postayı açabilir misin?"

Sildiğiniz mi?"

Kaşlarımı çatıyorum ve omuz silkiyorum. "Belki." Telefonuma uzanıyorum ve o da bana uzatıyor. Çöp kutusuna girmeyi deniyorum. Kaşlarımı çatıyorum ve telefonuma bakıyorum. "Gerek yok, hâlâ burada..." Biraz daha yakından baktım, "ya da daha doğrusu tekrar gönderildi." Üzerine tıklayıp açıyorum. Gözlerimi kısarak bakıyorum, hafifçe büyötmeye çalışıyorum ama buna gerek kalmıyor, görüntü değişiyor, bu bir gif, "Tanrım," diye ciyaklıyorum ve telefonumu düşürüyorum. Dex ona uzanmaya çalışıyor ve ben neredeyse "Hayır!" diye bağıyorum.

Bana sert bir bakış attı ve ben de geri çekildim. Telefonumu eline aldı.

Gif'i izliyor. "Siktir," diye homurdanarak telefonu Rusty ve o bana baktı. Gördüğüm şey karşısında titriyordum. Rusty bir şeyler yazarken telefonumdaki tuşların sesini duyuyorum, sonra zil çalarken telefonunu eline alıyor.

Ama e-postaya bakmak yerine bir şey arıyor. "Zach, hey ben Rusty..." Zach, neden onu arasın ki? "Ben iyiyim, evet, grup iyi, ama dinle, gelen bir e-postayı takip edebilir misin?... Raine'in hesabını. Bu sabah garip bir e-posta almış ama silmiş.

tekrar göndersin." Telefonuma bakıyor, başparmağıyla aşağı çekiyor ve diyor ki, "Evet, yeni olarak geri geldi, şimdi iki tane var, biri açılmış biri açılmamış... görüyor musun? Mükemmel, üzerine bir izleyici gönderebilir miyiz?...evet, evet, hayır, bana haber ver, raporu sonra Ryan'a ileteceğim. Mükemmel, teşekkürler." Telefonu kapattı. Konuşmanın sadece yarısını duydum ama ana fikri anladığımı sanıyorum.

"Yani bunu yapabilirler mi?"

Rusty omuz silkiyor. "Bazen işe yarıyor, bazen . E-postayı otomatik olarak kendisine yönlendireceğini söyledi, bu yüzden o e-postayı bir daha görmemelisin. İzini sürmeyi kolaylaştıracaktır."

"Bunu ciddiye alıyor muyuz?" Dex de benim düşündüğüm soruyu sordu.

"Evet ve hayır."

"Bu benim kafamın bir gif... çıplak, çok teşekkür ederim."

"Dex sana fotoğraf göndermiyorsa, başka kimde çıplak fotoğrafların olabilir ki?"

"Bunun benim bedenim olduğundan tam olarak emin değilim," diyorum, Dex telefonumu geri alıp bakıyor.

"Dövme öncesi, piercing öncesi... hayır, bu onun vücudu değil."

"Bunu öğrendiğim iyi oldu," diyorum alaycı bir şekilde. "Ama yine de..."

"Sana yabancı tehlikesi hakkında moral konuşması yapmaktan başka bir şey yapmıyorum Raine.

ne zaman yalnız kalma şansınız olacağını görmek için. Yani..." Paslı bakışlar

Dex'e. "Dur, telefonuna bir şey yükleyeyim." Telefona uzanır ve Dex ona verir.

"Telefonuma ne yüklüyorsun?"

Rusty bana hınzırca bir 'gizli oyuncaklarım var' sırıtışı atıyor, sonra telefonunda bir şey yapıyor ve benim telefonum çalıyor. "Şifreye ihtiyacım var."

"Al," diyor Dex ve içine koyup ona geri veriyor. Rusty birkaç tuşa basıyor ve bir dakika birkaç tuşa daha basıp telefonumu bana geri veriyor.

"Ne yaptın sen?"

Telefonunda bir numaraya basıyor ve aniden benim telefonum çalıyor, sıçramama neden oluyor. "Tanrım, bugün beni korkutmanızın sebebi ne?" Komik olmaya çalışarak söylüyorum ve telefonuma bakıyorum. Rusty'nin adı, konumu ve telefon numarası var. Ayrıca bir öldürme düğmesi de var. Şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Anlamıyorum."

"Telefonunuza arayanları deşifre eden bir uygulama ya da program yüklüyorum. Sinyallerini yakalıyor ve nereden aradıklarını geri bildiriyor ve kimliklerini ortaya çıkarıyor."

"Peki ya öldürme düğmesi?"

Gülümsüyor. "Eğlenceli ama dikkatli olun. Bu aslında senin şifreyi etkinleştirmek için. Bu numaranın sizi bir daha arama ihtimalini ortadan kaldırır. Bu durumda, eğer bilgileri, telefon numarasını, konumu vs. yakalamayı başarırsanız bana haber verin, ben de Ryan'a ulaştırayım. O araştırsın, biz de oradan devam edelim. Ayrıca çoğu numarada açılan bir yönlendirme düğmesi var, yönlendirme düğmesi arayan kişiyi sonraki yirmi dakika boyunca izlemenizi sağlar."

"Aradığında bunu neden görmedim?"

Sırıtıyor. "Benim, güvenlik görevlilerinin, Addison'ın ya da grubun yanında asla göremezsin. Hepsinde aynı program yüklü ve sende de olduğu için seni izleyemezler ama kalıcı olarak engelleyebilirler.

Sen." Gözlerini deviriyor. "Tamam, kalıcı tamamen doğru değil, yeni bir telefonla onları geri getirebilirsiniz. Temel olarak telefonunuza gelen ve giden tüm aramalar, standart yöntemlerle aranmış olsa da, bu uygulama aracılığıyla yönlendirilir."

"Peki uygulamayı silemez miyim?"

Bana bilmiş bir sırıtış attı. "Hayır, yapamazsın, telefonuna bağlı."

"Ya. Broke. Ma. Telefon," diye takılıyorum ve çocuklar gülüyor.

"Teşekkürler," diyorum gülümseyerek.

" ederim. Zach'ten haber alırsam size haber veririm." "Umarım Ryan birilerinin maaş bordrosundadır," diyorum.

"Öyle," diyor Rusty. "Senin."

Kaşlarımı çattım. "Maaş bordromda kimse yok."

Rusty gülüyor. "Hayır, o Mills'in ve grubun maaş bordrosunda. Çalıştığı saatler için bize fatura kesiyor ve biz de ona ödeme yapıyoruz."

Ben somurtuyorum ve çocuklar gidiyor. "Ryan'ın dairemde kalması için nasıl ödeme yapacağımı bulmalıyım."

Dex omuz silkip arkasına yaslanır. "Çoktan ." "Dex," diye azarladım onu.

Bana sert ama şakacı bir bakış atıyor. "Ye," diye emrediyor ve ben de somurarak kahvaltımı .

chapter
48
dex

Tabağını tepsiye koyarken ona "Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, evlenene kadar parasını ben " dedim.

Bana yan gözle gülümsüyor, sonra eğilip omzumu öperek beni şaşırtıyor. "Teşekkür ederim, Efendim."

Nefesim boğazımda düğümleniyor. "Bir şey değil prenses. Neden tartışmıyorsunuz?"

İç çekiyor. "Çünkü konu sen ve para olduğunda kazanamayacağımı çoktan öğrendim ve işleri senin halletmene izin vermeyi kabul ettim."

"Vay canına, gerçekten böyle mi hissediyorsun?" Kıkırdarak sordum.

"Bu tartışılır," diyor başka bir yan bakışla. "Ama doğruyu söylemek gerekirse, bunu gerçekten takdir ediyorum. Sadece lütfen bana bir sürü para ya da benzer bir şey vermeyin. Bunu kendi yöntemlerimle adım adım halletmem gerekiyor."

Eğildim ve saçlarını öptüm. "Bununla başa çıkabilirim."

"Güzel. Şimdi bugün ne yapacağız?" Coşkusu bulaşıcı.

"Bugün ne yapmak istersiniz?"

"Hmm, bir düşüneyim...alışveriş...hayır...sinemaya gitmek...hayır, çok sıkıcı..." Ne yapacağını gibi çok tatlı görünüyor. Kafasında zaten bir iki fikir olduğuna eminim. Arkama yaslanıyorum, sonra sevimli, neredeyse kedi gibi bir hareketle üstüme tırmanıyor, bana biniyor. "Bütün gün kendimizi yatağa kilitlemeye ne dersin?" O

kendi cesaretinden dolayı kızarır.

"Bilmiyorum... Belki gideriz, sinemaya gideriz, akşam yemeği yeriz diye düşünmüştüm..."

"Bahse girerim fikrini değiştirebilirim." Bana şehvet dolu vaatlerle dolu kapüşonlu bir bakış atıyor.

Alaycı bir düşünceyle başımı çeviriyorum. "Hmm, bahse girerim yapamazsın."

Kaşlarını bana doğru oynatıyor ve hızlı bir hareketle tişörtünü yukarı çekip kafasına geçiriyor. Derin bir iç çektim. "Bundan daha çok çalışman gerekecek, seni doyumsuz sürük."

Sözlerim karşısında titriyor, sonra arkasına yaslanıp göğüslerini avuçlarının içine alıyor ve ben de onun göğüslerini dikkatle öyle bir büküşünü izliyorum ki kendi meme ucunu ağzına alabiliyor. Ağzım açık kalıyor ve bir anda havaya uçuyorum. Ağzının derinliklerine doğru emerken inliyor. "Ben olsam ağzımın daha iyi hissedeceğini hayal ediyorum."

Meme ucunu bırakıyor. "Hayal etmeme gerek yok, daha iyi hissettirdiğini biliyorum." Bana sırtlıyor ve sonra öne doğru eğiliyor. Meme ucunu dudaklarıma değdiriyor ama ben kıpırdamıyorum.

"Altan üstten mi?" Güzelce somurtuyor.

"Seni eritebildiğim zamanları hatırlıyorum."

Eğildim ve onu dudaklarından hızlıca öptüm. "Hâlâ yapabilirsin." Göğüslerini ellerimle kavrayıp sıkıyorum, meme uçlarını parmaklarımın arasında sertçe çekiyorum ve tüm vücudunun zevkle titrediğini hissediyorum, ona gerçekten kontrolün kimde olduğunu bildiriyorum. Göğüslerini avuçlarımdan bırakıyorum ve o inliyor.

"Hiç adil değil," diye inliyor ayağa kalktığımda, yanımda taşıyıp yatağa attıktan sonra üzerine çıkıyorum, göğsünü yalayıp öpüyorum, sonra karnını, şortunun beline doğru ilerliyorum. Tam şortunu çıkarmak üzereyken kapı çalındı.

"Git buradan," diye homurdanıyorum ama yataktan kalkıyorum. Kapıyı açmadan önce tişörtünü ona fırlatıyorum ve suratını asıyor. Bir rock grubuyla otelde olmanın bir dezavantajı, dünya gittiğinizi bilmeden gidemezsiniz.

Kapının diğer tarafında Addison duruyordu. Gelmemiz için Raine'e yalvarıp . Bize hamilelik kartını . "Hadi, çok yakında bir ev kadar büyük ve havalı olacağım.

böyle şeyler artık eğlenceli olmayacak." Aslında suratını astı. "Bu nasıl bizim suçumuz oluyor?" Ona takıldım ve o da bana bir bakış attı.

"Muhtemelen seninle yatmadığım için bana garip bir Dex büyüsü yaptın ve hamile kaldım."

Raine bir kahkaha patlatıyor ve ben içinde öylece kalakalıyorum. "Gidebilir miyiz?" diye tatlı tatlı soruyor.

"Biliyor musun Addison, sözümüzü kestin, ben de tam kız arkadaşımın meşgul olmak üzereydim." Gözle görülür bir şekilde titremesini izliyorum.

"Çok teşekkür ederim,

tatlım."

Gülüyor ve biraz daha yalvarıyor.

"Pekâlâ, hadi giyinelim," diyorum kızlara ve başları dönüyor. Bu kadar sevimli olmasaydı gözlerimi devirirdim.

Biz de Addison, Talon ve Kyle ile dışarı çıktık. Peacock ve Mouse'un nerede olduğunu sorduğumda, bana sormam gerektiğini söyleyen yan bir bakışla karşılaştım

Daha sonra. Tabii ki Rusty, Tori, Mills ve Beck de geldi. Çok dikkat çekmemelerine rağmen, çok etkilendim.

Güzel ve yıpranmış bir Pazar öğleden sonrasını Sound'da dolaşarak, adalara atlayarak ve iyi vakit geçirerek geçirdik. Satılık bir evle karşılaştık ve Raine ile bu evi satın almamız gerektiği konusunda şakalaştık. O da aynı fikirde olunca şakam geri tepti. Ta ki telefonumda etiket fiyatını görene kadar. Ben güldüm, o panikledi.

Adalardan birinde yemek yemek için güzel ve şirin bir yer bulduk. Yemekler harikaydı ve arkadaşlık daha da . Raine ve Addison'ın gerçekten iyi anlaştıklarını söyleyebilirim ve bu kalbimi ısıttı.

Evlendiğimizde grubu ve Addison'ı Vegas'a davet etmek istemiştim ama Raine'in çıldırıp hayır demesinden daha çok endişelenmişim, en azından Derek, Cami, Dacotah ve Tristan'la büyük bir olay olmazdı, sadece eski arkadaşlar bir araya gelirdi.

Otele döndüğümüzde Raine başını omzuma koymuş bayılmıştı, ben de onu odamıza taşıyıp yatağına yatırdım. Telefonunu aldım, henüz rahatsız etmeyin ayarını yapmadığımı hatırladım ve şifreyi girdiğimde bir sürü cevapsız aramayla karşılaştım. Bilgiye tıklayana kadar hepsi bilinmiyordu. Numara aynı kalmıştı ama konum sürekli değişiyordu. Çılgın telefon aramaları ve çılgın e-postalarla günü mahvetmek istemediğim için telefonunu geride bırakmasını istedim. Kolayca kabul etti ve iyi ki de etmişim. Rahatsız etmeyin özelliğini açtım ve her sabah altıda tekrar açılacak şekilde programladım. Çok karmaşık hale getirmek istemediğimden ve onu arayan kişinin sürekli aradığını bildiğimden, kendim ve ekibin geri kalanı için ayrı numaralar programlamaya karar verdim, ama bu gece değil.

Yatağa girdim ve kollarımı kadınıma, karıma, hayallerimin kızına doladım.

Pazartesi gününün çoğunu otel odasında geçirdik. Raine oturma odasındaki sandalyelerden çalışıyordu. Meçhul arayan kişi Pazartesi günü hiç aramadı.

Onu akşam yemeği için Space Needle'ın tepesindeki SkyCity'ye götürdüm.

Çünkü

Birisi romantizm karşıtı olsa da, bunu eminim. Yarın Seattle konserimiz var, sonra otobüsle Portland'a ve oradan da Los Angeles'a geçeceğiz.

Angeles, ev ve turu bitirmek için son iki gösteri. Dört gösteri daha, sonra evimize ve hayatımıza başlayabilirim. Daha önce davulcu olmanın bir yük olduğunu hiç hissetmemiştim, ama şu anda tek yapmak istediğim her fırsatta Raine'i yutmak gibi görünüyor.

chapter
49
raine

İlk itişte kulağınıza gelen o nefes nefese kalıştan daha seksi bir şey yoktur. Salı günü bu şekilde uyandım ve uyanmak için ne lanet bir yol. Dex içime gömülmüştü, sanırım dün gece bu şekilde uyuyakalmıştık.

Her şey canlanırken "Ahh," diye haykırıyorum. Kalbim hızla atıyor, vücudum uğulduyor ve Dex arkamdan içime acımasızca vuruyor. Vücudu benimkinin üzerinde bir battaniye gibi, girip çıkarken beni yatağa bağlıyor.

Omzumu yalayıp ısıtıyor ve ben haykırıyorum. "Boşalacağım," diye neredeyse çığlık atıyorum.

"Gel prenses, benim için gel."

Etrafında patlarken adını haykırıyorum, ama o yavaşlamıyor, orgazmım boyunca bana vurmaya devam ediyor, beni hızla geri inşa etmek için çaresiz. Aciliyetini hissedebiliyorum, o da boşalmak istiyor ve bunu bensiz yapamayacağını biliyorum. "Bana ver, daha sert, lütfen," diye yalvarıyorum ve o da tereddüt etmeden kabul ediyor ve buna bayılıyorum. Sağ eli sol omzumda, sol eli sol kalçamda olacak şekilde yer değiştiriyor, hissi ve derinliği değiştiriyor. "Siktir," diye haykırıyorum. Omzumu bırakıyor ve kıcıma sert bir şaplak atıyor. "Argh!" Beni neden tokatladığını biliyorum ve buna bayılıyorum. "Siktir! Siktir! Siktir!" Ağlıyorum.

Her küfür bir kez olmak üzere kıcıma şaplak atmaya devam ediyor. "Bilerek küfrediyorsun, değil mi evcil hayvan?"

"Hayır Usta, o kadar iyi hissettiriyor ki, kendime engel olamıyorum."

"Bana meydan okumana bayılıyorum." diye homurdanıyor. Beni tekrar tekrar tokatlıyor.

"Çok yaklaştım."

"O zaman gel." Eli saçlarıma dolanıyor, başımı geriye doğru çekerek beni tamamen hareketsiz hale getiriyor. Diğer eli boynuma dolanıyor. Sıkıyor ama kendini ve beni test ediyor.

"Aman Tanrım," diye haykırıyorum içimdeki aletin üzerinde patlarken. Sadece elini boğazımda hissetmek bile beni devirmeye ve uçurumun kenarından döndürmeye yetiyor.

Bir süre sonra tekrar uyanıyorum ve o yanımda usulca horluyor. Telefonum bip sesi çıkarıyor. Komodinin üzerinden alıp bir mesaj olduğunu görüyorum ve saatin neredeyse on bir olduğunu fark ediyorum.

Talon'dan Raine, Dex, Calvin, Eric'e: Ses kontrolü 2'de.

Yuvarlandım ve Dex'e sarıldım. Kollarını bana doladı. "Uyanmalısın, bubba."

Homurdanıyor ve bu çok tatlı. ", bubba, saat ikide sesin var. Yemek ister misin?"

Biraz daha homurdanıyor ve başını sallıyor. Göğsündeki dövmemi öpüyorum ve banyoyu kullanmak ve ona öğle yemeği sipariş etmek için yataktan çıkıyorum.

Günün geri kalanı uçup gitti ve ben daha ne olduğunu anlamadan gösteri zamanı geldi. Dex bana doğru yürüyor, beni geriye doğru yatırıyor ve beni sert ve hızlı bir şekilde öpüyor. Çocuklardan bazılarının bağırıp çağırmasına yol açıyor ve bu beni aptal gibi kızartıp kıkırdamama neden oluyor. Beni kucaklayarak kaldırıyor. "Bacağını kır, bubba." Kocaman gülümsüyor ve sahneye çıkıyor.

Kyle ve Addison'la birlikte orada durup gösteriyi izliyoruz. Kendi düşüncelerimizi gerçekten duyabildiğimiz şarkı aralarında biraz sohbet ediyoruz. Grup ara verdiğinde Dex sahneden fırlıyor, beni duvara doğru itiyor, bana sarılıyor ve her konserde yaptığı gibi beni hararetle öpüyor ve ben buna bayılıyorum. Terli ve iğrenç ama umurumda değil.

Grup setini ve bislerini bitiriyor ve Dex hemen duşa girip yeşil odaya gidiyor. Orlando ve Miami hariç diğer tüm konserlerde olduğu gibi, Dex'le birlikte olduğum için benimle dalga geçen diğer arkadaşlarla birlikte onu bekliyorum. İtiraf etmeliyim ki bu eğlenceli bir şey ve bunu son derece sevgi ve şefkatle yapıyorlar, kardeşlerine karşı bir zaafı olduğu çok açık.

Dex bize katıldığında, bira içme ve kucağına oturma rutinimizi tekrarlıyorum. Bu gece özellikle çılgıncaydı. Her zamankinden daha fazla VIP bileti satıldı çünkü katılım yüzdesine dayanıyorlar ve Seattle en büyük şovlarından biri. Saat on bir buçuk civarında Rusty yanıma gelip eğilerek kulağıma fısıldıyor: "Siz eşyalarınızı hazırlayın, ben de sizinle konuşayım."

Dex'i telaşlandırmak istemediğim için gülümseyerek "Tamam," diyorum. Bana bakıyor ve ben de onu yanağından öpüyorum. "Hemen döneceğim, kanka. Soyunma odasına hazırlanacağım, böylece işin bittiğinde kaçabiliriz."

"Aferin kızıma," diye kulağıma nefes veriyor ve ben ürperiyorum.

Kucağından iniyorum ve Kyle'ı odadan çıkarken takip ediyorum; o da temizlik yapacak. Odadan çıktığımda Rusty'yi diğer odalardan birine kadar takip ediyorum. Mills içerde telefonla konuşuyordu.

"Bunu anlıyorum, ancak artık orada yaşamıyor ve anahtarlarını teslim etti, kira sözleşmesini feshetti, o... hayır, buna izin vermeyeceğim."

" oluyor?" Rusty'ye fısıldıyorum ama gözlerim Mills'in üzerinde.

"Ona bir dakika ver."

"Sizi temin ederim ki ne şu anda ne de iki haftadan uzun bir süredir o yerin yakınında bile değil ve bunu doğrulayabilecek bir yığın insan var." Uzun bir duraklama oldu. "Hayır ve ben de onlardan biriyim. En azından elimizde onun nerede olduğunu doğrulayacak otel faturası, uçak biletleri, onaylar ve daha neler neler var." Yine duraklıyor, diğer uçtaki kişiyi dinliyor. "Neden ona odaklanıyorsunuz? Olay yerinde kaçan iki kişiyi teşhis edebilecek iki tanığınız var, bana açıkça birinin belirgin bir şekilde erkek, diğerinin küçük bir erkek ya da kadın olduğunu söylediniz ve Bayan Montgomery'nin ehliyet bilgilerine bakma zahmetine girseydiniz, gereksinimlerinizi karşılamadığını görürdünüz. Eğer bu işin peşini bırakmak istemiyorsanız, daha fazla avukatı bu işe dahil eder ve önümüzdeki elli yıl boyunca kışınızı evrak işlerine gömerim."

Kalbim hızla çarpmaya başladı. Bir sandalyeye oturup onun konuşmasını dinliyorum. Bir dizi şey bir araya gelmeye ve yerine oturmaya başlıyor... e-postalar, telefon görüşmeleri,... iki haftadır orada değildim, anahtarlarımı teslim ettim... dairem, eski dairem... Tanrım. Ellerimin içine hıçkırıyorum.

"Ben de öyle düşünmüştüm, şimdi izninizle." Bazı sesler duyuyorum ama kafamı kaldıramıyorum. "Tanrı yardımcım olsun, yarın öğle yemeğinde o dedektifin taşaklarını yiyeceğim." Mills'i hiç bu kadar

ve bu beni daha da korkutuyor. "Raine, Dex'i getirmemi ister misin?"

Başımı salladım. "Sadece bana ne olduğunu anlat." Dex'in beni kandırmasından, bana bir şey söylememesinden ya da tamamen dışlamasından korkuyorum, böyle hissetmemeliyim ama beni korumaya duyduğu ezici ihtiyaç bazen çok fazla.

"Eski dairen..."

"Bunu anladım." Ona bakıyorum, biraz temkinli.

"Dairenizin dün sabah erken saatlerde çıkan yangının başlangıç noktası olduğu tespit edildi. Yangın kısa bir süre önce olay yerinde kimliği belirlenemeyen iki kişinin bulunduğuna dair görgü tanıkları var."

"Yaralanan oldu mu?" Nefes alamadan soruyorum.

"Hayır, ama yangın üç daireyi yok etti ve diğer dördüne de zarar verdi."

"Bundan ben mi sorumluyum?" diye sordum.

"Hayır," diye cevaplıyor Rusty. "Anahtarlarınızı çoktan teslim etmişsiniz ve eğer bir psikopatın zihninden anladığım bir şey varsa, o da muhtemelen daireyi boş görmenin onu harekete geçirdiğidir. Zararsız tacizlerine devam edemediler."

Homurdanıyorum. "Zararsız mı? Lanet olası dairemi mahvettiler," diye çıkışıyorum Rusty'ye bakarak.

Sinirlenmem kafamın arkasında bir şey duymama neden oluyor, Dex hırçınlaştığım için bana havlıyor. Kahretsin.

"Peki siz bunu nereden biliyorsunuz? Anahtarlarımı iki hafta önce mi teslim ettim?"

"İşte bu yüzden buradasın. Az önce bir LAPD dedektifiyle telefonda konuştum ve bu akşam seni yemeğe çıkarmaya kararlıydı. Yangından beri burada olduğun belliyken ve anahtarlarını teslim ettiğinden beri nerede olduğun muhtemelen biliniyorken seni çamura bulamalarına izin veremezdim."

"Öyleler," diye fısıldadım. "Dex ve ben Vegas'taydık, Denver'a uçmadan önce Dex'in yanına taşınana kadar Los Angeles şehir merkezinde bir otelde kalıyordum."

"İkinizin dışında Vegas'ta bulunduğunuzu doğrulayabilecek biri var mı?" Rusty soruyor.

"Derek Hunter, Dacotah Miller..."

"Peki ya Miami'den sonraki ilk Çarşamba gecesi?" Mills soruyor.

Ona baktım. "Neden Çarşamba?"

Mills bana, "Çünkü görünüşe göre Çarşamba akşamı evinizin içinde ve çevresinde daha önce bazı vandalizm olayları yaşanmış," dedi.

Gülmeye başladım. "Evet, bu ikisi, artı Cami ve Tristan ve tarih ve saat damgalı yasal olarak bağlayıcı bir kağıt parçası."

"Bir ne?" Mills sesinde dürüst bir şaşkınlık ve merakla söylüyor. "Evet, buna evlilik cüzdanı deniyor," diye kıkırdıyorum.

Mills'in çenesi yere düşüyor, sonra benden Rusty'ye bakıyor ve birkaç kez ileri geri gidip geliyor.

"İmkânı yok mu?" Rusty diyor ki. "Siz evlendiniz mi?"

Mills'in yaşadığı şok ve genel olarak sert olan dış görünüşünün düşmesi beni gerçekten çok güldürdü. "Evet, öyle yaptık."

Hepimiz bir kahkaha krizine girdik, sonra ben ciddileştim. "Bunun ötesinde, Derek, Cotah, Cami ve Tristan yatmadan önce en az sabah ikiye kadar bizimle birlikteydi. Sanırım o gece oldukça iyi geçti. Cumartesi gününe kadar Derek ve Dacotah ile Vegas'ta kaldık, sonra otelden ayrıldım ve kalan eşyalarımı Dex'in dairesine taşıdım. Salı gecesi Denver uçağına binmeden önce akşam yemeğı için Addison'ın dairesine gittik ve bildiğiniz gibi o zamandan beri buradayım. Dairemde olduğum tek zaman Ryan oradaydı. Temizliğin geri kalanını onlar halletti. Anahtarlarımı teslim ettiğimde, inceleme için yöneticiyle birlikte daireye gittim. Ev aletleri hâlâ eksikti ama bunun dışında Ryan ve ekibi boyayabildikleri kadarını boyamış ve temizlemişlerdi. Bu, o binanın yakınına son gidişimdi. Orada güvenlik olduğunu sanıyordum?"

Mills omuz silkiyor, "İşte bu yangın onlara geri dönecek. Siz taşındıktan sonra güvenliği kestilerse, açık kapı bırakmışlar demektir. Ryan onlara birkaç kez yeni kiracılar taşınana kadar buraya göz kulak olmalarını söylemişti, belli ki bunu yapmamışlar."

"Bunun için Raine'in peşine düşecekler mi?" Rusty sorar.

Mills yüzünde samimi bir gülümsemeyle bana bakıyor. "Eğer bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa hayır. Her iki suçun da işlendiğı sırada sizi çok uzakta tutan çok fazla insan var."

"İlk telefon görüşmesi..." Mills'e baktım. "Yangın ne zaman başladı?"

"Saat dört ile dört buçuk arasında, dokuz-bir-bir çağrısının geldiğini düşünüyorlar."

"Mills bana saat dört buçukta geleceğini söyledi."

Rusty'ye baktım. "İlk telefon üç elli dokuzda geldi."

chapter
50
dex

"Dex?"

"Hey?" birine seslendim.

"Hey, rahatsız ettiğim için üzgünüm ama küçük bir sorunumuz var." "Ne oldu?"

"Kendin görmek isteyebilirsin." Raine'in eşyalarımızı alıp gelmesini sabırla beklediğim koridora bakıyorum.

"Evet, tamam." Onu mekanın arkasından takip ediyorum ve Kyle içeri giriyor. "Hey dostum, Raine otobüste mi?"

"Onu görmedim, hala soyunma odasında mı?"

"Sanmıyorum. Bir dakika içinde gidip kontrol edeceğim. Onunla gitmeliyim," diyorum Kyle'a.

"Evet, ekip arasında bir kargaşa duydum, yine sık boyutlarını karşılaştırdıklarını düşünerek boş verdim. Talon ve Addie'yi alayım, hemen geliyorum."

"Evet, tamam." Raine'in nerede olabileceğini merak ederek dışarı çıkıyorum ama otobüs alanına geldiğimde tüm bunları unutuyorum. Büyük bir yığın var, görünüşe göre... "Ne oldu lan?" diye bağıriyorum.

"Bilmiyoruz. Eşyaları yüklüyorduk ve her zaman yaptığımız gibi onları burada bıraktık. Geri döndüğümüzde bu haldeydiler."

"Neden güvenlik ekibini çağırmadınız?"

Adam sadece omuz silkiyor ve ben de sprey boyayla boyanmış davullarıma ve üzerlerindeki erkek fahişesi, pislik, aşağılık kelimelerine bakıyorum. Ama bu umurumda değil, her bir kafa bıçakla kesilmiş.

raine

Soyunma odasına girerken Rusty'ye "Bana on beş dakika ya da daha az süre verin, gitmeye hazır olacağım," diyorum.

Kapıyı kapattığım anda bir el ağzıma dolanıyor. Dex? Sonra bir ışık yanıyor ve aynanın önündeki sandalyede bir kadın oturuyor. Çığlık atmak istiyorum, çığlık atıyorum ama sert bir şekilde tutuluyorum ve duyulacak kadar yüksek bir ses çıkaramıyorum. "Buraya gelmenin tam zamanı, seni sürtük." Michael'ın kulaklarımdaki sesi damarlarıma buz gibi bir ürperti gönderiyor.

"Telefonuna cevap vermeliydin. Tüm bunları sana telefonda anlatabilirdim, ama bunun yerine kendini beğenmiş küçük bir amcık gibi davranıp aramalarımı görmezden geldin."

Kollarında debeleniyorum, en azından kendi ayağımla onun ayağına basabilecek bir pozisyona gelmeye çalışıyorum ama beni uzakta tuttuğu için bunu zorlaştırıyor.

"Sende bana ait olan bir şey var," diyor sandalyedeki kadın. "Görüyorsun ya, bunu mümkün olduğunca dostane bir şekilde yapmaya çalıştım ama sen beni dinlemedin, seni lanet fahişe." Elindeki bıçağı çevirip ucunu parmağına bastırarak ışığın odada yansıyıp titremesine izin verişini izliyorum. Dudaklarından dökülen fahişe kelimesi bana dairemi dağıtan kişinin o olabileceğine dair bir ipucu veriyor. Sam olabilir mi?

"Görüyorsun ya sürtük, ben onunum, o da benim ve artık onunla aramızdaki ilişkiye engel olmana izin vermeyeceğim. Görüyorsun, sonunda aramızdaki şeyler doğru yola girmeye başladı ve bunu raydan çıkarmana izin vermeyeceğim. Onun bir erkek fahişesi olduğunu biliyorum ama sen onun için hiçbir şey ifade etmiyorsun. Bunu her zaman yapıyor, sırf istediğini elde edebilmek için ona aşık olduğuna inandıracak bir kadın buluyor, ancak sen bir gizemsin çünkü sende ne bulduğuna dair hiçbir fikrim yok. Paran yok ve açıkçası sırf ilgi çekmek için kendini birine atmaya hazır şişko bir sürtüksün. Ve Dex'te işe yaradı çünkü turne biter bitmez seni kötü bir alışkanlık gibi bırakacak ve bana geri dönecek."

"Delirmişsin sen," diye hırlıyorum ağzımı tutan elime doğru.

"Ama görüyorsun, tatlı Michael seni seviyor ve onu aldatmana rağmen seni geri almaya fazlasıyla istekli. Bu yüzden Michael'la git ve

"Sam," diye homurdandım. "Ne yaptın lan sen?"

"Sadece sonsuza dek birlikte olabileceğimizden emin olmaya çalışıyordum. Şu an konuştuğumuz gibi senin orospu arkadaşınla ilgileniyorum."

Yüzüne baktım. "O benim karım," diye homurdandıktan sonra bileğinden onu odadan çıkarıp Beck'in kucağına atıyorum.

Beck, kızın kollarını arkaya doğru çekip kelepçelerken, "Senin bela olduğunu biliyordum," diye homurdanıyor.

"HHHEEEEEEEELLLLLPPPPPP!"

Dönüp arenaya doğru koşuyorum, Mills ve Rusty'yi de yanıma alarak sahneye çıkıyorum.

Yüzüme bir spot ışığı tutuldu. Beni kör ediyor, bir şey görmemi imkansız kılıyor.

"Raine!" Bağırıyorum.

"O burada, pislik." Tam o sırada gözlerimin rengi değişiyor ve bir video gibi hareket etmeye başlıyor.

Arkamı dönüyorum ve sahnenin arka fonunda Raine'in bağlı olduğu bir video var. "Lanet olsun."

"Ne sikim istiyorsun, pislik?" Bağırıyorum.

"Sadece izlemeni istiyorum," diyor ses sistemi üzerinden.

Korsesinin iplerini kesmesini izliyorum. "Hayır!" Çığlık atıyorum. Mills ve Rusty'ye "Bulun onu, hemen şimdi," diyorum. Mills elindeki telefonla konuşmaya başladı ve gittiler.

"Bizi bulmaya çalışma zahmetine girme, görüyorsun, bunu haftalardır planlıyordum. Kadınımı geri almak için bir yol bulmam gerekiyordu ve nişanlın bana mükemmel bir fırsat verdi. Görüyorsun, senin oyunlarından ve saçmalıklarından bıkmıştı, bu yüzden bir araya geldik ve onu dışarı çıkarmanın bir yolunu bulduk. Ve bak, işte burada." Korsesinin son parçasını da kesiyor ve korse açılıyor.

"Sakın ona zarar verme," diye bağırıyorum.

"Sevdiğim kadını incitmem mümkün değil." Yüzünün tam onunkinin yanına geldiğini görüyorum. "Bütün gece gösteriş yaptığı şeyi alacağım."

Yüzündeki mutlak dehşeti izliyorum... o kelimeler... o kelimeler...

Onun yanağını yalıyor. "Doğru bebeğim, bunu daha önce de yaşamıştık, değil mi? Asla yürümeyeceğinden emindim, ama sonra o gece, pis barda, bana doğru geldin, gülümsedin ve kıcını oynattın, alay ettin ve önümde gösteriş yaptın. Sonra benimle konuşmaya başladın ve ooooh wow, doyamadım, bu yüzden belki de yapabileceğime karar verdim

O zamanlar dört yıl önce başladığım şeyi bitirdim." Onun yanağını yalıyor.

Gözleri mutlak bir dehşetle dolu. "Senin için geliyorum, ateşböceği," diye fısıldıyorum ve ayağa kalkıp arkamı dönüyorum. Sahneden atlıyorum ve projeksiyon ışığının hemen altındaki boş alana doğru koşuyorum.

"Nereye gidiyorsun? Benim olanı alırken beni izlemeyecek misin?"

"O zaman da senin değildi, şimdi de değil. Tanrı yardımcım olsun, seni bulduğumda öldüreceğim."

Gülüyor. "Beni asla zamanında bulamayacaksın." Ağladığını ve metal sandalyenin yere sürtündüğünü duyuyorum. Tam zamanında arkamı döndüğümde onun yere devrildiğini ve videonun karlandığını görüyorum.

"Allah kahretsin!" Neredeyse Talon'a çarpacakken homurdanıyorum. "Bulun onu." "Arıyoruz, hepimiz arıyoruz."

Aradıkça gerçeklikten koptuğumu hissediyorum, kapalı kapılara, açık kapılara çarpıyorum, fark etmez, karşıma çıkan her lanet odayı kontrol ediyorum.

İmtiyaz tezgahlarını atlamak, bulmak için elimden gelen her şeyi yapmak

On

u. Onu bulmaya giderken önce Kyle'a, sonra da Peacock'a rastladım.

Başladığım yere geri döndüğümde, merdivenleri tırmanıp

İkinci seviye için.

Her geçen dakika, zihnim en kötüsünü canlandırmaya başlıyor.

Bir kez iyileşti. İkinci kez asla iyileşemeyecek.

"Raine?" Giderken bağırıyaya devam ediyorum. Addison'a rastladım.

"Hayır, hayır, hayır, git buradan. Otobüse geri dön."

"Boş boş oturamam," diyor gözyaşları içinde.

"Sana da bir şey olursa kendimi asla affetmem, lütfen tatlı kızım, git," diye yalvarıyorum ona.

"Tamam Dex, tamam." O anda aramızdan bir şeyler geçti. Tüm ilişkimizin değiştiğini hissettim ve eğer Raine'i bulmak için duyduğum çaresiz ihtiyaç olmasaydı, ona karşı her zaman bir pislik gibi davrandığım, ona bir et parçasından başka bir şey değilmiş gibi davrandığım için hemen o anda ondan özür dilerdim. Raine'in deyimiyle bir pislik olurum.

"Raine!" Tekrar bağırıyorum, buranın ne kadar boş olduğuna hayret ederek dinliyorum. Güvenlik nerede lan? Hangi cehennemdeler? "Raine!" Tekrar çılgılık atıyorum. Bu iş uzadıkça daha da korkuyorum. Onu kaybedemem, onsuz öleceğim.

chapter
51
dex

Telefonum çaldı.

"Ne?"

Çırpınıyorum.

"Onları yakaladık."

"Nerede?"

"Şimdi kata geri dönüyoruz." "Yaralandı mı?"

"Hayır."

Duymam gereken tek şey buydu ve telefonu kapatıp az önce geçtiğim kapıya doğru koşmaya başladım.

Merdivenlerden aşağı koşuyorum, etrafa bakıyorum, onları arıyorum. Orada kimse yok. Etrafımda dönüp onları görmeye, bulmaya çalışıyorum. "Dex." Hayatımı kurtaran, bana akıl sağlığımı kazandıran sesi tek bir kelimedede duyuyorum, ismimi. Sese doğru dönüyorum ve ışık böceğimin merdivenlerden indiğini görüyorum. Battaniyeye sarılmış olduğunu görünce kalbim parçalanıyor ama Rusty'nin yanında kendi gücüyle yürüdüğünü fark edince acının yerini rahatlama alıyor. Arkasında Mills, Michael adında bir pislik var.

Her seferinde üç adım atlayarak onlara doğru koşuyorum. Ona ulaştığımda, kollarımı olması gerekenden daha sert bir şekilde ona doluyorum. "Oh Tanrım, oh Tanrım," diye nefes alıyorum. "İyi misin?" Omzuna doğru hıçkırarak ağlıyorum.

"Fiziksel olarak iyiyim," diye hıçkırıyor. "Şükürler olsun."

Onu serbest bırakıp şöyle bir bakıyorum. Ağzı bandın olduğu yerde kırmızı, gözleri siyah ve makyajdan şişmiş, ama nispeten zarar görmemiş görünüyor. Ama görünüşü onu incelemeye çalışmama engel olmuyor. "Ben iyiyim," diye fısıldıyor, Tanrı'ya şükür.

Ona saldıran şerefsiz Mills'in pençesinde kıvranıyor. "Rusty ile git bebeğim," diyorum ona ama ona bakıyorum.

"Hayır, Dex, yapma. Bırak polis halletsin."

"Evet, çünkü şimdiye kadar çok iyi iş çıkardılar."

"Kahretsin, Dex, yapma. Sana ihtiyacım var. Hapse girmene ihtiyacım yok."

"Git Raine," diye emrediyorum ona. Direnemeyeceğini ve çok sinirleneceğini biliyorum ama burada durup bu dangalağın canına okumamı izlemeyecek.

Rusty'nin kulağına fısıldadığını duyuyorum, "Bunun olmasına gerçekten izin vereceğimizi mi sanıyorsun?"

Arkama bakmaya zahmet etmedim, sadece merdivenlerden indiklerini duydum. Orada durup, o orospu çocuğuna bakıyorum.

"Gittiler mi?" Dişlerimi sıkarak söylüyorum.

"Evet."

"çözün."

"Dex."

"Yap şunu. Bırak da karşılık versin. Benim için daha kolay olur." Başımı tehditkâr bir şekilde ona doğru eğiyorum ve gözlerindeki korkuyu görebiliyorum. Ahbap, daha hiçbir şey görmedin.

Mills'in ne yaptığını göremiyorum ama Michael'ın kafasında dönen çarkları görebiliyorum. Kaçışını planlıyor, ta ki ben saçından tutup onu merdivenlerden aşağı çekene kadar, Mills son kelepçeyi de serbest bırakıyor.

Son basamağa geldiğimizde ve onu arenanın zeminine fırlattığımda "Sen delirmişsin," diye ciyaklıyor.

"Ben deli miyim? Benimle dalga mı geçiyorsun, sen karıma bir kez tecavüz etmekle kalmayıp bunu tekrar yapmaya çalışan orospu çocuğusun. Kim deli sınıfına girer?"

raine

"Kahretsin, Rusty, beni geri götür." "Hayır, bunu görmene gerek yok."

"Hiç bile." Onun dönüyorum ve sahneye doğru geri .

"Kahretsin," diye homurdanıyor Rusty arkamdan, ama artık koridordaki tek kişi ben değilim. Arkamda Casey, Beck, Talon, Kyle, Addison, Mouse, Peacock ve Tori var. Arkamdan yaklaşan güçlerini hissedebiliyorum.

Dex'in onu birkaç basamak yukarıdan yere attığını görmek için tam zamanında sahneye geri adım atıyorum.

"Haydi, seni orospu çocuğu," diye homurdanıyor Dex. Gözlerindeki bakış kesinlikle dehşet vericiydi.

Michael'ın ya da adı her neyse, ayağa kalkıp bana ve sahneye doğru koşmaya çalışmasını izliyorum, buradan çıkmanın en hızlı yolu. Tam o sırada tüm arkadaşlarımız ve ailemiz sahneden aşağı atlıyor. Michael'ın kayarak durmasına neden olan devasa bir varlık, ancak Peacock tişörtünü sağlam bir şekilde kavramadan önce değil. Parmaklarının tişörtü parçalamasını izliyorum, sonra bir tarafını bırakıyor ve yüzüyle birleşiyor. Michael'ın geriye doğru tökezleyerek Beck'e doğru koşmasını izliyorum. "Bizden birine bulaşırsan, biz de sana bulaşırız." Beck kolunu geri çekerek onu yüzüstü yere doğru savuruyor. İşte o anda Mouse kaburgalarına çarpıyor. Beck onu geri çekiyor. "Görüyorsunuz, burada on bir kişiyiz, saldırıya uğradığınız hikayenizin geçerli olacağını düşünüyor musunuz?" Beck onu Dex'e doğru çeviriyor. "O tamamen senin, kardeşim." Beck onu Dex'e doğru itiyor ve Dex de sağ yumruğunu Michael'ın kafasının yan tarafına indiriyor.

Yere kan tükürürken ve Dex'e saldırırken içini öfkenin doldurmasını izliyorum.

Dex hazırlıklı, ona saldırmamasını bekliyor ve Michael hayal kırıklığına uğratmıyor, yüzünün yan tarafına bir tane indiriyor.

"Teşekkür ederim," diye homurdanıyor ve Michael'ın üzerine atılıyor, böbrek yumrukları, surata atılan yumruklar ve sonunda Michael'ı inleyerek ve yuvarlanarak yere düşüren taşaklara atılan bir tekme.

"Dex, dur," diye bağıriyorum.

Gözleri benimkilerle buluşuyor. Tehdidin, öfkenin ve kontrolü elinde tutmaya şiddetli ihtiyacın, sevdiğim adamın bana duyduğu sevgi ve bağlılığa dönüşmesini izliyorum. Buna tanık olmak çok güzel.

Mills'e "Kelepçele onu" dedi. "Çekin şu orospu çocuğunu gözümün önünden.

Diğer amcık çantası nerede?"

"O kilit altında. Polisler yolda." Mills öyle diyor ve Dex adamın karnına bir tekme daha atıp yanından geçiyor, arkadaşlarımızın yanından geçip sahneye çıkıyor ve bana çarpıyor.

Beni kucağına aldığı anda vücudumu hıçkırıklara boğuluyorum. Beni salonun arkasına ve otobüse doğru taşımadan önce burnunu burnuma sokuyor. "Seni tuttum, böcek. Tuttum seni. Gitmene asla izin vermeyeceğim. Sen tanıdığım en tatlı, en mükemmel insansın..." Onun tatlı sözleri devam ediyor

arenanın arkasından, otoparktan ve doğrudan otobüse doğru yürüyün.

Otobüse bindikten sonra bizim odamızı atlayıp Talon, Kyle ve Addison'ın odasına geçti. Onu sorgulamadım. Beni yatağa ve ben de ona iyice bakıyorum.

"Kanaman var."

"Siktir et." Dizlerinin üzerine çöküyor, kollarını bana doluyor ve beni kendine çekiyor.

Bir kolumu battaniyemden çıkarmayı başarıyorum ve saçlarını okşuyorum. "Yaralandın mı?" diye boğuk bir ses çıkardı.

"Fiziksel olarak mı? Hayır." Elimi tekrar saçlarında gezdiriyorum. "Onu da mı yakaladılar?" Fısıldıyorum.

"Evet, onu soyunma odasında buldum."

"Kim o, Dex?" Sesim istediğimden daha sert çıktı.

Bana bakıyor, gözleri temkinli ve endişeli. "Onunla San Diego'da tanıştım, bunu biliyorsun. Addison bunu sana söyledi."

"Nişanlın olduğunu mu söyledi?"

Geri çekildi ve bana yarım bir sırıtış attı. "Sen benim karımsın, bence bu her şeyden daha önemli, değil mi?"

"Hamile olduğunu söyledi."

Dişlerinin arasından tıslıyor. "Bu imkansız." Savunmaya geçercesine ayağa kalkar ve küçük alanda adım atmaya başlar. Savunması hazır.

"Gerçekten mi?" Ben soruyorum ve o bana kaşlarını çatıyor.

"Bu imkansız çünkü seninle tanışana kadar prezervatif kullanmayı hiç bırakmadım."

"Prezervatifler kusursuz değildir, Dex." Sinirlenmemeye çalışıyorum ama kızgınım, incindim ve cevaplara ihtiyacım var.

"Hayır, değil, ama gelmemek oldukça kusursuz."

"Ne demek istiyorsun-" Bitirmedim.

"Numara yaptım, birçok kadınla yaptığım gibi onunla da numara yaptım. Onları becermeden önce ağızlarıyla beni boşaltmalarını sağladım. Bazen boşalırdım, bazen boşalmazdım. Boşalmadığım zaman, sanki boşalmışım gibi davranır, prezervatifi bağlar ve olabildiğince hızlı kaçırdım. Onunla hiç orgazm olmadım. Sevişme konusunda berbattı ve sevişme konusunda daha da kötüydü." Elini saçlarının arasında gezdiriyor. "Detaylara gerçekten ihtiyacın var mı?"

"Evet, Dex, biliyorum."

"Onunlayken aşk hakkında saçmalamaya başladı ve ... çıldırdım ve olabildiğince hızlı ve sert bir şekilde kaçtım."

"Yani o zaman onun berbat durumda olduğunu biliyordun."

"Bu adil değil," diye tersledi beni. "Bu kadar ileri gideceğini hiç tahmin etmemiştim."

"Evimi mahvetti." Bana baktı. "Evet, her şeyimi mahveden, tüm dünyamı mahvetmekten sorumlu olan o. Bana bir seçenek sundu. Ya beni öldürecekti ya da ben Michael'la gidecektim. Michael'ı seçtim, bıçaklanarak öldürülmektense en azından yarı yarıya hayatta kalma şansım olur diye düşündüm. Her iki şekilde de, seni geri alabilmek için benden kurtulacaktı. Turne bittiğinde etrafta dolaşmayı bırakacağına, böylece hayatına geri dönebileceğine, turne bittiğinde beni kötü bir alışkanlık gibi bırakacağına, sevdiğin tek kadının o olduğuna ikna olmuştu..." Tamamen eridiğim için saçmalamaya devam ediyorum.

"Dex! Raine!" diye bağılıyor otobüsün önünden bir kadın sesi. Addison.

"Buraya," diye bağılıyor.

Addison köşeden koşarak geliyor. "Raine?" Gözyaşları içinde ona bakıyorum. "Ne?" Ağzımı açtım.

"Polisler burada. Seninle ve Dex'le konuşmak istiyorlar."

"Bir dakika içinde çıkacağız," diyor Dex ona. "Bize bir dakika verin."

"Kesinlikle," diyor Addison ve odadan çıkıyor.

Dex bana dönüyor ve bir kez daha ayaklarımın dibinde diz çöküyor. Elimi elinin içine aldı. "Teşekkür ederim." Ne için diye sormama fırsat vermeden devam etti: "Onu seçtiğin için. Kadın kafayı yemiştir. Yemin ederim, böyle bir davranışı düşüneneğini bile bilmiyordum. Hayatımda çok çılgın kadınlarla tanıştım ama bu kadarı da fazla. Yemin ederim hamile değil. O kadar aptal değilim, bu konuda bana güvenin lütfen. Aklına şüphe tohumları ekmek, seni benden uzaklaştırmak için her şeyi yapmaya hazır ve istekliydi. Bu tur biter bitmez seninle bir ev alacağım, seninle bir hayat kuracağım, seninle tekrar evleneceğim. Sen, Raine Montgomery, şimdiye kadar aşık olduğum, sevdiğim ve hayatımın sonuna kadar seveceğim tek kadınsın. Sensiz ben bir bütün değilim, ben insan değilim. Sensiz yaşayamam."

Yüzünü ellerimin arasına alıyorum, battaniye düşüyor. "Biliyorum," diyorum ona.

Dudaklarımı dudaklarına yerleştirdiğimde gözleri şaşkınlıkla büyüyor, çözölüyor, öpücüğümün içinde eriyor, başparmaklarımı kirli sakallı yanaklarına vuruyorum. "Biliyorum," diye tekrar tekrar nefes alıyorum, o ağzımı yakalayıp beni ruhumu kavuran, kalbimi yutan ve tüm vücudumu ürperten bir öpücüğe götürürken.

chapter
52
raine

Dex odamıza girmeme yardım ediyor ve bana bir tişört buluyor. Beyaz 'Süpermen' tişörtümü çıkardığında gülümsemekten kendimi alamıyorum. Keşke kendimi daha çok onun gibi hissetseydim. Daha yenilmez. Eli yan tarafıma dokunduğunda irkiliyorum. Donup kalıyor. "Neyin var? Raine?"

"O... O beni böbreklerimden vurdu."

"Bir bakayım."

"Dex, ben iyiyim."

"Gerçekten mi? Çünkü morarmışsın. Seni hastaneye götürüyoruz." İç çektim. "Ne için? Ben gayet iyiyim."

Başını bana doğru eğdi. "En azından sağlık görevlileri sana baksın, lütfen? Hastaneye gitmeniz gerekip gerekmediğine onlar karar versin."

Artık onunla tartışmanın bir anlamı olmadığını anladım. "Evet, Efendim."

Beni kollarıyla sarıyor ve alnımdan öperek bırakıyor ve bir şort giymeme yardım ediyor. "Haydi, gidip yüzünü temizleyelim," diyor beni odamızdan çıkarıp banyoya götürürken. Adrenalin azalmaya başladığında titreyen ellerimle yüzümü yıkıyorum.

Fark etti. "Otur," dedi sertçe ve oturdum. İşte o zaman el bezini benden alıyor ve makyajımdaki pisliği nazikçe temizliyor. Daha kötü olabilecek bir şey karşısında, şefkatli ve nazik davranıyor ve her zaman Dex'in sert dış görünüşünde gömülü olduğunu bildiğim şefkatli adam oluyor.

Ağlamaya başladım. Yaptığı işi bırakıyor ve otobüsün tuvaletinin dar alanında önümde diz çöküyor. "Sorun nedir, ateşböceği?"

Gözlerimdeki yaşları nazikçe siliyorum. "Bunu nasıl bilmiyorum," diyorum ona.

"Deneyebilir misin?" Elleri kalçalarımın üzerinde duruyor ve hafifçe sıkıştığını hissediyorum ve gözlerimi biraz daha sıkı kapatıyorum. "Sadece fark ettim ki," diye burnumu çekiyorum, "bu

gerçekten önemsiyorsun, bu... sert adam dış görünüşünün altında saklanan yumuşak, nazik bir insan. Tüm bunların altında şefkatli bir Dom var."

Eli yanağını okşuyor. "Seninle ilgilenmekten asla vazgeçmeyeceğim. Koşullar ne olursa olsun. İşte bu yüzden senden kendini bana teslim etmeni, seninle ilgilenmeme izin vermeni istedim."

"Eski dairemi yaktı."

"Ne?" diye nefes alır. "Bunu nereden biliyorsun?"

İç çektim, ona anlatmak zorundaydım. "Bu gece yeşil odadan çıktığımda Rusty beni diğer odalardan birine çekti ve Mills telefonda Los Angeles'tan bir dedektifle konuşuyordu. Anahtarlarımı çoktan teslim etmiş olmama rağmen vandalizmi ve yangını benim üzerime yıkmaya çalışıyorlardı."

"Neden bana söylemedin?"

"Çünkü Mills ve Rusty beni arenaya geri getirene kadar seni görmedim. İlk telefon görüşmesi yangın çıkmadan hemen önceydi. Mills polisle büyük bir mücadele verdi, benim için, senin için, hepimiz için sağlam bir mazereti vardı ama polis hıyarlık yapıyordu. Görünüşe göre, Çarşamba gecesi, bizim gecemiz, dairemde başka bir vandalizm olayı olmuş. Mills ve Rusty evlendiğimizi biliyor."

Gülümsüyor. "Grup da öyle."

"Ne? Nasıl?"

"Davullarımı parçaladı ve spreyl boyanın senin dairende gördüklerimle benzerliğini fark ettim. Panikledim, seni arıyordum, bir nevi 'karım nerede lan' diye bağırdım."

"Oh Dex, yapmadın."

Gülüyor. "Evet, öyle yaptım. Kaydı." Yanaklarımdaki gözyaşlarını siliyor. "Her şey yolunda ama eminim kulağımıza bir şeyler çalınacak."

Küçük bir kahkaha attım. "O zaman müzikle yüzleşsek iyi olur."

Başını eğiyor. "Gerçekten devreye girip bunun olmasını engellemek istiyorum."

Sonra gülümsüyorum ve yüzünü ellerimin arasına alıyorum. "Bu, senin hâkimiyetinin araya giremeyeceği tek an. Polislerle konuşmak zorundayım, sen de öyle. Bu işi halledebilmemizin, toparlanıp buradan siktir olup gitmemizin tek yolu bu."

"Ve seni kontrol ettireceğim."

Dudaklarını nazikçe öpüyorum. "Dürüst olmak gerekirse, ben iyiyim."

"Öyle olduğunu biliyorum, çok seksisin ama ışıldayan böceğimin hastalanmasına ya da daha kötüsüne izin vermeyeceğim."

Onu serbest bırakıyorum. "Pekala."

"Aferin kızıma," diyor ve içimin biraz aydınlandığını biliyorum.

Otobüsten iner inmez, dışarıdan bakan biri için sıradan gibi görünse de, kelimenin tam anlamıyla otobüsün etrafını saran herkesle karşılaştık. Dex ve ben birbirimize baktık, daha iyi biliyorduk. Biz hazır olmadan kimsenin otobüse binmesine izin vermeyeceklerdi.

"Hâlâ burada mı?" Dex soruyor.

Mills yanımıza gelirken "Hayır," diye cevap veriyor. "Onu bir ambulansla götürdüler. Muhtemelen en azından burnu kırılmıştır, belki birkaç kaburgası da vardır."

"Başım belada mı?" Dex benim düşündüğüm soruyu soruyor.

Mills homurdanıyor. "Hayır, Beck olayla ilgili tüm suçu üzerine aldı ve Michael'ın önce Raine'e, sonra size, en son da kendisine saldırdığını söyledi. Onu sorgulayan polis Beck'in bir koruma olduğunu ve az çok işini yaptığını açıkça görebiliyordu. Yine de sana bunu sorabilirler." Dex'e dikkatle bakar.

"O konuda sorun yok."

Mills bana döndü. "Hadi, sağlık görevlileri seni bekliyor."

"Ama ben iyiyim," diye itiraz ediyorum ve Dex bana ters ters bakıyor. Mills bana ambulansın arkasına kadar eşlik ederken "Ah aşkına... iyiyim," diye homurdanıyorum.

"Merhaba çocuklar, ben Raine." Kadın sağlık görevlisi otobüsün sonuna gelmeden önce söylemesi gereken tek şey buydu.

"Buraya gelir misin?" diye sordu bana.

"Bu toprakları bu şekilde terk etmeyeceğim," diyorum.

"Buna biz karar verelim, ama şimdilik sizi muayene edeceğiz ve birkaç soru soracağız."

Ambulansın arkasında yatan sedyeye doğru başını sallayan Millse bakıyorum.

"Kadınlara patronluk taslamak için ders alıyor musunuz?" Ona takılıyorum ve o yine başını sallıyor.

Ben yukarı tırmanırken eğildi ve fısıldadı, "Hiçbir fikrin yok." Sesinde bana anında Dex ve Derek'i hatırlatan bir ton var. Ona bakıyorum ve gülümseyerek başını tekrar otobüse doğru sallıyor.

"Ben gidiyorum." Tırmandım ve sedyeye oturdum.

dex

Polis bana "Samantha Gill ile ilişkiniz nedir?" diye sordu.

"Kim?" Dedim ve polis kaşlarını çatı. "Sam, evet, ortada bir ilişki yok."

"Öyle olduğu izlenimine kapılmış."

Homurdanıyorum. "Bunu da sanrılar listesine ekleyebilirsin. Onda bunlardan birkaç tane var. Birincisi bu, ikincisi nişanlım olduğu, üçüncüsü de çocuğuma hamile olduğu."

"Yani onunla bir ilişkin mi var?" "Tabii ki hayır."

"Sakin ol," diyor polis.

Kanım kaynıyor. "Bakın, karıma bıçakla saldırdı, yirmi beş bin dolarlık ekipmana zarar verdi, karımı saldırıya uğraması, neredeyse tecavüze uğraması ya da öldürülmesi için tuzağa düşürdü. Ayrıca karımın Los Angeles'taki dairesine ciddi şekilde zarar vermekten, taciz telefonlarından ve diğer şeylerden sorumlu ve sen beni onunla bir ilişki yaşamakla mı suçlamak istiyorsun? Cehenneme kadar yolun var."

"Dex, yapma." Addison geliyor.

"Hayır, lanet olsun, bu orospu çocukları Raine'in başına geleni hak ettiğini ve Sam'in, Samantha'nın, adı her neyse, haklı olduğunu göstermeye çalışıyorlar."

Addison gülümser ve memurlara döner. "Size Sam'in kim olduğunu söyleyeyim. Yaklaşık üç ay önce kendini Dex'in kollarına atan dengesiz bir kadın. Reddedildi, reddedildi ve mantarı elinden kaçtı. Elimde binden fazla arama içeren bir telefon görüşmesi geçmişi var çünkü bir zamanlar, tüm bu saçmalıklar yaşanmadan önce, o benim arkadaşımdı. Benim aracılığım ile Dex'e ulaşabileceğini düşündü. Ayrıca Raine'in Los Angeles'taki evinin önünde çekilmiş bir fotoğrafı da var, ev ilk kez tahrip edildikten sonra. Son kırk sekiz saattir Raine'i arayıp taciz ettiğine dair somut kanıtlarımız var ve bu gece ve Kaliforniya'daki saldırı ve yıkımların olduğu her gece herkesin nerede olduğuna ve ne yaptığına dair somut kanıtlarımız var. Şimdi, Dex'e onu bu gece burada olanlardan sorumlu olmakla suçlamayacak başka sorularınız var mı yoksa buraya gelme amacınız sadece bu mu?"

Vay anasını... bu kızın alingan olduğunu hep biliyordum ama lanet olsun. Polisin omzunun üzerinden bakınca Talon ve Kyle'ın kızlarının az önce yaptıklarından dolayı çılgınca sırttıklarını görüyorum ve tek yapmak istediğim ona sarılmak.

Addison'ın laf kalabalığı karşısında bir an için gafil avlanan polise, "Ne dedi?" diyorum.

"Buldum!" Rusty arkamızdan seslendi. Hepimiz dönüp Rusty'nin elinde bir şeyle arenanın arkasından koşarak çıktığını görüyoruz.

"Neyi yakaladın?" Bana ve polise yaklaşırken soruyorum. Sırttı. "Oh, sadece küçük bir video aksiyonu."

"Bu... Tanrım." Kusacak gibi oluyorum, bir kere izlemek yetti, bir daha izlemek zorunda kalmamak için Tanrı'ya dua ediyorum.

"Evet, öyle. Gördün mü, aptal olduğunu biliyordum, hepsi burada." Memura bir disk uzatır. "Bir de soyunma odasının içinden bir görüntü var. Ses yok ama anlayacağınızdan eminim."

"Peki, bunu gözden geçireceğiz ve..."

"Ve hiçbir şey. Sizden duymak istediğimiz tek şey, bu iki şerefsizin mahkemesi için ne zaman ve nerede olmamız gerektiği." Hepimiz tarafından korkutulmuş gibi görünen polise söyledim.

"Tamam, irtibata geçeceğim." Sonunda çekip gitti.

Addison'a dönüyorum ve kollarımı ona doluyorum. "Teşekkür ederim ve özür dilerim."

"Rica ederim, ama bana hiçbir şey için teşekkür borçlu değilsin. Ben sadece işimi yaptım ve ne için özür dilediğinize dair en ufak bir fikrim yok. Tabii onunla evlendiğin ve bizi davet etmediğin için değilse."

Yüzümün kızardığını biliyorum. "Polisi idare ettiğin ve onu bulmaya çalışırken yardım ettiğin için teşekkür ederim. Ayrıca benim saçmalıklarına katlandığınız için de teşekkür ederim ve özür dilerim çünkü benim saçmalıklarına katlanmak zorunda kaldınız. Çok uzun zamandır bir pislik gibiydim."

"Dex?" diyor.

"Evet?" Tereddüt ediyorum.

"Kapa çeneni yoksa senin gerçekten bir insan olduğunu düşünmeye başlayabilirim."

Gülüyorum. "Onu suçla." Başımı ambulansın arkasından bize doğru yaklaşan Raine'e doğru eğiyorum.

"Beni ne için suçluyorsun?" diyor kolumun altına sokulurken.

"Onun kıcını terbiye ettiğim için." Talon bana doğru başını sallıyor.

Gölümsüyor. "Beni yiyip bitirdi."

"Gitmekte özgür müsün?" Kyle soruyor.

"Bazı nedenlerden dolayı polisler artık benimle konuşmak istemedi ve sağlık görevlileri bana her şeyin yolunda olduğunu söyledi."

Kolumun altına sıkıştırdığım kızıma bakıyorum. Etrafımız arkadaşlarımızla, ailemizle çevrili. Ben ve hayatımın aşkı, karım ve en iyi arkadaşım. Eğilip dudaklarını dudaklarımla yakalıyorum ve onu sıkıca yanımda tutuyorum. Onu asla bırakmayacağıma, yanından hiç ayrılmayacağıma, her zaman ona bakacağıma, onunla ilgileneceğime ve her fırsatta onu yiyip bitireceğime yemin ediyorum.

"Seni seviyorum, ışıltılı böcek," diye fısıldıyorum dudaklarına. "Seni seviyorum, bubba."

he collars
me...

Turu o hafta Los Angeles'ta düzenlediğimiz büyük bir partiyle tamamladık. Gösteriler inanılmazdı ve partiler daha da eğlenceliydi.

Dex ve Addison sonunda anlaşmış görünüyordlardı. Ona ne zaman sorsam, omuz silkiyor ve bana bir pislik olduğu için pişmanlık duyduğunu söylüyordu. Ben de gülümseyip geçiştiriyordum.

Derek, Dacotah, Cami, Tristan ve Erica gösteriye geldiler. Erica'ya verdiğim sözü tuttum ve grupla turnede olduğum süre boyunca benim için yaptıklarına bir teşekkür olarak onu da getirdim. Dex onunla tanıştığı için heyecanlıydı ve yakında onu tekrar görmeyi dört gözle bekliyordu. Ne olursa olsun onu hayatımda tutacağıma yemin ettim ve Dex de bunu kabul etti. Şehirde olduğumuz zamanlarda ayda en az bir kez onunla çıkmam gerektiğini söyledi.

Turnenin ardından Dex ve ben Talon, Addison ve Kyle'ı Nashville'e kadar takip ettik ve Addison Bryan Hayes ile düet kaydı yaptı.

Dex bana sürpriz yaparak The Box'a üye yaptı. O kadar heyecanlıydım ki, Derek ve Cotah otelimize geldiklerinde, The Box için uygun bir şekilde giyindiklerinde ve akşam yemeği ve tabii ki bir gece oyun ve daha fazla eğitim için yola çıktığımızda kendimi zar zor tutabildim. İtaatkâr cennetteydim.

Derek, Dex ve benim D/s ilişkimizde yaptığımız sıçramalardan ve sınırlardan etkilendi ve hatta Cotah, elbette izin aldıktan sonra, Dex'e bir alt olarak yaptığım gelişmeler için beni övdü.

Cami'nin Tarah'a gitme teklifini geri çevirmiştik, Cotah geri dönüp beni aradığında ve Orion'un sonunda ona evlenme teklif ettiğini söylediğinde bu beni çok üzmüştü. Dex ve ben daha önce evlendiğimiz için böyle bir şey yaptığını söyleyerek onunla dalga geçtim. Güldü. "Doğru," dedi. "Ama önce o beni yakaladı."

Bu konuşmadan sonra Dex'e konuyu açtım ve beni yakalamak isteyip istemediğini sordum. Kesinlikle istediğini ama ilişkimizde önce aşmamız gereken birkaç adım daha olduğunu söyledi. Ta ki ona beni tasmalamanın güvenli kelimemden vazgeçeceğim anlamına geldiğini söyleyene kadar. Güvenli kelimemden vazgeçmek

safeword benim için ona ve ilişkimize ne kadar güvendiğimi göstermenin bir yolu. Bu, beni kaldırılabileceğim sınırların ötesine itmeyeceği konusunda ona tamamen güvendiğim anlamına geliyor. Ondan sonra heveslendi ama bu geceye kadar benimle hep dalga geçti.

Bu gece, Derek ve Cotah Los Angeles'taki evimize geldiler. Tam olarak Addison'ın eski dairesine. Yepyeni oyun odamızı bir törenle vaftiz ediyoruz. Dex bana tasma takacak ve ben de havalara uçacağım.

Ayağa kalkıyorum, Cotah'la birlikte üst kattaki odamıza çıkıyoruz.

"Onunla zaten evlisin, bu neden bu kadar önemli?"

Kocaman gülümsüyorum. "O beni karısı olarak kabul etti, şimdi ben de onun itaatkârı olarak kabul edilmek istiyorum."

"Mükemmel bir cevap," diyor Derek çatı katındaki yatak odamıza çıkan basamakları tırmanırken.

Ona gülümsüyorum ama başımı itaatkâr bir şekilde eğiyorum. "Hayır, bu gece olmaz tatlı kız, lütfen bana bak."

Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve bana bir şey uzatıyor, bir kutu. Bir yüzük kutusu büyüklüğünde. "Sana hediyemiz," diyor Derek. "Teslimiyetinizi bulduğunuz için."

Kapağı açarken gözlerimden yaşlar süzölmeye başlıyor. İçinde aslında bir bileklik var, bir başlangıç bilekliği aslında. Her iki tarafı gümüşle çevrili iki beyaz boncuk var ve bileklikten sarkan bir triskelion sembolü var, üç yin-yang yarısı bir daire oluşturuyor, BDSM'nin sembolü. "Muhteşem," diyorum ve başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Teşekkür ederim, efendim."

"Benim için zevkti."

"Cotah ile konuşmak için izin istiyorum, efendim." Eğildi ve beni alnımdan öptü.

"Her zaman."

"Teşekkür , efendim." Cotah'a bakıyorum. "Teşekkür ederim Cotahbear."

O kıkırdamalar at benim takma ad için onu ve gülümsüyor geniş. "Bir şey değil."

"Cotahbear ha?" Derek eğlenerek sırtıyor.

"Evet, ona verdiğim isim bu." Gülümsüyorum ve o da kolunu kızıma doluyor.

"Hoşuma gitti." Bana bakmadan önce sırtıyor ve onun alnına bir öpücük konduruyor. " geldi."

"Bunu giyebilir miyim?" Ona sordum.

"Hmm, evet, o zaman ona gösterebilirsin ve bir şey yapmadan önce onu çıkarabilir." Dex'in bu gece ne yapacağını düşündükçe ürperiyorum.

Cotah bileziği takmama yardım ediyor ve Derek önümüzde merdivenlerden iniyor.

Cotah yolu gösteriyor ve oyun odasında Derek'e katılıyor. Kapının dışında bornozumu asıyorum ve yeni bilekliğim ışığa takılıyor ve gülümsüyorum.

Bu istediğim her şey ve çok daha fazlası.

Odaya girdiğimde başımı eğiyorum ve kocama, ortağıma, sevdiğim ve sonsuza dek seveceğim adama doğru yürüyorum.

Beni kız arkadaşı, nişanlısı, karısı olarak sahiplendi ve şimdi kendimi ayaklarının dibine bıraktığımda beni itaatkârı olarak sahiplenecek.

Beni sahiplendi, beni arzuluyor, beni geçmişim olan inişli çıkışlı hayattan kurtardı.

Ben onu evcilleştirdim ve o beni yuttu.

epilogue

one year
later...

Michael -gerçi gerçek adı değil, ama bu amaç için öyle tutacağız- bana geldiğinde bir tecavüz, bir de tecavüze teşebbüsle suçlanıyordu. Ayrıca elliden fazla tecavüz ve altı cinayete teşebbüsle suçlanıyordu. Michael otuzdan fazla farklı eyalette aranan bir adamdı, ama bir şekilde her zaman yetkililerden kaçmayı başardı. Sonunda onu yakalamak için ben, Dex ve rock yıldızı korumalardan oluşan bir ekip gerekti. Neyse ki ölüm cezasından kurtulmak için suçunu kabul etti ve ben de mahkemede tanıklık etmek zorunda kalmadım.

Sam cinayete teşebbüs, vandalizm, takip, taciz ve şu anda aklıma gelmeyen çok sayıda başka suçtan suçlu bulundu. Muhtemelen hayatının geri kalanını geçireceği bir akıl hastanesine mahkum edildi. Ne olursa olsun, hayatımızdan çıktı.

Dex beni itaatkârı olarak kabul ettiğinde, bana iki tasma hediye etti. İlki benim oyun odası tasmamdı. İnce, neredeyse zarif bir deri tasma ve üzerinde bir çember var, kulüpte sık sık kullandığı bir şey. Beni tasma ile gezdirmesi ikimizin de hoşuna gidiyor. İkincisi günlük bir tasma. Boynumun hemen altında bir araya gelen muhteşem bir platin kolyeydi. Kolyenin iki parçasını bir arada tutan bir madalyonun kilidini açmak için kelimenin tam anlamıyla bir anahtara ihtiyaç var. Günlük tasmamın kilidini açması, oyun odasına gideceğim anlamına geliyor.

Ayaklarının dibinde otururken törene tatlı fısıltılar ve mırıltılarla başladı, sonra bana güvenli kelimemi istemediğini söyledi. Ona teslim olma konusundaki istekliliğimi takdir etti, ancak şimdilik saklamanın iyi bir fikir olabileceğini söyledi.

Addison'ın ikizleri geçtiğimiz Kasım ayında doğdu ve biz de sürekli oradayız. İster grup müzik yazıyor olsun, ister hepimiz sadece takılıyor ve iyi vakit geçiriyor olalım.

Seattle'daki o geceden sonra Dex çok uzun bir süre yanımdan hiç ayrılmadı. Bana bir şey olacak diye ödü kopuyordu. Ona tüm dış tehditlerin üstesinden geldiğine dair güvence vermeye devam ettim. Sonunda beni Michael ile yaşadıklarım için terapi almaya ikna etti, her iki seferde de ve söylemeliyim ki bunun çok faydası oldu.

Ama bana neyin daha çok yardımcı olduğundan emin değilim, geçmişim hakkında konuşmak mı yoksa Dom / sub ilişkimizdeki ilerleme mi? Büyük adımlar attık ve Dex, Derek'in tek kuyrukla bana saldırmasına izin verdikten sonra, özenle dersler alıyor. Alt uzaya tam olarak ulaştığım ilk iki seferden Derek'in sorumlu olması onu hayal kırıklığına uğrattı. Ama kendi oyun odamıza neredeyse her adım attığımızda beni oraya götürmeyi başardı. Umarım bu gece de orada oluruz.

Bütün gün çocuklarla birlikte stüdyodaydı ve son birkaç haftadır . Her ne kadar 69 Bottles'ın değil de Addison'ın müziğini kaydediyor olsalar da Dex mutlu çünkü sevdiği şeyleri yapabiliyor. Davul çalmak ve ben.

Daireye girdiğini duydum. "Glowbug?" diye seslendi.

"Mutfakta, hemen geliyorum. Kanepeye otur," diyorum ona. Bu gece ona bir sürprizim var.

Şimdi bunu çok sık yapmıyorum, ironik bir şekilde, genellikle ondan bir şey istediğimde yapıyorum. Bu durumda, bu bir tartışma.

Ona bir bira aldım ve oturma odasına doğru yürüdüm.

Bana kaşlarını çatıyor. "Hafta içi bir gecede hizmetçilik mi?" Parmağımda oyun odası tasmam, diğer elimde biramla çıplaklığıma kaşlarını kaldırıyor.

Başımı eğip ona birasını uzattıktan sonra internetten bulduğum bir yer minderinin üzerine uzanıyorum. Eli saçlarıma giriyor ve ben de bacağına sokuluyorum. Doğrusunu söylemek gerekirse, bunu yapmayı seviyorum ama bunu bir hediye olarak görüyorum ve kazanılması gerekiyor, bu yüzden sık sık yapmıyorum.

"Ne istiyorsun, tatlım?"

Gülmemeye çalışıyorum. "Sadece efendime hizmet edemez miyim?"

Elini at kuyruğuma dolayarak başımı geriye çekiyor ve beni ona bakmaya zorluyor. "Her zaman, ama bu senin kendi küçük yöntemin.

alt." Bana iffetli bir öpücük veriyor.

"Aslında konuşmamız gerekiyor," diyorum ona usulca.

Saçımı tutmayı bırakmadan önce başını eğiyor. Başımı olduğu yere koyuyorum ve ayakkabı bağcığını parmaklamaya başlıyorum.

"Ne hakkında konuşmamız gerekiyor, kızböceği?" "Vermemiz gereken bir karar var."

"Oh."

Derin bir nefes alıyorum ve dizlerimin üzerine çöküp arkamı dönüyorum, avuçlarımı uyluklarıma koyuyorum. "Size bakabilir miyim, Efendim?"

"Lütfen yap," diyor usulca.

"Önümüzdeki ay bir randevum var. Bu benim yıllık muayenem ve bu muayeneyle birlikte RİA'mı aldırmam ve değiştirtmem gerekiyor." Kaşını kaldırdı. "Değiştirilmesini istemiyorum."

Yüzünün aydınlanmasını ve öne doğru eğilmesini izliyorum. "Emin misin?" diye soruyor usulca.

"Hayatımda bu kadar emin olduğum tek şey seninle ilk kez evlendiğim gündü."

"Yani tüm bunlar bana bir aile kurmaya hazır olduğunuzu söylemek için miydi?" "Evet, Efendim."

"Randevunuz ne zaman?" "Dört hafta sonra."

Kocaman gülümsüyor. "Bu çok uzak. Yeniden planlayın, yarın mükemmel olur."

Damarlarımda dolaşan heyecanı tarif etmeye başlayamam bile. Protokolü bir kenara bırakıp kollarımı boynuna doluyorum, onu kanepeye doğru itiyorum ve dudaklarımı dudaklarına yapıştırıyorum. "Teşekkür ederim." Onu tekrar öpüyorum. "Teşekkür ederim, Efendim."

O da beni öpüyor ve kollarını etrafıma dolayıp beni kocamdan gördüğüm en sıcak, en tatlı sarılmayla sarmalamadan önce gülüyor.

Birkaç kalp atışından sonra kocam ortadan kayboluyor ve Ustam beliriyor.

"Oyun odası. Şimdi!" diye bağırdı ve ben de onun üzerinden atlayıp doğruca

küçük mutluluk odamız.

Devouring Raine'i beğendiniz mi?
Lütfen tercih ettiğiniz perakendeciye (Amazon, Barnes
& Noble, iTunes, Kobo) bir yorum bırakmayı düşünün,
vb.)

Devouring Raine'i satın aldığınız ve okuduğunuz için
teşekkür ederiz. Umarım onların hikayesini okumaktan
keyif almışsınızdır.

Yazmaktan zevk aldığım kadar.

69 Şişe destanı, 69 Şişe'de devam
ediyor

Defining Calvin, Ekim 2015'te yayınlanıyor.

Zoey'i Sosyal Medyada bulun veya en son haberler
için haber bültenine kaydolun. (Hepsi için sayfayı çevirin
bu detaylar)

Zoey'in biyografisi:

Zoey Derrick Çağdaş, Erotik, Erotik Romanların En Çok Satan Yazarıdır Glendale Arizona'dan Romantizm ve Paranormal Romantizm. Bir zamanlar mortgage sigortacıydı ve şimdi tam zamanlı olarak yazıyor. Çöl güneşinin kendisi kadar sıcak hikayeler yazıyor. Eserlerinden damlayan bu tutku, iyi ve şehvetli bir aşk hikayesinden hoşlanan herkese heyecan getiriyor.

Okurlarını gece sürecektik erotik bir dansa çıkarmayı amaçlamakla kalmıyor, aynı zamanda hepimizin gerçek olmasını dilediğimiz hikâyelerle zihnini boşaltmasına da olanak tanıyor.

Hikayeleri umut dolu ama gerçekçi, melodramdan ve gerçek dışılıktan ustalıkla kaçınarak sürükleyici Erotica'sını sadece okurların kalbine yaklaştırıyor.

dalmaya cesaret edenler.

Okurlarıyla paylaştığı fantezilerinin mahremiyeti heyecan verici ve , dorukta ama gerilim dolu. O, her okuyucunun tekrar tekrar dönmeye mahkum olduğu, her şeye hazır, sevgi dolu bir metres.

Zoey'i Sosyal Medyada Takip

Edin: Facebook:

https://www.facebook.com/zoey_derrick

Twitter:

<https://twitter.com/ZoeyDerrick>

Pinterest:

<http://www.pinterest.com/zoeyderrick/>

Web sitesi:

<http://zoeyderrick.net>

Posta Listesi Kaydı:
<http://eepurl.com/TsVMr>

Goodreads:
<https://www.goodreads.com/ZoeyDerrick>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

